

ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் கோவில்
அரியாலை. 1973.

University of Jaffna

235.4

YAR

249699(AR: Main)

யாழ்ப்பாணம் - அரியலை

ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் கோவில்

இராஜகோபுர

கும்பாபிஷேக
மலர்

1973

265
YAL

**FOR PROVEN
RELIABILITY**

USHA

SEWING

MACHINES

you can't buy better

You can have confidence in USHA. Backed by one of the largest, fully integrated sewing machine manufacturing plants of the world, USHA offers the highest value in precision engineered products.

USHA sewing machines incorporate all the modern devices including numbered tension indicators and forward and backward stitching devices. On fine muslin or thick corduroy, it will stitch its way through a lifetime of sewing pleasure. Spares (sparingly needed) are freely available..

All models are available in hands, treadle and motor drives.

**INVEST IN THE BEST
INVEST IN USHA**

Manufactured by:

USHA INDUSTRIES LIMITED

Attidiya Road,
Ratmalana.

Sole Distributors:

ROWLANDS LIMITED

103, Dharmapala Mawatha
Colombo - 7

Telephone: 25871

265
YAR AR

உ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம் - அரியாலை

ஸ்ரீ சீத்திவிநாயகர் கோவில்

இராஜகோபுர

கும்பாபிஷேக மலர்

235.4
YAR

University of Jaffna
249699

Library

ARCHIVES

249699

249699

24-8-1973

UNIVERSITY LIBRARY
UNIVERSITY OF SRI
LANKA
JAFFNA CAMPUS
THIRUNELVELI
FOR REFERENCE
ONLY
PRESENTED BY
MESSRS SUBRAMANIAM
AND SONS,
17, PERINPANAYAGAMS ANE.
RAIL ROAD,
JAFFNA
TO THE LIBRARIAN,
UNIVERSITY LIBRARY,
UNIVERSITY OF SRI
LANKA,
JAFFNA CAMPUS,
THIRUNELVELI.

(சமர்ப்பணம்)

பிரவணப் பொருளும் பெருந்தகை
ஐங்கரனுமாகிய அரியாலை நீர்நொச்
சித் தாழ்வில் கோயில் கொண்டருளி
யிருக்கும் சித்தி விநாயகர் பெருமா
னுக்கு மக்களின் ஆராஅன்பின்சின்
னமாக அமைக்கப் பட்ட இராசகோபு
ரம், “தவமுந் தவமுடையார்க்காகும்” என்
னும் வள்ளுவப் பெருந்தகை வாக்கிற்கமையத்
தவத்தின் சின்னமாக எழுந்தவொரு ஞானத்
திருவுருத் தோற்றமாகும். இதற்கென அமைக்
கப்பட்ட நிர்வாகக்குழு வும் சித்திவிநாயகப்
பெருமானின் திருவருட் கருணை பூக்க இலட்
சார்ச்சனையின் போது திருவுளச் சீட்டின்
மூலம் தெரிவு செய்யப் பட்டதாகும். ஊருக்கு

அழகு கோயில், கோயிலுக்கழகு திருக்கோபுரம். இத்
திருக்கோபுரத்தைச் சிறப்பிக்கவென அதன் நினைவுகூர்
எழில் ஒவியமாக இம்மலர் இக்கும்பாபிஷேக தினமாகிய
மங்கள நாளிலே வெளியிடப்படுகின்றது. இம் மலரினுள்
அடங்கும் வரலாறுகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்

பன என்றும் உதிராத,
அமைந்து ஞானமணம்கம
ளும். புகழ்பெற்ற ஆராய்
தாளர்களும் ஒருங்கு
மீது கொண்ட பக்தியின்

வாடாத இதழ்களாக
முமெனக் கருதுகின்
ச்சியாளர்களும், எழுத்
சேர்ந்து எம்பெருமான்
பெருக்கத்தாலேயே இம்

மலர் படைக்கப்படுகின்றது. எழுத்தாளர்களிற் பலர் விநாயகர்
மீதுகொண்ட அன்பின்விளைவால் “பிடியதன் உருவுமை கொள்”
என்னும் தேவாரத்தைப் பல இடங்களில் எடுத்தாண்டு அவரை
வியந்துள்ளனர். அன்றியும், விநாயக வணக்கம் நம் நாட்டில்
மட்டுமன்றி ஐப்பான், சீனா, சிரேக்கம், எகிப்து ஆகிய வேறு பல

நாடுகளிலும் இடம் பெறுகின்ற தென்பதை “வினை வேறுபாட்டும்
விநாயகன்” என்னுங் கட்டு
யர் ஒருவர் எடுத்துரைக்கின்
லாத இக்கருணை மூர்த்திக்கு
கணேசையர் அவர்களால்
கப்பட்டதெனப் பண்டிதமணி
கள். இதனோடு இப்பெருமா

ளையில் இந்திய எழுத்தோவி
ஞ்ஞா ஆதியும் அந்தமும் இல்
யாழ்ப்பாடியுடன் வந்த கச்சிக்
முதன்முதல் ஆலயம் அமைக்
அவர்கள் புலப்படுத்துகின்றார்
னின் திருவருட்திறனை மெச்சி

இக்கோயிற்றுருக்கள் அவர்கள் உரைக்கும் உரை அன்பர்கள் மனதில் பர
பரப்பை உண்டாக்கி என்றும் நீங்காதவொரு தெய்வ நம்பிக்கையையும் ஏற்
படுத்துகின்றது. கவிதைகளையும் விக்ரகங்களையும் தீர்க்கும். எம் பெரு

மானின் திருவருளைப் போற்றிப்
பச்சொட்டப் பாடியவையாகும்.
மணமாலை என்னுங் கவிதைத்
யாடல்கள் சிறப்பாகப் புனையப்
பும்மலர், வாசனையருது என்
வேண்டுமென்பதை விரும்பி
தலைவரும், நல்லை திருஞான
ரும் ஆசியுரைகளை உதவி
ஆகவே, அறிவும் ஆற்றலும்
லும் நிறைவுற, வல்வினை

பரவி பக்திச்சுவை நனி சொட்
இவைகளுள் விநாயகர் நான்
தொகுப்பில் இறைவன் திருவினை
பட்டுப் போற்றப்படுகின்றன.
றும் வாடாது சிறப்புற
சர்வகலாசாலைதமிழ்த்துறைத்
சம்பந்தர் ஆதினத் தலைவ
வாழ்த்தியுள்ளார்கள்:
மிக்கோங்க சிந்தையும் செய
மாய்ந்து நல்வினைஒங்க, வேத

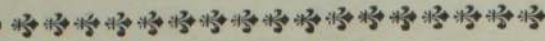
வித்தகனும், புராணேதிகாசனும், வரப்பிரசாதனுமாகிய சித்திவிநாயகன் திருவடி
களில் இம் மலரைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம். எல்லோரும் இப்பராபரனின் அருளைப்
பெற்று இன்புற்று பல்லாண்டு வாழவேண்டுமென வாழ்த்துகின்றோம்.

சுபம்

சுபம்

சுபம்

ஆசிரியர்

நன்றியுரை

யாம் செய்த பூர்வ புண்ணிய பலத்தால் அமைக்கப்பட்ட சித்தி விநாயகரின் இராஜகோபுர கும்பாபிஷேக நினைவாக வெளியாகும் இக் கோபுர மலருக்கு

- * ஆசியுரைகள் வழங்கிய பேராதனை பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறைத்தலைவர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கும், நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனகர்த்தா பூலபூரீ ஸ்வாமி நாதத் தம்பிரான் ஸ்வாமிகள் அவர்களுக்கும்,
- * காஞ்சிபுரத்திலிருந்து விமானத்தபால்மூலம் அரியவொரு கட்டுரையை அனுப்பி எமது மலரைச் சிறப்பித்த செஞ்சொற்கொண்ட புலவர் மா. வெங்கடேசன் அவர்களுக்கும்,
- * தமது முதுமையையும் பாராது எமது கோயில் வரலாற்றை ஆராய்ந்து உரைசெய்த பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும்,
- * அனுபவ முதிர்வுடன் அருள் மணக்க கட்டுரைகள், கவிதைகள் அருளிய முதிய எழுத்தாளர்களுக்கும்,
- * சமய அறிவுடைய பெண் எழுத்தாளர்களுக்கும், மற்றும் சுகல எழுத்தாளர்களுக்கும்,
- * மலரைச் சிறந்த முறையில் குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டுதவிய பூரீ பார்வதி அச்சகத்தாருக்கும், அச்சப்பிழை திருத்தி உதவிய வர்க்கும்,

..... எமது மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலைக் கூறி விநாயகப் பெருமானின் திருவருள் கைகூட இறைஞ்சுகின்றோம்.

வணக்கம்.

— ஆசிரியர்

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தனைப்
புந்தி யில்வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச்
செல்வ மத்தோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தல்லைச் சிற்றம் பலம்மேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழக்கவும்
பெருகு மாளத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
அரியாலை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர்
இராஜகோபுர சும்பாபிஷேகம்

வாழ்த்துரை

(பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்)

(இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியரும் தமிழ்த்துறைத் தலைவரும்)

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது — பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் துய்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

வினைகளையும் தடைகளையும் விலக்குவதனாலே விக்னேஸ்வரன் என்ற பெயரினைப் பெற்ற விநாயகரின் வழிபாடு ஆறும் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே ஏற்பட்டதாயினும், இன்று சைவர் வாழும் இடமெல்லாம் பிள்ளையார் கோவில்கொண்டெழுந்தருளியுள்ளார். சிவன் கோவில்களிலும் முதலில் விநாயகருக்குப் பூசைசெய்த பின்னரே சிவனுக்கும் பூசை நடைபெறும். இது கணபதியின் கவினுறு சிறப்பிற்குச் சான்றாகும். எந்தத் தொழிலைச் செய்ய முற்படினும் விநாயகப்பெருமானை முதலிலே துதி செய்வது வழக்கம். நூல்கள் எழுது முன்பும் முதலிற் பிள்ளையார் சுழியிட்டுத் தொடங்குதல் மரபு; எந்தப் படைப்பிலும் முதலில் விநாயகனுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவது மரபாகிவிட்டது.

எண்ணிய எண்ணியவாங்கே பெறச் சைவ மக்கள் விநாயகரையே வணங்குகின்றனர். தொல்லையுறும் அடியவருக்கு அருள் புரிபவராகவும், நம்பியோர் இன்னலை நீக்கும் இறைவனாகவும் விநாயகர் விளங்குகிறார்.

வலிவினைபைத் தீர்க்கும் விநாயகர் அரியாலைக்கே பெருமையையும், மதிப்பையும், அழகையும் கொடுக்கிறார். அத் தெய்வத்தின் இராஜகோபுர சும்பாபிஷேகம் ஆவணி மாதம் நடைபெற இருப்பதையிட்டு அக்கோயில் நிர்வாக சபையினரையும், உறுப்பினரையும் வாழ்த்துகின்றோம். விக்னேஸ்வரருடைய அனுக்கிரகத்தினால் உலகத்தில் எல்லாக் காரியங்களும் விக்னினம் இல்லாமல் நடைபெறுகின்றன. அரியாலை மக்களும் அவருடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெற்று உய்வுபெற எமது வாழ்த்துக்கள்.

ஸ்ரீல-ஸ்ரீ-ஸ்வாமிநாதத்தம்பிரான் சுவாமிகளின் ஆசிச் செய்தி

(ஆதினகர்த்தர், நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆதினம்)
யாழ்ப்பாணம்)

ஊருக்கு அழகு கோயில், கோயிலின் சிகரமாய் கோயிலை அணிபெறச் செய்வது, கோபுரம். கோபுரமாகிய தூலலிங்கத்தின் திருவுரு தெளிய, திருவருள் பொலிய, அடியார்களை மெய்மறக்கச் செய்வது இராஜ கோபுரம்.

கோபுரங்கட்கெல்லாம் தலைமை தாங்கிச் சிறப்புடன், அரசு தோற்றத்துடன் கெம்பீரமாகக் காட்சி தருவதால் இதனை இராஜ கோபுரமெனச் சிறப்பித்துச் சொல்லுதல் மிகவும் பொருத்தமானதே.

பிரணவப் பெருந்தகையாகிய ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமானுக்கு யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த அரியாலை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலய இராஜகோபுர நிர்வாக சபையார் பேரண்பர்கள் பலர் துணைகொண்டு மதிப்பிடற்கரிய இராஜ கோபுரத் திருப்பணியை விதிமுறை வழுவாது அமைப்பித்து, அதற்கு மகாகும்பாபிஷேகத்தைச் செய்யும் நன்னாளில் அதன் ஞாபகச் சின்னமாக, மலர் ஒன்றும் வெளியிட முன்வந்தமை மக்கள் யாவரும் போற்றி வரவேற்கவேண்டிய தொன்றாகும்.

இத்திருப்பணித் தொண்டிலும் மலர் வெளியீட்டிலும் பங்குபற்றித் தொண்டாற்றிய நிர்வாக சபையார் தொண்டர்கள் யாவருக்கும்—நல்லவாக்கும், நல்ல மனமும் மாமலரான் நோக்கும், நல்வாழ்வும், உண்டாகச் ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமானே வேண்டி நல்லாசி கூறுகின்றோம்.

கும்பாபிஷேகம்

ஆசிரியர் வே. சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

நல்ல ஆதினம்.

ஆகமங்கள் கூறும் கிரியைகளுள் முக்கியமானதாகவும், அருளுக்கே அடிப்படையானதாகவும்: கும்பாபிஷேகக் கிரியைகள் விளக்குகின்றன. மேலும் திருக்கோயில்களில் இடம்பெறும் நித்திய நைமித்திய வழிபாடுகளைப் போலன்றி ஒவ்வொரு கோயிலிலும் பல்லாண்டுகட்கு ஒரு முறையே நிகழ்த்தப் பெறுவதாகவும், தரிசனத்துக்கு அருமையுடையதாகவும், அமைந்துள்ளது கும்பாபிஷேகம்.

கும்ப-அபிஷேகம் என்பதன் பொருள் “குடத்து நீரை ஆட்டுதல்” என்பதாம். அதாவது செம்பு, பித்தளை, வெள்ளி, தங்கம் இவற்றால் செய்யப்பட்ட குடம், செம்பு முசுலியவற்றில் நீரை வடிகட்டி நிறைத்து வாசனைப் பொருள்கள் பொற்றகடு, காசு முதலியவற்றை அந்நீரிலிட்டு மேலே மாவிலை, தேங்காய், கூர்ச்சம் துணி முதலியவற்றைச் சார்த்தி, அலங்கரித்து, அதில் இறைவனை ஆவாகனஞ் செய்து வணங்கி அக்கிரியை உண்டாக்கி முறையாக ஓமம் செய்து அக்குடத்தினால் முர்த்தியை அபிஷேகம் செய்தலாகும்.

இறைவன் தடத்த வடிவங்கொண்டு உயிர்களுக்கு அருள் பாலிக்கும்போது, மண், நீர், காற்று, தீ, வான், சந்திரன், சூரியன், உயிர் ஆகிய எட்டு இடங்களை நிலைக்களங்களாகக் கொண்டு எழுந்தருள்வான் என்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது இறைவன் இயல்பாயினும், அவனது அருள் வெளிப்பாடு மேற்கூறிய எட்டுப் பொருட்களில் மட்டுமே எளிமையாக நிகழும். இப்பொருண்மையையே அடிப்படையாகக் கொண்டு திருக்கோயில்

படையாகக் கொண்டுதான் திருக்கோயில்களில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று வருகிறது.

கும்பாபிஷேகத்தின்போது நிகழ்கின்ற கிரியைகள் ஒவ்வொன்றும் தத்துவ அடிப்படையில் அமைந்தவை. இறைவன் தடத்த நிலையில் நிலைக்களங்களாகத் தமக்குக் சொற்பவை சுத்த மாயையிலுள்ள சிவதத்துவ ஸ்தானங்களாகும். அச்சுதத மாயையில் விதையிட்டு முளைக்கச் செய்வதே மிருத்சங்கிரகணம், அங்குரார்ப்பணம் முதலியன. யாகசாலையில் குண்டங்களில் நிறுவப்படும் நெருப்பு வைதீக அக்கினியாக அன்றி சிவாக்கினியாக உள்ளது. அது முத்திக்குச்சாதனமாக உதவுவதாகும். அதனால் பெருஞ்சிறப்புடையதாகும்.

மேலும், இக்கும்பாபிஷேகமானது, ஆவர்த்தம், அனுவர்த்தம், புனராவர்த்தம், அந்தரீதம் என நான்கு வகைப்படும் சில ஆகமங்கள் இதனை ஐந்து வகையின எனவும் கூறும். முதன்முதலாகப் புதிய இடத்தில் லிங்கம் அல்லது முர்த்தியை மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்வது ஆவர்த்தம் ஆகும். பழைமையிலுள்ள ஆலயத்தில் எதிர்பாராத குற்றம் நேர்ந்த போதோ, பூசை நடவாது தடைப்பட்ட போதோ பிராயச்சித்தமாகச் செய்வது அனுவர்த்தம், மூலஸ்தானம் பழுதடையின் அல்லது முர்த்தியின் மீதுள்ள அஷ்டபந்தம் பழுதுற்று அசைந்தால், மூலஸ்தானத்திலிருந்து ‘பால ஆலயத்தில்’ பாலஸ்தானஞ் செய்து ஆலயத்தைத் திருத்த ஜீர்ணோத்தாரணம் (ஜீர்ணம்—பழுதடைதல், உத்தாரணம்—மீட்டல், திருத்துதல்) செய்த பின் இறைவனைப் பால ஆலயத்திலிருந்து

மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்தல் புனராவர்த்தனம் (புனர்-மறுபடியும், ஆவர்த்தனம் - திருப்பிக்கொண்டுவருதல்) ஆகும் ஆலயத்துள் எவராவது மரணமடைதல், ஆலய வர்ணம், உருவம் முதலியன பழுதடைதல், மூர்த்தியின் அங்கங்கள் சேதமடைதல் முதலிய சந்தர்ப்பங்களில் செய்யப்படுவது அந்தரிதம் எனப்படும்.

கும்பாபிஷேகக் கிரியை முழுவதும் எங்கும் பரந்துள்ள இறைவனைத் திருக்கோயிலிலும், திருவுருவத்திலும் வெளிப்பட்டு நின்று திருவருள் புரியுமாறு வேண்டிக்கொள்ளும் பான்மையில் அரைந்துள்ளது எனலாம். மிருத்சங்கிரகணம் தொடக்கம் கும்பாபிஷேகம் வரையுள்ள சகல கிரியைகளும் அட்ட மூர்த்தி வடிவினான இறைவனை விளக்கம் அடையும் வண்ணம் வேண்டி, (மந்திர பூர்வமாக)

அங்ஙனம் ஏற்பட்ட விளக்கங்களைக் கும்பத்திலுள்ள புனித நீரில் சேர்ப்பித்து அந்த அருள் நீரைத் திருமுழுக்கு ஆட்டுவதனால் இறைவனது பரிபூரணமான திருவருள் திருவுருவத்திலும், திருக்கோயிலிலும் நிலைபெற்றிருப்பது பேரின்பம் கொடுக்கும்.

இத்தகைய உயர்ந்த தத்துவ அடிப்படைகள் பலவற்றைக்கொண்டு நடைபெறும் கும்பாபிஷேக விதிமுறைகள் சிவாகமங்களில் சிவபெருமானாலேயே அருளப்பெற்றுள்ளன. சைவ ஆலயங்கள் அனைத்திலும் இச்சிறப்புமிக்க கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவது எல்லா உயிர்களுக்கும் இறைவனது திருவருள் எளிதில் கிட்டுமாறு செய்ய வழி செய்வதாகும். இராஜ கோபுர கும்பாபிஷேகமும் இம் முறையைச் சார்ந்ததேயாகும்.

ஜீவ ராசிகள் அனைத்திலும் மனிதஜன்மம் புனிதமானது. உணவு கொள்ளுதல், தூங்குதல் எல்லாம் எல்லாவற்றிற்கும் உண்டு, ஆனால் கடவுள் வழிபாடு மனிதப் பிறவியினுற்றான் கிட்டும்.

— ஸ்ரீ ஆச்சாரிய சுவாமிகள்

பிறருக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்று எவன் விரும்புகின்றானோ அவனுக்கு அந்தக்கணமே நல்லது கிட்டுகிறது.

— கன்பியூசியஸ்

வினேதீர்க்கும் விநாயகப் பெருமான்

சைவப்புலவர், சித்தாந்த பண்டிதர் நா. விசுவலிங்கம் அவர்கள்
(அதிபர், ஸ்ரீ நாகபூஷணி வித்தியாசாலை, நயினாதிவு)

“பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயிவ்வலி வலமுறை இறையே”

— திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

தீன்னை உள்ளன்போடு வழிபடும் அடியவர்களின் இடர்களை நீக்குபவன் விக்கின விநாயகனே.

தமிழ்நாட்டில் விநாயக வழிபாடு எவ்வாறு தோன்றியது என்பது பற்றிய நின்ற ஆராய்ச்சி உண்டு. நாயன்மார் காலத்துச் சிவ வழிபாடே மிக்கு இருந்த தென்பது உண்மையே. வாதாபிப்போரின் பின் பரஞ்சோதியாரால் (சிறுத்தொண்டர்) விநாயக வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்பது ஒருசாரார் கூற்று.

நாயன்மார் தாம்பாடிய தேவாரத்திருப்பதிகங்களுள் சிவனையேயன்றிப் பிறிதொரு தெய்வத்தினையும் பாடியதில்லை. முருகனைப்பற்றிக்கூட இரண்டொருசொற்களே இடம்பெற்றுள்ளன. ஆனால் விநாயகப் பெருமானின் உற்பத்தி, தோற்ற வரலாறுபற்றி திருவலிவலம் தலத்திருப்பதிகமூலம் நன்கு தெளிவாகின்றது. மேலே குறிப்பிட்ட தேவாரப் பதிகமே இதற்குச் சான்றாகும்.

இத் திருப்பதிகத்தில் சைவ சித்தாந்த மெய்ப்பொருளை ஞானசம்பந்தர் மறைபொருளாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிவசத்திச் சேர்க்கையும் அகரமும், உகரமுமாகிய சிவ - சத்தி கூடி சுத்தமாயா காரியமாகிய நாதப் பிரணவந்

தோன்றியது என்பதே உட்பொருள். இருக்கு வேதத்தில் விநாயகரைப்பற்றிய சுலோகங்கள் பலவுண்டு.

இவ்விநாயகப் பெருமானை முப்பத்திரண்டு வகையாகப் பெயரிட்டு அழைக்கின்றனர். அவற்றுள் சித்திவிநாயகர் என்பதும் ஒன்றாகும். சித்தி முத்தி என்பன அவரின் சக்திகள் என்பது புராணிகர் கூற்று. அடியார்களுக்கு வேண்டிய சித்திகளைக் கொடுத்து ஈற்றில் முத்திப்பேறடையச் செய்யும் இருபெரும் சத்தியை உடையவரென்பது உட்கிடை.

இனி விநாயகன் (வி + நாயகன்) என்பது தனக்குமேல் ஒரு தலைவனும் இல்லாதவன் என்பது பொருள். முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவ வழிபாட்டிற்கு முன்னர் விநாயக வழிபாடு செய்தலே மரபு.

இவ்விநாயகன் காட்சிக்கு எளியன், வழிபாட்டிற்கு மிகமிக உரியன். ஓங்கார வடிவான அவனை எளிதில் வணங்கலாம். சாணத்தினாலோ, மாவினாலோ, மண்ணினாலோ அவனின் உருவத்தை எவரும் உண்டாக்கி வழிபடலாம்.

தன்னிடத்து அன்புள்ள அடியவர்கள் செய்யும் குறைகளை மன்னித்துச் செய்கருமம் சித்தியாக அருளுபவன் விநாயகப் பெருமானே. சுருங்கக்கூறின் காவற்சடவுள் அவனே, எவ்வித சுப, அசுப,

காரியங்களைத் தொடங்கும்போதும் அவனை வழிபட்டே தொடங்குதல் முறை: “அச்சிவன் உறை ரதம் அச்சது பொடிசெய்த வன்” என்றமையால் சிவனுக்கும் மேற்பட்ட, அவனும், வணங்கத்தக்க பெருமை உடையவன் என்பது வெளிப்படல். எந்த நூலாசிரியரும் விநாயக வணக்கமின்றித் தமது நூலைத் தொடங்குவதே கிடையாது. முருகப் பெருமானே தமது காரியம் நிறைவேறக் கணபதியை நாடியதாகக் கந்த புராணம் கூறும் சதையே அவனை விநாயகன் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

ஆற்றங் கரையிலோ, அரசமரத் தடியிலோ, வேப்பமரத்தடியிலோ, வீட்டு மாடத்திலோ, எவ்விடத்திலும் விநாயகனைக் காணலாம். காட்சிக்கும், வழிபடுதற்கும் எளியன்.

விநாயகப் பெருமானின் தோற்றம் பற்றி விநாயகரகவல் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. இவரை வழிபட்டு அருள் பெறவேண்டின் இப் பெருமானுக்குரிய விரதங்களை அநுட்டித்தல் உத்தமமானது. இவ் விரதங்களுக்கெல்லாம் தலைசிறந்தது

‘விநாயக சதுர்த்தி’ ஆகும். எனவே நோயினாலும், கிரக பீடையினாலும், வருந்துபவர்கள் சதுர்த்தி விரதம் அநுட்டிக்கின் இவை நீங்கி இன்புற்று வாழ்வது அனுபவ உண்மை. அவயிருத்து தோஷங்கூட விநாயகர் வழிபாட்டினால் நீங்கும் என்பது திண்ணம்.

இவரின் வழிபாட்டுமுறையே புதுமையானது. தலையிற்குட்டி, தோப்புக்கரணம்போட்டு, வழிபடல் வழக்கு. இதன் தத்துவமும் பலனும் விரிக்கிற பெருகும். நாம் தவறு செய்யும்போது நம்மை அறியாமலே நாமே தலையிற் குட்டிக்கொள்ளுகிறோம், இது ஏன் என்பதைச் சிந்தித்தால் உண்மை தெளிவாகும்.

எனவே நமக்கு விக் கினங்கள் வராது காக்கும் விநாயகப் பெருமானைத் தினந்தோறும் நினைந்து எக்கருமத்தையும் செய்தல் வேண்டுமென்பது இதனால் பெறப்படுகின்றது.

வேகமாநெறி சேரும் வினைகளும்
தாகபோக விடாத தளர்ச்சியும்
சோக வாரியினல் வருதுன்பமும்
போக யானை முகத்தனைப் போற்றுவாம்.

வெள்ளைப் பூண்டின் சாறு உள்ள பாத்திரத்தைப் பலமுறை துடைத்தாலும் நாற்றம் இருந்தே தீரும். அகங்காரம் என்பது அசைக்கமுடியாத அஞ்ஞானம். எவ்வளவு முயன்றாலும் அதை முற்றும் போக்குவது முடியாது.

— இராமக்கிருஷ்ணர்.

அரியாலை ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் திருப்பதிகம்

(அருட்கவி திரு. சீ. விநாயகத்தம்பி அவர்கள்)

பண்: நட்பாடை

பார்மேவிய கிரிமேருவில் பயிலாகம மறைநூல்
பேர்மேவிய புனியெங்கணும் பிரகாசிக்க வரைந்தாய்
தார்மேவிய கணநாயகர் தலைவாநமக் கருள்வாய்
சீராரரி யாலைப்பதி சித்திவிநா யகரே.

1

மண்ணோடுயர் விண்ணாகிய மன்னாசுடர் வண்ண
கண்ணுபிர முடையாற்குள் கருணாகரக் களிதே
பண்ணுரியற் கவிபாடிடும் பணியெயமக் கருள்வாய்
திண்ணர் அரி யாலைப்பதி சித்திவிநா யகரே.

2

புவனேஸ்வரி தவமுறிய புதல்வாமறை முதல்வா
அவமுறிய வசுராணவ மறவேவிடு படையாய்
பவஷழ்வினை யனுக்ராதருள் பாலித்தெமை யாழ்வாய்
சிவமாரரி யாலைப்பதி சித்திவிநா யகரே.

3

கரியாய்வரு மிறையோனோடு கவினாப்பிடி உமையாள்
பரிவாயனைத் தருளோர்க்கு பதியேசுரர் முனிவேர்க்கு
கரிகாகிய பெரியோய்அடி யவர்க்கேயருள் புரிந்து
திரிவாயரி யாலைப்பதி சித்திவிநா யகரே.

4

கந்தனைமான் குறநாயகி கருத்தான் மணம்பூண
வந்தவனே வருமாங்கனி வலத்தாற்பெறும் மகனே
பந்தனையுறும் அடியார்மனம் பதருக் கணக்கெழுதுங்
செந்தமிழ்அரி யாலைப்பதி சித்திவிநா யகரே.

5

உருவாயொளி யருவாயரு வருவாகிய ஒருவா,
கருவாகிய முதலேசிவக் கதிரேமறைக் கனியே
வருவார்வினைச் சுமைதீர்த்திடும் வரதாவிக்கி னேசா
திருவாழ்அரி யாலைப்பதி சித்திவிநா யகரே.

6

நரையாரெனவை தமிழ்கேட்டின்ப நலமார்வர மளித்தாய்
விரையார்கொன்றைச் சடையோன்வரும் வியன்றேரச்சு முறித்தாய்
கரையாமனம் கசிவார்க்குச்சர்க் கரையாங்கழல் தருவாய்
திரையாரரி யாலைப்பதி சித்திவிநா யகரே.

7

பங்கம்படு மதிநோவுறப் பயிற்சாபமும் கொடுத்துத்
தங்கும்தவப் புதுவாழ்வையும் சதுராந்திதிக் கமைத்தாய்
பொங்கும்சினப் புலவேடரின் பொறிவாரறத் துணைசெய்
தெங்காரரி யாலைப்பதி சித்திவிநா யகரே.

8

விகடத்திகி ரியனோலி மிசையேறிய பரனே
சுடப்படு மயலேறுசஞ் சலநோயினைத் தணிப்பாய்
அகரப்பொருள் முதலாகிய அழகாரைந்து கரனே
சிகரத்தரி யாலைப்பதி சித்திவிநாயகரே.

9

நெய்யாடிய நிமலாவிடும் நெடும்பாசவங் குசனே
பொய்யாடிய பவநோய்க்கடல் புகுதாவருட் புணைதா
மெய்யாகிய பரமானந்த மிளிர்வீட்டினி லிருக்கச்
செய்வாயரி யாலைப்பதி சித்திவிநா யகரே.

10

இப்போது முற்றுப்பெற்று அழகுற விளங்கும் திருக்கோபுரம்
 மறைக்கப்பட்டுப் பின்புறமிருப்பதையும்
 சித்திரத் தேரில் ஸ்ரீ சித்தி விநாயகப் பெருமான் வீதிவலம்
 வருவதையும் அடியார்களின் ஒரு பகுதியினரையும் காட்டும் படம்.

வினேவேர் அறுக்கும் விநாயகர்

செஞ்சொறு கவிமணி

புலவர் மா. வேங்கடேசன் அவர்கள்

தமிழாசிரியர், பச்சையப்பன் உயர்நிலைப் பள்ளி,

காஞ்சிபுரம்.

மக்களால் வழிபடப்பெறும் சடவுள்களுள் முழுமுதற் கடவுளாக விளங்குவது பரமசிவம். அப்பரம்பொருளை அன்புடன் வழிபடுவோர் 'சைவர்' எனப்படுவர். சிவத்துடன் சம்பந்தம் உடையது சைவம். அத்தகைய சைவம் சார்ந்து சிவனையே முதலாகக் கொள்ளும் சைவர்கள் அவரது அம்சமாக விநாயகர், முருகர் முதலிய வேறு சில மூர்த்திகளையும் வழிபடுவர். அவ்வாறு வழிபடப்பெறும் மூர்த்திகளுள் பெருந்தொகையினரால் வழிபடப்பெறும் மூர்த்தி விநாயகமூர்த்தியேயாகும்.

விநாயகர் வழிபாடு சிறப்பாகத் தமிழகத்திலும், பொதுவாக இந்தியாவின் பிறபாகங்களிலும், உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் விரிவாக நடைபெற்று வருகின்றது. ஜப்பான், சீனா, கிரேக்கம், எகிப்து முதலாகப் பல நாடுகளில் பல்லாண்டுகளாக மக்கள் விநாயகரை வழிபட்டு வருகின்றார்கள் என்பது சிலருக்கு வியப்பாக இருக்கும். எனினும், தெய்வீகத்துறையில் ஆராய்ச்சியடையாரும், ஈடுபாடு உடையாரும் இதனை நன்கு உணர்வர்.

விநாயகரைப்பற்றிய கதைகள் பல ஜப்பானிய புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. சீனாவில் 'டுங்குறங்' என்னுமிடத்தில் குரோட கோயில் மலைச் சுவரில் விநாயகர் வடிவம் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிரேக்க நாட்டில் முறையே இரண்டு, நான்கு எட்டுக் கைகளையுடைய விநாயகர் சிலைகள் பல உள்ளவாம். அவர்கள் இவ்விநாயகரை வணங்கிய பின்னரே எச்செயலையும் தொடங்குகின்றனர். உரோமாபுரியில் உரோமர்கள் விநாயகரையே 'ஜேனஸ்' என்ற பெயரில் வழிபடுகின்றனர். எகிப்தியர் தாங்கள் வழிபடும் விநாயகருக்கு மோதகம், பார்லி, திராட்சைரசம் ஆகியவற்றைப் படைக்கின்றனர். இவ்வாருகவே இன்னும் பலநாடுகளில் விநாயகர் வழிபாடு நடைபெற்று வருவதை அண்மையில் வெளியாகியுள்ள அறிஞர்களின் கட்டுரைகளாலும், நூல்களாலும் விளங்கக் காணலாம்.

இங்ஙனம் பல்வேறு மக்களாலும் விநாயகர் வழிபடப்பெறுவதற்குக் காரணம் அவரிடத்துள்ள தனிச்சிறப்புக்களேயாகும்.

விநாயக மூர்த்திக்குப் பல திருநாமங்கள் வழங்குகின்றன. கணபதி, விக்கினேசுவரர், வேழமுகத்தோன், பிள்ளையார் என்பன அவற்றுட் சில. இத்திருநாமங்களுள் 'பிள்ளையார்' என்பது அவருக்கே உரிய சிறப்புப் பெயராக விளங்குகிறது.

சிவபெருமானே விநாயகர் முதலிய தெய்வங்களாகத் தோன்றுகின்ற ராயினும் விநாயகர், முருகன் முதலியவரை அப்பெருமானுடைய புத்திரர்களாகவே புராணங்கள் கூறும். ஆகவே, சிவகுமாரன் என்னும் பொருளில் விநாயகர் 'பிள்ளையார்' எனப் பெறுகின்றார். முருகர், வீரவாகுதேவர் முதலானவரும் சிவனுக்குப் பிள்ளைகளாயினும் அவர்களைப் பிள்ளையார் என்று மக்கள் கூறுவதில்லை. விநாயகரைமட்டுமே 'பிள்ளையார்' என்கின்றனர். இதற் றுக் காரணம், சிவகுமாரர்களுள் விநாயகரே சிறந்த பிள்ளையாகக் கதருப் படுவது.

'சிறந்த பிள்ளைகள்' என்று உலகேசரால் மதிக்கப்பெறும் பிள்ளைகள் பெற்றோர்களிடம் மிக்க அன்புடையவர்களாக இருக்கக்காணலாம். விநாயகப் பெருமானாகிய பிள்ளையார், தன் பெற்றோர்களிடத்தில் பேரன்புடையவராய் இருத்தலை அவரது வரலாற்றைக் காண்போர் தெளிவாக அறிவர். பிள்ளை களுக்குப் பெற்றோரே கண்கண்ட தெய்வமாதலின் அவர்களிடம் அன்புமிக்க பிள்ளைகள் அப்பெற்றோரையே தெய்வமாக வழிபடுவர். விநாயகப்பெருமான் நாட்டோறும் தன் பெற்றோரைப் பூசைசெய்து வழிபட்டு வருபவர். அவர்க ளுடைய திருவடிகளை விளக்க நீர் கொணர்வதற்காகத் தன் கரங்களுள் நீண்டதாகிய துதிக்கையில் கலசம் தாங்கியுள்ளார். இதனை அவரது திரு வுருவை நோக்குபவர் நன்கு அறிவர். விநாயகருடைய ஐந்து கரங்களின் செயல்களையும் குறிப்பிடும் கச்சியப்பர், "அரதனக் கலச வியன்கரம் தந்தை தாய்க்காக்கி" என்று துதிப்பிக்கையில் குடம் தாங்கி நீரெடுத்துத் தாய்தந்தை யரைப் பூசிக்கும் விநாயகருடைய பெற்றோர் பக்தியை விளக்கிக் காட்டி யுள்ளார்.

இதுமட்டுமன்றிப் பெற்றோரே எல்லாம் என்று மதிக்கும் பெருங்குணம் விநாயகரிடத்து விளங்குவதை அவர் பழம்பெற்ற வரலாற்றால் இனிது உணர லாம். இத்தகு காரணங்களால் சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரர்களுள் விநாயகரே சிறந்த பிள்ளையாகக் கருதப்பட்டு வருகின்றார் என்பதனை அறிய லாம். அதனாற்றான் 'பிள்ளை' எனும் பொதுப்பெயர் முருகர், வீரவாகு முதலிய மற்றப் பிள்ளைகளுக்கு உரித்தாகாமல் 'பிள்ளையார்' என்று சிறப்பு விசுதி யுடன் விநாயகர்க்கே உரித்தாகியுள்ளது. 'பிள்ளையார் கோயில்' என்றால் விநாயகருடைய திருக்கோயிலைத்தான் குறிக்கின்றார்களேயன்றி, முருகர் முதலிய மற்றவருடைய கோயிலைக் குறிப்பதில்லை!

மேலும் விநாயகரிடத்துள்ள ஒரு பெருஞ் சிறப்பு தன்னை வழிபடுவோர் துன்பங்களை விரைந்து நீக்குதல்.

“பிடியதன் உருஉமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளிணன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே!”

என வரும் சம்பந்தாது திருவாக்கால் விநாயகர் தன்னை வழிபடும் அன்பரது இடர்நீக்கவே அவதரித்தவர் என்னும் உண்மையை உணரலாம்.

மற்றும் தன்னை நினைந்து வழிபடமாட்டாதாரையும் கருணைமிகுதியால் நினைக்கச்செய்து இடர் நீக்கும் பேரருளுடையவர் இவர் என்பதை, நம்பியாண்டார் நம்பிகள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

“என்னை நினைந்தடிமை கொண்டென் இடர்கெடுத்துத்
தன்னை நினையத் தருகின்றான் — புன்னை
வீரசுகமழ் சோலை வியன்நாரை பூர்முக்கண்
அரசுகமழ் அத்திமுகத் தான்”

என்பது அவரது அருள்வாக்கு.

பிள்ளை தாயை மறத்தல் இயல்பு. ஆனால் தாய் பிள்ளையை மறவாள்! பால் நினைந்தாட்டுபவள் தாய்! அவ்வாறு விநாயகக் கடவுளை நாம் மறந்தாலும் அவர் மறவாமல் நம்மை நினைந்து தன்னை நினைக்கச் செய்கிறார். இவ்வாறு இடர் களைந்து இன்பமளிக்கும் இவரது கருணைத் திறத்தை எங்ஙனம் விவரிப்பது?

விநாயகப் பெருமான் நம் துன்பங்களை எளிதில் போக்கிவிடுகின்றார் என்பதை அறிகின்ற நாம் அவர் எங்ஙனம் அவற்றைப் போக்குகின்றார் என்பதையும் ஆழ்ந்து நோக்குவோமாயின், அக்கடவுளது அளப்பருங் கருணை நமக்கு மேலும் நன்கு புலனாகும்.

ஆணைமுகக் கடவுளுக்கு ஐந்து கரங்கள் உள்ளமையை நாம் அறிவோம். அவ்வைந்து கரங்களுள் இரண்டு கரங்களை நம் துயர் துடைக்கவே பயன்படுத்துகிறார்! தன் தாய்தந்தையர்க்காக ஒரு கையையும், தனக்கென்று ஒரு கையையும், தேவர்களுக்கென்று ஒரு கையையும் வைத்த விநாயக மூர்த்தி நமக்கென்று இருகைகளை வைத்திருப்பதை உன்னும்போது அவரது பேரருளை எண்ணி நம் நெஞ்சம் நெகிழ்கின்றது. இப்பெருமானது இக் கருணைத் திறத்தைக் கச்சியப்பர் தணிகைப் புராணத்தில்,

“பண்ணியம் ஏந்தும் கரந்தனக் காக்கிப்
பாஸ்நிலா மருப்பமர் திருக்கை
விண்ணவர்க் காக்கி அரதனக் கலச
வியன்கரம் தந்தைதாய்க் காக்கி
கண்ணில் ஆணவவெங் கரிபிணித் தடக்கிக்
கரிசினேற்கு இருகையும் ஆக்கும்
அண்ணலைத் தணிகை வரைவளர் ஆபத்
சகாயனை அகந்தழீஇக் களிப்பாம்!”

என்று மகிழ்ந்து போற்றியுள்ளார்.

விநாயகரது திருமேனியை நன்கு தரிசிப்போர் அவர்தம் திருக்கைகளின் செயல்களைக் கண்டு களிக்கலாம். அவர்தம் துன்பிக்கையில் கலசத்தையும் முன் இருகைகளுள் ஒன்றில் ஓடித்த தனது கொம்பையும், மற்றொன்றில்

மோதகத்தையும், பின் இரண்டு கைகளில் பரசம், அங்குசம் ஆகிய ஏற்றையும் தாங்கியுள்ளார்.

தாய் தந்தையரைப் பூசனை புரிவதற்காகவே, தும்பிக்கையில் கசைம் தாங்கியுள்ளார் என்பதை முன்னரும் கண்டோம். கயமுகாசூரனைக் கொண்டு தேவரைக் காக்கவே ஓடித்த கொம்பு உள்ளது. போதகம் தான் புசிப்பதற்காகக் கொண்டுள்ளார். இவ்வாறு பெற்றோர்க்கும், தேவர்களுக்கும், தனக்கும் முறையே ஒவ்வொரு கையைவைத்த விநாயகர் நம் துயருக்கெல்லாம் காரணமான ஆணவமாகிய யானையை அடக்க ஒரு கையில் பரசமும், மற்றொன்றில் அங்குசமும் தாங்கியுள்ளார்.

நம் துயருக்கெல்லாம் காரணம் நம் வினைப்பயன். அவ்வினைக்கு மூலமாக இருப்பது ஆணவம். ஆகவே, நமது துயர் கெடவேண்டுமாயின் ஆணவம் அடங்கவேண்டும். அதனாற்றான் நமது இடரைப்போக்கும் விநாயகக் கடவுள் ஆணவத்தை அடக்க முற்படுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆணவத்தைப் போன்ற கொடியது வேறொன்றில்லை! அதனாலேயே அதனை 'இருள்' என்று ஆன்றோர் குறிப்பிட்டனர். உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் அதனை இருளினும் கொடியதெனக் காட்டியுள்ளார்.

“ஒருபொருளும் காட்டாது இருளஉருவம் காட்டும்

இருபொருளும் காட்டாது இது”

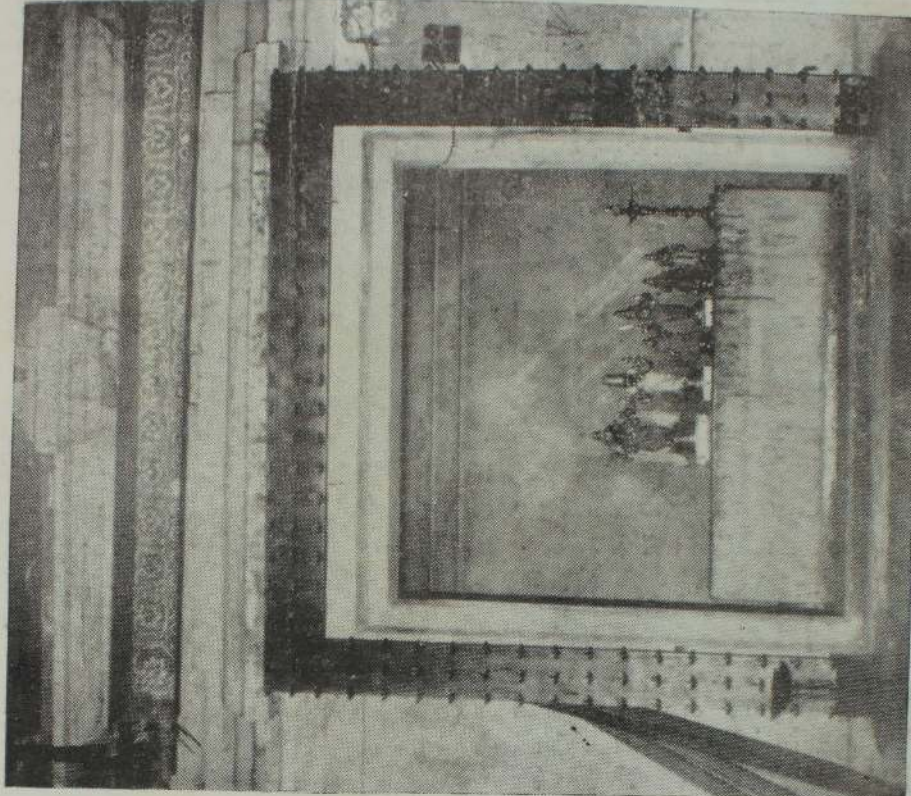
— திருவருட்பயன்

என்பது அவரது அருள்வாக்கு. உலகையெல்லாம் மறைக்கும் இருள்தான் உள்ளமையை நமக்குக் காட்டுகிறது. ஆனால் ஆணவ இருளோ உண்மையை அறியவொட்டாது முற்ற மறைப்பதோடு, தான் இருப்பதையே நமக்குக் காட்டுவதில்லை, எனவே இது இருளினும் கொடியது எனப்படுகின்றது.

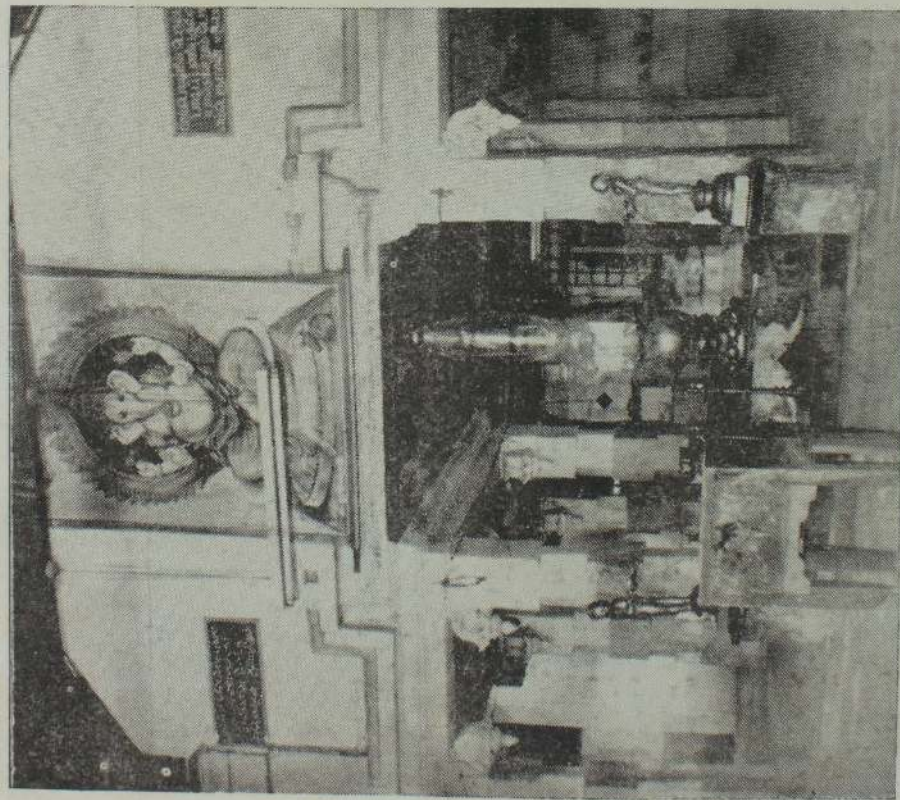
இத்தகைய கொடியதானமையாலேயே கச்சியப்பர் இதனைக் 'கண்ணில் ஆணவம்' என்றார். பழகியவரிடத்துத் தோன்றும் குறையைப் பொறுத்துப் பரிவு காட்டுவதே கண்ணோட்டம் எனனும் தாட்சண்யம் ஆகும். அநாதியாகவே உயிருடன் ஒன்றிவரும் ஆணவம் அவ்வுயிரிடத்துச் சிறிதும் பரிவு காட்டாது அதற்குத் துன்பம் விளைப்பதால் கண்ணில் ஆணவம் என்று அதனைப் பழித்துள்ளார். (கண் — கண்ணோட்டம்)

ஆணவம் உயிரைப்போன்றே ஆதிஅந்தமற்றது ஆகவே அதனை அழித்தல் இயலாது. செயறாச் செய்யலாம். எனவேதான் அதனை மதயானையாக உருவகித்துப் பாசத்தால் பிணித்து அங்குசத்தால் விநாயகர் அடக்குவதாகக் கூறியுள்ளார் கச்சியப்பர். அம்முறையில் விநாயகர் நம் துன்பங்களை யெல்லாம் ஆணவத்தை அடங்கச்செய்து போக்குவதைக் கச்சியப்பர் திருவாக்கால் தெளிவாக அறிகின்றோம்.

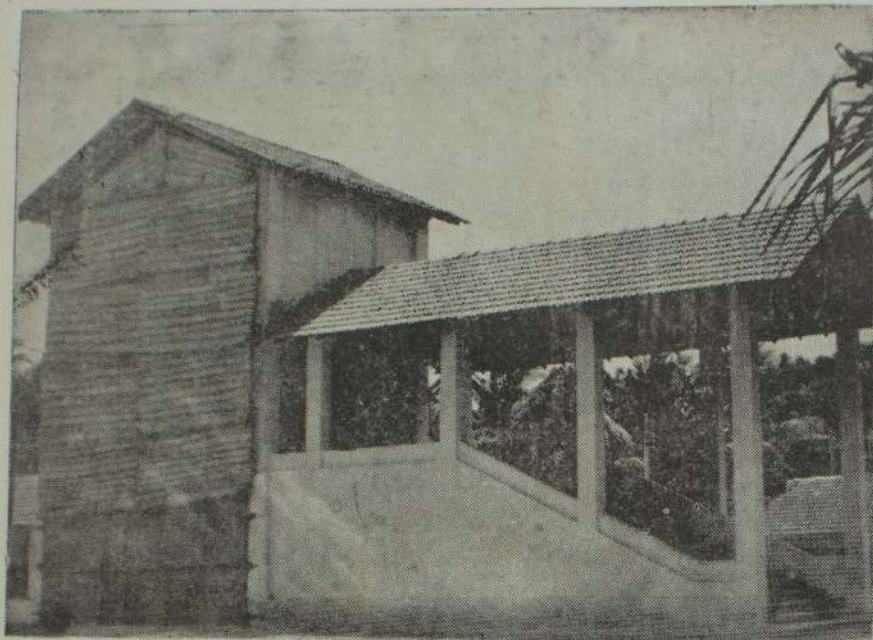
மேலும் “விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்!” என்று கபிலதேவ நாயனார் வரையறுத்துக் காட்டுவதால் அன்பரது துயரை விரைந்தும் முற்றவும் நீக்கவல்ல கடவுள் விநாயகரே என்பது தெளிவாகின்றது. ஆகவே வழிபடப்பெறும் தெய்வங்களுள் இவரே முதலிடம் பெறுகின்றார். இத்தகைய முதன்மையான மூர்த்தியை வழிபட்டு இடரெலாம் தீர்ந்து, “இன்பமே எந்நாளும் துன்பமல்லலை!” என்னும் பேரின்ப நிலையில் அனைவரும் நிலைத்து வாழ்வோமாக!

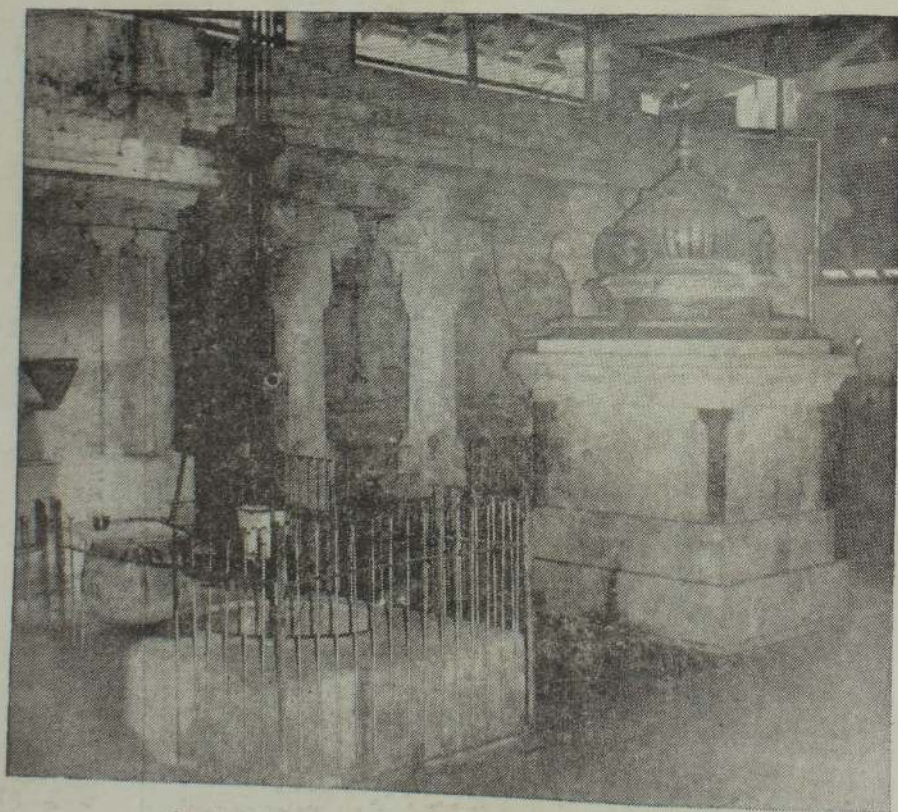
சித்தி விநாயகர் ஆலய வசந்த மண்டபத்தின் முன்புறத் தோற்றம்.

ஆலயத்தின் கொடிஸ்தம்ப மண்டபத்தின் முன்புறத் தோற்றம் கொடிமரம், பாவை விளக்குகள் சித்திவிநாயகரின் உருவப்படம், உண்டியல் முதலியவற்றை அவதானிக்குக. இப்பகுதி பெரிய வெண்கற்களால் கட்டப்பெற்றுள்ளது.

தேர் மண்டபமும், சுவாமி தேரினின்று அவரோகணித்து
இளைப்பாறும் மண்டபமும் (தேர்முட்டி)

தீர்த்தக் கிணறும், சண்டேசுவரர் கோயிலும்.

அரியாலை சித்தி விநாயகர் கோயில் இராஜ கோபுரம்

(பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்)

யாழ்ப்பாணத்திலே வைதிக சைவ கலாசார விருத்திக்கு வித்திட்டது, அரியாலை சித்திவிநாயகர் கோயில். இக்கோயில் பழைய நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலுக்கும், ஆரியச்சக்கர வர்த்திகளின் அரசாட்சிக்கும் முற்பட்டது.

சைவர்களின் பொக்கிஷமான கந்தபுராணத் தோன்றிய காலத்தில் தோன்றியது இந்தச் சித்தி விநாயகர் கோயில். கச்சிக் கணேசையர் என்பவரால் கட்டப்பட்டது இக்கோயில் கச்சி-காஞ்சிபுரம்.

கச்சிக் கணேசையர் அவர்கள் யாழ்ப்பாடியுடன் இங்கே வந்தவர். மணற்றிடராயிருந்த இந்த நாட்டைக் கண்டியரசனிடம் பெற்று அரசு புரிந்தவர் யாழ்பாடி. கண்டியரசனுக்கு மணற்றிடர் மாதாவழிச் சொத்து. மாதா மாருதப்பிரவல்லி விக்ரிம சோழனின் மகன்; மாவிட்டபுரக் கோயில் கட்டுவித்தவன். யாழ்ப்பாடி ஆண்டதனால் வந்த பெயர் யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாடிக்கு இயற்பெயர் வீரராகவன். அந்தக் கவி வீரராகவன்வேறு; யாழ்ப்பாடியாகிய வீரராகவன் வேறு. யாழ்ப்பாடி கச்சியப்பசிவாசார்யரோடு உடன் கற்றவர் என்பர். கந்தபுராணம் காஞ்சிக்கமர கோட்டத்தில் அரங்கேற்றியபோது யாழ்ப்பாடியும் கணேசையரும் பங்குபற்றியிருப்பர்.

கந்தபுராணத்துக்குப் பிறந்தகம் கச்சியென வழங்குங் காஞ்சிபுரம்; புக்கம் யாழ்ப்பாணம். கச்சிக் கணேசையர் தாம் கட்டிய சித்திவிநாயகர் ஆலயத்துக்கண்மையில் ஒரு பள்ளிக்கூடமும் வைத்து நடாத்தியவர். பள்ளிக்கூடத்தில் கந்தபுராண பாடமும், கோயிலில் கந்தபுராண படனமும் நடந்திருக்கும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வைதிக சைவ கலாசாரம், பறங்கியர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் மறைவில் உயிர் வாழ்ந்து, வெளியேர் காலத்தில் ஓர் ஆறுமுகநாவலரைத் தந்து, அவர் மூலம் பாதிரிமாரோடு பொருது வாகை சூடுதற்கு, முதல் வித்தாயமைந்தது. சித்திவிநாயகராலயத்தில் சச்சிக் கணேசையர் தொடங்கிவைத்த கந்தபுராண படனமேயாகும் என்று ஊகிக்கலாம்.

"இந்தியாவிலே சைவசமயிகளுள்ளுஞ் சைவசமயத்தில் உட்பற்றில்லாதவர் பலரேயாகவும், இவ்விபாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்துமதத்திற் புகுந்தவர்களுள்ளுஞ் சைவசமயத்தில் உட்பற்றற்றவர் அரியராதலாகிய இத்துணை விசேடத்துக்குக் காரணந்தான் என்னையெனில் கூறுதும்:— எத்துணைக் காலந் திருப்பித் திருப்பிப் படிக்கிறும், கேட்பினும் எத்துணையுந் தெவிட்டாது தித்தித்தமுதானும் அதியற்புத அதிமதுரத்திவியிய வாக்காகிய கந்தபுராணத்துள்ள பதியிலக்கணத் திருவிருத்தங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களினால் இவர்கள் உள்ளத்தாற்றெடுத்த மெய்யுணர்வேயாம்" என்று யாழ்ப்பாணச் சமய நிலையில் நாவலரையா கூறியிருப்பது சிந்திக்கத் தக்கது.

இராஜகோபுரம் தூலலிங்கம், மூலமூர்த்தி சூக்குமலிங்கம், சித்திவிநாயகராலய இராஜகோபுரம் தூலலிங்கமாய் அநுக்கிரகிப்பதோடு அமையாது, பழைய யாழ்ப்பாணக் கலாசார சரித்திரத்தை நினைவுகூரச் செய்து, வருங்கால் வழிகாட்டியாயும் அமைவதாக என்று வாழ்த்தி, சித்திவிநாயகப் பெருமானின் திருவடிகளைப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமானுக்கு ஓர் இராஜ கோபுரம்

திரு. சி. பொன்னப்பலம்

(திருக்கோபுரச் செயற்குழுச் செயலாளரும், பொருளாளரும்)

அரியாலை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலயத்துக்கோர் இராஜகோபுரம் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஒரு கோயிலின் உள்ளிருக்கும் கோபுரங்கள் எல்லாவற்றினும் பெரியதாய் முன்னிருக்கும் கோபுரத்தை இராஜகோபுரமென்று சொல்வர். ஆனால் இக்கோயிலில் கட்டப்பெற்றிருப்பது ஒரே ஒரு கோபுரந்தான். இது உயர்ந்து காட்சியளிப்பதால் இதனையும் இராஜகோபுரமென்று சொல்லலாம். திருக்கோபுரத்தை ஸ்தூலலிங்கம் என்று சொல்வர். கோயிலின் உள்ளே இருக்கும் துக்கும லிங்கத்தைக் கோயிலின் உள்ளே செல்பவர் மட்டும் காண்பர். ஆனால் திருக்கோபுரமாகிய ஸ்தூலலிங்கத்தை கிட்ட நிற்பவர்களும், தூரத்தில் உள்ளவர்களும் காண்பர். கோயில் மணியின் ஓசை கேட்கும் போதெல்லாம் இறைவனின் ஞாபகம் வருகின்றதல்லவா? அதுபோலத் திருக்கோபுரத்தைக் காணும் போதெல்லாம் இறைவனின் ஞாபகம் எமக்கு உண்டாகும். அதனை வணங்கித் திருப்தியடையலாம்

அண்டசராசரங்கள் அனைத்திலும், இறைவன் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்றான். அவை அனைத்தும் இறைவனின் தோற்றமே. கோபுரமானது பிண்டமாக இறைவனின் தோற்றத்தை விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆதலாற்றான் திருக்கோபுரத்தில் உலகத்திற் காணப்படும் பல்வகைத் தோற்றங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. தெய்வ வடிவங்கள், மாலிடவடிவங்கள், விலங்கினம், ஊர்வன பறப்பன, நல்லன, தீயன யாவும் திருக்கோபுரத்தில் இடம்பெறுகின்றன இவை அனைத்தும் அடங்கியதுதானே பிரபஞ்சம்.

எமது கோயிலில் கட்டப்பெற்றிருப்பது ஐந்துவாயிற் கோபுரம் ஆகும். முன்று ஐந்து, ஏழு ஒன்பது பதினென்று என ஒற்றை எண்பட வாயில்கள் அமையக் கோபுரங்கள் கட்டப்படுகின்றன வாயில்கள் அமைப்பதிலும் பல உண்மைகள் மறைந்திருக்கின்றன. இங்கே கட்டப்பட்டிருக்கும் கோபுரம் கோயிலின் உள்ளே புக உதவும். பெரிய வாயிலுக்கு மேல் ஐந்து வாயில்களை உடையது: இந்த ஐந்து வாயில்களினாலும் கோயிலின் உள்ளே புக முடியாது: உள்ளே எழுந்தருளியிருக்கும் மூலமூர்த்தியைத் தரிசிக்கவும் முடியாது, கோயிலினுள்ளே போய் மூலமூர்த்தியைத் தரிசிக்க உதவுவது கீழேயுள்ள பெருவாயில் ஒன்றே. மேலேயுள்ள ஐந்து வாயில்களும் மாலிட தேகத்திலுள்ள மெய் வாய், கண், முக்கு, செவி என்னும் பஞ்சப்பொறிகளை உணர்த்துவன எனவும், கீழேயுள்ள பெருவாயில் மனமென்னும் கரணத்தை உணர்த்துவதெனவும் கொள்ளுதல்பொருத்தமாகும்.

பஞ்சப் பொறிகள் மூலம் உலகியல் அறிவைப் பெறுகின்றோம். இவ்வுலகியல் அறிவில் நல்லனவுமுண்டு, தீயனவுமுண்டு. அறியாமை காரணமாக தீயனவற்றை நாடியே எமது புலன்கள் செல்லுகின்றன, புலன்களைத் தீய வழியிற் செல்லவிடாது தடுத்து நல்லவற்றைப் பார்க்கவும், பேசவும், கேட்கவும், முகரவும், உணரவும், நாம் புலன்களைப் பழக்கிக் கொள்ளவேண்டும். அப்பர் சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவங்கமாலை என்னும் தேவாரத் திருப்பதிகத்தில் பொறிகளையும், புலன்களையும் நல்வழிப்படுத்தும்

உபாயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. புலனடக்கம் மன அடக்கத்துக்கு ஏதுவாகின்றது. மனத்திலுள்ள குற்றங்கள் குறைந்து கொண்டுவர இறைவனைப்பற்றிய சிந்தனை கூடிக்கொண்டுவரும். அப்போது இறைவன் எமது மனசைக் கோயிலாகக்கொள்ளுவான். “நெஞ்சே நீ நினைவாய் நிமிர் புன்சடை நின்மலனை” என்று அப்பர் சுவாமிகளும் “சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்” என்று மணிவாசகப் பெருமானும், “மதிப்பவர் மனமணி விளக்கு” என்று திருவிசைப்பா அருளிய சேந்தனாரும் திருவாய் மலர்ந்தருளியமை

காண்க. மனமெனுந் தோணிமுலம் பிறவிக் கடலை நீந்திப் பேரின்ப வாரிதியாகிய இறைவனை அடைவதே நாம் பிறவி எடுப்பதன் நோக்கம் ஆகும். இவ்வுண்மையை விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது இத் திருக்கோபுரம்.

எனவே ஐந்து பொறிகள் முலம் புற உலகை அறியும் முயற்சியைக் கைவிட்டு, மனசைத் துணையாகக் கொண்டு பரம்பொருளை நோக்கி உள்முகமாகப் பயணம் செய்ய வேண்டுமென்பதைத் திருக்கோபுரவாயில்கள் விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன.

உயிர் நிலை உடம்பே காலா உள்ளமே தாழியாக
துயரமே ஏற்றமாக துன்பக்கோ லதனைப்பற்றி
பயிர் தனைக் கழியவிட்டுப் பாழ்க்குநீர் இறைத்து மிக்க
அயர்வினால் ஐவர்க்காற்றேன் ஆரூர் மூலட்டனீரே.

—திருநாவுக்கரசர்.

பத்தனாய் வாழமாட்டேன் பாவியேன் பரவி வந்து
சித்தத்துள் ஐவர் தீய செய்வினை பலவுஞ் செய்ய
மத்துநு தயிரேபோல மறுகுமென் னுள்ளந்தானும்
அத்தனே அமரர் கோவே ஆரூர்மூலட்டனீரே.

—திருநாவுக்கரசர்.

விநாயகர்

சிவநெறிப் புரவலர், முதலியார் V. மகேசன் J. P. அவர்கள்

சிவமும் சக்தியுமில்லையேல் உலகம் இல்லை. சகல தோற்றங்களும் சிவசத்தியின் தோற்றங்களே. சிவமும் - சத்தியும் சேர்ந்தே எல்லாம் இயங்குகின்றன. முழு முதற் கடவுளாகிய விநாயகப் பெருமான் சிவமும் சத்தியும் சேர்ந்த ஒரு தோற்றமே.

இவரது பல தோற்றங்களில் பதினாறு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அவற்றில் ஒன்று சித்திவிநாயகாரம். முறைப்படி கோரும் வரங்களைச் சித்தியாக்குபவர் சித்திவிநாயகர். இவர் திருமாலுக்குப்பகை வராகிய அவுணரை வெல்ல அருந்துணை புரிந்தார். எவ்வெவர் எவ்வெவ்வுபாசன மூர்த்தத்தைத் தங்கள் தங்கள் இதயகமலத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து திரிகரணசத்தியோடு எப்பொழுதுந் தியானித்து வழிபட்டு வருவரோ, அவரவர்க்கு அவ்வத் தோற்றத்தில் காட்சிகொடுத்து அவர்களது விக்கினங்களை நீக்கி இம்மை நலன்களையும், முத்திப்பேற்றையும் நல்குவர். அவரை நினைவாதவர்களுக்கு அவர்களை நல்வழிப்படுத்துமுகமாக விக்கினங்களைக் கொடுத்துத் திருந்தச்செய்வார். நாதமும் விந்துவும் சேர்ந்ததே பிள்ளையார் சுழியாம். ஆகவே எக் காரியத்தையேனும் தொடங்குமுன் அவரை வழிபட்டுச் சித்தி எய்துவதே சைவமரபு.

இறைவனது மற்றைய தோற்றங்களைப்போல் உண்டாக்கவோ, தியானிக்கவோ கஷ்டப்பட வேண்டியதில்லை இவரை நினைத்தவுடனே, எவ்விடத்திலும் இலகுவியைத் தோற்றச் செய்யலாம். பசுவின் சாணம், மஞ்சள்மா, அரிசிமா ஆகியவற்றில் பெறக்கூடியதை சத்தியின் தோற்றமான ஆவுடையாராக அடைத்து விங்கத்துக்கு ஒப்பான அறுகம்புல்கை அதன்மேல் இருக்கச் செய்ய பிள்ளையாராகின்றார். சாணம், மஞ்சள், அழுகை நீக்குபவை;

மஞ்சள், அரிசிமா ஒளிவீசச் செய்பவை, அதேபோன்று எமது ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும் நீக்கிப் பிரகாசிக்கச் செய்யக்கூடியவர் விரியாகப் பெருமானாவர்.

இவரது தோற்ற அமைப்பு விசித்திரமானது. தலை யானையின் வடிவம், உடம்பு இருப்புவரை மனிதருபம்; கால்கள் பூத அம்சம். இது ஓர் பேருண்மையைப் புலனாக்குகின்றது. ஒன்றுக்குள் அமையாது எல்லாமாயிருக்கின்ற சர்வவியாபி என்பதை உணர்த்துகின்றது. தனக்குத் தலைவன் இல்லாது தாமே நான்கு வேதங்கள் உட்பட சகலதாக்கும் தலைவனுள்ளவர். இவர் நித்திய பிரமச்சாரி, ஆயினும் இவரது முன்று தோற்றங்களான வல்லபை, கணபதி, லக்ஷ்மி கணபதி, சதுர்த்தி கணபதி ஆகியவற்றில் ஒவ்வோர் அம்மையையும், சித்தி கணபதியில் சித்திபுத்தி என்னுமிரு அம்மையரையும் காண்கின்றோம். பிரமச்சாரிக்கு அம்மையர்கள் உண்டா? அம்மையர்கள் இருக்குமிடத்து இவர் பிரமச்சாரி அல்லர் என்று கருதுவது தவறு. இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி ஆகிய முன்றையுமே அவை குறிக்கின்றன. விநாயகரின் வெவ்வேறு தோற்றங்களுக்கு அதற்குரிய நிறம், புணங்கரின் தொகை, அவற்றிலிருக்கும் ஆயுதங்கள் முதலியன உண்டு ரூபதியானத்தில் எதுவித வித்தியாசமுமின்றி அவ்வத் தோற்றத்துக்குள்ளபடியே தியானிக்கவேண்டும். சிவபெருமானாகுள்ள பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்கின்ற ஐந்து திருமுகங்களைப்போல் இவருக்குமைந்து முகங்களுண்டு, அம்மை அப்பருக்குரிய முக்கணகளும் இவருக்குமுள. முன்னுவது கண் பரஞானத்தை உடையவர் என்பதை விளக்குகின்றது.

அவரது வலக்காது தொடங்கி, தலை, இடக்காது தும்பிக்கை வரை 'ஓம்' என்ற மூலமந்திரம் காட்சி அளிக்கின்றது. பெரிய தலை புத்தியின் அதி திறமையையும், தும்பிக்கை நீட்டியோ, குறுக்கியோ, தூரத்திலோ, அண்மையிலோ உள்ள அவரது அடியவர்களைத் தம்மோடு அணைக்குந்தன்மையையும், இரு பெருங்காதுகள் சிறு பிரார்த்தனைகளையும் தவறவிடாது செவியசாய்த்து அருள்பாலிக்குந் தன்மையையும், சர்ப்பத்தைப் பூனூலாகவோ, கச்சையாகவோ அணிந்திருப்பது சகல அண்டங்களையும் தாங்கும் சத்தியையும், பேழைவயிறு எல்லா அண்டங்களிலிருக்கும் சகல சீவகோடிகளையும் அதனுள் அடக்குந் திறனையும், தம் ஒருகொம்பை முற்றத்துக் கையில் வைத்திருப்பது துஷ்டநிக் கிரக சிஷ்ட பரிபாலனஞ் செய்வதையும், ஒவ்வோர் தோற்றத்திற்குமுரியனவற்றை திருக்கரங்களில் வைத்திருப்பது சீவன்களை இரட்சிக்கும் தன்மையையும், இரு கரங்களுக்குமேல் பத்துப் புலங்கள்வரையுள்ளது ஒரே நேரத்தில் பல காரியங்களைச் செய்யும் ஆற்றலையும் தெரியத் தருகின்றன.

மந்தாரை, வன்னி, அறுகு ஆகியவை இவருக்குகந்தவை. இவற்றுள் அறுகே விசேடித்தது இவருக்குகந்த நெய்வேத்தி

யம் மோதகம், அப்பம், பொரி; இவற்றுள் மோதகமே மிகவுகந்தது.

கிரவிஞ்சன் என்னுங் கந்தருவன், சபரி என்னும் முனிவரது பத்தினியாராகிய மஹேமையைக் கணவனில்லாத நேரம் கையைப் பிடித்தமையால், அம்முனிவரால் முஷிகமாகச் சபிக்கப்பட்டான் இம் முஷிகம் அளவற்ற துன்பங்களைச் செய்ய விநாயகப்பெருமான் அதை அடக்கி வாகனமாகக்கொண்டார். கஜமுக தூரனும் எம்பெருமானாரால் அழிக்கப்பட அவருக்கு முஷிக வாகனமாக அமைந்துள்ளான். ஆகவே இவரது வாகனம் முஷிகம். விநாயகருக்குரிய ஏகாட்சர சடாட்சர மந்திரங்களை விஷ்ணுமதலியோர் ஜெபித்து இஷ்டசித்திகளைப்பெற்றனரானால் நாம் அவசியம் பாராயணஞ் செய்யவேண்டியதொன்றாகும். அதேவிதம் விரதங்களுள் தலைசிறந்தது சதுர்த்தி விரதமாகும். பார்வதி தேவியாரே இவ்விரதத்தை அனுஷ்டித்தாரென்றால் இவ்விரதத்தின் மகிமையைப்பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமா? சங்கட சதுர்த்தி விரதத்தை ஒரு ஆண்டுக்கு முறைப்படி அனுஷ்டித்தால், புத்திரபாக்கியம் பெற்றும், கூன்குருடு, செவிடு, முதலிய கர்ம நோய்கள் நீங்கியும் இஷ்ட சித்திகளை எய்துவர்.

நாகத்தை நங்கை அஞ்ச நங்கையை மஞ்ஞை என்று வேகத்தைத் தவிர நாகம் வேழத்துன் உரிவை போர்த்து பாகத்தின் நிமிர்தல் செய்யாத் திங்களை மின்னென்றஞ்சி ஆகத்திற் கிடந்த நாகம் அடங்கும் ஆரூரனாக்கே.

—திருநாவுக்கரசர்.

ஸ்ரீ சித்திவிநாயகரும் அவரின் திருவருட் செயல்களும்

பிரதிஷ்டா வித்வஜோதி
சிவ ஸ்ரீ த. இ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள்
(கோயிற் பிரதம அர்ச்சகர்)

உலகத்தின் கண்ணுள்ள ஆன்மாக்கள் தம்மை வணங்கி உய்யும் வண்ணம் இறைவன் பலப்பல அவதாரங்களை எடுத்து பலப்பல இடங்களில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கின்றான். அவ்வாறு கோயில்கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கும் மூர்த்திகளுக்கு அருட்டன்மை இருவிதமாக ஏற்படுகின்றது. அவற்றுள் ஒன்று நித்திய நைமித்தியக் கிரியைகளினால் ஏற்படுவது. மற்றது அங்கு சென்று வழிபடும் அடியார்களின் பக்தியினால் ஏற்படுவது. இவை இரண்டும் ஒருங்கே அரியாலை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமானுக்கு அமைந்துள்ளன, இவ்வாறான திருவருள் சில ஸ்தலங்களில் விரைவாகவும், சில ஸ்தலங்களில் தாமதமாகவும் அடியார்களுக்கு அருளப்படுகின்றது. அத்திருவருளை விநாயகமூர்த்தியிடத்தில் மிகஇலகுவாகவும், விரைவாகவும் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது நான் கண்ட அனுபவமாகும்:

சித்திகளை இலகுவில் அடியார்க்கு அருளுந் தன்மையால் விநாயகருக்குச் சித்திவிநாயகர் என்னும் நாமமும் ஏற்பட்டது போலும். அவ்வாறாகிய நாமத்தைக் கொண்டு அரியாலையில் வாழும் மக்கட்கு அட்டமா சித்திகளையும் அனுக்கிரகிக்கும் வண்ணம் நீர்நொச்சித்தாழ்வு என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சித்திவிநாயகரின் சிறுசிறு திருவிளையாடல்கள் சிலவற்றை எடுத்துக் கூறுகின்றேன்.

எனது முத்த மகன் ரவிநாத சர்மனுக்கு வயது 7 மாதம்; 1958ம் ஆண்டு, வலது காலில் ஒரு புதுநோய் ஏற்பட்டது. பல இடங்களில் தமிழ் வைத்தியமூர, ஆங்கில வைத்தியமூர செய்து சரிவராம

யால் யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரியில் காட்டினோம், அவர்கள் படம்பிடித்துப் பார்த்து, இது புற்றுநோய் சம்பந்தமான "சாக் கோமா" என்னும் புதுநோய் என்றும், இதற்குச் சத்திர சிகிச்சையைத் தவிர வேறு வைத்தியம் கிடையாதென்றும், சத்திர சிகிச்சையைத் தவிர வேறு வைத்தியம் கிடையாதென்றும், சத்திர சிகிச்சை மூலம் காலேக்கழற்றிவிடவேண்டும் என்றும் காலு எடுத்துவிட்டாலும் அது தற்காலிகமான சிகிச்சையாகவே இருக்கும் என்றும் கூறினர். அதுமாதத்திரமன்றிக் கொழும்பிலே அச்சிகிச்சையைச் செய்வது நல்லதென்றும் கூறினர். அது கேட்டு நாம் கொழும்பிற்குப் புறப்பட்டோம். சித்திவிநாயகருடைய திருவிளையாடல் ஆரம்பமாகியது. என்னை? புறப்பட்ட அன்று சிங்கள ஸ்ரீ எதிர்ப்புக் காரணமாக தமிழ் சிங்களக் கலகம் ஆரம்பமானது. எனவே கொழும்புக்குப் போகும் எண்ணம் தடைப்பட்டது. மீண்டுந் யாழ் பெரிய ஆஸ்பத்திரியிலேயே சிகிச்சை ஆரம்பமாகி 1958ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 28ம் திகதி சத்திர சிகிச்சை மூலம் கால் கழற்றப்படும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு முதல்நாள் இரத்தம் கொடுக்கும் டாக்டரும், பிராணவாயு கொடுக்கும் டாக்டரும் வராமல் சிகிச்சை செய்ய முடியாது என்றார்கள். அத்துடன் அன்று ஆஸ்பத்திரிச் சிப்பந்திகள் வேலை நிறுத்தமும் ஆரம்பமானது. என்ன துர்ப்பாக்கியம்? இறைவா! எங்களை இவ்வாறு ஏன் சோதிக்கிறாய். என்று மனம் நொந்து கொண்டு வீடு வத்து சேர்ந்தோம். பின்பும் இரு ஆயுர்வேத வைத்தியர்களிடம் காட்டி ஒரு பிரயோசனமும் ஏற்படவில்லை. மனக் கவலையோடு இருக்கும்

போது பதினைந்து நாட்களுக்கு முன் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கும் போது நிகழ்ந்த சம்பவமொன்று எமது ரூபகத்துக்கு வந்தது. அது என்னவெனில், வயோதிபர் ஒருவர் தான் சிங்கப்பூர்ப் பென்சனியர் என்றும், தான் அங்கு ஓர் வங்கியில் வேலைபார்த்தவர் என்றும், எமது அறைக்குப் பக்கத்து அறையில் இருந்தவர்கள் தமது சொந்தக்காரரென்றும், அவர்களைப் பார்க்கவே தாம் வந்ததாகவும், அவர்களைக் காணவில்லை அவர்கள் போயிருக்கவேண்டுமென்றும், தமக்கு மிகவும் களைப்பாய் இருப்பதால் எமது அறையில் சிறிது நேரம் இருந்து இளைப்பாறிவிட்டுப் போவதாகவும் கூறி எமது அறையில் உள்ள ஓர் கதிரையில் இருந்தார். அப்போது இப்பிள்ளைக்கு என்ன சுகவீனம் எனக்கேட்டார். நாம் பிள்ளையின் சுகவீனத்தைப்பற்றிக் கூறினோம். அப்போது அவர் குழந்தையின் சாதகம் இருந்தால் தரும்படி கேட்டார். நாமும் பிள்ளையின் சாதகத்தை யாரிடமேனும் காட்டவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அதனையும் ஆஸ்பத்திரியில் வைத்திருந்த படியால் அதனைக்கொடுத்தோம். அவர் சாதகத்தைப் பார்த்துவிட்டு இக் குழந்தைக்குக் கால் எடுக்கவேண்டிய தில்லை எனக் கூறியதோடு தன்னில் அல்லது சாதகத்தில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் தான் கூறும் இரு அத்தாட்சிகளைக் கவனித்து முடிவுக்கு வரவும் எனக் கூறினர். அத்தாட்சிகளாக அவர் கூறியன - 1. இன்று மாலைப் பொழுதிற்கு முன் இக் குழந்தையின் தந்தைவழியில் ஓர் துக்க சம்பவம் நிகழும். 2. இன்னும் 4 அல்லது 5 மாதங்களுக்குள் தந்தை வழியிலே வேறுமோர் துக்க சம்பவம் நடக்கும் என்பனவாகும். என்ன அதிசயம்; அவர் இவ்வாறு கூறி முடிப்பதற்குள் எனது தகப்பனாரின் சகோதரி காலமாகிவிட்டார் என எனது தம்பியார் வந்து அறிவித்தார். இதற்கிடையில் வயோதிபரும் விடைபெற்றுக் கொண்டு போய்விட்டார். அப்போதிருந்த பதற்ற நிலையில் நானாவது என் மனைவியாவது அவ்வயோதிபரின் பேர்

ஊர் யாதொன்றையும் கேட்க மறந்து விட்டோம். ஈமக் கிரியைகளை நானே நின்று நடத்தவேண்டிய கடமை இருந்த படியால் உடனே நான் புறப்பட்டுவிட்டேன்.

இவையாவும் 15 தினங்களுக்குப்பின் படம்போல் என்மனத்திற்கேற்றவே அப் பெரியார் யார் என்று அறியவேண்டும் என்னும் அவா உண்டாயிற்று. உடனே, எமது அறையின் பக்கத்து அறையில் இருந்த நோயாளியின் வீடு புலோலியில் உள்ளது என முன்பே அறிந்திருந்தமையால் அவருடைய வீட்டைத்தேடியடைந்து அந்தச் சிங்கப்பூர்ப் பென்சனியரைப்பற்றி விசாரித்தபோது, அவரைப்பற்றித் தங்களுக்குத் தெரியாதென்றும், அப்படியான உறவினர் எவரும் தங்களுக்கு இல்லைபென்றும் தெரிவித்தனர். நான் மனக் குழப்பத்தோடும் இனம் தெரியாத ஒருவகைத் திகிலோடும், எமது விநாயகப் பெருமானையே சிந்தித்துக்கொண்டு வீடு வந்து சேர்ந்தேன். சில பெரியார்களுக்கும் இவ்விஷயத்தை எடுத்துரைத்தேன், அவர்களும் அதிசயித்து இது பிள்ளையாருடைய தருக்கத்து என்றனர். உண்மைதான். நானும் அதனைப் பூரணமாக நம்பினேன். அதன்பின் நான் எதுவித வைத்தியமும் செய்விக்கவில்லை. அக்குழந்தையின் காலை பெருமானுடைய தீர்த்தத்தால் துடைத்து வந்தேன். வியாதி இருந்த இடம் தெரியாது மறைந்துவிட்டது. என்னே சித்திவிநாயகப் பெருமானின் பெருங்கருணத்திறன். இப்போது ரவிநாத சர்மனுக்கு வயது பதினாறு? இதுமாத்திரமா?

எனது முத்த மகள் முன்றுவயசுக் குழந்தையாக இருத்தபோது ஒருநாள் பகல் 12 மணிபளவில் அவளைக் காணவில்லை. அங்குமிங்கும் ஓடிப் பார்த்த போது கோயில் தீர்த்தக் கிணற்றிலிருந்து கீச்சுக்குரல் கேட்கவே ஓடிச் சென்று பார்த்தபோது மகாவிஷ்ணு அறி துயில் கொள்வதுபோல் நீரின்மேல் படுத்திருந்தான். கிணற்றின் விட்டம் முன்றடி

இருக்கும். குழந்தையைத் தூக்கிப்பார்த்த போது ஒரு சொட்டுநீரும் குடிக்கவில்லை யெனத் தெரியவந்தது. எவ்வகைக் காயமோ விக் கினைமோ அப்பிள்ளைக்கு ஏற்படவில்லை இதுவும் பிள்ளையாரின் திருவருளேயன்றி வேறென்ன?

மேலே விபரிக்கப்பட்ட இரண்டு திருவிளையாடல்களிலும் எள்ளளவேனும் புனைந்துரையில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துவதுடன் வேறுபலருக்குச் சித்திவிநாயகரின் திருவருள் கிடைத்த விபரங்களிற் சிலவற்றை நான் அறித்தபடி கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன்.

ஓர் மாணவன் முன்று முறை G. C. E. (O) பரீட்சை எழுதியும் சித்தி பெறவில்லை. அவர் சித்தி விநாயகருக்கு நேர்த்தி வைத்துச் சோதனைக்குத் தோற்றப் போகின்றேன் என்று தனது தாயாரிடம் சொன்னபோது அப்பேதை அன்னை பிள்ளையார் பரீட்சை எழுதுவாரா எனப் பரிசுசித்துவிட்டார் (தனதுதாயே பிள்ளையாரின் மகிமையறியாது கேலிசெய்துவிட்டார்) என்று வருந்திய அப்பையன் விநாயகப் பெருமானைப் பலமுறை வணங்கிப் பரீட்சை எழுதித் திறமான சித்தியைப் பெற்றுள்ளான்.

கந்தர்மடத்தில் இருக்கும் ஓர் இளைப்பாறிய டாக்டருடைய மருகருக்கு செங்கமாரி நோய் வந்து மங்கமாரியாக முற்றவே, யோகர் சுவாமியின் அறிவுரையால் சித்திவிநாயகரின் ஆலயத்திற்கு வந்து வழிபாடியற்றி நோய் மாறப்பெற்றார்.

எத்தனையோ பெண்களுக்கு விவாகமே நடக்காது என எல்லாப் பிரயத்தனங்களையும் கைவிட்டு சித்திவிநாயகரை வழிபட்ட காரணத்தினாலே நல்ல வரங்கள்

வந்து வாய்க்கப்பெற்று விவாகமாகிமிகச் சந்தோஷமாக வாழுகிறார்கள். மிகமிகக் கஷ்டமாகத் தோன்றும் எத்தனையோ விஷயங்கள் அவரை வணங்கிச் செய்வதால் மிகமிக எளிதாகக் கைகூடி விடுகின்றன.

சிவபெருமான் திரிபுரதகனஞ் செய்யப் புறப்பட்டபோது விநாயகரை நினையாமல் சென்ற காரணத்தினால் அவர் ஏறிச்சென்ற தேரின் அச்சை அறுத்தார் என்றும் பொடி செய்தார் என்றும் புராணங்களும், திருப்புகழும் கூறுகின்றன. சித்திவிநாயகர் தமமை மெய்யன்போடு வழிபடுகின்ற அடியார்கள் பேண்டுவனவற்றை வேண்டியபடி கொடுத்தும், வழிபடாதோரை பாலில் நெய்போல் சேர்ந்து நின்று நினைக்க வைத்தும் அருளுவார். இவைபோன்ற வரலாறுகள் பல. அவற்றையெல்லாம் எடுத்துக் கூறில் விரியும் என அஞ்சி விடுத்தோம்.

மூர்த்திகளுக்கு அபயம், வரதம் என இரு திருக்கரங்கள் இருக்கின்றன ஆனால் விநாயகருக்கு வலக்கரத்தில் கொம்பும், இடக்கரத்தில் மோதகமும் இருக்கின்றன. தீய வழியிற் செல்லுகின்ற ஆன்மாக்களை நல்வழிப்படுத்தும் பொருட்டு தந்தத்தால் குற்றித் தண்டித்து, அவர்களின் வினைகள் ஒடுங்கியபின், தன் அனுக்கிரகம் பூரணமாய் அடங்கிய, உள்ளிருப்பது யாது எனத் தெரியாத, தித்திக்குமமோதகத்தை அருளுவார். எவ்வளவு பாபங்கள் செய்தவர்களும் பயபக்தியுடன் வந்து சித்திவிநாயகரைத் தரிசிப்பார்களே யானால் அவர்கள் பாபத்தைக் கொம்பினாற் குத்தி நீக்கி அருளாகிய மோதகத்தைத் தருவார் என்பது திண்ணம்.

கரும்பு தின்னாதவர்களுக்குக் கரும்பின் சுவை எப்படித்தெரியும்?

அன்பர் வினைதீர்க்கும் ஈஸ்வரன்

திருமதி ம. இராசேந்திரம் அவர்கள்
வித்துவாம்சை, நாயன் மார்கட்டு.

வெண்பா

அன்பர் மகிழ அரியாலை யம்பதியில்
இன்புடனே வீற்றிருக்கும் ஈஸ்வரனே—நின்னருளால்
நாடு நலம்பெருகி நல்லறிவு தான்மலரப்
பாடுதற்கு நின்னருளைத் தா? (1)

பிரணவத்தின் ருபியே பிஞ்ஞகன்றன் மைந்தா
தரணி வினையகற்றும் தாதாய்—கரமதனில்
மாங்கனியும் கொம்பும் மகிழ்ந்தேத்தும் மர்மத்தில்
ஓங்குதே என்னுள்ளம் தான். (2)

விகிர்தனை வித்தகனை வேதியனை நாடி
அகிலம் அலைகின்ற தந்தோ—முகிலவனும்
நான்முகனும் நாடரிய நற் பிழம்பாய்த் தோன்றுதே
வான்றவழந்த வாயிற் றலை, (3)

மாய விருளை மடித்துமே மாசகற்றிப்
போய வடிவே புதுவடிவாய்—தாயனையான்
பாதமலர் போற்றப் பணித்தருளும் கோபுரமே
நாதனருள் தந்தருள்வாய் நீ. (4)

வேலன் மணமுடிக்க வேழமாய் நின்றவனே
ஆலமுண்டான் மைந்தா அருமறையே—பாலகனே
சீலம் பொலியவெம் சித்தம் தெளிவித்துக்
காலன் வருமுன்னர்க் கார். (5)

மணிவார்த்தை

பண்டிதர், சைவப்புவவர்,
செஞ்சொற் செம்மணி (மதுரை ஆதினம்)
சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, சித்தாந்த ஞானாகரம்,
(காஞ்சி ஸ்ரீ மெய்கண்டார் ஆதினம்)
திருவாசகக் கொண்டல், திருமுறைச் செல்வி
சைவதர்சனி

செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

சீமயக் குரவர்களில் ஒருவராகிய மணிவாசகப் பெருமான் அருளிய திருவாசகத்தில் ஓரிடத்தில், வாக்குன் மணிவார்த்தைக்காக்கி எனப் பாடியுள்ளார். குருமணியாகத் திருப்பெருந்துறைக் குருந்த மரநீழலிலே எழுந்தருளி ஞான உபதேசம் போதித்து நின்ற எம்பெருமானைப்பற்றிய வார்த்தைகள் யாவும் மணி வார்த்தைகள் என்பதைப் பரஞ்சோதி முனிவரும் தனது பாடலொன்றில் விளக்கியுள்ளார்: மணி வார்த்தைகளை அருளியபடியால் மாணிக்க வாசகர் எனப்பட்டார் என்பதை அப்பாடல் விளக்குகின்றது.

“பழுதிலாத சொல் மணியினைப்
பத்திசெய்து அன்பு
முழுதுமாகிய வடத்தினால் முறை தொழுது
அலங்கல்
அழுது சாத்தும் மெய்யன்பருக்கு அகம்
மகிழ்ந்து ஐயர்
வழுவிலாதபேர் மாணிக்க வாசகர்
என்றார்.”

அடிகளுக்கு எழுந்த அழகை ‘இன்னும் சிலகாலம் இவ்வுலகத்தில் இருப்பாயாக’ என்பதனைக்கேட்டதனாலேயே எழுந்தது என்க. குருமுர்த்தியைப் பிரிந்த நிலையில் ஆற்றுமை மீதார அழுது அழுது புலம்பினார். அவருடைய அழகை திருப்பெருந்துறையிலிருந்து மதுரை வரை சென்று பின்பு திருப்பெருந்துறைக்கு வந்து அங்கிருந்து சிதம்பரம்வரைசென்று

முடிகிறது. அப்படியாகச்செய்த தெய்வீகப் பிரயாணத்திற் பாடிய பாடல்களின் தொகுதியே திருவாசகம். இதனை மணிவாசகமென்றும், திருவாசகமென்றும் பலபடப் பாராட்டுவார்கள். திருவாசகம் எழுதுவதற்குக் குருமணியால் உணர்த்தப்பட்ட திருவைந்தெழுத்தின் விளக்கமே காரணமாகும். திருவாசகம் எட்டாந் திருமுறையாக அமைந்ததின் காரணமும் ஒன்றுண்டு. சிவஞானபோதத்தில் எட்டாவது சூத்திரப்பாவாகிய,

“ஐம்புலவேடரின் அயர்ந்தனைவளர்ந்தென
தம்முதல் குருவுமாய் தலத்தினில்
உணர்த்தவிட்ட
டன்னிய மின்மையில் அரன்கமல்
செலுமே.”

என்னும் பாடலுக்குத் திருவாசகத்தை காதலாகி, கசிந்து, கண்ணீர்மல்க ஓதினால் அடையும் இன்பத்தை இராமலிங்கசுவாமிகள் தமது அனுபவத்திலே விளக்குகின்றார்.

“வாந்கலந்த மாணிக்க வாசகநின்
வாசகத்தை
நான் கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பந்
சாற்றினிலே
தேன் கலந்து பால் கலந்து செழுங்
கனித்திஞ் சுவைகலந்து
ஊன் கலந்தென் உயிர் கலந்து உவட்டா
மல் இனிப்பதுவே!”

திருவாசகத்தைத் தேனாகவே அடியார்கள் சுவைத்தார்கள். உணவுமாகி மருந்துமாகி உதவுந் தன்மை தேனுக்குண்டு. சுகதேசிகள் தேனைக்குடித்துத் தேக பலம் தேடிக்கொள்வார்கள், நோயாளிகள் தேனை மருந்துடன் உண்டுநோயை மாற்றிக்கொள்வார்கள். அதே போன்று அருள்வயப் பட்டோருக்கு அவர் மயக்கறுத்து உப்தி காட்டுகிறது. இன்னுந்தேன் தூய மலரில் தோன்றி உண்ணவரும் வண்டுகளுக்கு இன்சுவையளிக்கிறது. வாதவூரடிகளின் திருவாசகம் அவரின் தூய இருதய கமலத்திற் தோன்றி ஒதுவார்க்குப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு அளிக்கிறது. தேன் உடல்நோயைத்தீர்க்கும்; திருவாசகம் உயிர்நோயைத் தீர்க்கும். தேன் குடிப்பார்க்கேற்படும் பித்தம் திருவாசகம் படிப்பார்க்கு ஏற்படும் பித்தம் உணர்த்தற்குரியது. பின்னையதுதெய்வீகப்பித்து. இந்தப் பித்தினால் உலகச்சாயல் படிப்படியாக மறந்து தெய்வச்சாயல் படிப்படியாகத் தோன்றுகிறது. இந்த நிலையிலேதான் “நான் யார்? என்னுள்ளமார்? ஞானங்களார்? என்னையாரறிவார்? என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. திருவாசகத்தேன் கொடுக்கும் இன்பத்தைச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்,

“திருவாசகமிங்கு ஒருகாலோதின் கருங்கல் மனமும் கரைந்துருகக் கண்கள் தொடுமணற் கேணியில் சுரந்து நீர்பாய மெய்மயிர் பொடிப்ப விதிர் விதிர்ப்பெய்தி அன்பராகுனரன்றி மன்பதை உலகில் மற்றறையாரிலரே”

எனப்பாடியுள்ளார்.

மணிவாசகத்தின் சில பாடல்களைக் கவனிப்போம். முதலிலேவரும் சிவ புராணத்திலே இறைவன் தன் பொருட்டுச் செய்த அருட்டிறனைக் குறித்து.

“நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள்
காட்டி
நாயிற்கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்ததயாவான தத்துவனே”

என்று இறைவனைப் போற்றுகிறார். திருவாசகத்தில் வரும் திருச்சதகம் என்ற பகுதியே எம்போலியரை மையமாகவைத்துக்கொண்டு அடிகள் பாடிய பகுதியாகும். “சத்தியநான தேசிகர் மோகம் சதமமாம்” என மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரர்பிள்ளை அவர்கள் திருச்சதகத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். பக்திச்சுவை சொட்டும் பாங்கிலே உலகத்தவர் ஒதி உய்வடையும் வழியிலே பாடப்பெற்றது இப்பகுதி.

“நாடகத்தாலுன்னடியார்போல் நடித்து
நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும்
விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறு
அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருள்
எம்முடையானே.”

உலக மக்களின் வாழ்க்கை நிலையிலே இப்பாடல் அமைந்ததேயல்லாமல் மணிவாசகர் தன்மை இப்பாடல் நிலையில் அமைந்ததன்று நாடகத்துக்கு உடுப்புப் போட்டவன் அந்தந்தச் சந்தர்ப்பத்திற் கேற்ப எவ்வாறு நடிப்பானோ, அதே போன்று தானும் அடியார் வேடம்போட்டு நடிப்பதாகவும் உண்மையடியார்கள் வீடு பேற்றை விரும்புவதுபோலத்தானும் விரும்புவதாகவும் கூறி இப்படியான பொய் வேடத்தைவிட்டு உள்ளம் உருகக்கூடிய வழியைக் காட்டும்படி இறைவனைவேண்டி நிற்கிறார். வீடுபேற்றைக்கேட்காது இடையறு அன்பையே கேட்கிறார். உண்மையடியார்கள் கூடுமன்பினிற் கும்பிடவேயன்றி வீடும்வேண்டா விறலின் விளங்கியவரென்பது சேக்கிழார் வாக்கு. இன்னும், தன்னையாட்கொண்ட பெருங் கருணைத் திறத்தை விளக்குகின்ற பொழுது மற்றைய அடியார்கள் நிலையையும் ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கிறார். பெருமானுடைய நாமத்தைக் கேட்டவுடனேயே பள்ளத்தை நோக்கிப் புரண்டுசெல்லும் நீரினியல்பு போன்று இறைவனை நோக்கிப் பதைத்துருகுவார்கள் அவ்வடியார்களென்றும் அவர்களிருக்கத் தன்னை ஒரு பொருளாக

மதித்து ஆட்கொண்டமைக்கு உள்ளந்
தாள் தொடக்கம் பல நெஞ்சுகள் நின்று
உருகவேண்டுமே என்றும் இங்கே ஒரு
நெஞ்சங்கூட உருகாமல் நிற்கிறதேயென்
றும் உடம்பெல்லாய் கண்ணாய் வெள்ளம்
பொழிவதற்குப் பதிலாக, இந்த இரண்டு
கண்கள்கூட மரத்துப்போய்விட்டனவே
என்றும், நெஞ்சு கல்லாகிவிட்டதென்றும்
தனது நிலையை இழித்துக் கூறுகின்றார்.
இறைவா உன்னை ஆட்கொள்ளப்பட்டவ
னுடைய தீவினை இப்படியாகவா இருக்க
வேண்டும் எனக் கவல்கிறார். பிறர்சொல்
லக் கேட்ட மாத்திரத்தில் நெஞ்சமழிந்து
நிலைகெட்ட பக்தர்களும் இருக்க, நேரே
கண்டும் கல்லைப்போல் உருகாத தீவினை
யேனும் இருக்கிறேனே என்பது அவர்
பாடற்பொருள்.

கோத்தும்பி என்பது அரச வண்டு
இதனை விளித்துப் பாடுகின்றபகுதி திருக்
கோத்தும்பி என்று திருவாசகத்தில் இடம்
பெற்றுள்ளது. இறைவன்பால் தூதாகச்
சென்று ஊதுமாறு வண்டைப் பார்த்துப்
பணிக்கிறார். அரச வண்டே, நீ விரும்பி
உறைகின்ற பூவிலே திளையளவு தேன்
தானே இருக்கிறது? அதற்காக நீ எத்
தனை பூக்களுக்கு அலைந்து திரிகிறாய்.
இந்த ஆசையிலே உன் வாழ்நாளெல்லாம்
வீணாளாய்க் கழிகிறது. நினைக்குந்தோறும்
காணுந்தோறும், பேசுந்தோறும் இனிப்ப
வன் ஒருவன் இருக்கின்றான். அவன் திரு
வடிமலரால் அவ்வினிய தேனைப் பருகலாம்.
அது உடம்பிலுள்ள எல்லா எலும்புகளை
யும் உருக்குந் தன்மையது. ஆகவே
அப் பேரின்பத்தேனைப் பருகாது அழிகின்ற
சிற்றின்பத்தேனில் நாட்டத்தைவையாதே.
பிந்தியது உண்டால் மாத்திரம் இனிப்பது.
முந்தியது கண்டாலும், நினைத்தாலும்,
பேசினாலும் இனிப்பது, என்னும் கருத்தை
யமைத்துப் பாடிய பாடலைக் கவனிப்போம்.

‘தினைத்தனையுள்ளதோர் பூவினில்
தேனுண்ணுதே
நினைத்தோறும் காண்டோறும் பேசுந்
தொறுமெப்போதும்

அனைத் தெலும்புநெக ஆனந்தத் தேன்
சொரியும்
குனிப்புடையானுக்கே சென்றாநாய்
கொத்தும்பி”

அடிகளுடைய மனக்கருத்து தன்
பிறவி நீக்கப்படவேண்டுமென்பதே. இக்
கருத்தையவர் பல இடங்களில் இறைவனி
டம் விளக்கியுள்ளார்; “பாழ்த்த பிறப்
பறுத்திடுவான் யானுமுனைப் பரவுவனே”
என்பது அவர் வேண்டுதலாகும். தேவர்
கனெல்லோரும் தாம் வாழ்வதற்காகவும்,
தம் பதவி நிலைப்பதற்காகவும், தம்மை
மற்றவர்கள் தொழவேண்டுமென்பதற்காக
கவுமே உன்னை வணங்குகிறார்கள். ஆனால்
நான் என்பிறவியறவேண்டுமென்பதற்காக
கவே உன்னை வணங்குகிறேன். என்பதை
விளக்குகிறார். திருவாசகத்தின் இறுதிப்
பகுதியில் இறைவன் தனக்கருளிய ஆக்
கப்பாடுகளைக் குறித்து வியந்து பாடிய
பாடல்கள் பலவுள். உலக இன்பத்திலே
மயங்கித் திரிகின்ற அறிவினிகளுடன்
கூடித் திரிந்த கன்னை மும்மலங்களையும்,
அறும்படி செய்து நிலைபெற்ற பேற்றை
யளித்து நாய்க்குத் தவிசிட்டதுபோன்று
தனக்குத் தந்த பெருமையினை அச்சோப்
பதிகத்தில் விளக்குகிறார்.

‘செம்மை நலமறியாத சிதடரொடுந்
திரிவேனை
மும்மைமல மறுவித்து முதலாய
முதல்வன்தான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை
ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கழிளியவாரூர் பெறுவார்
அச்சோவே”

என்று ஆனந்தமிகுதியாற் களித்துப்
பாடுகிறார். எனவே மணிவாசகரின் வாயி
லிருந்து வந்தவையனைத்தும் மணிவார்த்
தைகள். அவை அவரின் தூய இருதய
கமலத்திலிருந்து சொரிந்த தேன்துளிகள்.
அவை ஒதுவாரின் உள்ளத்தை உருக்கும்
பக்திப்பனுவல்கள். அதிலுள்ள ஒரு
மொழியே எம்மையும் எம்மிறைவனையும்
ஒன்றுவித்துத் தரும் மொழி என அனுபூதிச்
செல்வர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்த அனுப
வத்தை நாமும் ஓரளவு அடையவேண்டு
மானால் மணிவாசகர் உள்ளத்தோடு ஒன்று
பட்டு நின்று காலேமாலைஓதி அதனைப் பாரா
யணம்பண்ணி உய்தியடைய வழிகாண்
போமாக.

அரியாலை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர்

(வரலாற்றுக் கட்டுரை)

திரு. சி. பொன்னம்பலம் அவர்கள்
(கோயிற் பரிபாலகர்)

அரியாலை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் கோயில், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள சிறந்த புண்ணிய ஸ்தலங்களில் ஒன்றாகும். இதில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் சித்திவிநாயக விக்கிரகம் மிகவும் பழமைவாய்ந்தது. இத்திருக்கோயில் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய அறுபது வருடங்களுக்குமுன் பெரிய பிரக்கிராசியார் என்று கொண்டாடப்பட்ட ஸ்ரீமான் விஸ்வநாதர் காசிப் பிள்ளை அவர்களால் திரும்பவும் புதிதாகக் கட்டுவிக்கப்பட்டு ஆங்கில வருடம் 1915 லும்பாபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டது.

“சித்திவிநாயக விக்கிரகம் இந்தியாவிலுள்ள தொண்டை நாட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாடியின் காலத்தில் அவரின் முதலமைச்சர் சேதிராயரின் வேண்டுகோளின்படி கச்சிக் கணேசையர் என்னும் பிராமணோத்தமரால் கொண்டுவரப்பட்டது என்றும், அதுவே இப்போது அரியாலையிலுள்ள ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருப்பது போலும்” என்று யாழ்ப்பாணச் சரித்திர நூலாசிரியருள் ஒருவரான ஸ்ரீமான் ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் கூறிப்போந்தார் (யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் பக்கம் 11)

யாழ்ப்பாடியின் காலம் கி. மு. 2-ம் நூற்றாண்டென்று சில சரித்திர நூலாசிரியர்கள் கூறுநிற்ப, வேறு சிலர் அதனை மறுத்து கி. பி. 10-ம் நூற்றாண்டென்று வரையறுத்துள்ளனர். பிந்தியோர் கூற்றின்படி பார்த்தாலும் கச்சிக்கணேசையரால் கொண்டுவரப்பட்ட சித்திவிநாயகர் விக்கிரகம் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே யாழ்ப்பாணத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டு

விட்டது என்பதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் அது அப்போது பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட இடம் எது என்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறுவதற்கில்லை. இப்போது அவ்விக்கிரகம் இருக்கின்ற அரியாலை, நீர்நொச்சித்தாழ்வு ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் கோயிலே அவ்விடம் எனச் சிலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்.

யாழ்ப்பாடியின் இராசதானி யாழ்ப்பாணமாய் இருந்ததாலும் அவரின் முதலமைச்சர் சேதிராயரால் சித்திவிநாயகருக்கு ஓர் ஆலயம் கட்டுவிக்கப்பட்டமையாலும், அவ்வாலயம் யாழ்ப்பாண இராசதானியிலே அல்லது அதற்கு அயலிலே கட்டுவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று துணிதல் பொருத்தமுடையதாகும்.

யாழ்ப்பாண நகரப் பகுதியில் அரியாலை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் கோயிலைப் போன்ற பழமையான வேறோர் சித்திவிநாயகர் கோயில் இல்லாமையாலும், அரியாலை சித்திவிநாயகர் கோயிலில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் விநாயக விக்கிரகத்தின் அங்க அமைப்புகள் யாவும் பழங்காலச் சிற்பங்களோடு ஒத்திருப்பதனாலும் கச்சிக்கணேசையரால் கொண்டு வரப்பட்ட சித்திவிநாயக விக்கிரகம் அரியாலை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் கோயிலில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் விக்கிரகமே எனத் துணிதல் சாலும்.

யாழ்ப்பாடியின் பின், யாழ்ப்பாணம் சிலகாலம் அரசற்ற நாடாயிருந்து பின்னர் கி. பி. 16ம் நூற்றாண்டுவரையும் சிங்கை ஆரிய மன்னர்களாலும், ஈற்றில் சங்கிலி அரசனாலும் ஆளப்பட்டது. இக்காலத்தில் சைவசமயமும், சைவக்கோயில்களும் சிறப்

புற்று விளங்கின. அதன்பின்னர் பறங்கிய ராலும், ஆங்கிலேயராலும் ஏறக்குறைய நான்கு நூற்றாண்டு காலம் ஆளப்பட்டது. சங்கிலி அரசனின் ஆட்சிக்குப்பின் அதாவது பறங்கியர் ஆட்சி ஆரம்பித்தபோது சைவக்கோயில்கள் பெரும் பாலும் தரை மட்டமாக்கப்பட்டன- நல்லூரில் சிறப்புற்று விளங்கிய கைலைநாதர் கோயில் இருந்த இடமும் தெரியாது அழிக்கப்பட்ட தென்று சொல்லப்படுகிறது. அக்காலத்தில் சித்திவிநாயகர் கோயில் இடிபடாது தப்பியிருப்பது எங்ஙனம்.

சங்கிலியன்மேற் போர் தொடுக்க மன்னரிலிருந்து புறப்பட்டு வந்த பறங்கியரின் படை பூநகரியிலிருந்து வள்ளம் என்னுமூலம் சாவகச்சேரியை அடைந்து, நாவற்குழியில் இரவு தங்கி, அடுத்த நாள் உப்பாற்றைக் கடந்து சுண்டிக்குழியிற் பறங்கிப் போர் செய்த தென்று யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் கூறுகின்றது. (யாழ்ப்பாண வைபவ சோமுதி பக்கம் 95 பார்க்க) எனவே சித்திவிநாயகர் கோயில் பறங்கியர் சென்ற பாதையில் இருந்தமையால் அஃது பறங்கியர் அட்மீயி யத்தினின்றும் தப்பியிருக்க முடியாது.

சங்கிலி மன்னன் மன்னரிலிருந்த கத்தோலிக்கருக்குச் செய்வித்த கொடுமைகளுக்குப் பழிக்குப்பழி வாங்காது விடமாட்டார்கள் என்று உணர்ந்த பிராமணர்களிற் சிலர் தத்தம் கோயில்களிலிருந்த விடையுயர்ந்த பொருட்களையும், விக்ரிகங்களையும் அப்புறப்படுத்திவிட்டு அதாவது சனநடமாட்ட மில்லாத இடங்களில் மறைத்து வைத்து விட்டுத் தாமும் ஓடி ஒளித்திருப்பார்கள் அல்லது தமது தாய்நாடாகிய இந்தியாவுக்கே சென்றிருப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? சித்திவிநாயகர் விக்ரிகமும் இவ்வாறே மறைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இதற்கத்தாட்சியாக இப்பகுதியில் கர்ணபரம்பரையாகப் பேசப்பட்டுவரும் வரலாறு ஒன்றுள்ளது. அரியாலை நீர் நொச்சித்தாழ்வு என்று வழங்கப்படும் புண்ணிய பூமியில் மாடு மேய்த்து வந்த சிறுவர்கள், தாங்கள் கொண்டுசென்ற மாடுகளை மேயவிட்டபின் கூடி விளையாடுவது வழக்கம் என்றும் ஒரு நாள் அவர்கள் விளையாடும்போது தற்செயலாக பற்றையொன்றினுள் சித்திவிநாயக விக்ரிகமொன்றைக் கண்டெடுத்தார்

கள் என்றும், அதன்பின்னர் அந்த விக்ரிகத்தை வைத்துச் சுவாமி விளையாட்டு விளையாடி வந்தனர் என்றும், அதனை அறிந்த பெரியோர்கள் அவ்விடத்திலேயே சித்திவிநாயகருக்கு ஓர் கோயில் கட்டுவித்தார்கள். என்றும் பேசப்பட்டு வருவதே அவ்வரலாறு ஆகும்.

அரியாலை நீர்நொச்சித்தாழ்வு என்னும் புண்ணிய பூமியில் கோயில்கொண்டிருக்கும் சித்திவிநாயக விக்ரிகம் ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தொன்மை வாய்ந்த தென்றும், நமது முன்னோர்கள் அதனைப் பேணிப் பாதுகாத்துக் கோயில்கட்டிக்கும் பாபிஷேகம் செய்து வழிபட்டு வந்தார்கள் என்றும், அன்றுதொட்டு இன்றுவரை நித்திய நைமித்திய பூசைகளை ஆற்றி இஷ்டகாமிய மோட்சார்த்தங்களைப் பெற்று வந்தார்களென்றும், அப்பெருமானின் பேரருட்டிறத்தால் அரியாலையூர் எல்லாவகையிலும் சிறந்து விளங்குகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

சித்திவிநாயகப் பெருமான் கோயில் கொண்டிருக்கும் இடத்தில் என்றும் வற்றாத நிலக் கீழ் நன்னீர் ஊற்றுக்கள் உள்ளன. இப்போதுள்ள வெளிவீதி நான்கிற்கு இடையிலுள்ள ஆறு கிணறுகளும் அவ்வீதிகளின் புற ஓரங்களிலுள்ள ஆறு கிணறுகளும் அமிர்தம்போன்ற நன்னீரை உடையன. இவற்றிற்கு அப்பாலுள்ள கிணறுகள் நன்னீரை உடையனவல்ல. இஃதொன்றுமே ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமான் கோயில் கொண்டிருக்கும் ஸ்தலத்தின் விசேடத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஸ்தூபி கோபுரம் முதலியவற்றை உடையதாய் சைவாகம விதிப்படி கட்டப்பட்டிருந்த சித்திவிநாயகர் ஆலயம் பாழடைந்த நிலையில் இருந்தபோதிலும் மூன்றுகால நித்தியபூசைகளும், வருடாந்த மகோற்சவம், பிள்ளையார்கதை, திருவெம்பாவை, சதுர்த்தி முதலிய நைமித்திய பூசைகளும் நடைபெற்றுவந்தன. விசேஷமாக கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், திருவாதவூரடிக் புராணம் என்பன படித்துப் பயன்சொல்லப்பட்டும் வந்தன. ஆனால் காலக் கழிவு காரணமாகவும் பராபரிப்புக் குறைவினாலும் தூபி முதலியன பாழடைந்திருந்தன. கோயிற்காணிகள் யாவும் வருமானமற்ற தரிசு நிலங்களாகவும், பற்றைக் காடுகளாக

கவும் இருந்தன. 1900 ஆண்டளவில் இக் கோயிலை நிர்வகித்துவந்த நிருவாகசபையாரும், பஞ்சகர்த்தாக்களும் இதனைப் புதுப்பித்துக் கட்டக்கூடிய பொருளாதாரம் உள்ளவராய் இருக்காததிலும், கோயில் நிர்வாகத்தை வேறு சிலர் கைப்பற்ற முயற்சித்ததனாலும், ஸ்ரீமான் விஸ்வநாதர் காசிப்பிள்ளையவர்கள் இதனைக் கட்டுவிக்கக்கூடிய இடம், பொருள், ஏவல் முதலியனவும், நன்மதிப்பும் வாய்க்கப்பெற்றவராய் இருந்தமையாலும் அவரை அணுகி சித்திவிநாயகர்கோயிலைப் புதுப்பித்துக் கட்டும்படி கேட்டுக்கொண்டனர். அவர்களின் ஒரேயொரு நோக்கம் சத்திவிநாயகப் பெருமான் சிறப்புடன் விளங்கவேண்டுமென்பதே.

ஸ்ரீமான் காசிப்பிள்ளையவர்களும் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, மூலஸ்தானம் தொடக்கம், கொடிஸ்தம்ப மண்டப மீறாக பாரிய வெண் கற்களால் பன்னூரூண்டுகள் அழியாதிருக்கத் தக்கதாய் சிறந்த சிற்பவேலைப்பாடுகள் பொருந்திய திருக்கோயிலையும், அதனோடிணைந்த வசந்தமண்டபம், வைரவர் கோயில், சண்டேசுவரர் கோயில், மடைப்பள்ளி முதலியவற்றையும் கட்டுவித்து 1915ம் ஆண்டில் கும்பாபிஷேகமும் செய்வித்தார். அத்துடன் நித்திய பூசைகள் தளப்பயின்றி நடைபெறும் பொருட்டு கோயிற் காணிகளைத் திருத்தி வருமானம் வரத்தக்கதாகச் செய்தனர். அவ்வருமானத்தைக் கொண்டே ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் கோயிலும், அதன் அருகாமையில் பின்னர் கட்டப் பெற்ற தியாகராசப் பெருமான், இராசராஜேஸ்வரி அம்பாள் கோயில்களும் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஸ்ரீமான் விஸ்வநாதர் காசிப்பிள்ளையவர்கள் செய்த இப்பாரிய திருப்பணி

களை உத்தேசித்து, அப்போதிருந்த நிருவாக சபையினரும், பஞ்சகர்த்தாக்களும் ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமான் கோயிலையும், அப்போது வேரோர் இடத்துக் கட்டப்பெற்றுக் குறையாக இருந்த கியாகராசப்பெருமான்கோயிலையும் அவை இரண்டிற்குமுரிய ஆதனங்களையும் பராபரிக்கும் உரிமையை 1916ம் ஆண்டில் அவருக்கு உறுதிமூலம் எழுதிக் கொடுத்து விட்டனர், அன்றுதொட்டு இன்று வரையும் அவரின், சந்ததியாரும், அல்லது சாட்டுதல்காரரும் இக்கோயில்களை நிர்வகித்து வருகின்றனர். இவர்களின் நிர்வாகத்தில், முன் மண்டபங்களும், உள்விதி மண்டபங்களும், தியாகராஜப் பெருமான் இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் கோயில்களும் புறவீதிச் சுற்றுமதிலும், சித்திரத்தேர், தேர்முட்டி என்பனவும் கட்டப்பட்டுள்ளன. நித்திய நைமித்திய பூசைக்கிரமங்களும் சீரடைந்துள்ளன. இவற்றிற்கெல்லாம் ஊரவர்களின் ஒத்துழைப்புப் பெருந்துணையாக இருந்தது.

ஸ்ரீ சித்தி விநாயகப் பெருமானின் பெருங்கருணைத் திறத்தினைப்பற்றி அவரை மெய்யன்போடு வழிபட்டுவரும் அடியார்களே அறிவர். எத்தனை எத்தனை ஆன்மகோடிகளை எம்பெருமான் தன்வயப்படுத்தி ஆண்டருளினரோ! அவரை வழிபடும் அடியார் கூட்டமும் அவருக்குச் செலுத்தப்படும் காணிக்கைகளும் வரவர அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன. அவரின் பேரருள் திறத்தினால் ஊர்மக்கள் மனமுவந்து உதவிய நிதியைக் கொண்டு எம்பெருமான் ஆலயத்தை அணிசெய்து நிற்கும் ஐந்துவாயில்களையுடைய இராஜ கோபுரமும், மணிக்கோபுரமும் முற்றப்பெற்றுள்ளன.

திருவருள் துணை.

கடப்பதற்குத் தடைகளும் வெல்வதற்குப் போர்களும் இல்லையென்றால் வாழ்க்கை சப்பிட்டுப்போய்விடும்.

— ஜவகர்லால் நேரு

கீர்த்தனம்

இராகம்:- கரகரப்பிரியா,
நாளம்:- ஆதி,

இயற்றியவர்
இசை ஆசிரியர்:- வ. பரமசாமி அவர்கள்.

பல்லவி

ஆனை முகத்தோனே ஐங்கரனே-அன்பர்
அல்லல் அகற்றிடும் ஐயனே அண்ணலே (ஆனை)

அனுபல்லவி

ஞால முதல்வனே நாயகனே நலம்
நல்கிடும் சித்திவிநாயகப் பெருமானே (ஆனை)

சரணம்

1. முத்துக்குமரனுக்கு முத்தவனே நாதா
பக்தியுடன் பணிந்தேன் பரமதயாளா
எத்துயரானாலும் வித்தகனே நீக்கி
சித்தம் மகிழ்ந்திட நீ அருள் புரிவாயே. (ஆனை)
2. கரிமுகவரதனே கணபதியே ஐயா
திரிபுரம் எரித்த எம் பெருமான் புதல்வா
அரியாலைப் பதியில் அமர்ந்துறை அண்ணலே
சிறியேன் சாமி சிந்தையில் வைத்திடும். (ஆனை)

சிவன்கோயில் முன்புறத் தோற்றம்

சிவன்கோயில் பின்புறத் தோற்றம்

சிவன் கோயில் வரலாறு

திரு சி. பொன்னம்பலம் அவர்கள்
(கோயிற் பரிபாலகர்)

ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலயத்திற்கு அருகாமையில் தியாகராஜப் பெருமானுக்கும் இராஜ இராஜேஸ்வரி அம் பா னு க் கும் கோயில்கள் கட்டப்பெற்றுள்ளன. இவை 1955ம் ஆண்டில் முற்றுப்பெற்று அவ்வருடம் தைமாசம் மூர்த்திகள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு மகா கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றது.

இங்கே ஸ்தாபிக்கப்பட்டு பிரதிஷ்டை பண்ணியுள்ள சிவலிங்கம் காசியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த லிங்கம் மனிதனால் செதுக்கப்பட்டதன்று என்பதும், கங்காநதியின் பிரவாகத்தினால் உருவாகியது என்பதும், அதனை உற்று நோக்குபவர்களுக்குத் தெற்றெனப் புலப்படும். அது சண்ணாடிபோல் அழுத்தமாகவும், ஒளியினைப் பிரதிபிம்பிப்பதாகவும், பிரகாசமுள்ளதாகவும், ஒரு புறத்தே மறையொன்றை உடையதாகவும் விளங்குகின்றது. 1880ம் ஆண்டுக்கு முன் ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தின் பரிபாலகராய் இருந்த தாமோதரர் சின்னத்தம்பியும், அவருடைய பாரியார் உமையவல்லியும் பிள்ளைப்பேறு கருதி இந்தியாவில் ஷேத்திராடனம் செய்தபோது காசியில் இச்சிவலிங்கத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கலாம் என அனுமானிக்க இடமுண்டு. ஏனெனில் 1881ம் ஆண்டில் தியாகராசப் பெருமானுக்கும் இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாளுக்கும், விநாயகர் கோயிலுக்கு வடக்கே புறவீதிக்கு உட்புறத்தில் கோயில் கட்டுவிக்க ஆரம்பித்தார்கள் என்பது அவர்கள் எழுதிய உறுதிச்சாதனங்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. எனவே தாம் காசியிலிருந்து கொண்டுவந்த லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யவே அக்கோயிலைக் கட்டுவிக்கத் தொடங்கினர் என்பது துணிபு.

சித்திவிநாயகர் ஆலயம் புதிதாகக் கட்டப்படுவதற்கு முன்னரே, மூலஸ்தானத்துக்கு வடக்கே இப்போது சதுரக்கிணறும், நீர்த்தொட்டியும் கட்டப்பட்டுள்ள இடத்துக்கு மேற்கே சிவன்கோவிலும், அம்மன் கோவிலும் கட்டப்பெற்று முடிவுறும்பாழ் அடைந்த நிலையில் இருந்தன என்பது இப்போது நடுத்தர வயதுள்ளவர்கள் அறிவர்.

அக்கோயில்களை அவ்விடத்திற் கட்டுவது திருவுளச்சம்மதம் இல்லையாற்போலும் அவை முற்றுப் பெறுதொழிந்தன. அச்சிவலிங்கம் சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் தெற்குவாசலுக்கு நேரே வைக்கப்பட்டிருந்தது. காலஞ்சென்ற அத்துவக்காத் அருளும் பலமவர்கள் கோயிற் பரிபாலகராய் இருந்த போது அந்த லிங்கம் கொடித்தம்ப மண்டபத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. இந்த லிங்கமே புதிதாக அமைக்கப்பட்ட சிவன் கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இச்சிவன் கோயிலும், அம்மன் கோயிலும் கட்டுவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்ட பொழிந்த சுண்ணக்கற்கள் எல்லாம் மேலே குறிப்பிட்ட பாழடைந்த கோயிற்கற்களேயாம். வசந்த மண்டபமும், நவக்கிரகங்களின் கோயிலும் பின்னர் கட்டப்பெற்றவை.

இக்கோயில்கள் கட்டப்பெற்ற பின்பு அடியார்கள், சிவபூசை செய்தல், எள்ளெண்ணெய் எரித்தல், கிரகதோஷங்களுக்குச் சாந்தி செய்தல் முதலிய நேர்த்திக் கடன்களைச் செய்வதற்கு வசதி ஏற்பட்டது. இங்கு 1951ம் ஆண்டு தொடங்கி 11 நாள் அலங்கார உற்சவம் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு

சைவப்புலவர்
திரு. ப. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்
(தலைமை ஆசிரியர்)

சான்றவர் ஆய்ந்திடத் தக்க ஆம்பொருள் மூன்றுள் மறையெலாம் மொழிய நின்றன ஆன்றதோர் தொல்பதி ஆருயிர்த்தொகை வான்றிகழ் தனையென வகுப்பர் அன்னவே.

அதாவது அநாதியாய் உள்ள பொருள்கள் மூன்று அவையாவன பதி, பசு, பாசம் என்பனவாகும். கடவுள், உயிர், ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும் மலமுமாகும். உடலை இயக்க உயிர் வேண்டும். அவ்வுயிரை இயக்க இறை வன் வேண்டும். எல்லா உயிரினங்களையும் - ஏன் இந்த அண்டசராசரங்களையும் இயக்க வல்லவர் அவ்விறைவன் ஆன். ஆகவேதான் உயிருக்குயிராய் இருக்கிற வர் என்றும், ஆன்ம நாயகர் என்றும், இறைவனை அழைக்கின்றோம். உடல், உயிர், இறை இம் மூன்றும் ஒன்றோ டொன்று தொடர்புடையவை. உடல் இருக் கிறதே - அது நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகா யம் என்ற ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையே யாகும். ஆகவே உடல் மாயாகாரியமே. தனு கரண, புலன போகங்கள் எல்லாம் மாயா காரியமே. தனு என்பது உடம்பு, கரணம் என்பது கருவி. புலனம் என்பது பூமி. போகம் என்பது ஆன்மாவானது உடம்பில் இருந்துகொண்டு மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி, என்னும் ஐம்பொறி கள் மூலம் அனுபவிக்கும் இன்ப துண்டங் களாகும். இம்மாயை விடிவாம் அளவும் விளக்கணியது. விடியும்வரையும் இருளை அகற்றும் விளக்கைப்போன்றது அது. ஒளியின் இன்மையே இருள். ஆகவேதான் இருளை ஒட்டவேண்டுமாயின் ஒளியை ஏற்றுதல் வேண்டும். ஒளி எவ்வளவுக் கெவ்வளவு கூடுகின்றதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு இருள் குறைகின்றது. ஒளி

மழுங்க மழுங்க இருள் கூடிக்கொண்டே வரும். இவ்வுண்மையை நன்கு தெரிந்து கொண்டால் எம் அக இருளையும் எளிதில் அகற்றிவிடலாம். ஆன்மாவை ஒருவித இருள் கௌவிக்கொண்டிருக்கிறது. முன்னர்க் கூறியது புற இருள். இது அக இருள். மன மாசு எனப்படும். இந்த மன இருள் நீங்கப்பெறுதலே அறமாம். "மனத் துக்கண் மாசிலலுதல் அனைத்து அறன்" என்கிறார் வள்ளுவரும். நல்லவை பெருக அல்லவை தேயும். அல்லவை தேய அறம் பெருகும். இருளை நீக்க ஒளியைப் பெருக் குதல்போல எம் மனதில் உள்ள தீய சக்தியை—தீய எண்ணங்களை—அசுர குணங்களை அகற்றவேண்டுமானால் எம் மனத்தின் கண்ணே நல்ல சக்திகளை வளர்க்கவேண்டும். நல்ல எண்ணங்களைப் புகுத்த வேண்டும். நாம் நல்ல காரியங் களில் நன்றாக ஈடுபடவேண்டும். இப்படிச் செய்வோமாயின் எம்மிடையே யுள்ள தீய சக்திகள் தாமே மெல்ல நழுவிவிடும். எதிர்பாராத வகையில் ஒரு தீயவனின் உறவு எமக்கு ஏற்பட்டுவிட்ட தென்று வைத்துக்கொள்வோம். அவனது உறவை முறிக்க வேண்டுமாயின் இரண்டு வழிகளைக் கையாளலாம். ஒன்று நேரா சுவே அவனை 'நீ என்னோடு சேராதே' நீ கெட்டவன் என்னையும் கெடுத்து விடு வாய்' என்று கூறி அவன் உறவை முறித்தல். இரண்டாவது வழி நல்லவர் கள கூட்டத்தில் அதிகமாக இருத்தலும் அவர்களுடன் நெருங்கப் பழகுதலுமாகும். இப்பொழுது அந்தக் கெட்ட பேர்வழி நல்லவர்கள் பெரும்பான்மையாய் உள்ள கூட்டத்தில் சேரப் பயப்படுவான், நாணுவான். ஆகவே அவன் தானாகவே

தன்னுறவை முறித்துக்கொண்டுவிடுவான் இதனால் இரண்டாவது வழிதான் சிறந்தது என்பதைக் கண்டோம். இவ்வழியைப் பின்பற்றி எம் மனத்தின்கண் எழுகின்ற காமம், வெகுளி மயக்கம் என்ற முக்குற்றங்களை அகற்றுவோமாயின் நாம் அறவோர் ஆவோம். நல்லசெயல்களைக் கூட்டி வருவதும் தீய செயல்களைக் குறைத்து வருவதுமே அவ்வழியாகும். இதனால்தான் எவ்வுயிரும் எம்முயிர்போல் எண்ணியிரங்கும் தெய்வ அருட்கருணைக்குப் பாத்திரராவோம். அப்போது ஆன்மாவில் சிவம் பிரகாசிக்கும்.

சிவப்பிரகாசத்தின் முன் ஆணவத்திரை அகன்றுவிடும். இருள் இறந்துவிடும், மருள மறைந்துவிடும், அவன் அருள் சுருந்துவிடும். அவனருளால் அவன் தாழ் வணங்கும் பேறுண்டாகும். அவன் நறநூள் தொழமுடியும். கல்விப் பயனும் அதுவேயாம்.

இதனை:-

“கற்றதலைய பயனென் கொல்வா
லறிவன்
நற்றூள் தொழாரெனின்” என்ற வள்ளுவர் வாக்காலறியலாகும் அவனது நற்றூளின் துணைகொண்டு பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்தலாகும். இதனை:

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்
நீந்தார்
இறைவனடி சேராதார்”

என்ற குறளினால் அறியலாகும். இவ்வாறு பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்தி அழிவற்ற நித்த்யானந்தப் பெருவாழ்வை எய்தலாம். இதன்பின் ஆன்மா பிறவி எடுப்பதில்லை. ஆகவே அதற்கு மரண முயில்லையாகும். இவ்வாறு இறைவன் திருவடி நீழலை அடைதலே மரணமில்லாப் பெரு வாழ்வாகும்.

இத்தகைய மரணமில்லாப் பெரு வாழ்வை அடையமுயற்சிப்பதே நாம் பிறந்ததின் நோக்கமாகும்.

நாம் இதற்குமுன் எத்தனையோ பிறவிகளை எடுத்துள்ளோம்

இதனை

“புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகி
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்ல சுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்
செல்லாநின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன்
எம்பெருமான்”

என்று மணிவாசகப் பெருமான் கூறியுள்ளார். இப்பிறவிகளில் எல்லாம் மானிடப் பிறவியே சிறப்புடையது என்றும் அதனை எடுப்பது எத்துணை அரியதென்றும், ஓளவைப் பிராட்டியின் “அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது” என்னும் கூற்று அறிவுறுத்துகின்றது. இந்த மானிடப் பிறவியை எடுப்பதற்கு எத்தனையோ பிறவிகளை எடுத்து உழலவேண்டியுள்ளது. இந்த எண்ணரிய பிறவிகளால் செய்து கொண்ட கன்ம விசேடத்தாலேயே எமக்கு இந்த மானிடப்பிறவி கிடைத்துள்ளது. ஆகவே இவ்வளவு அரிதில் எமக்குக் கிடைத்த இந்த மானிடப் பிறவியை நாம் வீணடிக்கக் கூடாதல்லவா? இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வருமோ, ஏதுவருமோ என்று ஏங்குகிறார் ஒரு பெரியார். பிறந்திறந்து உழலும் இந்நிலைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும். அது இந்த மானிடப் பிறவியில்தான் சாத்தியமாகும். பிறவி எடுப்பதில் உள்ள துன்பங்களை உணர்ந்த பெரியார்கள் பிறவாதிருக்க வரம் வேண்டுகின்றனர். அதாவது அவர்கள் மரணமில்லாத பெருவாழ்வை விருடிகின்றனர். மரணமில்லாப் பெருவாழ்வாவது இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் பேரின்பப் பெருவாழ்வாகும். இப்பெருவாழ்வு கிட்டவேண்டுமாயின் இறைவனது பேரருள் கிட்டவேண்டும்.

இறைவனது பேரருளைப் பெறுவதற்கு மானிடப் பிறவியைப்போல் ஏற்ற பிறவி வேறெதுவும் இல்லையெனலாம். தேவர்களுக்குக்கூட இறையருள் கிட்டுவது மிக அரிதாகும். ஆகவே சிவனருளைப் பெற விரும்பும் தேவர்கள்கூட மணமேல் வந்து அரன்றனை அர்ச்சிப்பர் என்று அப்பரடிகள்

கூறியுள்ளார்கள்: புவனியிற் போய்ப்பிற
வாமையால் நாந்தாம் போக்குகின்றோம்.
அவமே என்றும் இந்தப் பூமி சிவனுய்யக்
கொள்கின்றவாறென்றும் திருமாலாம்
அவன் விருப்பெய்தவும், மலரவன் ஆசைப்
படவும், என்று மணிவாசகப்பெருமானும்,
கூறியுள்ளார். மேலும் நாம் பிறந்ததின்
நோக்கமே இனிப் பிறவாதிருக்க வழி
தேடுவதேயாம். இந்த நோக்கத்தை எக்
காலத்திலும் மறத்தலாகாது. அடிக்கடி
ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.
“எமக்கு இச்சரீரம் கிடைத்தது இறை
வனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும்
பொருட்டேயாம்” என்று எமது பிறவியின்
நோக்கத்தை அறுதியிட்டுக் கூறியுள்
ளார் எமது நாவலப் பெருந்தகை.

மானிடப் பிறவியானும் வகுத்தது மனம்
வாக்காயம்
ஆனிடத்தைந்தும்படும் அரன்பணிக்காக
வன்றோ
வானிடத்தவரும் மண்மேல் வந்தரன்றனை
அர்ச்சிப்பர்
ஊனப்பகுத்துமூலம் ஊமர் ஒன்றையும்
உணரார் அந்தோ.

என நமது நாவுக்கரசரும் நமக்கு இம்
மானிடப் பிறவி கிடைத்தது அரன்பணிக்
காகவே என்று கூறியுள்ளார். மேலும்
அவர் என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே
என்றும், இறைபணியே எம்பணியென்றும்
எடுத்தியம்பியுள்ளார். எமது உடம்பே
ஆலயமாக அமைந்துள்ளது என்னும்
உண்மையைப் பல பெரியார்கள் எமக்கு
எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள். இவ்வுண்
மையை “காயமே கோயிலாக” என வரும்
நாவுக்கரசர் தேவாரத்திலும் “உள்ளம்
பெரும் கோயில்” என வரும் திருமுலநாய
னார் திருமந்திரத்தாலும் அறியலாம். ஷே
திருமந்திரத்தில் அவர்:-

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய் கோபுரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந் ார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் ஊண் மணிவிளக்கே.

என்று கூறியுள்ளார். இறைவன்
எழுந்தருளியிருக்கும் சிறந்த கோயில் உள்
ளமே. எமது உடம்பு—ஆலயம், வாய்—
கோபுரவாசலாகும். எம்முடலில் உள்ள
சீவன்—ஆன்மா—தான் சிவலிங்கம். கண்,
மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய
ஐந்து பொறிகளிலிருந்தும் எழுதின்ற
ஐம்புலன்கள் அகல் விளக்கிலிருக்கும்,
ஐந்து ஒளிச் சுடர்களையும், என்றிவ்வாறு
விளக்கியுள்ளார். மேலும் இறைவன்
எமக்கு வாழ்த்த வாயையும் நினைக்க நல்ல
மனசையும், வணங்குவதற்குத் தலையை
யும் தந்திருக்கின்றான். இப்பெருங் கரு
ணைத் திறனை எண்ணுது தான் அநேக
காலம் வீணாக்கிவிட்டதாகக் கழிபூக்கம்
கொள்கின்றார் நாவுக்கரசர். அரண் தன்
பாதம் மறந்துசெய் அறங்களெல்லாம்
வீணசெயல் என்பது அவர் கருத்து.

இதனை:

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூனித்துதியாதே
வீழ்த்த வானினை யேன்நெடுங் காலமே.

என்பதனால் அறியலாம்.

எனவே பிறவிகளில் மானிடப்பிறவி
தான் சிறந்ததென்றும், அப் பிறவியை
நாம் பெறுவதற்குப் பல இன்னல்களை
அனுபவித்தோம் என்றும், எமக்குச் சரீ
ரம் கிடைத்தது அரன்பணிக்காகவே என்
றும், ஆலய வழிபாடு அரன்பணிகளில்
முதன்மையானது என்றும், ஆலய வழி
பாட்டிற்கே எம்முடல் அமைந்துள்ளது
என்றும்—எமது உடலே ஆலயமாக
அமைந்துள்ளது என்பதனையும் இதுவரை
கூறியவற்றிலிருந்து அறிந்தோம். எம்
முள்ளம் இறைவன் எழுந்த
ருளியிருக்கும் ஆலயமாயின் அதனையும்
பரிசுத்தமாக வைத்திருக்கவேண்டும் அவ்
வாருயின் காமம், வெகுளி, மயக்கம்;
வஞ்சனை, பொருமை போன்ற தீயசிந்தை
களை எம் உள்ளத்தினின்றும் அகற்றிவிட
வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இறைவன்
அங்கு விருப்போடு எழுந்தருளியிருப்பான்.
அவ்வமயம் என் உள்ளத்தினுள்ளேயே

இறைவனையும் காணலாம். தேடித் தேடொ
ணாத் தேவனை எம் உள்ளத்தின் உள்ளே
தேடிக்கொள்ளலாம். இவ்வண்ணமே இறை
வனைக் கண்டுகொண்டனர் பெரியோர்கள்.
இவ்வண்ணமைய:-

‘என்னிலே இருந்ததொன்றை யானறிந்த
தில்லையே
என்னிலே இருந்ததொன்றை யானறிந்து
கொண்டபின்
என்னிலே இருந்ததொன்றை யாவ கள்
வல்லீரோ
என்னிலேயிருந்திருந்து யானுணர்ந்து
கொண்டேன்’’

என்றும் சிவவாக்கியர் பாடலால்
உணரலாம் இவ்வாறு உணர்ந்து தம்
மனத்துள்ளே இருந்த அப் பரம்பொருளை
அறிந்துகொண்டவர்கள் எப்பொழுதும்
இறைவனோடு ஐக்கியமாகவே இருப்பார்
கள். இவர்கள் தம்மகத்துள்ளே கண்ட
பரம்பொருளையே புறத்துக்காண்பர். இவர்
கள் தாம் உள்ளும், புறமும் ஒருதன்மைக்
காட்சியர் என்று உமாபதி சிவாச்சாரி
யார் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். உலகில்

காணப்படுகின்ற ஆண் வடிவங்களில்
பரம்பொருளையே காண்பர். பெண்வடிவங்
களில் பராசத்தியையே காண்பர். எங்கும்
எதிலும் திருவருளையே காண்பர். இவர்கள்
தமக்கு உடலென்பது ஒன்றிருப்பதாகவே
உணரமாட்டார்கள். வால் மக மகராஷி
இவ்வாறு தன்னகத்துள்ளே இருந்ததொன்
னோடு இணைந்து பலவருடம் இருந்துவிட்
டார். தன்னுடலையே அவர் மறந்துவிட்
டார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவ
ரது உடலைக் கறையான் புற்று முடியதே
அவருக்குத் தெரியாது. இவர்களைப்
போன்று இறைவனோடு ஐக்கியப்பட்டு
நிற்கும் நிலையே சிவானந்தப் பெருவாழ்
வாகும். இவர்களே பிறவிப் பெருங்கடல்
நீந்தியோராவர். இவர்களது வாழ்வே
மரணமிலாப்பெருவாழ்வாகும். இத்தகைய
மரணமில்லாப் பெருவாழ்வுக்கு வழிப்படுத்
துவதே மெய்ச்சமயமாகும். அதுவே
மேன்மைகொள் சைவ நீதியாகும். இத்த
கைய மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்
குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயும்நீயே தந்தைநீயே சங்கரனே யடியேன்
ஆயுநின்பால் அன்புசெய்வான் ஆதரிக்கின் றதுள்ளம்
ஆயமாய காயந்தன்னுள் ஐவர்நின்றொன் றலொட்டார்
மாயமேயென் றஞ்சுகின்றேன் வலிவலம்மே யவனே

பண்ணும்பதம் ஏழும்பல வோசைத்தமி ழவையும்
உண்ண ன்றதொர் சுவையும்உறு நாளத்தொலி பலவும்
மண்ணுப்புனல் உயிரும்வரு காற்றும்சுடர் மூன்றும்
விண்ணும்முழு தானாவிடம் வீழிம்மிழ லையே

— இருநானசம்பந்தர்

சித்திகள் செய்து காட்டுபவரிடம் அணுகாதே. அவர்
உங்களைத் தவறான வழிகளில் இட்டுச் செல்லுவார்.

— இராமகிருஷ்ணர்

சிவமயம்

கீர்த்தனம்

திரு. சி. பொன்னம்பலம் அவர்கள்
(ஓய்வுபெற்ற தலைமை ஆசிரியர், அரியாலே)

இரா கம்:—அம்சத்வனி

தாளம்:—ஆதி

பல்லவி

கருணைக் கடலே கணநாதனே
கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியே — கருணை

அனுபல்லவி

காலகாலன் மைந்தா காருண்ய சொருபா
காமனென யணு காமலேயருள்புரி — கருணை

சரணம்

1. அம்மையும் அப்பனும் ஆகவிருப்போனே
அன்பும் பேரறிவும் ஆனவடிவோனே
இம்மையே மும்மலம் நீக்கி நின் திருவடி
இன்புற்றிருக்கவே இறைவநீ அருள்புரி -கருணை
2. அரியாலை நீர்நொச்சித் தாழ்வெனும் பதியிலே
பெரியோர்கள் செய்துள்ள பெருந்தவப் பயனாலே
கரிமுகக் கடவுளே கோயில்கொண் டனையன்றோ
பிரியநின் அடியார்க்குப் பேரருள் புரிந்திட -கருணை

தெய்வ நம்பிக்கையே நாம் உய்வதற்கு வழி

திரு. சி. பொன்னம்பலம் அவர்கள்
(ஒய்வுபெற்ற தலைமை ஆசிரியர், அரியாலே)

ஆன்றோர் வகுத்த நன்னெறிகளிலிருந்து நாம் படிப்படியாக விலகிக்கொண்டு வருகிறோம். செய்யத் தகாத கருமங்களில் ஈடுபடுவது சகசமாய்விட்டது. தனக்குத் துன்பஞ் செய்யும் எச் செய்கையும் மற்றவர்களுக்கும் துன்பஞ் செய்யும் என்பதை உணர்ந்தால் நாம் எவ்வளவோ நல்லவர்களாக மாறிவிடலாம். தெய்வ நம்பிக்கையும் வழிபாடும் இவ்விஷயத்தில் பேருதவி புரியும்.

பெற்றோர்களும், ஆசிரியர்களும் மதகுருமாரும் சிறுவர்களின் களங்கமற்ற உள்ளங்களில் தெய்வ நம்பிக்கை என்னும் வித்தை நாட்டவேண்டும். அவர்களைச் சன்மார்க்க நெறியில் ஒழுக்கச் செய்வதற்குத் தத்தம்மால் இயன்ற முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும். இம் முத்திறத்தாரும் உயர்ந்த நோக்குடன் தத்தம் கடமைகளைப் புரிவார்களாயின் மக்கள் சமுதாயம் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடையும். சத்தியம், தர்மம், சகோதரத்துவம், சன்மார்க்கம் முதலிய சுருணங்கள் தழைத்தோங்கும். தற்போது சிறுவர்களிடத்துக் காணப்படும் அமைதியின்மைக்கு, அவர்களை வழி நடத்தவேண்டிய பெருயோர்கள் இழைத்து வரும் தவறுகளே காரணமாகும்.

தொட்டிலிற் பழக்கம் சுடுகாடும்படும் என்பது பழமொழி—குழந்தைப் பருவத்திலே பழகிய பழக்கங்கள் இறக்கும்வரை நிலைத்து நிற்கும். ஆதலினாலே தாய் தந்தையர் தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக நற்சிந்தனை, நல் வார்த்தை, நற்செய்கை உடையவர்களாக இருந்து தமது குழந்தைகளை வளர்க்கவேண்டும். அப்போது தாய் தந்தையரின் குணஞ் செயல் யாவும் குழந்தை உள்ளத்தில் பதியும். “குழந்தைகளைப் பெற்றுவிட்டால் போதுமா, அவற்

றைப்பேணி வளர்க்கவேண்டும் தெரியுமா?” என்ற நாடோடிப் பாடலில் எவ்வளவு உண்மை பொதிந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் சிந்திக்கவேண்டும்.

‘இளைதாக முன்மரம் கொல்க களையுநர்கை கொல்லும் காழ்த்தவிடத்து’ என்பது பொய்யாமொழி. முட்செடிகளிலே உள்ள முட்கள் முற்றுவதற்கு முன்பாகவே அவற்றைப் பிடுங்கி எறிந்துவிடவேண்டும். முட்கள் முற்றி வலுவடைந்தபின் அவற்றைப் பிடுங்க எத்தனித்தால் பிடுங்குவோர் கைகளையே அவை பதம் பார்த்துவிடும். இது எவ்வளவு உண்மை என்பதை இப்போதுள்ள சிறுவர் சிறுமியர் வாயிலாகவும், இளைஞர்கள் வாயிலாகவும், நாம் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. இப்போது குற்றங்கள் மலிந்திருப்பதற்குக் காரணம் குழந்தைகளிடத்திலே ஏற்படும் துர்ப் பழக்கங்களை உடனுக்குடனேயே நீக்கத்தவறினமையால் ஏற்பட்ட பலனே என்பதையாவரும் ஒத்துக்கொள்கின்றனர். எனவே சிறுவர்களைப் பயிற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள் அவர்களிடத்துக் காணப்படும் குற்றங்களை உடனுக்குடன் களைந்துவிடவேண்டும். ஆசு + இரியர் என்னும் சொற்கள் குற்றங்களினின்றும் நீங்கியவர் எனப் பொருள்படும். குற்றங்களில்லாதவர்களே மற்றவர்களுடைய குற்றங்களை எடுத்துக் கூறித் திருத்த முடியும். முதுகில் புண்ணிருந்தால் செடியில் நுழைவதெங்ஙனம். ஆதலினாலே பெற்றோர்களும், ஆசிரியர்களும் தங்களிடத்திலே காணப்படும் குற்றங்களைத் தம்பொறுப்பிலுள்ள குழந்தைகளுக்காகத் தியாகம் செய்தல் வேண்டும். அதுமாத்திரமல்ல; தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்கவும் வேண்டும்.

தெய்வ நம்பிக்கை என்பது எக்காலத்திலும், எல்லாவிடத்திலும், இருந்ததாக

நாம் எண்ணுவதற்கில்லை: ஒரு காலத்தில் தெய்வ நம்பிக்கை அதிகமாகவும், இன்றொரு காலத்தில் தெய்வ நம்பிக்கை குறைந்தும் இருந்ததாகப் புராண இதி காசங்கள் மூலம் நாம் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. தெய்வ நம்பிக்கை குறையும் காலத்தில் பாபச் செயல்கள் மலிந்து நல்லோர்கள் துன்புற்றமையையும் இறைவனுடைய பெருமசக்தி தோன்றி தீயோரை அழித்து நல்லோரைக் காப்பாற்றியமையையும் முன்னோர்கள் கண்டனுபவித்துள்ளார்கள். இப்போது உலகெங்கும் தெய்வ நம்பிக்கை குறைந்துள்ளதென்றும், அதனூட்பாபச்செயல்கள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றனவென்றும் பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆதலினாலே இறைவனுடைய திருவருளினாலே ஆங்காங்கே சமயாசாரியர்கள் தோன்றி நீதியையும், அன்புநெறியையும், தெய்வ சிந்தனையையும் நிலைபெறச் செய்வார்கள் என்பது திண்ணம்.

கடவுள் எங்கே இருக்கிறார்? கருங்கல்லிலே இருக்கிறாரா? அவரைக் காட்ட முடியுமா? என்று சிலர் கேட்டுக் கேலி செய்கிறார்கள். இக்கேள்விகள் இப்போது மாத்திரமல்ல, எக்காலத்திலுந்தான் கேட்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. அவ்வக்காலத்திலே தோன்றிய ஞானிகள் அவர்களுக்குத் தக்க விடைகளும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இறைவனைக் காணவேண்டுமென்ற துடிப்பினாலும் இவ்வாறான கேள்விகள்கேட்கப்படுவதுமுண்டு. மிகச் சமீப காலத்திலே வாழ்ந்த சுமாயி விவேகானந்தா (நரேந்திரன்) அவர்கள் முதன் முதல் இராமக்கிருஷ்ண பரமஹம்சரைச் சந்தித்தபோது “எனக்கு இறைவனைக் காட்ட முடியுமா” என்ற கேள்வியைத்தான்கேட்டார். அதற்கு பகவான் சிரித்துக்கொண்டே, “நீ என்னை எப்படிக் காண்கிறாயோ அதேபோல் நீ இறைவனைக் காணும்படி காட்டுகிறேன்” என்று விடை பகர்ந்தார். அவ்வாறே இறைவனை அவருக்குக் காட்டியும் உள்ளார்.

சமயாசாரியர்கள், நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் முதலியோருடைய சரித்திரங்களைப் படித்தால் கடவுளுடைய உண்மை

யும், இன்மையும் விளங்கும். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ‘கல்லாதார் காட்சிக்கரியாய்போற்றி’ ‘கற்றார் இடும்பை களைவாய்போற்றி’ என்றும், மணிவாசகப்பெருமான் “கல்லாமனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை” என்றும், சேத்தனார் அடிகள் “கற்றவர் விழங்கும் கற்பகக் கணியை” என்றும், திருவாய் மலர்ந்தருளியமை இறைவனைப் பற்றி அறிவிக்கும் கல்வியை நாம் கற்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதற்கே. தெய்வநம்பிக்கை குறைவதற்குச் சமயக்கல்வி உரிய முறைப்படி கற்பிக்கப்படாமையே முதற்காரணமாகும்.

கடவுள் அணுவுக்கணுவாகவும், அப்பாலுக்கப்பாலாகவும் உள்ளவர். அங்கிங் செனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் உள்ளவர் எனினும் அவருடைய வியாபகம் அல்லது புலப்பாடு சிற்சில இடங்களிலே விசேஷமாகவுண்டு. எவ்வாறெனில் எமது சரீரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உயிர் வியாபித்திருந்தாலும் உயிர் நிலையங்கள் சில விசேஷமாக அமைந்துள்ளன. அவ்விடங்களில் உயிரின் வியாபகம் அதிகமாக உண்டு. ஓர் ஈற்றுப்பசுவின் உடம்பெங்கும் பால் வியாபித்திருந்தாலும் அதன் மடி மூலமே பால் சுரக்கிறது. அங்குதான் பால் நிறைந்துள்ளது. பூமியினுள்ளே நீர் பரந்திருந்தாலும் ஊற்றுக்கள் மூலமும், கிணறுகள் மூலமும் நீர் வெளிப்படுகிறது. இவைபோலக் கடவுள் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருந்தாலும் குறிப்பிட்ட சில இடங்களிலே கடவுளுடைய வியாபகமும் திருவருளும் அதிகமாக உண்டு.

குரு, இலிங்கம், சங்கமம் என்பன கடவுள் வெளிப்பட்டு நின்று அருள்புரியும் திருமேனிகளாம். இவற்றுள் இலிங்க வழிபாடு எங்கும் நிகழ்ந்து வருகிறது. இலிங்கம் என்பது சிறப்பாக சிவலிங்கத்தைக் குறிப்பதாயினும் பொதுவாகக் கோயில்களிலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள சகல விக் கிரகங்களையும் அஃது குறிப்பதாகும். கருங்கல் முதலிய கற்களாலும், பொன், வெள்ளி முதலிய உலோகங்களினாலும் செய்யப்பட்ட இலிங்கங்களை நாம் இறைவனு

கவே நினைந்துவணங்குகிறோம். அவற்றை நாம் கல் என்றோ, லோகம் என்றோ எண்ணுவதில்லை. திருவருளின் செயலால் அவற்றை இறைவனாகவே எண்ணித் துதிக்கின்றோம். நம்பிக்கையோடு தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்தால் நாம் விரும்பும் எல்லாவற்றையும் அது கொடுத்தருளும். இதில் சந்தேகத்துக்கு இடமேயில்லை. சண்டேசுரர் நாயனார், கண்ணப்ப நாயனார் முதலியோர் லிங்கவழிபாட்டால் இறைவனுக்கு அருகாமையிலேயிருக்கும் பெரும்பேற்றைப் பெற்றவர்கள். சர்க்கரையாக இருப்பதிலும் பார்க்க, சர்க்கரையைத் தின்னும் ஏறும்பாக இருப்பது நல்லது என்று சில சான்றோர் கூறியுள்ளனர்.

சரீரங்கள் அனைத்திலும் மேம்பட்டது மானிட சரீரமாகும். இறைவனை மானிட சரீரத்தோடு தோன்றி பக்தர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்துள்ளான் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இம்மானிட சரீ

ரத்தைப் பெற்ற நாம் அதன் வாயிலாக இறைவனை அடைய முயற்சிக்கவேண்டும். நமது தேகத்தைத் தூய்மையுடையதாக வைத்திருக்கவேண்டும். அதே சமயம் உள்ளத்தையும் மாசு அடையாவண்ணம் பாதுகாக்கவேண்டும் உள்ளம் தூய்மையுடையதாக இருப்பின் அதுவே இறைவன் இருப்பிடமாக அமையும். “இமைப்போதுமென்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாழ்வாழ்க” என்றும் “மன்னுவதென் னெஞ்சில் மாலயன் காண்கிலார் என்ன அதிசயம்” என்று மணிவாசகப் பெருமானும், “உள்குவார் உள்ளத்துறவாய்போற்றி” ‘என்சிந்தைநீங்கா இறைவாபோற்றி’ என்று வாகீசப் பெருமானும் திருவாய் மலர்ந்தருளியமை இதனை வலியுறுத்தும். ஆதலினாலே நாம் எம் உள்ளக் கோயிலில் இறைவனை இருத்தி இடையறாது வழிபடுவோமாகில் நாம் இப்பிறவித் துன்பத்தினின்றும் விடுபட்டு உய்வது திண்ணம்.

யாசகன் ஒருவன் ஓர் அணுவைக் கேட்டால், வாங்கமுடியும். ஆனால் அவன் பிரயாணத்துக்கு பத்து அல்லது பதினைந்து ரூபா வேண்டும் என்று உன்னைக்கேட்டால் அதனை நீ கொடுத்து விடுவாயா? ஈஸ்வர கிருபையைப் பெறுவதும் அப்படிப்பட்டதுதான்.

— இராமகிருஷ்ணர்

இவ்வுலகின்கண் கொடுப்போனுடைய பதவியை எப்போதும் ஏற்றுநில; அனைத்தையும் அளி; கைமாறு ஒன்றையும் எதிர்பாராதே; அன்பை வழங்கு; உதவியைச் செய்; பணியினைப்பூரி; உன்னுவியன்ற எச்சிறிய பொருளையேனும் நல்கு; ஆனால் பண்டமாற்றைத் தவிர்த்துவிடு; கொடுக்கும்போது நிபந்தனைகள் விதியாதே; பிறரால் உன்மீதும் அந்நிபந்தனைகள் சுமத்தப்படமாட்டா; இறைவன் நமக்கு அருளுவதுபோலவே, நமக்குரிய வள்ளல் தன்மையைக் கொண்டு நாம் பிறர்க்கு உதவுவோமாக.

— சுவாமி விவேகானந்தர்

காலத்தின் வலிமையும் காலகாலனின் பெருமையும்

வியாகரண சிரோமணி
ஸ்ரீ தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரி அவர்கள்

சூரியசந்திரர் வானத்தில் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றனர். ஒரு பகலும் ஒரு இரவும் சேர்ந்தது ஒரு நாள் என்றும் அப்படி பதினைந்து நாட்கள் கொண்டது பட்சம் என்றும், வளர்பிறை தேய்பிறை என்று இரண்டு பட்சம் கொண்டது ஒரு மாதம் என்றும், இரண்டு மாதம் கொண்டது ஒரு ருது என்றும், ஆறு ருதுக்கள் கொண்டது ஒரு வருஷம், என்றும்; வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனைக் காலம் என்பர். இந்தக் காலம் என்பது ஆற்று வெள்ளம்போல உருண்டு கொண்டே இருக்கின்றது. காலம் என்பது வடமொழிச் சொல்லாகும். அது தன் திருவிளையாட்டைச் செய்துகொண்டேயிருக்கின்றது. இரவு பகல், மாலை காலை, வசந்தம் கோடை, மாரி என்று வந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. மனிதனுடைய ஆயுளும் சென்றுகொண்டிருக்கின்றது. இவைகளைக் கண்ணால் கண்டும் ஆசாபாசம் குறையவில்லை. வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கின்றது. இதனை சங்கரபகவத்பாதாள் ஒரு பாட்டினால் விளக்கியுள்ளார்.

தினமபிரஜனீ ஸாயம் பிராத:
சிசிரவஸந்தௌ புனராயாத:
காலக்ரீடதி கச்சதி ஆயு:
ததபி நமுஞ்சத்யாபாபாச:

இத்தகைய காலம் என்ற சொல்லை விரித்தாராய்வேம்.

கல கதௌ ஸங்கியானேச

கல என்ற வினையடிக்கு செல்லல் கணக்கிடுதல் என்று இரு கருத்தாகும்.

சென்று கொண்டே இருப்பதாலும் இரவு பகல் மாதம் வருஷம் என்று மக்களால் கணக்கிடப்படுவதாலும் காலம் என்ற சொல் வழங்கப்படலாய்ற்று, அவ்வாறு அமைந்த காலத்திற்குரிய குணம் ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலையை

அடையச் செய்வதாகும். சூரிய வெப்பத்தால் உயிர்களுக்குத் தாபத்தை உண்டு பண்ணுகின்றது காலம்: அதே காலம் மழையினால் உயிர்களுக்குக் குளிர்ச்சியை உண்டுபண்ணுகின்றது. வெப்பத்திலிருந்து மாற்றம் செய்யும்பொழுது சிறுசிறு அறிகுறிகளை முன்னுக்குக் காட்டுகின்றது. குளிர்காற்று வீசுதல் சிறுமேகங்கள் தென்படுதல் இப்படியான குணங்களை முன்னுக்குக் காண்பிக்கின்றது. மேலும் காலம் தன் வலிமையால் நல்லவனைக் கெட்டவனாகவும் கெட்டவனை நல்லவனாகவும் மாற்றிவிடுகின்றது.

உதாரணம்,

முப்புரத்தவர்கள் கடுத்தவம் புரிந்து அழியாவரம் பெற்று, பூமி ஆகாயம் சுவர்க்கம் மூன்றிலும் மூன்று கோட்டைகளை அமைத்து, பகைவரின் தாக்குதலின்றி, யாராலும் வெல்ல முடியாதவர்களாய், சிவனை வழிபட்டுக்கொண்டு தர்ம மார்க்கத்தில் சென்று சுகமாக வாழ்ந்து வந்தனர். கோட்டைகளை அமைத்துக் கொடுத்த மயனும் அவர்களுடன் வசித்து வந்தான். வாழ்வில் இன்பமும் துன்பமும் கலந்து நிற்கும். முழுவதும் துன்பமாகவோ முழுவதும் இன்பமாகவோ வாழ்வு அமையாது. இதுவே காலத்தின் கூற்றாகும். இன்பமாக வாழ்ந்துவந்த அசுரர் சிவவழிபாட்டிலும் சிவதர்மத்திலும் பக்தி குறைந்தவர்களாய் கருத்தில்லாது வெறும் அனுட்டாணங்களைச் செய்துவந்தனர். கொஞ்சக் காலத்தில் நம்பிக்கையற்றவர்களாய் வழிபாட்டையும் தர்மத்தையும் கைவிட்டனர். இவ்வாறிருக்க ஒரு சமயம் மயன் கனவு ஒன்று கண்டான். வறுமை, பொருமை பசிப்பிணி, மழையின்மை, தீய ஒழுக்கம், கலகம் இவை உருவெடுத்து அக்கோட்டையுள் புகுந்ததைக் கண்டான். மயன் கண் விழித்து முப்புரத்தவரை அழைத்து கண்ட கனவை விளக்கி மேலும் கூறினான். நீங்கள்

சுகவாழ்விலீடுபட்டு சிவவழிபாடு சிவதர்மம் இவைகளைக் கைவிட்டுள்ளீர்கள். அப்படிச் செய்தாலும் பக்தியில்லாது வெளிப்பகட்டாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். காலம் வலிமையுடையது வலிமையுள்ள காலம் தீயசக்திகளைப் பரப்பி அமைதி வாழ்வைக் குலைத்துவிடும். ஆகவே விழித்தெழுங்கள், சிவதர்மத்தைச் செய்யுங்கள். சிவவழிபாட்டை பக்தியுடன் நடத்துங்கள். அவ்வாறு செய்தால் எந்தத் தீயசக்தியும் உட்புகமாட்டாது உங்கள் வாழ்வு நிலைபெறும். அல்லாவிட்டால் சீர்கெடும் என்று கூறினர். வலிமை பொருந்திய காலம் முப்புரத்தவர் உள்ளத்தையும் மாற்றிவிட்டது. அப்பெரியாருடைய நன்மொழிகள் அவர்கள் செவியில் ஏறவில்லை. சிவவழிபாடு குறையலாயிற்று. சிவதர்மம் மறைந்தது. மயன் கனவில் கண்ட வறுமை பொருமை முதலிவை கோட்டையுள் புகுந்தன. இதனை ஒரு பாட்டால் விளக்குகின்றார்.

அதாலட்சுமீ: அஸுயாச திருட்

புபுக்ஷே

ததைவச: கலிச்ச கவஹச்சைவ

திரிபுரம் விவிசு: ஸஹ.

அத - பின்பு, அலட்சுமீ:- வறுமையும், அஸுயா-பொருமை, திருட்-தாகவிடாய், புபுக்ஷா - பசி, கலி:- தீயஒழுக்கம், கவஹச்சைவ, - மக்கள் கலகம் இவை, ஸஹ-ஒருங்கே, திரிபுரம் - மூன்று கோட்டையையும், விவிசு: அடைந்தன. இது பாட்டின் கருத்தாகும். காலத்தின் வலிமை எத்தகையது என்பதை நாம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சிவவழிபாட்டையும் குறையச் செய்து சிவதர்மத்தையும் கைவிடச் செய்தது. அதுமட்டிலுமல்ல அனுபவமுள்ள பெரியோர்களின் நன்மொழிகளையும் புறக்கணிக்கச் செய்தது. காலத்திற்கு யாவும் வயமாகின்றது என்பது அயனின் நியதியாகும்.

லோகேஷு த்ரிஷு யத்கிஞ்சித் பலம் வை ஸர்வஜ்ஞந்தஷு: காலஸ்ய தத்வசம் ஸர்வம் இதி பைதாமஹோ விதி:

மூவுலகத்திலும் எல்லா உயிர்களிடத்திலும் உள்ள சக்தி எதுவோ அது யாவும் காலத்திற்கு வசமாகின்றது என்பது அயனின் நியதியாகும்.

நியதிக்குட்பட்டு எத்தனை மாறுபாடுகள் நிகழ்ந்தாலும் ஸாதுக்கள் ஒரே உறுதி மனப்பான்மையுடன் சிவதர்மத்தைப் பின்பற்றி நடப்பார்கள். எவ்வளவு காற்றடித்தாலும் மரங்கள் அசையும்; மலைகள் அசையா. சாதுக்களுக்கு இவ்வளவு பெருமை எப்படி வந்தது. காலத்தையும் காலனையும் வென்ற காலகாலனை உள்ளத்தில் வைத்து வழிபட்டுவந்தமையால் இப்பெருமை அவர்களுக்கு வந்தது. இறைவனை இடைவிடாது இதயத்தில் சிந்திப்பவர்கள் சாதுக்கள்: காலகாலனின் துணை இருப்பதினால் இவர்களிடம் காலத்தின் வலிமை தாக்கமாட்டாது. அப்படிப்பட்ட ஸாதுக்கள் அயன் நியதியை வென்றவர்களாவார்கள். மார்க்கண்டேயன் வரலாறு யாவரும் அறிந்ததே. இறைவன் காலனை வென்று காலகாலன் என்று பெயர் பெற்றார். காலன்-யமன்; அவனை வென்றார். காலனை வென்றமையால் காலகாலன் என்ற புகழ் பரவியது; உயிர்களின் ஆயுளின் முடிவைக் கணக்கிட்டு உயிரைக் கொண்டு செல்வதால் யமனுக்கு காலன் என்ற பெயர் வந்தது. (கலகதௌஸங்கியானேச) முன்விளக்கம் செய்யப்பட்டது. சாதுக்களின் உறுதியான மனநிலை சிவதர்மத்தில் அமிழ்ந்திருக்கும்பொழுது காலக்கிரமத்தில் அதே காலத்தின் வலிமையின் துணைகொண்டு எல்லோரிடமும் தர்மம் தழைத்தோங்கும்; இன்பம் குழும்; யாவரும் நல்வாழ்வு பெறுவர். காலத்தின் வலிமையை வென்றவர் ஒருவர் உண்டு. அவர்தான் பரமசுவரன். உதாரணம் கொண்டு அறியலாம்.

ஒரு சமயம் அசுரருக்கும் அமரருக்கும் கடும்போர் நடந்தது. அசுரர் வலிமை மிக்கவர்களாய் இருந்தனர். காலத்தின் வலிமையும் அவர்களுக்கு சார்பாக இருந்தது. அமரர் அயனைச் சரண்புகுந்தனர். பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதத்தைப் பெற்று அருந்துங்கள்; வலிமை பெறுவீர்கள் என்று அயன் கூறினான். அசுரரும் அமரரும் கூடிப் பாற்கடலைக் கடைந்தனர். காலத்தின் வலிமை அசுரருக்குத் துணையாக நின்று அமுதத்திற்குப் பதிலாக ஆலகால விஷத்தை வெளிவரச் செய்தது. அமரரும் அசுரரும் ஆலகாலத்தைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்கி ஓடினர்; எடுத்த காரியத்

தில் வெற்றி பெறுவண்ணம் இடையூறை உண்டாக்கியது காலம். இறையூறைக் கண்டு அமரர் பின்தங்குவர். அமுதம் பெறார், அருந்தார் என்றும் அசுரர்க்கு அமரர் அடிமையாவார் என்ற கருத்தில் காலம் அசுரர்க்குத் துணைபுரிந்தது. அமரரும் ஆதிதேவனின் திருவடியைத் தஞ்சம் புகுந்தனர். ஆதிதேவனும் அஞ்சவேண்டாம் என்று கூறி ஆலகாலத்தை அமுதமென உட்கொண்டருளினார். அசுரர் பக்கம் நின்ற காலத்தின் வலிமையை ஒடுக்கி அமரர் பக்கம் திருப்பினார். பின் நிகழ்ந்த தென்ன? அமுதம் பெற்று அருந்தினர். வலிமை பெற்று அசுரரை வென்றனர். நல்வாழ்வு பெற்றனர். இறைவன் காலத்தின் வலிமையை வென்றமையால் காலகாலன் என்ற பெயர் பெற்றார்.

எடுத்த கர்மாவை இடையூறில்லாமல் முடித்துத் தருபவர் விநாயகப் பெருமான். மும்மூர்த்திகளும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற முத்தொழிலையும் விநாயகனை வணங்காது தொடங்கியதால் இடர்ப்பட்டனர். பின் அப்பெருமானை வணங்கி முத்தொழிலைச் சரிவரச் செய்துவந்தனர்

என்ற வரலாற்றை நாம் அறிவோம். அந்த மும்மூர்த்திகள் வழிபட்டு வணங்கிய பாட்டை நாமும் செய்காரியங்கள் எல்லாவற்றிலும் கூறி வணங்குகின்றோம். (சுக்லாம் பரதம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம், ப்ரஸன்ன வதனம் தியாயேத் ஸர்வவிக்கோப சாந்தயே) இத்துணைப் பெருமைவாய்ந்த விநாயகப் பெருமானை நின்று அன்று அமரர்க்கு நேர்ந்த இடையூறை சிவபெருமான் நீக்கியருளினார். இதனால் சிவனும், விநாயகப்பெருமானும் ஒன்றே என்று உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நாமும் காலகாலனின் திருவடிகளை வணங்கிநின்று காலத்தின் வலிமையால் வரும் இடையூறுகள் நீங்கப்பெற்று சுகவாழ்வு பெறுவோமாக.

அரியாலை என்னும் கேஷத்திரத்தில் வீற்றிருந்து அடியார்க்கு அருள்புரியும் சித்திவிநாயகப்பெருமானின் ஆலயத்தின் ராஜகோபுரத் திருப்பணி முற்றுப்பெற்று, கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற கணேசப்பெருமான் திருவருள் கூட்டியுள்ளது. நாம் தினமும் அங்கு சென்று தூலலிங்க வழிபாட்டையும் சூக்மலிங்க வழிபாட்டையும் பக்தியுடன் செய்து இன்பவாழ்வைப் பெறுவோமாக.

இனியேது எமக்கு உன் அருள் வருமோ எனக்கருதி
ஏங்குதே நெஞ்சம் ஐயோ!

இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பர் என்று
எண்ணவோ திடமில்லையே

அனியாயமாய் இந்த உடலைநான் என்று வரும்
அந்தகற்காளாகவோ

வாடித் திரிந்துநான் கற்றதும் கேட்டதும்

அவலமாய்ப் போதல் நன்றோ

கனியேனும் வறிய செங்காயேனும் உதிர்ச்சருகு
கந்த மூலங்களேனும்

கலைவாதை வந்தெய்தி அள்ளிப் புசித்து நான்
கண்முடி மௌனியாகி

தனியே இருப்பதற்கு எண்ணினேன் எண்ணமீது
சாமி நீ அறியாததோ

சர்வ பரிபூரண அகண்ட தத்துவமான
சச்சிதானந்த சிவமே.

— தாயுமானசுவாமிகள்

சிவ நெறி

திரு. சு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்
(ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர், அரியாலை)

சிவ நெறி அல்லது சைவம் சிவனையே மெய்ப்பொருளாகக் கொண்டு ஒழுகும் சமயமாகும். சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம் ஆகிய ஆறு பிரிவுச் சமயங்களை உள்ளடக்கியதே இந்து சமயம். இந்த ஆறு பிரிவுகளிலும் சைவம், வைணவம், சாக்தம் மூன்றுமே இப்பொழுது நடைமுறையில் உள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. வைணவம் விஷ்ணுவையும், சாக்தம் சக்தியையும், காணபத்தியம் விநாயகரையும், கௌமாரம் சுப்பிரமணியரையும், சௌரம் துரியனையும் முழுமுதற் பொருளாக வழிபடும் சமயங்களாகும்.

சைவசமயம், சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. சித்து-அறிவு, அந்தம்--முடிவு. ஆகவே சித்தாந்தம் என்றால் அறிவின் முடிவு எனப் பொருள். சைவம் என்பது சிவசம்பந்தத்தைக் குறிப்பதால் 'சைவசித்தாந்தம்' என்றும்போது 'சிவ அறிவின் முடிவு' எனப் பொருள்படும். இந்தச் சித்தாந்தம் முப்பொருள் உண்மையை விளக்குவது. முப்பொருள் ஆவன பதி, பசு, பாசம் ஆகும். அவை முறையே கடவுள், உயிர், உலகம் எனவும் பொருள்படும். அதாவது கடவுள் என்றும், உயிர்கள் என்றும் உலகம் என்றும் மூவகையான பொருள்கள் என்றுமே உள்ளன என்று வாதிக்கும் கொள்கையாகும். சைவ சித்தாந்தப் பேருண்மைகளை விளக்கும் தமிழ்நூல்கள் பதினான்கு மெய்கண்ட சாத்திரங்களேயாகும். இந்தப் பதினான்கினும் மெய்கண்ட தேவரால் அருளப்பட்ட 'சிவஞானபோதம்'

என்னும் நூலே மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தது. இந்நூலின் சித்தாந்தக் கொள்கைகளை ஆசிரியர் பன்னிருத்திரங்களில் அடக்கியுள்ளார். இனி, இந்தப்பதினான்கு நூல்களுள், எட்டு நூல்கள் உமாபதிசிவாசாரியாரால் இயற்றப்பட்டன. இவை எட்டும் சித்தாந்த அட்டகம் எனப்படும். இந்த எட்டினுள் 'திருவருட்பயன்' ஒன்றாகும். இந்த நூலும் சித்தாந்த உண்மைகளைச் சுருக்கமாக விளக்குகின்றது. இது பத்ததிகாரங்களை உள்ளடக்கி ஒவ்வொரு அதிகாரமும் பத்துப்பத்துக் குறள்களைக் கொண்டது. இங்கு ஆறாம் அதிகாரமான 'அறியுநெறி' என்பதிலுள்ள இரண்டாங்குறளான,

“ஏகனதேக நிருன்கரும மாயையிரண்டாவிவை யாறுதியில்”

என்பதை ஆராய்வோம்.

ஏகன்-ஒருவனாகிய இறைவன். அதே கன்-எண்ணிறந்தவயிர்கள், இருள்—ஆணவமலம், கருமம்—கன்மமலம், மாயையிரண்டு-சுத்தமாயைமலம், அசுத்தமாயைமலம், ஆகவியையாறுதியில்—இப்படி இந்த ஆறு பொருள்களும் அநாதியே உள்ளவைகள்.

அதாவது, எப்படிப்பரிங்கு தூயதோ அப்படியே தூயநிலையில் கடவுள் இருக்கிறார். எப்படிச் செம்புள்ளபோதே அதனிற களிம்புள்ளதோ அப்படியே உயிர்களில் ஆணவமலமாகிய இருள் சூழ்ந்த தன்மையிருக்கிறது. இந்த உயிர்களின் இருள்சூழ்ந்த நிலையான கேவலநிலையைப் போக்கி சுத்த நிலையைத்தர இறைவன், கன்மமலமாகிய வினை செய்யுஞ் சக்தியையும் உடம்பு, கருவி, உலகம், நுகர்பொருள் (தனு, கரண, புவன, போகம்) ஆகிய நான்கு காரியங்களும் அடங்கப் பெற்ற மாயை மலத்தையும். உயிர்களுடன் அநாதியே பிணைத்துள்ளார். மேலும் சுருங்கச் சொல்லின் ஆணவமலம் அறிவை மறைக்கிறது. மாயை மலம் அறிவை விளக்குகிறது. கன்மமலம் அறிவை மாயை விளக்குவதற்குத் துணை செய்கிறது. இன்

ஹும் இக்கருத்தைத் தெளிவுபடுத்தச் சற் றுச் சிந்திப்பாம்.

கேவல நிலையிலிருந்த உயிர்களுக்கு இறைவன் மாயை மலத்தைப் புகுத்தினான் என்றால் உடம்பைக்கொடுத்து, உடம்பு இயங்குவதற்கான அத்தியாவசியக் கரு விகளான அந்தக் கரணம், புறக்கரணம் ஆகியவற்றையெழு சேர்த்து, பின்பு உலகத் தைப் படைத்து இன்ப துன்பமென்ற போகங்களை உணரும் வண்ணம் உயிர் களை உலகில் வாழவைத்தான் என்று பொருள். உயிர்கள், எண்ணிறந்த பிறவி களை, எழுவகைத் தோற்றங்களில் எடுத்து எடுத்து ஆணவத்தின் வலியைக் கெடுக் கின்றது. அதாவது இருளை ஒழிக்கின் றது. அதனால் அறிவைப் பெறுகின்றது. மானிடத் தோற்றத்தில் ஆறு அறிவுக ளுடனே பிறந்து, வேண்டுமானால் அதி லும் பல பல பிறவிகளை எடுத்து ஈற்றில் இறைவனை அடைகின்றது. நல்வினை, தீவினை இரண்டாலும் அந்த உயிர்கள் பாதிக்கப்படாதநிலை 'இருவினையொப்பு' எனப்படும். இந்நிலையைத் திருவருட்பயன்

“நீடு மிருவினைக ணேராக நேராதல் கூடு மிறை சக்தி கொளல்”

என்ற குறளினால் விளக்குகி றது. அத்துடன் இந்த நிலையில் உயிர் களுக்கு ‘சத்திநிபாதம்’ ஏற்படுகிறது. அதாவது இறைவனையடைய திருவருட் சக்தி ஆன்மாவில் பதிகின்றது. என்று பொருள். இந்த உயரிய நிலையில் இறைவ னுடையதிருவருள் மானிடவுருவில் ‘குருவடி வாகி’ உயிர்களின் மலங்களை வலிகெடுத்தற் பொருட்டு வருகின்றது. இதனைத் திரு முலர் விபரமாக,

“இருவினை நேரொப்பில் இன்னருட்சக்தி குஞ்வேன வந்து குணம்பல நீக்கித் தருமெனும் ஞானத்தால் தன் செயல் அற்றால் திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவன் ஆமே”

என்ற பாடலில் விளக்கினார். மேலும், குருவினது வருகையினால் உயிர் கள், மலபரிபாகம் அடைந்து ‘சீவன்’

முத்தர்கள் ஆகின்றன. சீவன் முத்தர்கள் மேலும் சிறிது காலம் வாழ்வார். அவர்கள் ஈடேற்றம் பெறாத உயிர்களின் தாழ்வுற்ற நிலையைக் கருணையோடு நீக்கி அருள் புரிவர், சீவன் முத்தர்கள் சாதாரண உயிர் களைப்போலவே வாழ்ந்திருந்தாலும் மும் மலங்களாலும் பாதிக்கப்படாதவர்களே. இவர்கள் உடலோடு இருந்தாலும் பிரபஞ் சம் முழுவதிலும் அப்பாலும் நிறைந்து இருப்பார். குறிப்பிட்ட காலம் வரும்போது உடலை உகுத்துவிட்டு சிவனோடு ஐக்கிய மாவார்கள். ஐக்கியமாகிய நிலையே சுத்த நிலையாகும். ஆணவ இருளோடு இருந்த நிலை ‘கேவலநிலை’ இறைவன் கண்மம், மாயை இரண்டையும் சேர்த்துவிட்ட நிலை ‘சகலநிலை’. நாங்கள் சகல நிலையில் உள்ள ‘சகலர்’ ஆவோம். இனிமேல் நாம் இறை வனோடு சேரும் நிலை. சுத்தநிலை’ ஆகும்.

சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை இக் குறுகிய கட்டுரையில் புகுத்துவது இய லாத காரியம். ஆயினும் மேலோட்டமாக, அவசியமான பகுதிமட்டும் தரப்பட்டுள் ளது.

இறைவன் கருணாமூர்த்தி; தனது பெருங்கருணையினாலேயே எமது கேவல நிலையைப் போக்கி சகல நிலையைத் தந்த னான். அவன் கேவல நிலையில் உயிர்களை விட்டும் இருக்கலாம். ஆனால் அவன் கருணாகரன் அல்லவா. ஒருவருக்குக்கருணை இருக்குமானால் அதனைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. மணிவாசகரும் “பெருங்கரு ணைப்பேராதே” என்றார், ஆதலால் அவன் உயிர்களைச் சகல நிலைக்குத் தருவித்துச் சுத்த நிலையை அளித்துத் தன்னுடன் இணைக்கிறான். இது முத்திநிலை, உயிர்கள் அடையும் முத்தி அத்துவித முத்தி: அதா வது அ+துவித முத்தி. துவிதம் என்றால் இரண்டு. ஆகவே அத்துவிதம் என்றால் இரண்டற்ற என்ற பொருள், அப்படியா யின் ‘ஏகமுத்தி’ என ஏன் அம் முத்தி நிலையைச் சொல்வதில்லை. இவனைத் திரு வருட் பயன்,

“ஒன்றுலுமொன்று திரண்டாலு மோசையெழா தென்றலொன் றன்றிரண்டு மில்”

என்ற குறளால் விளக்குகிறது. உயிர் கடவுளோடு ஒரு பொருளாகி விடுகிறது என்றால், கடவுள் செய்யும் கிருத்தியங்கள் எல்லாவற்றையும் அந்த உயிரும் செய்யவேண்டும். முத்திநிலையிலும் கடவுளுக்குப் புறம்பாக உயிர் இருக்குமானால் இறைவனுடைய பேரானந்தத்தை அது நுகரமுடியாது. அப்படியானால் உயிர் கடவுளோடு ஒற்றிய நிலையிலும் இல்லை. ஒன்றாத நிலையிலுமில்லை, இந்த விசித்திர நிலையே 'அத்துவிதநிலை' ஆகும். அத்துவித முத்தியை 'இருபா - - இருபஃது' என்ற நூலில் அருணந்தி சிவாச்சாரியார் காட்டிய முறையைக் கீழே காண்க:

“ஒன்றாகாமல் இரண்டாகாமல் ஒன்றும் இரண்டும் இன்றாகாமல் தன்னது பெருமை தாக்கானாயினும் என்னது பெருமை எல்லாம் எய்தித் தன்னை எனக்குத் தருவதை அன்றியும் என்னையும் எனக்கே தந்து தன்னது பேரானந்தப் பெருங்கடல் அதனுள் ஆரா இன்பம் அளித்துத் தீர் வள்ளன்மை காட்டி மலரடி அருளிய மன்னன்.”

இஃது, தான் முத்தி நிலையை எய்திவிட்டேன் என்ற பாவனையில் பாடியது.

காத லாகிக் கசிந்நுகண் ணீர்மல்கி
ஒது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரெனும் இயம்புவ ராயிதின்
எல்லாத் தீங்கையும் நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே.

— திருஞானசம்பந்தர்

நாமும் நமது சமயமும்

திருமதி. லீ. ஆலாலசுந்தரம் B. A. அவர்கள்
அரியாலே.

சமயம் என்பது ஏதோ தேவையற்ற ஒன்று என்று எண்ணுவர் சிலர். ஆனால் சமயம் இன்றேல் தனிமனிதனின் வாழ்வு அமையாது. 'அவர்கள் அவ்வாறு எண்ணுவரேல் அவர்கள் முக்கில்லாது சுவாசிப்பவர் போலாவர்' என்கிறார் காந்திஜி. காந்திஜியின் வாழ்வு - மலருவதற்கும், மலர்தலை உலகமெங்கும் மணம் வீசுவதற்கும் சமயவுணர்வே காரணமாகும். அவர் கொண்ட அருள்வீரம் ஆயுதந்தாங்கிய ஆங்கிலேயரையும் அடி பணியவைத்தது.

உண்மையான சமயம் அச்சத்தையறியாத அருள்வீரமுடையது, ஆன்மபலத்தினால் அருள் உறுதி பெறும். சான்றோருக்கு அச்சமே கிடையாது. எனவே தான் 'அஞ்சுவது யாதொன்றுமில்லை, அஞ்சவருவதுமில்லை!' என்கிறார் நாவுக்கரசர். அச்சம் எங்கு தோன்றுகின்றதோ, அங்கே மெய்ஞானச் சமயமில்லை. இக்கருத்தை வலியுறுத்துவதுபோல,

'ஆரம் கண்டுகை ஆடையும் கந்தையே பாரம் ஈசன் பணியா தொன்றிலார் ஈர அன்பினர் யாதும் குறைவிலார் வீரம் என்றால் விளம்பும் தகையதோ?

என்று சேக்கிழார் பெருமான் கூறுவதையும் காணலாம். அடியவர்களுடைய அஞ்சாமையை விளக்குவதற்கு அப்பரது அருள் வாக்குகள் தக்க அறிவுரையாக உள்ளன.

'மண பாதலம் புக்கு மார்கடல்முழுகி மறநேழுலகும் விண் பால் திசைகெட்டு இருசுடர் வீழினுமஞ்சேல் நெஞ்சே' என்றும்,

வானந்துளங்கிலென் மண்கம்ப
மாகிலென்

ஊன மொன்றில்லா ஒருவனுக்காட்
பட்ட உத்தமர்க்கே'

என்றும் கூறி, எது வரின் தான் அஞ்சப்போவதில்லையென்று அப்பர்சூறு கின்றாரென்றால், அவருக்கு அந்த அசையாத துணிவை அருள் வீரம் கொடுத்த தென்பது தெளிவு. நம் சமய குரவர் வரலாறு சமயத்தின் பெருமையை நமக்கு நன்கு எடுத்தியம்புவதாக அமைந்துள்ளது. கல்லோடு கட்டிக் கடலில்விட்ட பொழுது நாவுக்கரசரையும், கழுமுனையில் ஏற்றியபொழுது பட்டினத்தடிகளையும், நாற்பதுநாள் உண்ணாவிருந்தபொழுது காந்தி மகானையும், காத்து நின்றது அருள்வீரமென்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

நாம் எதையும் மேம்போக்காக அறிதல் அறவே நீக்கப்பெறல் வேண்டும். ஆழ்ந்துணரும் அறிவு நம்மிடத்தே தோன்றி, உண்மையெது, நிலையானதெது மக்களை மகான்களாக்கி மனிதகுலத்தை மாற்றியமைக்கும் மாபெரும் சக்தி எங்ஙனம் தொழிற்படுகிறது; அது எங்ஙனம் ஒருவனுக்கு வாய்க்கப்பெறுகிறது; என்பதையெல்லாம் நாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

அறிவியல் வளர்ந்து உலகை அடிமைப்படுத்தும் இக்காலத்திலும் சமய நம்பிக்கை எதற்கென்று சிலர் சிந்திக்கலாம். ஆனால், விஞ்ஞானம் புறத்தேயுள்ள பொருள்களையளக்கிறதேயன்றி அகத்தேயுள்ள பொருள்களையளக்க முற்படவில்லை. அது உள்ளத்தை எந்தவிதத்திலும் சாந்தப்படுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. அதி சித்தத்தைத் தடுமாற வைக்கிறதேயன்றிச் சித்தத்தைத் தெரியவைக்கவில்லை. எத்

தனை விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் நிகழ்ந்தாலும், மனிதன் திருப்தியடைவதாகத் தோன்றவில்லை. காரணம் மனிதன் தன்னகத்தேயுள்ளவற்றை அளக்க முற்படுவதற்குமுன் புறத்தேயுள்ளவற்றை அளக்க முற்பட்ட பேதமையே.

சமயம் ஒருவனின் துக்கத்தையளக்கிறது. அங்கேயுள்ள பொருளென்ன என்பதைத் தெரிய வைக்கிறது உள்பொருளெது, இல்லாப்பொருளெது என்று மனிதன் தெரிந்துவிட்டால் அவன் உள்பொருளில் நம்பிக்கை வைக்கமுடியும். உள்பொருளில் நம்பிக்கைவைக்கத்தூண்டுவதே சமயம்.

சைவசித்தாந்தக் கொள்கைகளை நாம் எடுத்தலசிப் பார்ப்போமேயானால் நாம் விடைகாணாத வினாக்களுக்கு விடை காணலாம்: சித்தாந்தம் என்ற சொல் அறிவுடைப் பொருள்பற்றிய முடிபு அல்லது கொள்கை என்ற கருத்துடையதாகும். சித்தாந்தம் இறைவனைப் பேரறிவுப்பொருளாய், பேராற்றலுடைப் பொருளாய், என்று முள்ளதாய், எங்கும் நிறைந்ததாய் காண்கின்றது. இதனால் அண்ட சராசரம் அனைத்தும் அதன்வழி இயங்குகின்றது. இந்த அரியவுண்மையை மணிவாசகர் “பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்—சீரொடு பொலிவாய்

சிவபுரத்தரசே”

என்று பாடுவதில் காணலாம், பாரிலும் விண்ணிலும் பரந்த இந்தப் பரம் பொருள் சீரோடு சிவபுரத்தில் பொலியுமானால் அப் பரம்பொருளை நாம் ஆட்படுத்தலாம் என்பது தெளிவ். அவ்வாறு ஆட்படுத்துவதற்கு அன்பு வேண்டும். எங்கே அன்புண்டோ அங்கேதான் கடவுள் கோவில்கொள்வான். “Where there is love there is God” அன்பு இல்லாத போது ஏனைய தவம், தியானம், யோகம், பூசை என்பன பயனளிக்காது.

“நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சினுள் புக்கு நிற்கும் பொன்னார் சடையன்”

என்கிறார் அப்பர்; அன்பின்வழி அறிவு தொழிற்படும் பொழுதுதான் அறிவு வெற்றி காண்கிறது. இந்த உண்மையை நம்மில் சிலர் மறந்துவிடுகிறார்கள். அறிவியல் அன்பின்வழி தொழிற்படாதபோது அது அழிவியலாக மாறி, மனித குலத்தை அடியோடழிக்கிறது. என்பதை அறிந்தும் நாம் அன்புவழி நிற்கத் தவறுவதேன்? காரணம் நாம் சமயம் காட்டும் சன்மார்க்க நெறியில் நிற்கத் தலைப்படாததே. இன்றைய அறிவியல்காணும் வெற்றிக்கும் நம் சமயப்பெரியார்கள் கண்டுணர்ந்த வெற்றிக்கும் அநேக வேறுபாடு உண்டு. அவர்கள் கண்ட அறிவியல் அன்பு வழிப்பிறந்து நேர்மைவழிவளர்ந்து மனிதகுலத்தை மாற்றியமைக்கும் பெற்றிவாய்ந்த மாபெரும் சக்தியாகும். இதனால் நம் சமயப் பெரியார்கள் என்றும் வாழ்வார், அவர்கள் கண்டுணர்ந்து கடைத்தேறிய கொள்கைகள் என்றும் வாழும். அவற்றைப்பற்றி ஐயுறவு கொள்ள எந்த இடமுமில்லை. நம்மில் சிலர் சில சமயக் கொள்கைகளைக் கொண்டு சமயம் தவறானது என்பர். இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான் என்றால் அவனைக் கோவிலில் வழிபடுவதேன் என்றும் விவாதிப்பர்; கல்லைக் கடவுள் என்கொண்டு பாடையும், தயிரையும், நெய்யையும், பாகையும் அள்ளிச் சொரிவதேன், அவற்றை ஏழைகளுக்கு வழங்கிலென்ன என்று சகோதரத்துவம் பேசுவர். கோவில் பூசைகளில் வேத மந்திரங்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குவதேன் என்று வழக்கிடுவர். ஆனால், கருங்கல்லைக் கடவுளாக்கிய நம் சமயப் பெரியார்களின் அறிவியல் நுட்பத்தை எடைபோட்டார்களா? இல்லை இந்தப் பிரபஞ்சமே பஞ்சபூதங்களின்சேர்க்கை; அந்தச் சேர்க்கையின் சின்னம் கருங்கல், அந்தக் கருங்கல்லில் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஏதுவாகிய இறைவனை ஏற்றிவழிபட்டார்கள், நம் பெரியார்கள் என்றால் அவர்கள் செய்தது தவறெனக் கூறமுடியுமா? இல்லை. மேலும், இறைவனை நாம் கோவிலில் வணங்குவது, பசுவிற்செறிந்த பாலை அதன் மடிவழிப் பெறுவது போலவே

இதையுணர்ந்த நம் சமயப் பெரியார்கள் கோவிலுக்கு ஆலயம் என்று குறிப்பிட்டு, ஆன்மா வசிக்குமிடம் எனப் பொருள்கண்டனர். மனத்தை ஒருவழிப்படுத்திய நிலையில்தான் நாம் இறைசக்தியைப் பெறமுடியும். இந்த ஆலயங்கள், ஆன்ம நோயைத் தீர்க்கும் வைத்தியசாலைகளே. உடல் நோயைத் தீர்க்க வைத்தியசாலைகள் வேண்டுமென்றால் உயிர் நோயைத் தீர்க்க ஆலயமாகிய வைத்திய சாலைகளும் வேண்டுமெனவே. இவ்வாறு கோவில் கொண்டருளும் இறைவனுக்குப் பாலும், தயிரும், நெய்யும், தேனும் சொரிந்து வழிபடுவதில் நிறையத் தத்துவமுண்டு. எங்கும் பரந்த இறைவனை எல்லாவற்றிலும் காணவேண்டுமானால் மனம் பக்குவமடைய வேண்டும். இந்தப் பக்குவ நிலையைத் தெளிவுபடுத்துவதுபோலச் சுவ பாலால், தயிரால், நெய்யால் அபிஷேகம் செய்கின்றோம். அப்பருபு :

“காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக வாய்மையேதூய்மையாக மனமணிஇலிங்கமாக நேயமே நெய்யும்பாலா நிறைய நீரமையவாட்டி பூசனை ஈசனுக்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே”

என்று இத் தத்துவ நிலையை விளக்கினார்.

நம் சைவ சித்தாந்தத்தில் காணப்படும் கொள்கைகளில் பல இன்றைய விஞ்ஞானத்தால் விளக்கமுடியாதனவாகவே அமைந்துள்ளன. பஞ்சபூதங்களினாலாகிய இப்பிரபஞ்சத்திற்கு அப்பால், அதற்கு ஏதுவாக விளங்கும் சத்த பிரபஞ்சமே இறைவனுக்கு அங்கு கேட்கும் ஒலிகளின் கோவைகளே இன்று நமக்கு மந்திரம் என்ற வடிவில், சமாதி நிலையடைந்த யோகிகள் தந்த தந்திரங்கள். இத்தந்திரங்களைப் பூசைவேளைகளில் தக்கபடி உச்சரிப்பதன் மூலம் பிரணவப் பொருளாம் பெருந்துணையை எளிதில் அடையலாம் என்கிறது சைவ சித்தாந்தம்.

இறைவனை, ஒன்றிலும் தோய்வின்றி நிற்கும் நிலையில் சிவன் என்றும் எல்லாற்றிலும் கலந்து நொழிற்படும் நிலையில்

சத்தியென்றும் நம் சமயம் பகருகின்றது. இந்த சக்தியின் தொழிற்பாடே இன்று விஞ்ஞானம் காணும் ஆகர்ண சக்தி, இயக்கசக்தி நிலையியற் சக்திகளாம். இந்த இயக்கசக்தி தனு, கரண, புவன போகங்க சத்தியே தனு, கரண, புவன போகங்களைத் தோற்றி ஆன்மாக்களை உய்விக்கின்றன. இச்சக்தி சிவனிலிருந்து பிரிக்கமுடியாத ஒன்று, எனவேதான், நம்சமயம் மாதொரு பாகையு வழிபட்டது.

மேலும், நம் சைவசித்தாந்தம் பதி, பசு, பாசம் சுத்த மாயை, பிரகிருதிமாயை என்பவற்றை என்றுமுள்ள பொருள்களாகக் காண்கிறது. இந்த இடத்தில் சிலர் மாயை உள்பொருளானால் அதை ஏன் இறைவன் தோற்றவேண்டுமென்பர். இவ்விடம் பொருள் என்றும் தோன்றாது. உள்பொருள்தான் தன் நுண்நிலையிலிருந்து பருநிலையடைய முடியும். அந்நிலைக்குக் கொண்டு வருபவரே இறைவன். இவ்வாறு தொழிற்படும் நிலையில் இறைவன் அனுத்தன்மையடைகின்றான் என்கிறது சைவ சித்தாந்தம். உலகிலுள்ள எல்லாப்பொருட்களிலும் இறைவன் கலந்து தொழிற்பட வேண்டுமானால் அவன் அனுவுக்கு அனுவாக வேண்டியவனே. இந்த அரிய உண்மையை--அனுபற்றிய ஆராய்வை--என்றே நம் சைவ சித்தாந்தம் கண்டது. இதனால் மணிவாசகர்,

“சென்று சென்று அணுவாய் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றும்”

என்று பாடுகின்றார். மேலும், அவர் இறைவனைச் “சித்தமும் செல்லாச் சேட்சியன்” என்கிறார். நம் சமயப் பெரியார்கள் இறைவனைச் சித்தத்தினாலும் அறிந்து கொள்ள முடியாதவன் என்கிறார்கள். ஆனால் அவனைப் பத்திவலையிற் சிக்கவைக்கலாம் என்பதும் அவர்கள் கண்ட முடிவு. இவ்வாறு பத்திவலையிற் சிக்கவைத்தால், அவன் சித்தத்துள் தேனாகத் தித்திப்பான். எனவே, இந்த அபார சக்தியை புறக் கருவிகளால் அளந்துவிட முடியுமென்று விஞ்ஞானிகள் எண்ணுவார்களானால் அது தவறு. அவர்கள் சந்திரமண்டலம் கண்டோம், செவ்வாய் மண்டலமும்

காண்போம் என்று பெருமை பேசலாம். ஆனால், நம் சமயப் பெரியார்களின் அன்பு நெறி. நாளையும், கோளையும் ஆட்படுத்தியது போல அவர்கள் ஆட்படுத்தப்போவதில்லை. நம் சமயப் பெரியார் ஒருவர் அமாவாசை தினத்தை பெளர்ணமி தினமாக்கிய உண்மை சரித்திரம் கண்ட உண்மை. எனவேதான், “நாள் என்செய்யும்—என்னை நாடி வந்த கோள் என்செய்யும்” என்று இன்னொருவர் பாடுகின்றார். இந்த இறுமாப்பு அவர்களுக்கு பத்திவீரத்தினால் ஏற்பட்டவொன்று இங்கு. சிலர் நெப்போலியன் பொன்பாட், அலெக்சாந்தர் போன்ற வீரர்களும் ஒன்றுக்குமஞ்ச வில்லையெனக் கேட்கலாம். உண்மை; அவர்களது அசைக்க முடியாத தன்னம்பிக்கை அவர்களுக்கு வெற்றியைக் கொடுத்தது; செயற்கரிய செய்யத் தூண்டியது. ஆனால், அவர்கள் பெற்ற வெற்றி மனிதகுலத்தை வாழ வைக்கவுமில்லை; மாற்றியமைக்கவுமில்லை. ஆனால் நாவுக்கரசர் கண்டவெற்றி பல்லவ மன்னனை ஒருதுளி இரத்தமுமின்றிப் பணிப வைத்தது; சமுதாயத்தையே மாற்றியமைத்தது இங்குதான் ஆன்மீகம் வெற்றி பெற, நம் சமயம் மேன்மையுறுகிறது.

நம் சமய நூல்களெல்லாம் மெய்ஞ்ஞானச் சுரங்கங்களே. அங்கு காணும் கோவிலமைப்பு முறைகள் நம் சமயப்பெரியார்களின் பொறியியல் நுட்பத்திற்கும், அறிவியல் நுட்பத்திற்கும் சான்றாக அமைந்துள்ளன. நம் கோவில்கள் எல்லாம் பஞ்சபூதங்களாகிய நம் உடலமைப்பு முறையில் ஆறு மண்டபங்களாக எழுப்பப்பட்டு எல்லாவற்றுக்கும் மூலமாக இறைவன் அமைந்துள்ளான் என்பதை நினைவுறுத்துகின்றன. மேலும், நாம் இறைவனுக்குச் சந்தன

மிட்டு, மலர்தூவி, தூபமேற்றி, தீபாராதனை செய்து நைவேத்தியமும் படைத்து வழிபடுகின்றோமென்றால் முறையே நிலம், ஆகாயம், காற்று தீ. நீர் என்பவற்றைக் குறித்து அவற்றாலாகிய நாம் அவற்றுக் கேதுவாய இறைவனை அடைதற்கு வழி தேடுகின்றோமென்பது தெளிவு நம் தீபாராதனை முறையும் அருளாகிய ஒளி கிட்ட, பாசமாகிய இருட்திரை நீங்கி பேரொளியாகிய இறைவனை ஆன்மா காண்பதைக் குறிக்கின்றது. இவ்வகையில் அரிய அறிவியல் நுட்பம் வாய்ந்த நம் சமயம் முப்பத்தாறு தத்துவங்களை வகுத்துள்ளது. அவை சாதாரண புத்திக்கெட்டாத நம் அறிவியலால் அளவிட முடியாதன. எனவே நாம் அவற்றைப் பரிந்துகொள்ள அன்பு வழி நின்று. அவன்தான் வணங்கவேண்டும்; நேர்மையைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்; முத்தி இன்பத்தைப்பெற விழைய வேண்டும்; அப்பொழுது நாம் விரும்புவன எல்லாம் பெறுவோம். விவிலிய வேதம் இதை எதிரொலிப்பதுபோல “See ye first the kingdom of heaven and everything will be added unto you” என மொழிகிறது. நாம் இறைவனை முறைப்படி வணங்கில் அவன் சத்தத்துள் சதாசிவம் காட்டுவான்; சித்தத்துள் சிவலிங்கம் காட்டுவான் அப்பொழுதுதான் நாம் கிடைத்தற்கரிய மானிடப் பிறவி பெற்றதின் பயனை அடைவோம்.

“குனித்த புருவமூங் கொவ்வைச்
செவ்வாயின் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனிமிற
பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதமூங்
காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதேயிந்த
மானிலத்தே”

என் குருநாதர் பின்வருமாறு மொழிவதுண்டு: “யாவும் கடவுளே; ஆனால் புலியுருக்கொண்ட கடவுளை விலக்கிவிட வேண்டும். எல்லா நீரும் நீர்தான்; ஆனால், குடிப்பதற்கு அழுக்கு நீரை விலக்குகிறோம்.”

— சுவாமி விவேகானந்தர்

விநாயகக் கடவுள்

செல்வி பத்மாவதி வேதநாயகம் B. A.
அரியாலே.

உலகம் யாவையும் ஆக்கி அளித்து அழிக்கும் முழுமுதலாகிய இறைவன் ஒருவனே. அவனை இப்படியன், இந்நிறத்தன், இவ்வண்ணத்தன் என்று எம்மேனாரால் எளிதில் உணரமுடியாது. ஆயினும் உண்மை உணர்ந்து அன்பு செய்த அடியார்கள் அவனருளாலே அப்பெருமானுக்கு ஆயிரமாயிரம் திருப்பெயரையும், திருவுருவத்தையும் தந்து நாம் உய்ய வழிவகுத்திருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் நிறைமொழி மாந்தர் தியானத்தில் உண்டானவை. அவற்றிற்குச் சிற்பரீதியாக தியான சுலோகங்கள் எண்ணற்றவை உண்டு. பெரியோர்கள் தங்கள் பக்குவத்திற்கேற்ப பல்வேறு உருவத்தையும் பல்வேறு திருப்பெயரையும் மனத்திற்கொண்டு பலபாவனைகளில் அந்த ஒருவனை வழிபடுவதால் மந்திரங்களும் பலவாயின. ஆயினும் எல்லா மந்திரங்களும் பிரணவமாகிய "ஓம்" என்னும் ஒலியை முதலாகக் கொண்டே ஒதப்பெறுகின்றன. அப்பிரணவப் பொருளாய் அமைந்தவரே பிள்ளையார் ஆவர். இப்பெருமானுக்கு உள்ள யானைமுகம், ஓம் என்கிற பிரணவத்தைப் புலப்படுத்துகிறது. "பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன்" என்பதும் இதுபற்றியேயாம். விநாயகக் கடவுள் ஞானமே உருவமாக உடையவர். சிவபெருமானும் ஞானமே உருவமானவர். ஆதலால் விநாயகக் கடவுளும் சிவபெருமானும் பூவும் மணமும்போல ஒரு முழுமுதற்பொருளேயாம். அவ்வோங்காரமும் அகர உகர மகர மூன்றின் கூட்டமே.

"இலிங்கநற் பீடம் இசையும்ஓங்காரம்
இலிங்கநற் கண்ட நிறையு மகாரம்
இலிங்கத்துள் வட்ட நிறையும் உகாரம்
இலிங்க மகார நிறைவிந்து நாதமே"

என்ற திருமந்திரச் செய்யுளால் அறியலாம்.

(திருமந்திரம் 7-ந் தந்திரம்
சதாசிவலிங்கம் 23)

இவ்வண்மையை எல்லாரும் அறியமுடியாமையினாலே இறைவனது திருவருட்சத்தியை விநாயகராக வழிபட்டு வருகின்றனர். விநாயகப் பெருமானது 'தோற்றத்தை கந்தபுராணகாரர் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்: தோன்றவது அனைத்துக்கும் வித்தாய் ஒப்பில்லாத என்றுமுள்ள அநாதியான பிரணவம் களிறும் பிடியுமாகி ஒன்றோடொன்று மருவி அன்பினால் சேருவதாகிய இந்நிகழ்ச்சி சிவசக்தியாகிய உன்னால் நிகழ்ந்ததென்று அம்பிகைக்குச் சிவபிரான் கூற. அப்பிரணவம் நிர்மலமான புணர்தலை விடுத்துப் பழமைபோல ஒன்றுகியது. அப்போதுதான் விநாயகப்பெருமான் தோன்றினர் என்பதாம்.

விநாயக மூர்த்தத்தின் உருவ தத்துவத்தைச் சிறிது சிந்தித்துப் பார்த்தாலும் அதன் அருமை நன்கு புலப்படும். நூலோர் பிள்ளையாரை ஞானத்தின் அதிதேவதையாகக் கூறுவதற்கு யானைத்தலையே சான்றாக இருக்கிறது. வலப்புறத் தந்தம் ஒடிந்ததான அமைதியில் காட்டப்பெறுவதன் மூலம் 'ஓ' என்ற எழுத்தின் தொடக்கச்சுழிகிடைத்துவிடுகிறது. அங்கிருந்து மேல்நோக்கி வலஞ்சுழித்து இடக்காதுவரை சென்று, வளைந்த இடத்தந்தத்தின் வழியாகக் கீழ்நோக்கி துதிக்கை நுனிவரை கோடிட்டால் 'ஓ' என்ற வரிவடிவம் தோன்றுதலைக் காண்போம். "ஓங்கார வடிவான உன்பாத தாமரையே" என்று காசி துண்டீர் விநாயகர் பதிகமும் கூறுவது இதுபற்றியே.

பிள்ளையார் மூத்த திருப்பிள்ளையார், கணபதி, கணேசன், கணநாதன், விநாயகன், விக்கினநாயகன், விக்கினராஜன், விக்கினேச்சுரன், கஜமுகன், கரிமுகன்,

யானைமுகன், வேழமுகன், தும்பிக்கையான், அத்திமுகன், ஐங்கரன், அங்குசபாசன், முன்னவன், ஒங்காரன், பிரணவப்பொருள், கற்பகமூர்த்தி, கற்பகவிநாயகன், கற்பகப் பிள்ளையார் என்ற பல நாமங்களை உடையவர்.

விநாயகன் என்ற சொல்லுக்கு “ஓப் புயர்வ இல்லாதவன்; தான் அலாது ஒரு பொருள் தனக்கு மேலிலான்” என்பது பொருளாகும். அதாவது அண்ட சராசரம் அனைத்திற்கும் தானே தனித்தலைவன் என்பதாம்.

விநாயக மூர்த்த இயல்பு

விநாயகர் யானைமுகம், பூதவயிறு, தேவசரீரம், ஒற்றைக்கொம்பு, மூன்று திருக்கண்கள், ஐந்து திருக்கரங்கள், இரண்டு திருவடிகள் ஆகிய இவற்றையுடையவர். சடையில் சந்திரனைத் தரித்திருக்கிறார். சர்ப்பம் முதலியவற்றை ஆபரணமாக அணிந்திருக்கிறார். சூரியனை அரையிலே உதரபந்தனக் கச்சின் மணியாகக் கொண்டவர். இவரது திருமேனியின் நிறத்தைப் பலபடக் கூறுகின்றனர். நெஞ்சிற்குடிகொண்ட நீலமேனியும்” என ஓளவையார் அகவலிலும், “துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான்” என மூதுரையிலும், “ஸ்ரீ கணநாத சிந்திர வர்ண” எனப் பிள்ளையார் கீதத்திலும் கூறுகின்றனர். எனவே நீலநிறம் அடிவயர்க்கருளும் அறுக்கிரக சக்தியையும், செம்மைநிறம் கயமுகன் முதலியோரைச் சங்கரிக்கும்பொருட்டுக்கொண்ட உக்கிர சக்தியையும் காட்டும் என்பதாகக் கருதவேண்டியுள்ளது. யோகியர் மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்களில் குயத்திற்கும் கோசத்திற்கும் மத்தியிலுள்ளதும், முக்கோண வடிவானதும், மாணிக்கநிற முடையதும், நாலிதழ்க் கமலம் போன்றதுமாகிய மூலாதாரத்து எழுந்தருளியுள்ளவராகக் கணபதிப்பெருமானைத் தியானித்து வழிபடுவர் ஞானியர்.

“இளம்பருதி நூருயிரங் கோடிபோல
வளந்தரு தெய்வீக வடிவும் உளந்தனிற்
கண்டு
ஆதரிப்போர்க் காருயிராய் அன்பரகத் தாம
ரையின்

மீதிருக்குத் தெய்வ விளக்கொளியே

- ஓதியஐந்து
ஒங்காரத்து உள்ளொளிக்கும் உள்ளொளி
யாய் ஐந்தொழிற்கும்
நிங்காத பேருவாய் நின்றோனே”

(கந்தர் கலிவெண்பா)

எனத் தியானிப்பர். இவ்வொளியை “திப மங்கள சோதி” என்று அருணகிரிநாதரும், “ஓவற இமைக்கும் சேண்விளங்கவிரொளி” என நக்கிரரும், “அறிவோர் தேயமாவது” என கச்சியப்ப சிவாசாரியரும் கூறுவர்.

இப்பெருமானுக்குரிய நிவேதனப் பொருள்களாவன: கரும்பு, இளநீர், திணைமா, தேன், முக்கனி, விளாம்பழம், வெல்லப்பாசு, காரைன், மோதகம் முதலிய பல காரம், பாலவி முதலியனவாம். இவரை அர்ச்சித்தற்குரிய சிறந்த பத்திரம் அறுகேயாம். துளசி இவருக்கு அர்ச்சிப்பதற்கு விலக்கப்பட்டுள்ளது. விரதங்கள் சுக்கிரவார விரதம், விநாயகசதுர்த்தி விரதம், விநாயகசட்டி விரதம் என மூன்றும்.

விநாயகரது திருவருட்செயல்

அன்றொருநாள் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் அமிர்தம் பெறவேண்டி முதலிற் பிள்ளையாரை வணங்காது பாற்கடலைக் கடைந்தார்கள். அவர்கள் மத்தாகக் கொண்ட மந்தரமலை கடலுள் அமிழ்த்தியது. அதனால் மனம் வருந்திய தேவர்கள் விக்னேஸ்வரப் பெருமானைத் தியானித்து வழிபட்டு வணங்க அப்பெருமானுடைய அருளினால் மத்தாகக்கொண்ட மந்தரம் முன்போல் நிலைபெற்றது பின் இவர்கள் அம்மலையாகிய மத்தைக்கொண்டு பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதம்பெற்று மகிழ்ந்தார்கள்.

முன்னொருகால் திருமாலானவர் பொய்ச்சாட்சி சொல்லிய குற்றத்துக்காக அம்பிகையால் குருட்டுப் பாம்பாகும்படி சபிக்கப்பெற்றார். அவர் உடனே பாம்பாகி ஓர் ஆலம்பொந்தின் இடமாய்க் கிடந்து விநாயகப் பெருமானைத் தியானித்துத்

தவஞ் செய்தார்: அவர் தவத்துக்கிரங்கி விநாயகப்பெருமான் பிரசன்னமாகி அச் சாபத்தை நீக்கி அவருக்கு அருள்செய்தார். இச்சாபம் நீங்கிய தினமே மார்கழிமாதத்தில் வரும் பூர்வபக்கச் சட்டியாகும். இத் தினத்தில் திருமால் பாலவி கரும்பு முதலிய நிவேதனப் பொருட்களை நிவேதித்து வழிபட்டார். இத்தினம் விநாயகர் சட்டி எனப்பெயர் பெறும். இத்தினத்தில் தேவர்களும், பல அடியார்களும் விரதமிருந்து பூசித்துப்போக மோட்சங்களை அடைந்தார்கள்.

தேவர்கள் விநாயகக் கடவுளை ஆவணி மாதப் பூர்வ பக்கச் சதுர்த்தியில் பூசித்தார்கள். அவர் பஞ்சகிருத்திய நிருத்தம் செய்தார். அதனாலேயே நிருத்தகணபதி எனப் பெயரும் பெற்றார். அவருடைய திரு ரூபத்தைப் பார்த்துச் சந்திரன் பழித்ததினாலே சினங்கொண்ட பிள்ளையார் அவனைப் பார்த்து "உலகோர் யாவரும் இத்தினத்தில் உன்னைப் பாராதவகையில் நீ நீசர்போலாவாய்" என்று சபித்தார். அதனாலேயே உலகிலுள்ளார் ஆவணிச் சதுர்த்தித் தினத்தில் அவனை நோக்காத வழக்கம் வந்துள்ளது.

மிகப் பழைய காலத்திலே கயமுகன் என்னுமோர் அசுரன் சிவபெருமானைக் குறித்தும் தவஞ்செய்து தேவர்கள் எல்லாரையும் வெல்லவும், படைக்கலங்களாலே இறவாதிருக்கவும், இறப்பினும் பிறவாதிருக்கவும் வரங்களைப் பெற்றான். வரப்பேற்றினாலே பேராற்றலுடையவனாய் தேவர்களைத் தன் ஆணைக்குள் அகப்படுத்தி அரசாண்டான். இந்திராதி முதலிய தேவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் தினந்தோறும் எம் முன் வரும்போது உங்கள் கைகளைக் கவித்தமாக்கி சிரசில் மும்முறை குட்டி கைகளை மாறிக் காதுகளைப் பிடித்துத் தாழ்ந்து எழுந்து (தோப்புக்கரணம்) பின் நமது ஏவலைச் செய்யுங்கள் என்று கட்டளைபிட்டான். தேவர்களும் அஞ்சி அவ்வாறே செய்து வந்தனர். அவன் செய்யும் தீமைகளைத் தாங்க இயலாது விநாயகக் கடவுளை வேண்டித் செய்து வந்தனர். அவர் பூத சேனைகளோடு யுத்த களத்தை அடைந்து தமது கொம்பொன்றை முறித்து எறிந்து கயமுகனைச் சங்கராஞ் செய்தார். வரத்தால் இறவாத கயமுகன் ஒரு பெருச்சாளி

வடிவங் கொண்டுவர "நீ நம்மைச் சுமக்குதி" என்று அவனது பிடரியில் தாவி வீற்றிலிருந்து வாகனமாகக்கொண்டு ஊர்ந்தார். இதனாலேயே விநாயகப் பெருமானுக்கு பெருச்சாளி சிறந்த வாகனமாயிற்று. ஆடுவாகனன் ஏன்ற பெயரும் ஏற்பட்டது. தேவர்கள் "எம்பெருமானே எங்களை வருத்திய கயமுனைத் தேவரீர் கொன்றமையால் யாங்கள் உய்ந்தோம். யாங்கள் கயமுகனுக்கெதிரே நாடோறும் இட்டுவந்த தோப்புக்கரணத்தை இன்று முதல் தேவரீருடைய சந்திதானத்திலும் செய்வோம்" என்றனர் பிள்ளையாரும் அவ்வாறேயாகுக என்றார்.

முன்னொரு ஞான்று அகத்திய முனிவர் கொங்குநாட்டிலே சிவபெருமானைத் தியானித்துக்கொண்டு தவஞ்செய்திருப்ப, தான் வைத்து உண்டாக்கின பூங்கா நீரின்றி வாடுதலைக் கண்டு வருந்திய இந்திரனின் வேண்டுகலினாலே விநாயகப் பெருமான் காக வடிவங்கொண்டு அகத்தியருடைய கமண்டலத்தைக் கவிழ்க்க உடனே அது னுள் அடங்கியிருந்த காவிரி வெளியிற் பாயத் தொடங்கியது. அதனாலே கோபங் கொண்ட அகத்தியர் அக்காகத்தினைக் கோபித்துப் பார்க்க அக்காக வடிவாக இருந்த விநாயகப்பெருமான் ஓர் அந்தணச் சிறுவனாகி அஞ்சுவார் போன்று ஓடுதலும் முனிவர் தன்னிரு கைகளையும் கவித்தமாகிக் குட்டும் பொருட்டு பின் தொடர்ந்து ஓடினார். குட்டும்படி பின்னொடர்ந்த முனிவருக்குக் கிட்டுவரையும் திசைகள்தோறும் ஓடுவாராயும் தன்னைத் தொடர்ந்த முனிவர் களைத்துத் தளர்ந்து அமரும்படியாகச் செய்து பின் முனிவரது தளர்ந்த நிலையைக் கண்டு தன் சுயவடிவைக் காண்பித்தருள். உடனே அகத்தியர் தனது இரண்டு கைகளையும் நெற்றியிலே மாறிமாறிக் குட்டித்தாப்புக்கரணம் போட்டுக் கும்பிட்டார். இவ்வாறு அகத்தியர் செய்தமையினாலும் தேவர்கள் கயமுகனுக்கு முன் செய்தமையினாலுமே விநாயகப் பெருமானுடைய சந்திதியில் அடியார்கள் தோப்புக்கரணம் போடும் வழக்கமுண்டாயிற்று.

சோழ நாட்டிலே திருநாறையூரிலே உள்ள * பொல்லாப் பிள்ளையாரைப் பூசித்து வந்த தன் தந்தை ஓர் * 'பொல்லா' என்பது பொள்ளா என்

பதன் திரிபு. சனி முதலியவற்றைப் போதந்து செய்யப்படாதவர்) ஊருக்குச் செல்ல அவர் கட்டளைப்படி மகனாகிய நம்பியாண்டார் நம்பி பிள்ளையாரைப் பூசித்து நிவேதனத்தைத் திருமுன்னிலையில் வைத்து எம்பெருமானே! இதனைத் திருவமுது செய்தருளவேண்டுமென்று வணங்கினார். பிள்ளையார் அமுது செய்யாததைக் கண்டு நம்பியாண்டார் நம்பி வெம்பி, அடியேன் ஏதேனும் தவறு செய்ததுண்டோ அடியேன் நிவேதித்த அமுதத்தை திருவமுது செய்யாததென்னை என்று தலையினைப் படியினில் மோதப் புகுந்தார். அப்பொழுது பிள்ளையார் “நம்பி பொறு” என்று தடுத்தருளி அந்நிவேதனத்தை உவந்து திருவமுது செய்தருளினார். பின்னர் அந்நம்பியாண்டார் நம்பிக்கு இப்பிள்ளையாரே ஆசிரியராக பல கலைகளையும் ஓதுவித்தார். தேவாரத் திருமுறைகளை எங்குந்தேடிக் கிடையாது வருத்தமுற்ற அபயகுலசோழ மகாராசா இவ்வற்புதத்தை அறிந்து பிள்ளையாருக்கு நிவேதிக்கும்படி வாழைப் பழம், தேன், உவல், எள்ளுண்டை முதலியவற்றோடு திருநாரையூருக்கு வந்து நம்பியாண்டார் நம்பியினுடைய பாதங்களை வணங்கி இந்நிவேதனப் பொருள்களைப் பொல்லாப் பிள்ளையாருக்கு நிவேதிக்கு மாறு வேண்டினார். நம்பியும் அரசன்வேண்டு கோட்கினைந்து பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கி “பெருமானே” இந்நிவேதனப் பொருட்களை அமுது செய்தருளுக” என்று வேண்டினார். கடவுளும் துதிக்கையினால் ஏற்றுத் திருவமுது செய்தருளினார். அரசன் மனமுருகிக் கண்ணீர் ஒழிக நம்பியினுடைய பாதங்களைப் போற்றி மூவருடைய திருநெறித் தமிழும், அவர்களுடைய செய்தியும் யூமியில் விளங்கச்செய்தருளுக என்று போற்றி நின்றார். நம்பியும் பொல்லாப் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கி அரசன் வேண்டுகோளை விண்ணப்பிக்க பிள்ளையார் “நம்பி! தேவாரத் திருமுறைகள் சிதம்பரத்தில் மூவர் கையடையாளமுள்ள ஓர் அறையில் உள்ளன” என்று அருளி அவற்றை அருளிய நாயன்மார் சரித்திரத்தையும் அருளினார். பின் அரசனும், நம்பி அடிகளும் சிதம்பரத்தை அடைந்து நடராசரைத் தரிசித்து “தில்லைவாழ் அந்தணரை இறைஞ்சி அவர்கள் கட்டளைப்படி அந்நாயன்மார் மூவரையும் திருவுலாச்செய்து கொண்டுவந்து அவர்

களது கை இலச்சினையுடைய அறையின் பக்கத்தே நிறுத்திக் கதவைத் திறந்துபார்த்த போது திருமுறைகளைப் புற்று மூடியிருப்பதாகக் கண்டு பெருங்கவலை கொண்டனர். அவற்றைப் புறத்தே கொணர்ந்து மண்ணைத் தள்ளி எண்ணெய் சொரிந்து எரிக்க, அளவில்லாத ஏடுகள் பழுதாகக்கண்டு கண்ணீர் சொரிந்து சோகித்து நின்றார். அப்பொழுது “அரசனே! தேவாரத் திருப்பதி கங்களுள் இக்காலத்துக்கு வேண்டுமான வற்றை வைத்து ஏனையவற்றை மண்மூடச் செய்தோம்” என்று ஓர் அசரீரி வாக்கு எழுந்தது. அத்திருவாக்கைக் கேட்டதும் அரசர் கவலை நீங்கினார். நம்பி கிடைத்த தேவாரத் திருப்பதிகங்களையும், திருவாசகத்தையும், திருக்கோவையாரையும் திருமுறையாக வகுத்தருளினார். பொல்லாப் பிள்ளையாரின் கிருவருளினாலேயே தேவாரமாகிய தமிழ்வேதம் உலகில் வழங்கலாயிற்று.

ஒளவையார் விநாயகர் அகவலும்பாடி விநாயக பூசையும் செய்துகொண்டிருந்த போது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வெள்ளையானையின் மேலும் சேரமான் பெருமான் நாயனார் அதனை வலம்வந்த குதிரைமீதும் ஆகாய மார்க்கமாக கைலை செல்ல அதனையுணர்ந்த ஒளவைப்பிராட்டி விரைவாக விநாயக பூஜையைச் செய்ய “அம்மையே நான் அவர்களுக்கு முன்னதாக உன்னைக் கைலையை அடையச் செய்கிறேன். நீ ஆறுதலாகப் பூஜையைச்செய்” என்று அருளி ஒளவையாரை அவர்களுக்கு முன்பாகக் கைலையை அடையுமாறு துதிகையால் தூக்கிவிட்டதாகவும் சரித்திரம் கூறுகின்றது:

வியாச முனிவர் மகாபாரதத்தை வட மொழியிலே பாடியபொழுது அதனை மகாமேரு மலையை ஏடாகவும், கயமுகனைச் சங்கரிக்கும்படி ஓடித்த தனதுகொம்பையே எழுத்தாணியாகவும் எழுதியதாக வில்லிபாரதம் கூறுகின்றது. இவ்வாறு விநாயகப் பெருமான் செய்த அருட்செயல்கள் அளவிறந்தன. அவற்றுட் சிலவற்றையே ஈண்டு எடுத்துத் தந்துள்ளோம். இவ்வாறு என்காருண்ய மூர்த்தியாகிய விநாயகப் பெருமானையே, எவர் எச்செயலைச் செய்யப்புகினும் அச்செயல் முடிவுறும் பொருட்டு முன்னிட்டு வணங்கியே தொடங்கிச் செய்வார். இதுபற்றியே,

என்னரே ஆமினும் யாவதொன் றென் னுதல்
முன்னரே உனதுதான் முடிவுறப் பணிவரேல்

அன்னர்தம் சிந்தைபோல் ஆக்குதி அவதுணை
உன்னலார் செய்கையே ஊறுசெய் துநே நீ

(கயமுகனுற்பத்திப்பட்டலம் 152)

என்று சுந்தபுராணங் கூறுகின்றது:

குழந்தைகளுக்கு வித்தியாரம்பம் செய் யும்போதும் 'கண்பதிதுணை' என்றே சொல் லித் தொடங்குகிறோம். புலவர்கள் பல திறக் காவியங்களைப் பாடத் தொடங்கும் போதும் விநாயகப் பெருமானைக் குறித்து காப்புப்பாடியே தொடங்குவர். தம்மை யுணர்ந்து பணிந்தோர்க்கு இடையூறுகளை

நீக்கியும், அல்லாதார்க்கு ஆக்கியும் அருள் கூரப்பதால் விக்கினேஸ்வரன், விக்கின ராஜன் என்றெல்லாம் பாராட்டப்படு கிறார்.

ஆகவே, இப்பெருமானது அருட்செயல் களும் அற்புதங்களும் அளவிறந்தன. இத் தகைய பெருங்கருணைத் தடங்கடலும், பேரருளாளனுமாகிய சுத்தஞான சொரூப னும் இப்பெருமானைத் தியானித்து வாழ்த்தி வணங்குவதே இம்மனிதப்பிறவி யெடுத்த யாம் எம்முடலாலும் உளத்தா லும் செய்யக்கூடிய பெரும் கடமையும் பெற்றகரிய பேறுமாகும்.

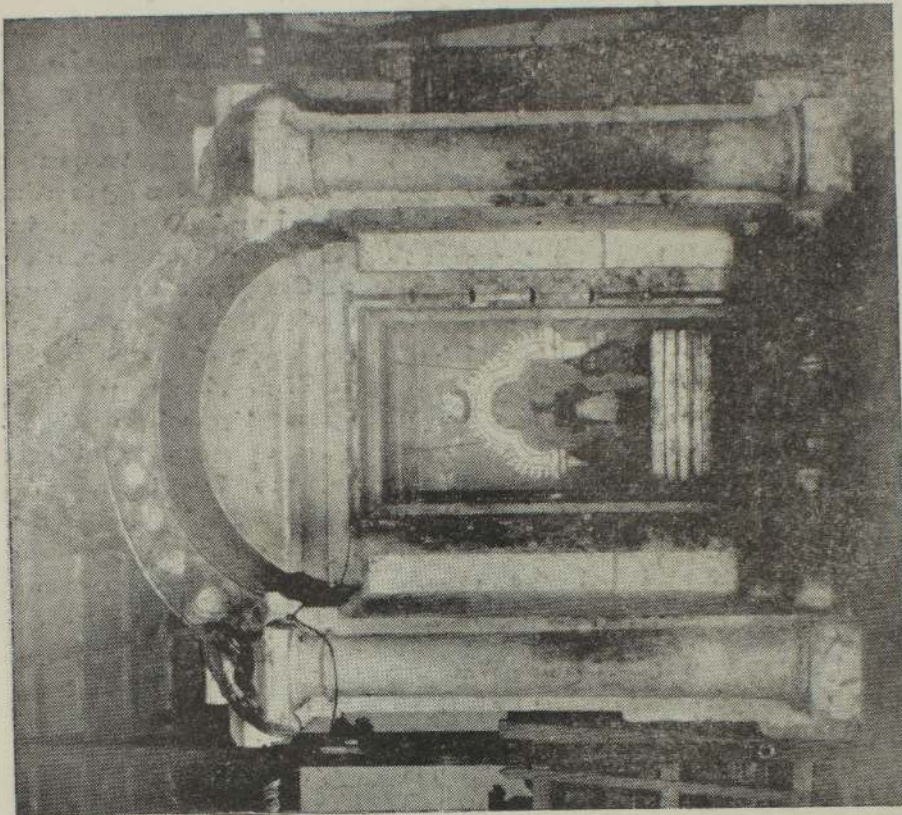
“வானவரும் மண்ணவரும் வாழ மறைவாழ பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க ஞானமத வைந்துகர முன்றுவிழி நால்வாய் ஆனமுகனைப் பரவி யஞ்சலி செய்கிற்பாம்”

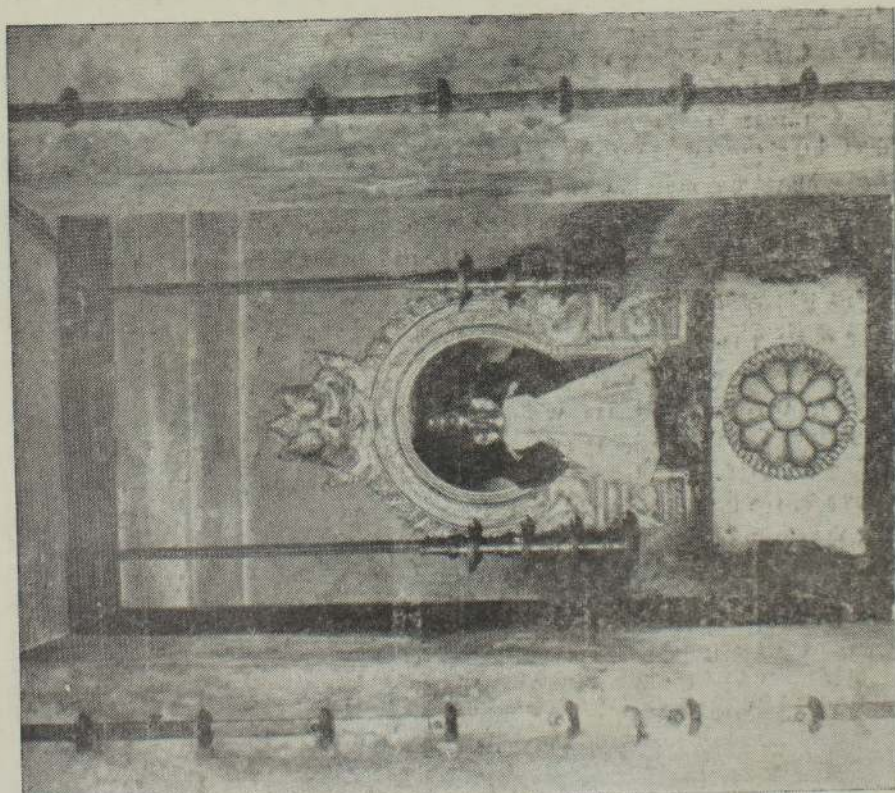
விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய உலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் நறுப்பது நமச்சி வாயவே.

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

— திருநாவுக்கரசர்

விநாயகர் ஆலயத்தினுள் அமைக்கப்பட்டுள்ள
கந்தசுவாமியார் கோயிலும் முர்த்தங்களும்

இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் மூலஸ்தானத்தில்
எழுந்தருளிநிற்கும் காட்சி

சிவன் கோயில் மூலஸ்தானத்தில்
சிவலிங்கம்

சிவன் கோயில் வசந்த மண்டபத்தில்
தியாகராசப் பெருமானும் இராமேஸ்வரி அம்பாளும்

சிவமயம்

அரியாலை

நீர்நொச்சித்தாழ்வில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமானைப் பாடும் திருவஞ்சற்பா

புன்னாலைக்கட்டுவன்

மகாவித்துவான், பிரம்மஸ்ரீ சி. கணேசையர் அவர்களால்
1930-ம் ஆண்டளவில் பாடப்பெற்றது.

அரும்பத விளக்கம்:

மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் திரு. சி. இராசையா அவர்கள்
(ஓய்வுபெற்ற தலைமை ஆசிரியர், அரியாலை)

காப்பு—வெண்பா

தோடுசெறி தும்பையணி தும்பிமுகனைப் பெரியோர்
தேடுமரி யாலைவாழ் தேவுதனைப்—பீடுடைய
சித்தி விநாயகனைச் சிந்திப்போ ரின்புறுவார்
சித்த நினைவனைத்துஞ் சேர்ந்து.

(தோடு—இதழ்; தும்பி—யானை; பீடு—பெருமை)

நூல்—விருத்தம்

1. சீர்பூத்த வனசமலர் விரும்புஞ் செல்வி
திகழ்மார்பத் தரியயனை யாதிவானோர்
நார்பூத்த சிந்தையொடு நண்ணி யேத்த
நன்மையொடு மீம்பரெலா நயந்து போற்ற
ஏர்பூத்த அரியாலை யூரின் மேவும்
எற்ற மிகு நீர் நொச்சித் தாழ்வில் வாழும்
பேர்பூத்த சித்திவிநா யகருக் கூஞ்சல்
பேசியெம திடர்முழுதும் அகற்றுவோமே.
(வனசம்—தாமரை; நார்—அன்பு; இம்பர்—இவ்வுலகத்தவர்;
ஏர்—அழகு)

2. தேசுவரு கொடிப்பவளைச் சிறந்த காலாத்
திகழ்வயிரம் எழின்மருவும் விட்ட மாக
ஆசைதரு காஞ்சனநற் பலகை யாக
அதிகீத முறுமுத்தம் அணித்தாம்ப) ஆகக்
காசகல அமைத்கமணி மஞ்சமேறிக்
காமர்அரி யாலைநீர் நொச்சித் தாழ்வில்
வாசமென மகிழ்ந் தமர்ந்தார் அருளைச் செய்யும்
மாசித்தி விநாயகரே ஆடர் ஊஞ்சல்.
(காஞ்சனம்—பொன்; தாம்பு—கயிறு; காசகல—காசு + அகல—குற்
றம்நீங்க; காமர்—அழகு;)

3.

விந்தமலை பிலம்புகுத விதித்த சீர்த்தி
விளங்குகுறு முனிவனுயர் கரகத் துள்ள
சிந்தையுறு தூசகலச் செய்யும் பொன்னித்
திருநதியை மகவானுக் காகப் போக்கி
அந்தமுனி வரன்றனக்கும் அருளையிந்த
ஆணைமுகா அரியாலை யூரின் யாருந்
சிந்தனைசெய் நீர்நொச்சித் தாழ்வின் மேவுந்
சீர்சித்தி விநாயகரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

(பிலம்—பாதலம்; கரகம்—கமண்டலம்; தூசகல—நூசு + அகல—குற்றம் நீங்க; பொன்னி—காவேரி; மகவான்—இந்திரன்;)

4.

செங்கமல மலர்த்தடத்திற் பிரச முண்ணச்
செலும் பிரசம் அத்தடத்தில் அணைந்து முழ்கும்
மங்கலநல் அணிஅணியும் மடவார் தங்கள்
மதிவதனம் வசனமென மயங்கி வீழா
அங்கணையார் கைகொடுகைத் திடவக் கையில்
அணைந்துழலும் அரியாலை யூரில் நாளும்
புங்கவர் சேர் நீர்நொச்சித் தாழ்வின் மேவும்
புகழ்சித்தி விநாயகரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

(பிரசம்—தேன்; பிரசம்—வண்டு; கைகொடுகைத் திடவக்கையில்—கைகொடு உகைத்திட அக்கையில்; உகைத்துட—துரத்த; புங்கவர்—உயர்ந்தோர்;)

5.

பற்றலர்முப் புரத்தினமர் முடிப்பானுற்ற
பரமனிவர் வையமது பாழாம் வண்ணம்
செற்றமொடு மறுத்தருளுந் தேவ தேவா
சீதைமண ளன்றனக்கு வீரகத்திப்
பற்றகலச் செய்தபெருங் கருணை வாழ்வே
பராபரைமுன் பயந்தமத களிதே நல்லோர்
உற்றவரி யாலைநீர் நொச்சித் தாழ்வில்
உறுசித்தி விநாயகரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

(பற்றவர்—பகைவர்; அமர்முடிப்பானுற்ற—அமர் முடிக்கும்பொருட்
டும் பொருந்திய; பரமனிவர் வையம்—பரமன் இவர் வையம்—சிவ
பெருமான் ஊர்ந்த தேர்; செற்றம்—கோபம்; வீரகத்தி—வீரரைக்
கொன்ற பழி; பராபரை—உமை;)

6.

புனக்குறவர் மகள்வள்ளி மைய லாலே
புலம்புறிஇ அயர்வுற்ற புனித வேடன்
மனக்குறையை அகற்றமதம் பிலிற்றும் வேழ
வடிவாகி ஆங்கணைந்தே அருளு நாதா
தனக்குவமை பிறிதின்றி மேன்மை வாய்ந்த
சற்சனர்சேர் அரியாலை யூரிற் றெய்வ
வனக்குலமார் நீர்நொச்சித் தாழ்வி லென்றும்
வாழ்சித்தி விநாயகரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

(புலம்புறி இ—புலம்புற்று)

7.

பீடுபெறு மதிக்கொழுந்தார் சடையு மாடப்
பேரெழிலார் குழையணியும் காது மாடத்
தோடுசெறி மாலையணி மார்பு மாட
சுடர்வலயம் விளங்குமிரு புயமு மாட
ஓடுமதப் புழைக்கரமும் ஓங்கி ஆட
உயர்கமல மலர்ப்பதங்கள் இரண்டுமாட
நாடுமரி யாலை நீர் நொச்சித் தாழ்வில்
நண்ணுசித்தி விநாயகரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

(வலயம்—தோளணி;)

8.

சக்கிரபா ணிக்கன்னை சாபஞ் சீத்தோய்
தானவராற் றுன்பமுறு தேவர்க் காத்தோய்
இக்கிரசம் விரும்புமிப வதனத் தோனே
ஏத்துமடி யார்க்கிசைநல் வசனத்தோனே
மிக்குவரு மடியார்கள் விரும்புஞ் செல்வா
மேதகுசீர் அரியாலை யூரின் மன்னும்
தக்கவெழில் இசைநொச்சித் தாழ்வி லென்றுஞ்
சார்சித்தி விநாயகரே ஆடர் ஊஞ்சல்.

(சக்கிரபாணி—சக்கரத்தைக் கையில் உடையவன் (விஷ்ணு) இக்கிர
சம்—இக்கு இரசம்—கருப்பஞ்சாறு; இபம்—யானை:)

9. தேவர்தினந் தொழுவாரே ஆடர் ஊஞ்சல்
 தீயர்மனந் தழுவாரே ஆடர் ஊஞ்சல்
 மாவியலைங் கரத்தாரே ஆடர் ஊஞ்சல்
 மதிதவழும் சிரத்தாரே ஆடர் ஊஞ்சல்
 மூவர்தொழு வானவரே ஆடர் ஊஞ்சல்
 முழுதுலகும் ஆனவரே ஆடர் ஊஞ்சல்
 தாவிலரி யாலேநீர் நொச்சித் தாழ்வில்
 சயசித்தி விநாயகரே ஆடர் ஊஞ்சல்

(தீயர் மனந்தழுவார்—தீயவர் மனநிற் சேராதவர்; மாவியலைங்க
 ரம்—பெருமை பொருந்திய ஐந்து கரம்; மூவர்—பிரமன், விஷ்ணு,
 உருத்திரன்; தாவில் தா+இல்—குற்றம் இல்லாத; சயம்—வெற்றி)

10. வாரணத்தா னனத்தோனை அளித்த மைந்தா
 வாரணத்தா னனத்தோனை அழித்த மைந்தா
 காரணத்தா னத்தவர்கள் கண்ணுளோனே
 காரணத்தா னத்தவர்கள் கண்ணுவோனே
 ஆரணத்துட் பொருளாகி அமருந் தேவே
 அழியாத வளவியா லையினின் மேன்மை
 பூரணத்தார் நீரநொச்சித் தாழ்வில் வைகும்
 புகழ்சித்தி விநாயகரே ஆடர் ஊஞ்சல்

(வாரணத்தா னனத்தோனை அளித்த மைந்தா—வாரணத்தான் அனத்
 தோனை அளித்த மைந்தா; வாரணத்தானையும் அன்னத்தோனையும்
 காத்தவிரா; வாரணத்தான்—சங்கினையுடைய திருமால்; அன்னத்
 தோன்—பிரமன்.)

வாரணத்தானனத்தோன்—கய முகாசுரன்; காரணத்தானத்தவர்கள்
 கண்ணுளோனே — காரணத்தானத்தவர்கள்—பிரம விஷ்ணுக்கள்—
 படைத்தல் காத்தல்களுக்குக் காரணர்களாகிய வைகுந்த பிரமலோ
 கத்தவர்கள், கண்ணுளோன்—எஞ்ஞான்றும் கண்ணால் காண்கின்ற
 வன்.

காரணத்தானத்தவர்கள் கண்ணுவோனே—காரணத்தான் அத்தவர்
 கள் கண்ணுவோனே—மோட்சம் காரணமாக அந்தத் தபோதனர்கள்
 கருத்திற் கொள்ளுவோன்.

11. மாரிமிகு சீமூதம் மலிந்து வாழி
 மாநிலத்திற் பல்வளமுஞ் சிறந்து வாழி
 சீரிசையும் அறத்துறைகள் பொலிந்து வாழி
 செய்யமறை யோர்மறையோ டிசைந்து வாழி
 ஏரிசைவெண் ணீற்றிறொடு சைவம் வாழி
 ஏத்துமரியாலையினில் ஏமம் மிக்க
 பாரிலுள்ளோர் போற்றிடுநீர் நொச்சித் தாழ்வில்
 பரவுசித்தி விநாயகரும் சிறந்து வாழி.
 (சீமூதம்—மேகம்; ஏமம்—மயக்கம்)

அமுதைப் புணர்வது என்று?

பண்டிதை திருமதி பொன் பாக்கியம்

விக்ரோ நியாக் கல்லூரி,

சுழிபுரம்.

சீ! வா வரம் கொடுப்பது அமுது. மணி வாசகப் பெருமான் சிவபெருமானை அமுதாக்கக் கண்டார். அமுதின் சுவையாக்கக் கண்டார். அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள், உலகில் வாழ்ந்து மறைந்த பெரியோர்கள் இறைவனிடம் சாவாவண்ணம் வரம்பெற்றவர்கள். மார்க்கண்டேயர் தமது உயிரை வாழவைத்ததோடு தம்மை மரணம் தீண்டாதிருக்க இறைவனிடம் தவம்கிடந்தார். தம்மைத் தவமிருந்து பெற்றுவளர்த்த பெற்றோர்க்குத் தாம் செய்யக்கூடிய நன்றிக்கடன், உயிருடன் வாழ்வதுதான் என்று அவர் எண்ணினார். தவம் இருந்தார். வேண்டுவார் வேண்டுவன ஈபவனாகிய இறைவன், மறவியை உதைத்து மார்க்கண்டேயருக்கு என்றும் பதினாறு வயசினே அளித்தார். இவை யாவற்றுக்கும் காரணம் யாது? அவர்கள் சாவா மருந்தாகிய சிவ அமுதத்தைப் பற்றியிருந்தமையே. இன்று உலகில் வாழுகின்ற நாமோ அமுதுக்குப் பதிலாக நஞ்சினைப்பற்றி எண்ணிலடங்கா அல்லலை அடைகின்றோம். இந்த நிலையிலே வாழும் எங்களைப் பார்த்துத்தான் மணிவாசகப் பெருமான் "அமுதின் சுவையைப் புல்லிப் புணர்வது என்கொல்லோ" எனக் கேட்கின்றார்.

அந்தக்கரணங்களுள் அகங்காரத்தின் வழி மாத்திரம் நின்று நான் எனது என்னும் எண்ணத்தோடு கருமம் செய்பவர்கள் நாங்கள். நான் எனது என்னும் செருக்கறுப்பவன் இறைவன். தருக்கிச் செருக்கித் திரியும் மக்கள் ஒருவர் செருக்கை மற்றவர்கள் மாற்றுவார்களா? இன்றேல் அவர்களால் ஒருவருக்கொருவர் உதவிசெய்யமுடியுமா? இல்லை. நம்முடைய நன்மையின் பொருட்டு நமக்கு இன்பமும் துன்பமும் தந்துதவுகின்ற இறைவன் ஒருவன்தான் எங்களுடைய செருக்கினை அறுப்பான். செருக்கற்ற உள்ளத்தையே திருவள்ளுவர்

மலர் (இருதய கமலம்) என வர்ணிக்கின்றார். இறைவனை நம்முடைய இருதய கமலத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்யும் வல்லமையை நாம் பெற்றுவிட்டோமானால் அமுதின் சுவையைப் புணர்ந்தவர்களாகிவிடுவோம். ஆனால், நாமோ நம்முடைய தூய்மையான இருதயத்தை மாசுபடுத்துவதிலேயே பொழுதைக் கழிக்கின்றோம். மாறிநின்றெம்மை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலன்வழி மனசை விடுகின்றோம். நம்முடைய புலனை மாறிநிற்கவிடாது அவ்வவற்றுக்குரிய நெறியிற் செல்லவிடுவோமாயின் அதுவே மனமாசு நீங்கத்தக்க வழியாகின்றது. இறைவன் நமக்கு இத்தனை உறுப்புக்களையும் எதற்காகத் தந்தருளினார் என்பதற்குத் தக்க விடை பகருவது நாவுக்கரசரின் திருவங்கமாலையாகும். இந்தப் பிறவியில் நமக்குக் கிடைத்த உறுப்புக்களைத் தகாதவகை யிற் பிரயோகிப்போமானால் அடுத்த பிறவியில் நிச்சயம் உறுப்புக்குறை உடையவர்களாகவே பிறப்போம். இதில் சந்தேகம் கொள்ளவேண்டா மென்பதற்காகவே இறைவன் அத்தகைய குறைபாடுடையவர்களை நமக்கு முன்பு விட்டிருக்கின்றார். ஆதலால் அவனால் அருளப்பட்ட யாவற்றையும் அவன் கருத்தறிந்து நாம் உபயோகிக்க வேண்டும் — அவன் பணிக்கே அர்ப்பணிக்க வேண்டும். இன்றேல் நாம் குளிக்கப்போய் சேறுபூசியவர்களாகிவிடுவோம். ஆகவே நமது கடன் அவன்விட்ட வழிநின்று கன்ம பலனை விருப்பு வெறுப்பின்றி அனுபவித்தலாகிய ஒன்றே.

இந்த நெறியிலேநின்றுவாழ்ந்து இறைவனுடைய பேரின்பத்தை நுகர்ந்தவர் நமது நாயன்மார். கரும்பின் இனிமை அதனைச் சுவைத்தவனுக்கே தெரியும். அச்சுவையறி யாதானுக்கு எத்துணை ரசம் சொட்டும் வார்த்தைகளால் விளக்கம் கொடுப்பினும் அவன் அதனை உணர்ந்துகொள்ளமாட்டான். அதேபோன்று இறைவனைப்பற்றி—

அவனுடைய இன்ப உருவைப்பற்றி அறிய வேண்டுமானால் நாமும் மணிவாசகராக மாறவேண்டும். மணிவாசகர்தான் இறைவனை அமுதாக வாய்மடுத்தவர். “நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேந்தத் தாயிற் கிறந்த தயாவான தத்துவனே” எனப் பாடியிருக்கின்றார் அவர். உலகிலேயே மேலான அன்புள்ளவன் அன்னை. அவளிலும் பார்க்க, பால்நினைந்தாட்டும் தாயிலும் பார்க்க — இறைவன் தயவு உடையவன் என்பதைத் தாமும் கண்டு எமக்கும் காட்டியருளியவர் மணிவாசகர். இந்தப் பேரின் பத்தாய், எவ்வாறு எங்களுக்குச் சாவா மருந்தாகிய அமிர்தமாக விளங்குகின்றான் என்பதை,

“அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்
அல்லா தவரும் அமரர் கோனும்
சொல்லிப் பரவும் நாமத் தானைச்
சொல்லும் பொருளு மிறந்த கடரை

நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை
நிறையின் அமுதை அமுதின் கவையைப்
புல்லிப் புணர்வ தென்று கொல்லோள்
பொல்லா மனியைப் புணர்ந்தே”

என எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டாதவன், பிரம விஷ்ணுக்களுக்கே அரியவன், வாக்குமனத்தின் ஆனால் தன்மெய் யடியாருக்கோ நெல்லிக் கனியையும், தேனையும், பாலையும், அமுதையும், அமுதின் கவையையும் ஒத்தவனாக இருக்கின்றான். ஆகவே நம்மை உய்யவாட்கொண்டருளும் பொருட்டு நள்ளிருளில் நட்பம் பயின்றோடும் நாதனை வணங்க - வாழ்த்த - நாம் கடமைப்பட்டவர்கள். அந்த வழியைத் தான் மணிவாசகப் பெருமான் போன்ற சமயகுரவர்களும், சந்தான குரவர்களும் நமச்குக் காட்டிப் போந்துள்ளனர். அவர் காட்டிய வழிநின்று நாமும் அவ்வாறமுதைப் புல்லிப் புணர்வோமாக.

மற்றுப்பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப்
பாதமே மனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும் பிறந்தேனினிப்பிற
வாததன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவாவுனை நான் மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சிவாயவே.

— சுந்தரர்

ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமான்மீது பிரார்த்தனை

- 1 சித்தி விநாயகரே வாரும் — என்றும்
தீராத வினைகளைத் தீரும்
பத்தியாய்ப் பரவினோம் பாரும் — உமது
பாதார விந்தந்துணை தாரும்
- 2 தாய்தந்தை யானவரும் நீரே — மற்றும்ந்
தாரம் தமருமெல்லாம் நீரே
நோயைத் தருபவரும் நீரே — தந்த
மோய்க்குமருந் தானவரும் நீரே
- 3 பஞ்சபூத மானவரும் நீரே — பொல்லாப்
பஞ்சப்புலன் தந்தவரும் நீரே
வஞ்சப்புலன் அடக்கிஅருள் வீரே — எமக்குத்
தஞ்சமும்மை யல்லாற்கதி யாரே
- 4 ஐந்துகரத் தானைமுகத் தீரே — அண்ணல்
அறுமுகனுக் கண்ணனா வீரே
வந்திடுப்பவர்க் கின்னருள்செய் வீரே — அம்மை
வள்ளியைத் தம்பிக்களித் தீரே.
- 5 நீர்நொச்சித் தாழ்விலுறை வீரே — எமக்கு
நீடுபுகழ்ச் செல்வந்தரு வீரே
சேருமடி யார்க்கருளு வீரே — உமது
சேயர்துதிப் பாட்டில்கிழ் வீரே.
- 6 அழுக்கா றவாவெகுளி போக்கி — பேர்
அன்பு மறனுமெம தாக்கி
விழுப்பொருளே! மனசைச்செம்மை மயாக்கி — அதில்
வீற்றிருப்பீர் முன்னேவினை போக்கி.
- 7 பொய்மைபேசா திருக்கவரம் தாரும் — என்றும்
புறங்கூரு நேர்மையினைத் தாரும்
தெய்வமுமைத் துதிக்கவருள் கூரும் — என்றும்
தித்திக்கும் பேரின்பந் தாரும்.

வேறு

- 1 சித்தி விநாயகனே வா வா வா
சித்தந் தெளிய அருள் தா தா தா
அத்தி முகத் தோனே வா வா வா
அஞ்ஞானம் போக்கியருள் தா தா தா.
- 2 ஓங்கார மெய்ப்பொருளே வா வா வா
ஆங்காரம் போக்கிஅருள் தா தா தா
மாங்கனியைக் கொண்டவனே வா வா வா
மமகாரந் தீர்த்தேஅருள் தா தா தா
- 3 வேலவற்கு முன்னவனே வா வா வா
வேண்டும் வரமெனக்குத் தா தா தா
மேலவர்க்கும் மேலானாய் வா வா வா
மீண்டும் பிறவாவரம் தா தா தா.
- 4 நீர்நொச்சித் தாழ்வோனே வா வா வா
நீர்மலனே நிதியானந்தம் தா தா தா
தேவர்க் கருள்புரிவோய் வா வா வா
தெவிட்டாத பேரீன்பந் தா தா தா.
- 5 கஜமுகனைச் சங்கரித்தோய் வா வா வா
அபயம்! எனக் காக்கவருள் தா தா தா
சிவனார் முதற்கொழுந்தே வா வா வா
தினமும்உனைத் துதிக்கவருள் தா தா தா.

கண்ணிகள்

1	சித்தி விநாயகனே எங்கள் குல தெய்வம்
சித்திபுத்தி நாயகனே எங்கள் குல தெய்வம்
சத்திக் கணபதியே எங்கள் குல தெய்வம்
பத்தர்க் கருள்புரியும் எங்கள் குல தெய்வம்.	
2	யானை முகத்தோனே
ஆனனம் ஐந்துடையான்
ஞானசத்தி பாலகனே
ஞானத்தின் தோற்றமவன்	எங்கள் குல தெய்வம்
" "
" "
" "
3	ஓங்கார ரூபனவன்
உள்ளத்தே வீற்றிருப்பான்
நீங்காத் துணையாவான்
நீக்கமற நிறைந்திருப்பான்	எங்கள் குல தெய்வம்
" "
" "
" "
4	ஓற்றை மருப்போனே
நெற்றிக்கண் ஒன்றுடையான்
பற்றறுத்தே ஆட்கொள்வான்
பாசவினை தீர்த்திடுவான்	எங்கள் குல தெய்வம்
" "
" "
" "
5	நீர்நொச்சித் தாழ்வோனே
நீடுபுகழ் நன்குடையான்
யார்க்கும் அன்புப் பிள்ளையாரே
யாமவரைப் போற்றிசெய்து அடைவோம் பேரின்பம்.	எங்கள் குல தெய்வம்
" "
" "
" "

சித்திவிநாயகச் செல்வப்பிரான் பெருமை

பண்டிதர் பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள்
வியாபாரிமூலை, பருத்தித்துறை.

**நுண்ணிய ஞானமே ஸ்டவான
அற்புதப்பிரான்**

விநாயகப் பெருமான் சிவத்தின் வேறுகாத முதற்கண் நாம் வணங்கும் தெய்வமாவார். விநாயகன் என்பதன் பொருள் தனக்குமேல் தலைவன் இல்லாத தனிப்பெருந் தலைவன் என்பதாகும். எஞ்ஞான்றும் இளமையோடு இருந்து அருள் புரிவதால் இப்பெருமானைப் பிள்ளையார் என்று அழைப்பர். கலைஞானங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருந்து அந்தஞானத்தை இலகுவில் அருளும் பெருமானை கலைஞானக் குஞ்சரக்கன்று என்றே நல்லார் போற்றுவர். பல திருநாமங்களுடன் இலங்கும் இப்பெருமான் விக்கினங்களைக்கெடுப்பதால் விக் கினேஸ்வரன் என்றும் அடியாருக்குச் சித்திகள் அருளுவதால் சித்தி விநாயகன் என்றும் மக்களால் போற்றப்படுகிறார். விநாயகப்பெருமான் திருவரு பிரணவ வடிவானது அதனால் இப்பிரானை ஓங்காரமூர்த்தி என்பர் பல பெயர்களால் சுட்டப்படும் இப்பெருமான் சதுக்கம், சந்தி, குளக்கரை, ஆற்றேரம், தருவின் நிழல் ஆதியாம் இடங்களெங்கணும் எழுந்தருளி மக்கள் தன்னை சுலபமாக வழிபாடாற்ற அனுக்கிரகிப்பான். மஞ்சளாலோ, மண்ணாலோ, சாணத்தாலோ, தன் உருவத்தைக் கையாற் பிடித்து நுணியில் அறுகு குற்றி வெகு இலேசாக அமைத்து வழிபட வழி செய்யும். இப்பிரான் கருணைதான் அன்னே! சகல திரு அங்கங்களும் விசேடமாகத் துதிக்கையும் தொப்பை வயிறும், பொருந்த அமைந்துள்ள இப்பெரு வடிவினன் சிறு எலியில் எழுந்தருளுவதாக நம்மனோர் தினைப்பர். பெரு வடிவத்தை சிறு எலி எப்படித்தாங்க இயலும்? ஞானம் பாரமற்றது; மிகநுண்

ணியது அதனால் சிற்றெலியே எம்பிரானைத் தாங்கிக்கொள்ளும் இயல்பினதாகும்.

**அடியார் இடரும் உயிர்ப் பிணியும்
பேக்க வந்த கணபதி**

பிடியதன் உருவுமை கொளமிது
கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும்
அவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன்
மிதுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை
யிறையே.

தன்னை அன்பிடுகோடு வழிபடுபவர் இடரைப்பொடியாக்கவே வலிவலம் என்னுமிடத்தில் அப்பனும் அம்மையும் பிரணவ ரூபமான இப்பெருமானைத் தந்தருளினர் என்கிறார் நமது முதற் குரவர் சம்பந்த மூர்த்திகள். வலி வலத்திலுள்ளோர் ஈகையால் மிக்கோர்; ஆதலின் அருள் ஈயும் பெருமானாரை ஆண்டு சிவமும் சக்தியும் அருளினர் என்று நயம்பட இப்பா, நமக்குக் காட்டுகிறது. கணபதியின் தானை வழிபட தடைகளெல்லாம் பொடியாகும். அருளும் தம்மிடம் குடிகொள்ளும் மக்களுக்கு ஏற்படும் மிக்க துக்கமும் துடைபடும் விட்டு நீங்காத உடற்பிணிகளோடும் ஆன்மாவை இயற்கையில் பந்தித்துள்ள கொடும் உயிர்ப்பிணியும் கிட்டவராத எட்டப் பிரிந்தோடவே மதம் பொழியும். கருணை யானையை அம்மையும் அப்பனும் நமக்குத் தந்துள்ளாரென்று அதே சம்பந்தப்பெருமான் மீட்டும் அருட்பாடலொன்று அருளியுள்ளார் அப்பாடல் வருமாறு:—

செற்றிட்டே வெற்றிச்சேர் திகழ்ந்ததும்பி
மொய்ப்புறுஞ்
சேரேவாரா நீன்கோதைத்
தெரியிழை பிடியதுவாய்
ஒற்றைச்சேர் முற்றற்கொம்
புடைத்தடக்கை முக்கண்மிக்
கோவாதேபாய் மாதானத்
துறுபுகர்முக இறையைப்
பெற்றிட்டே மற்றிப்பார் பெருத்துமிக்க
துக்கமும்
பேராநோய்தா மேயாமைப்
பிரிவுசெய் தவனதிடங்
கற்றிட்டே யெட்டெட்டுக் கலைத்துறைக்
கரைச்செலக்
காணுதாரே சேராமெய்க் கழுமல
வளநகரே.

காவிரி தந்த

கருணைப்பெருமான்

கருணைவடிவான ஆனைமுகப் பெரு
மான் வல்லே விரைந்து வந்து அடியார்
தம் அலையும் தொல்பையும் நீக்கி அவர்
தம் மனச்சுருத்தை முற்றச் செய்ததற்கு
உதாரணங்கள் பலவுள. ஈண்டு சிலநோக்கு
வோம். விண்ணுலகாட்சி இழந்த இந்தி
ரன் தூனுக்கஞ்சி முங்கில் வடிவுகொண்டு
சீர்காழிப்பதியில் எம்பிரானைப் பூசிக்க
பூங்கா ஒன்று ஆக்கினான். நீரின்றி அது
வாட கவலையில் முழுகினான் அவன்.
தென்திசை நோக்கி வந்த தவமுனிவன்
அகத்தியன் குண்டிகையில் காவிரி நீர்
கொண்டு வருகின்றான். இந்திரன் வேண்டு
கோட்கிணங்க விநாயகப்பெருமான் காக
வடிவுகொண்டு அதனைக் கவிழ்க்கின்றார்.
கோபமுற்ற அகத்தியர் முன், அக்காகம்
பிராமணக் குறும்புப் பையனாக தோற்றுகிற
து. அப்பையன் நெற்றியில் குட்டுவ
தற்கு எடுத்த கையுடன் நிற்கும் அகத்
த்யருக்குமுன் விநாயகப்பெருமான் தோற்
றுகிறார். அகத்தியர் வியப்பும் அச்சமும்
மிக்கவராய் தம்முடைய நெற்றியில் தாம்
செய்த சூற்றததை நினைந்து குட்டிக்
கொள்ளுகிறார். இறைவன் அகத்தியருக்கு
அருள் செய்ததோடு அவர் கேள்விப்படியே
நெற்றியிற்குட்டி கையை மாறிப்பிடித்து
தோப்புக்கரணம் இடுவோர்க்கு பாவமன்
னிப்பும். நினைத்த சருமம் நிறைவேற்றச்

செய்தலுமாகிய வரமும் கொடுப்பதாக
வாக்குப் பண்ணுகிறான். விநாயகரை இங்
ஙனம் மக்கள் வழிபடும் முறையை
நோக்கி நகைச்சுவைப்படல் பற்பல தந்
துள்ள காளமேகப்புலவர் “குட்டி மறிக்க
ஒரு கோட்டானையும் பெற்றெடுத்தான்
சிற்றிடைச்சி” என்று பாடியுள்ளார். இச்
சிலேடைப்பாவில் ஒரு கோட்டான் வழி
தவறும் இடைச்சியின் குட்டிகளை மறிக்
கிறான் என்றும் சிறிய இடையையுடைய
உமாதேவி அம்மை கையிரண்டையும்
மாறிப்பிடித்து தம் நெற்றியிற் குட்டி
வழிபட ஒரு கொம்பை உடைய விநாய
கனைப் பெற்றெடுத்தான் என்றும் நயமு
றப் பாடியுள்ளார். இவ்வாற்றால் இந்தி
ரன் நந்தவனம் செழித்தோங்கி இந்திரன்
செய்யும் சிவ அர்ச்சனைக்கு பூக்களைக்
கொடுத்தகாவிரி நந்தமிழ்நாட்டிடை ஓடச்
செய்த காரணக்கடவுள் விநாயகரே என்
றும் நமக்குத் தெரிவிக்கிறார்.

கல்லில் காவியம்

வரைந்த பெருமான்

விநாயகப்பெருமான் அடியார்க்கு
எளியவராய் அவர் கருமங்களை நிறை
வேற்றுவித்து உலகிற்கும் நலம்பல
வழங்குகின்றார். வியாசபகவான் வாடாத
தவம்மிக்க முனிவர் பிரான். ஆகையால்
அவர் பாடிய பாரத காப்பியத்தை மேரு
கிரியில் தம் கொம்பை ஒடித்து எழுதுகரு
வியாகக்கொண்டு விநாயகப் பெருமானே
எழுதுவினைஞராகத் தொண்டாற்றுகிறார்.
கல்லில் வரைந்தமையால் என்றும் நின்று
நிலவி இந்தநூல் ஐந்தாம் வேதமாகப்
போற்றப்படுகிறது. வில்லி தம் தமிழ்ப்
பாரதக் காப்பிலே இந்த அருஞ்செயலைக்
குறிப்பிட்டு கணபதியைத் துதித்து தம்
நூலுக்கும் அவரைக் காப்பாளன் ஆக்கு
கிறார். திருவாதவூரடிகள் புராணக் காப்
பும் இங்ஙனமே விநாயகப்பெருமான் திரு
வினையாடலை அழகுறக் காட்டி அந்நூல்
நிலமிசை நிலவ வழிசெய்கிறது. அருண
கிரிநாதரும் “முத்தமிழடைவினை முற்படு
கிரிதனில் முற்பட எழுதியமுதல்வோனே”
என்று இயல், இசை, நாடக முறையை

யுடைய அரும்மொழியை எழுதியபகவானை
முதன்மையாகத் துதிக்கிறார்

குமரகுருபரரும் உன் அப்பனுக்கு
மேல் நான் கவி செய்யப்போகிறேன்.
ஆகையினால் நீ வலிந்து வந்து உதவி
செய்வாய்தானே, என்று களிற்றுமுகப்
பெருமானை மதுரைக்கலம்பகக்காப்பில் சனி
வோடும் நயத்தோடும் குறிப்பாக வேண்டுகிறார். இப்படி விநாயகப்பெருமான் முதலாவது எழுது வினைஞராக (Clerical Servant) இருப்பதால் கவிக்கு ஆரம்ப மூர்த்தி ஆகிறார்.

புத்தியும் சித்தியும் முத்தியுமே
அருளும் வள்ளல்

முத்தியையும் மிக இலகுவில் முத்த
பிள்ளையார் அடியார்க்கு அருளுவதை
ஒளவை அன்னைப்பிராட்டியார் உம் அகவ
லில் நாம் அறியச் செய்கிறார். ஒளவை
யார் வேழமுகன்மீது குழைந்த அன்புடை
யார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வெள்ளானை
மீது இவர்ந்து சேரமான் பெருமாள் நாய

னார் குதிரைமீது உடன்வர கயிலை செல்
லும் காட்சியை மனக்கண்ணிற் பதித்து
தாமும் அவர்களுடன் செல்வதற்காக
விநாயக வழிபாட்டை வெகுவிரைவில்
ஆற்றுகிறார்; பிள்ளையாரோ அவ்விருவ
ருக்கும் முன்னரே தாம் தமிழ் மூதாட்
டியை கயிலை சேர்த்துவிடுவதாகக்கூறிய
ருளி அம்மையார் தம் வழிபாட்டை ஆறு
தலாகச் செய்யுமாறு தேற்றங்கூறுகிறார்.
சுந்தரரும் அவர் உயிர்த்தோழர். சேர
ரும் கிழவியார் தமக்கு முன்னரே கயிலை
வந்தடைந்த அதிசயத்தினால் விம்மிதநீர
ராகிறார். வேழமுகன் அருளால் தாம்
காலால் வராது அவர்மீது, கொண்ட நம்
பிக்கையால் பெருமான் தும்பிக்கை துணை
யாக வல்விரைந்தெய்திய அருள்வழியை
அருளிச் செய்கிறார்.

இங்ஙனம் வேழமுக விநாயகன் புத்தி
சித்தி முத்தி எலாம் தந்து ஏழை அடி
யாருக்கு வழித்துணையாகுந் தன்மையையும்
அறிந்து அறிவான நேசக்கணபதியைச் சரணம் அடைவோமாக!

விரும்பிநின்மலர்ப் பாதமே நினைந்
தேன் வினைகளும் விண்டன
நெருங்கிவண் பொழில் சூழ்ந் தெழில்பெற
நின்ற காவிரிக் கோட்டிடைக்
குருப்பைமென் முலைக் கோதைமார் குடைந்
தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
விரும்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சிவாயவே.

— சுந்தரர்

பூசா விபரங்கள்

— கோயிற் பரிபாலகர் —

நித்தியம், நைமித்தியம், ஆகாமியம் என்னும் மூன்றுவகைப் பூசைகள் விதிமுறைகளும், நேரஒழுங்குந் தவறாமல் நடைபெற்று வருகின்றன. பூசகர், உபயகாரர், அடியார்கள் ஆகிய முத்திறத்தோரின் அன்பும், ஆதரவும், ஊக்கமும், ஒத்தழைப்பும், இவை அனைத்திற்கும் மூலகாரணமான திருவருளுமே எல்லாவற்றைவும் சீராக நடத்திவருகின்றன.

i. நித்திய பூசை

உசக்காலப் பூசை	ஆரம்பம்	6 மணி
காலைப்பூசை	..	8 மணி
உச்சிக்காலப்பூசை	..	12 மணி
மாலைப்பூசை	..	6 மணி

ஆகத் தினமும் நான்கு காலப் பூசைகள் நடைபெற்றுவருகின்றன.

ii. நைமித்திய பூசைகள்

இவை கொக்குவில் இரகுநாத ஐயர் அவர்களின் வாக்கிய பஞ்சாங்கத்தில் பக் 82 அல்லது 83 இல்) இடப் பெற்று வருகின்றன. அவற்றின் விபரம் பின்வருமாறு:

1. சதுர்த்தி: மாதந்தோறும் நிகழும் பூர்வ பக்ஷச் சதுர்த்தியில் விசேட அபிஷேகமும், மதியம் 12 மணிக்கு மூலமூர்த்தி கட்டுத் தீபாராதனையும், 12-30 மணிக்கு வசந்தமண்டபப் பூசையும், தொடர்ந்து பூஷிக வாகனத்தில் உள்வீதி உற்சவமும் நடைபெறும்.

2. வீநாயகர் சஷ்டி: கார்த்திகை மார்கழி மாசங்களில் நிகழும் வீநாயகர் சஷ்டிக்குமுன் 20 அல்லது 21 நாட்களுக்கு விசேட அபிஷேகமும், மதியம் 12 மணிக்கு மூலமூர்த்திகளுக்குத் தீபாராதனையும் நிகழும். பூசை முடிந்தவுடன் பிள்ளையார்களை படிக்கப்படும். வீரதம் அனுட்டிப்பவர்கள் காப்புக் கட்டிக்கொள்வர். பெருங்கதை தினத்திற்கு முதலுள் மாலை 5-30 மணியள

வில் கஜமுக சங்காரமும், பெருங்கதையிலன்று படிப்பு முடிந்தவுடன் பி. ப. 2-00 மணிக்கு வசந்தமண்டபப் பூசையாகி சுவாமி மூஷிகாருடராய் வெளிவீதி வலம்வருதலும் நிகழும்.

3. திருவெம்பாவை: மார்கழி மாசத்தில் நிகழும் பத்துத் தினங்களிலும் அதிகாலை 4-15 மணிக்குத் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடப்படும். பின்னர் பிள்ளையாருக்கும் சிவனுக்கும் விசேட அபிஷேகங்கள் நடைபெறும். தீபாராதனை 5-00 மணிக்கு ஆரம்பமாகும். ஆராதனை முடிந்தவுடன் திருவெம்பாவை பாடுதலும், தொடர்ந்து திருவாதவூரடிகள் புராண படனமும் நிகழும். திருவாதிரைதினத்தன்று வழமையான நிகழ்ச்சிகளுடன் காலை 7-00 மணிக்கு வசந்தமண்டபப் பூசையாகி சுவாமி இடபாருடராய் வெளிவீதி வலம் வருவார்.

4. மகோற்சவம்: ஆவணி மாசத்தில் ஸ்ரீசித்திவிநாயகப் பெருமானுடைய மகோற்சவம் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி 11 நாட்கள் நடைபெறும். இத் திருவிழாக்களின்போது, கந்தசுவாமியாரும், சண்டிசப் பெருமானும் உடன் எழுந்தருளுவர். ஆவணிப் பூரணையிலன்று தீர்த்தம் காலை 8 மணியளவிலும், அதற்கு முதல் நாள் தேர்த்திருவிழா காலை 9-15 மணியளவிலும் நடைபெறும். பகலில் உள்வீதித் திருவிழா 12 மணிக்குமுன்பும், இரவில் வெளிவீதித் திருவிழா 11 மணிக்குமுன்பும் முற்றுப்பெறும்.

5. அலங்கார உற்சவம்: பங்குனி மாசத்தில் சிவனுக்கும் அம்மனுக்கும் 11 நாட்கள் அலங்கார உற்சவம் நிகழும். பகலில் அபிஷேகமும், இரவில் வெளிவீதி உற்சவமும் நடைபெறும். தேர்த்திருவிழா காலை 8 மணிக்கு ஆரம்பித்து 11 மணிக்கு முற்றுப்பெறும். தீர்த்தம் பூரணையி

லன்று காலை 8 மணியளவில் நடைபெற்று 9 மணியளவில் மகேஸ்வர பூசையுடன் முற்றுப்பெறும்:

6. இலட்சார்க்கணை : சித்திரை மாசத்துப் பூரணைதினத்தன்று பஞ்சமுகவிநாயகப் பெருமானுக்கு அர்ச்சனை ஆரம்பமாகும். இவ்வர்ச்சனை மாலைப்பூசை முடிந்தபின்பு 7 மணி தொடக்கம் 10 நாட்களுக்கு நடைபெறும். ஆரம்ப தினத்தன்றும் முடிபுதினத்தன்றும் விசேஷ அபிஷேகங்கள் நிகழும்.

7. நவராத்திரி : மாலைப்பூசை முடிந்தவுடன் 6-15 மணிக்கு நவராத்திரி பூசை ஆரம்பமாகி நடைபெறும். விஜயதசமியிலின்று சுவாமி அரியாலை பிரப்பங்குள மகாமாரி அம்மன் கோயிலுக்கு மாலை 5 மணியளவில் குதிரை வாகனத்தில் இவர்ந்து செல்வர். அங்கு அம்புபோட்டபின் 7-30 மணிவரையில் திரும்பிப் பவனி வருவர்.

8. கந்தசஷ்டி : ஆறு நாட்களிலும் விசேஷ ஆராதனையும் புராணபடலமும் நடைபெறும். 6-ம்நாளில் மாலை 5-30 மணியளவில் சூரசங்காரம் நிகழும்:

9. உஷக்கால அபிஷேகம்: கடந்த நான்கு வருடங்களாக வெள்ளிக்கிழமை தோறும் அதிகாலை 5 மணிதொடக்கம் அபிஷேகமும், 5-30 மணிக்கு விசேஷ ஆராதனையும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. தொடர்ந்து 15 நிமிஷநேரம் சமய சம்பந்தமான அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

10. மர்தச்சங்கிராந்தி : அபிஷேகமும் உற்சவமும் தீர்த்தமும், சித்திரை தை ஆகியமாதங்களில் நடைபெறும். மற்ற மாதங்களில் காலை 7-30 மணிக்கு அபிஷேகமும், 8 மணிக்கு ஆராதனையும் நிகழும்.

11. விசேட உற்சவங்கள்: வைகாசிப் புனர்பூச நட்சத்திரத்தன்று பிள்ளையாருடைய கும்பாபிஷேக தினம் கொண்டாடப்படும். அன்று பகல் 11 மணிக்கு

சகஸ்ரசங்காபிஷேகமும், இரவில் பூந் தொட்டியில் பஞ்சமுக விநாயகரின் உற்சவமும் நடைபெறும்:

சிவன் கும்பாபிஷேக தினமாகிய தைமாத உத்தரட்டாதி நாளன்று பகலில் தியாகராசப் பெருமானுக்கும் இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாளுக்கும் சங்காபிஷேகமும், இரவில் வெளிவிதி உற்சவமும் நிகழும். சிவனும் அம்மனும் இடபாருடராய் வெளிவிதி வலம் வருவர்.

கந்தசுவாமியார் கும்பாபிஷேக தினம் ஆனியில் வரும் விசாக நட்சத்திரம் அன்று காலை 8 மணிக்கு கந்தசுவாமியாருக்கும் சத்திகளுக்கும் விசேஷ அபிஷேகங்கள் நடைபெறும்.

12. சிவராத்திரி : இரவு நான்கு காலமும் விசேஷ அபிஷேகங்களும் ஆராதனைகளும் நிகழும். இடைநேரங்களில் கூட்டுப்பிரார்த்தனை, புராணபடனம், தேவாரப் பண்ணிசை, உபந்நியாசம் முதலியன இடம்பெறும்:

13. சோமவாரம் : கார்த்திகை மாசத்தில் வரும் திங்கட்கிழமைகளில் மாலைப் பூசைக்குமுன் 5 மணிக்கு சிவனுக்கும் அம்மனுக்கும் விசேஷ ஆராதனை நிகழும்.

14. தீபாவளி, விளக்கீடு என்பனவும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன:

iii. ஆகாமிய பூசை

இஷ்டசித்திகளை விரும்பித் தனிப்பட்டவர்கள் செய்விக்கும் அபிஷேகம் முதலியன ஆகாமியபூசை எனப்படும். இவ்வகையான அபிஷேகங்களைச் செய்விக்க விரும்புவோர் ஒருகிழமை அறிவித்தல் கொடுத்து அபிஷேகம் செய்வதற்கு ஒழுங்குசெய்துகொள்வர். கோயிலிற் பணம் கட்டி, பால் தயிர் இளநீர் கொடுத்தும் அபிஷேகங்களைச் செய்வித்துக்கொள்ளலாம். சிறிய நேர்த்திக் கடன்களை உடனுக்குடன் செய்வித்துக் கொள்ளலாம்.

விநாயகபரத்துவம்

வித்துவான் வி. கதிரவேலு அவர்கள்

[விநாயகனை எக்கருமஞ் செய்யும்போதும் முதலில் வழிபட வேண்டும். விநாயகனும் சிவமும் ஒன்றான பரம்பொருள். பரம்பொருளை அடைவதற்கு பிரணவப் பொருள் துணையாகின்றது. அதற்கு ஆதாரமாக அமைவது அன்புநிலை]

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

(திருமந்திரம்)

நாம் எக்கருமத்தை ஆரம்பிக்கும் போதும் விநாயகப் பெருமானை வழிபட்டே ஆரம்பிக்கின்றோம். விநாயகப் பெருமானை வணங்காது தொடங்கும் கருமங்கள் முற்றுப்பெறுவதில்லை. இடையில் ஏதாவது விக்கினங்கள் வந்து அவை தடைப்பட்டு விடும். விநாயகரை வழத்தி ஆரம்பிக்கும் கருமங்களுக்கு நேரவிருக்கும் விக்கினங்களும் விலகிவிடும். சைவ மக்கள் கண்ட அனுபவ உண்மை இதுவாகும் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே விநாயகப் பெருமானை எம்முன் எழுந்தருளச் செய்யும் இலகு மார்க்கங்களை பெரியோர் எமக்குக் காட்டியுள்ளனர். சாணத்தைப் பிடித்து வைத்து அதன் உச்சியில் அறுகம்புல்லைச் சேர்த்து விட்டால் அது விநாயகமூர்த்தமாகிவிடும். இத்தகைய மூர்த்தத்தின் முன்னிலையில் ஆரா அன்புடன் தேங்காய் உடைத்து கற்பூர ஆராதனை செய்வதனால் அப்பெருமானின் அருள் எம்மை வழிப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு அடியார்களுக்கு நேரவிருக்கும் விக்கினங்களைப்போக்கி அவர்களது இன்னல்களைத் துடைப்பதனால் விக்கினைஸ்வரன் எனப் போற்றப்படுகின்றார். சிவ கணங்களுக்குத் தலைவராக இருப்பதனால் கணபதி எனவும், தனக்குமில் ஒரு தலைவனை இல்லாதவர் ஆகையினால் விநாயகர் எனவும்,

அழிவு செய்யும் முஷிகத்தை வாகனமாகக் கொண்டு ஆணவமாகிய அதன் வலியைக் கெடுத்து, ஆன்மாக்களை இரட்சிப்பதனால் முஷிகவாகனன் என்றும், ஐந்து திருக்கரங்களை உடைமையினால் ஐங்கரன் எனவும், யானையின் முகத்தை உடையவரானமையால் ஆனைமுகன் என்றும் இவ்வாறாக இவர் போற்றப்படுகின்றார். பிள்ளையார் என்று எல்லோரும் அன்போடு அழைப்பதுமுண்டு. பிள்ளையார் என வழங்கும் வழக்கமே இந்நாட்டில் அதிகமாகும்.

விநாயகப் பெருமான் தன்னவழிபடும் அடியார்களது இன்னல்களைப் போக்குவது மல்லாமல் அவர்களுக்குச் சித்தியையும் புத்தியையும் வழங்கும் வள்ளலாகவும் விளங்குகின்றார். இதனாலேயே சித்தி, புத்திகளை இப்பெருமானின் சத்திகள் என்றும் கூறுவர். விநாயக மூர்த்தத்தின் விசேடத்தை உணர்ந்த பெரியோர் அம்மூர்த்திக்குத் தனியான பல ஆலயங்களை அமைத்ததோடு நின்றுவிடாமல் ஏனைய ஆலயங்களிலும் அம்மூர்த்தியைப் பிரதிட்டை செய்து வணங்கும் வழக்கத்தையும் ஏற்படுத்தினர். அது மாத்திரமல்லாமல் எந்த ஆலயங்களிலும் இந்த மூர்த்திக்குத்தான் முதற் பூசை நடைபெறவும் செய்தனர். சிவபெருமானின் மூத்த திருக்குமாரராக இப்பெருமான் கருதப்பட்ட போதிலும் சிவன் கோயில்களிலும் விநாயகப் பெருமானுக்கே முதற் பூசை நடைபெறுகின்றது. வைதீக சமயங்கள் எல்லாம் விநாயக வழிபாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளன.

திரிசடைக் கடவுளாம் சிவன் முன்னர் முப்பரம் எரி செய்த நாளில் விநாயகப் பெருமானே நினைபாது தேரில் இவர்ந்த காலை அத்தேரின் அச்ச முறிந்ததாகவும் பின்னர் விநாயகப் பெருமானே நினைத்து வழத்தியபொழுது முறிந்த அச்சப்பொருந்தியதாகவும் பராணங்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு அச்ச முறிந்த இடம் அச்சிறப்பாக்கம் என இன்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. சிவ பெருமான் பூமியையே தேராகக் கொண்டார் என்று சொல்லப்படுகின்றது. விநாயக வழிபாட்டை மறந்தமையால் இப் பூமியின் அச்ச இற்ற சம்பவம் இப்பூமியில் வாழுகின்ற எம்மனோர்க்கு நல்ல பாடமாக அமையவேண்டும். உலகியலில் எக்காரியத்திற்கும் விநாயகப் பெருமானின் அருள் அவசியம் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். தன்னை நினைக்காதவர் - தன் தாதையே யெனினும் அவர் இவர்ந்த தேரினை அச்சிறுத்துச் சட்டத்தை நிலைநாட்டியமையால் இவரைச் சட்டமூர்த்தி என்றும் அழைப்பர்.

முன்னாளில் யானைத்தலை கொண்ட ஓர் அசுரன் இருந்தான். அவனை கயமுகாசுரன் என அழைப்பர். அவன் கடுந்தவஞ் செய்து சிவபெருமானிடம் அளப்பரும் வரங்களைப் பெற்றிருந்தான். தனக்கு மனிதராலோ, தேவர்களாலோ, அசுரர்களாலோ, மிருகங்களாலோ, ஆயுதங்களாலோ மரணம் ஏற்படக்கூடாது என அவன் வரம் பெற்றிருந்தான். இதனால் அவனை வெல்லவோ, கொல்லவோ தேவராலோ, மூவராலோ முடியவில்லை. அதனால் அவன் அகங்கரித்தான். பல அக்கிரமங்கள் புரிந்தான். அவன்தான் ஆணவம். ஆணவம்தான் அவன். ஆணவத்தை அடக்க எவராலும் முடியாது. ஆண்டவன் தான் வரவேண்டும். சிவபெருமானே வந்தார். ஐந்து திருக்கரங்களுடனும் ஆனை முகத்துடனும் வந்தார். தான் கொடுத்த வரத்துக்குப் பழுது நேராவண்ணமே அவ்வாறு வந்தார். கயமுகனைத்தன் ஒற்றைக் கொம்பினால் வதைத்தருளினார். கயமுகன் மாண்டான் அல்லன். அனால் அவன் முஷிகமாக வந்தான். முஷிகம் ஆணவத்தின் இன்னோர் வடிவமே. அதுவும் இன்னல் தரவல்லது. எனவே அதன்மீது இவர்ந்து அதனைத் தன் வாகனமாக்கினார். ஆணவம் அடங்கிற்று; அடியார்கள்

அமைதியுற்றனர். அடியார்களுக்கு ஆகாது எனப்பட்டவற்றை தாம் ஏற்று அவர்களுக்கு ஆகக்கூடியவற்றை அருளுவதே இறைவனின் இயல்பாகும். சிவபெருமான் ஆலகாலத்தை உண்டமையும், முருகப் பெருமான் மயில் வாகனத்தில் இவர்த்தருளியமையும் விநாயகப்பெருமான் முஷிக வாகனத்தில் இவர்ந்தருளியமையும் இவ்வியல்பினவே. தவம் என்றும் அவம் போகாது என்பதனையே கயமுகாசுரன் வரலாறும் எமக்கு எடுத்தியம்புகின்றது. தவம் செய்வார் தங்கருமம் செய்வார் என்னும் வள்ளுவன் வாக்கும் அவம் போகாது. தவஞ் செய்த கயமுகாசுரன் ஆசையுட்பட்டு அவம் செய்தபோதும் தவத்தின் பயனாகிய தங்கருமத்தில் வெற்றியே பெற்றான். விநாயகப் பெருமானைத் தாங்கிச் செல்லுகின்றதாகிய பெரும்பேறு பெற்றான். பரஞானத்தைப் பெற்றான்.

இத்துணைப் பெருமையைத் தரவல்ல தவம்தான் எத்தன்மையது என்பதனை வள்ளுவர் வாக்கால் அறிவோமாக. “உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை அற்றே தவத்திற்கு உரு” என்றார் அவர். தனக்கு உண்டாகின்ற துன்பங்களைச் சகித்துக் கொள்ளலும் பிற உயிர்களுக்கு எவ்விதத்திலும் எக்காலத்திலும் துன்பஞ் செய்யாதிருத்தலுமே தவத்தின் வடிவம் என மிக அழகாக - அடக்கமாகக் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு வள்ளுவப் பெருமான் கூறியவாறு நாமும் மேற்கொள்ளுவோமாயின் - பிற உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்யாதிருப்போமாயின் - முன்னர் அறியாமை காரணமாக எத்துணைப் பாவங்கள் செய்தோமாயினும் - ஈற்றில் விநாயகப் பெருமானின் அருளுக்குப் பாத்திரராவோம் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. கயமுகாசுரனின் அசுர குணங்களைப் போக்கி அவனின் ஆணவத்தை அடக்கி அவனுக்கு ஞானத்தைக் காட்டி பேரின்பத்தை ஊட்டிய விநாயகப் பெருமான் மிடத்தும் உள்ள அசுர குணங்களைப் போக்கி ஆணவ மலத்தை அகற்றி மெஞ் ஞானத்தைப் புகட்டி எம் அல்லல்களைத் தே அருள்வழி காட்டி சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டி. சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டிப் பேரின்பப் பெருவாழ்வு நல்குவார் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

பரம் பொருளாகிய சிவபெருமான் அவரவர் விரும்பி வணங்கும் மூர்த்தமாகிய வடிவிற்புள்ளி அவரவர்க்கு அவரவர் விரும்பியவற்றை விரும்பியவர்க்கும் பேரின் பப் பெரும் பொருளாக விளங்குமியல் புடையவர். இவ் இயல்பை,

“எப்பரிசாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால் அப்பரிசேன் அருள் புரிவானே” என விளக்கியுள்ளார் திருமூலநாயனார். இப்பரம்பொருளை வழிபடும் முறைகளை, காணபத்தியம், கௌமாரம், சைவம், சாக்தம், சௌரம், வைணவம், என ஆறாக வகுத்துள்ளனர். இவை முறையே கணபதி, முருகன், சிவன், சக்தி, சூரியன், விஷ்ணு ஆகிய கடவுளரை வணங்கும் வகையினைக் கூறுகின்றன. காணபத்தியம் கணபதி வழிபாட்டின் பெருமையைக் கூறுகின்றது. கணபதியைச் சிவனின் வாக்குவடிவத்தினின்றுத் தோன்றியவனென்று கூறுவர். இதனால் சிவன் ஞானக் கொழுந்தென அழைக்கப்படுகின்றான். இப்பெருமானுக்குரிய ஏகாட்சர மந்திரமாகிய “கணனந்துவா” என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்துச் சர்வ சித்திகளையும் பெறலாமென்னுமுண்மையைத் திரிபுரனுக்கு அவன் தந்ததை கிருச்சதம் முனிவர் கூறியதை விநாயக புராணம் வாயிலாக அறியலாம்.

“ஆதியந்த நடுவின்றி யகண்டா கார
மாயொன்றாஞ்
சோதியான விநாயகன் தந்தொன்மை
மனுநா நெஞ்ஞான்று
நீதியாகக் கணித்து வரு நிகரிலதனை
யுரை செய்கேன்
தீதிலாது கணியுனக்குச் சித்தியனைத்தும்
வருமென்று”

தந்தைதானே மகனாகச் சாருமென்னு
முறையானு
மெந்தை பெருமானருள் செய்த
வியல்பினுங் கிருச்சதமன்
மைந்தன் நனக்குக் கணனந்துவா வென்
மனுவை யுபதேசித்
தந்தண் மறைநூல் விதியானே யனுஷ்டிப்
பனைத்தும்புகள் ரொழிந்தான்
(விநாயகபுராணம் - திரிபுரவன்
வரம்பெறு படலம்)

திரிபுரனை அழித்தற்காகச் சோதியுட் சோதியாகிய சிவபெருமான் விநாயகரை மனத்திற் தியானித்து, ஏகாட்சர மந்திரத்தைச் செபித்து, யோகத்தி லிருந்தபோது, விநாயகமூர்த்தி அவரது முகத்திலிருந்து ஐந்து முகங்களுந் தரித்த திருமேனியோடுந்தோன்றி, “தான் மூவுல கங்களையும் காத்தற்பொருட்டு உமது முகாந்தரத்தினின்று முதித்ததாகவும், தனது பெயர் கணேசர்” என்றுங்கூறினார்.

திரிபுரனை வதைத்தற்குத் தனது மந்திரத்தையும் அதன் பீஜாக்ஷரத்தையும் சிவ பெருமானுக்கு உபதேசித்தார். இதனாற் செவி குளிர்ந்த சிவபெருமான் “இம்மந்திரத்தை நீவிர் உடையிராதலால் சகல கணங்களுக்குந் தலைவரானீர்: எவராயினுங் எக்கருமத்தையும் ஆரம்பிக்கும்போது, உம்மை நினைந்தே ஆரம்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஆரம்பிக்கப்படும் கருமம் சிறிதாயினும், அது உம்மை நினையாது செய்யப் படிந் கைகூடாமற் போகக்கடவது என்றுங் கூறியருளினார்” என விநாயகபுராணம் விமலன் வரம்பெறு படலத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.

எனவே, விநாயகர் எவற்றிற்கும் முதன்மையுடையவரும், சிவனின் வேறாகாதவராகிய பரம்பொருளுமாவர். அன்றியும்,

“பலபல காமத்த ராகிப்
பதைத்தெழு வார்மனத் துள்ளே
கலமனக் கீட்டுத் திரியுங்
கணபதி யென்னுங் களிறும்
வலமேந் திரண்டு கடரும்
வான்கயி லாய மலையும்
நலமார் கெடிலப் புனலும்
உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியா தொன்று மில்லை
அஞ்ச வருவது மில்லை”

எனக் கூறுகிறது அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம். இப்பரம்பொருளாகிய கணபதி சிவனே தானாகிப் பிரணவப் பொருளையே முதலாக வுடையவரென்பதையும் நாம் அறியலாம்:

பிரணவப் பொருள்

வாக்கின் முதனிலை பிரணவமென்பது உபநிஷதக் கொள்கையாகும். இப்பிரணவப்பொருள் ஓம் என்னும் மூலமந்திரத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு அதர இகர மகர

மென்னும் மூன்றெழுத்துக்களின் ஒசைகளால் அமைந்தது என்பதை,

“அகரமென அறிவாங்கி உலக மெங்கும்
அமர்ந்தகர வகரமக ரங்கள் தம்மாற்
பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகி...”

என விநாயக புராண அடிகள் விளக்குகின்றன.

‘அ’ என்னும் ஒலி பிரமாஸையும், ‘இ’ என்னும் ஒலி லிஷ்ணுவையும், ‘ஓ’ என்னும் ஒலி உருத்திரனையும் குறித்து மும்மூர்த்திகளும் ‘ஓம்’ என்னும் பிரணவப்பொருளில் அடங்கியுள்ளனர் என்பதைப் புராணங்கள் வாயிலாகவறியலாம்:

யசுர்வேதத்திலுள்ள காயத்திரி மந்திரம் இவ்வோங்காரம் குடிலையின் உட்பொருளாக அமைந்துள்ள வடிவமெனக் கூறுகின்றது. குடிலையானது அகரம், உகரம், மகரம், விந்து, நாதமாய்ப் பிரிந்து, அகரத்தில் இருக்கு வேதமும், உகரத்தில் யசுர் வேதமும், மகரத்தில் சாமவேதமும், விந்துவில் அதர்வண வேதமும் தோன்றினவென்று வாயுசங்கிதை கூறுகின்றது. ஆகவே வேதங்களின் தோற்றங்களும் பிரணவத்துள் அடங்கியவையேயாகும். காயத்திரி மந்திரத்தின் முதலெழுத்து பிரணவ வெழுத்தாகவமைந்து நாதவிந்துக்களின் சேர்க்கையாலுருவாகியதென்பர். நாதம் விந்து என்பவற்றின் சின்னமாகவுள்ளதே விநாயகரின் துதிக்கையாகும். இத்துதிக்கை ‘ஓம்’ என்னும் பிரணவப்பொருளின் அம்சமாக அமைந்துள்ளது. நாம் ஒன்றை எழுத ஆரம்பிக்கும்போது முதலில் இடப்படும் பிள்ளையார்சுழியும் (உ) துதிக்கையின் தோற்றமாக அமைந்து நாதம் விந்து என்பவற்றின் தத்துவத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது. இதனை மூலமறு, மௌனக்கரம், மௌனக்குறியெனக் கூறுவர். “மோனமே குறியதா முதலெழுத் தருளிய” என்னும் சுந்தரபுராண அடி இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது:

“ஆங்கத னடுவணி லாதி யாகியே
யோங்கிய தனியெழுத் தோன்றி ரண்டதாய்த்
தூங்குக மலைகளிற் றேன்றிற் றென்பவே”
(சுந்தரபுராணம்)

சிவமுஞ் சக்தியும் நாதமும் விந்துமாகி ஒன்றானவொரு தனியெழுத்தே “ஓம்” என்னும் பிரணவ மந்திரமெனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே சிவமும் சக்தியும் ஒன்றாகிய தன்மையே விநாயகராகத் திருவருட் தோற்றஞ்செய்த ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரப் பொருளாகும். சிவலிங்கத் தோற்றத்தையெடுத்து நோக்கும்போது இலிங்கம் சிவமாகவும் பீடம் சக்தியாகவும் அமைந்து நாதவிந்துக்களின் தோற்றமாகிய “ஓம்” என்னும் பிரணவம் அதனுள் அடங்குகின்றது: நாதவிந்துவான இறைவன் ஓம் என்னும் பிரணவப் பொருளாகிச் சோதி வடிவாகத் தோன்றுந் தோற்றத்தினையுடைய பரம்பொருளே என்பதை,

“ஓங்காரத்துட் பொருளானே” எனவும்,

“ஓங்காரத் தொருவன்” எனவும் வரும் அப்பரின் தேவார அடிகள் வாயிலாக அறியக்கிடக்கின்றது:

இப்பரம்பொருளாகிய சிவன், ஆடும் பெருமானாகி உலகத்தை நடத்துஞ் செயல்கள் பலவும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என ஐந்தாய்த் தன்னுள் அடங்கலால் அவற்றைத் தெரிவிக்குமுகமாக ஆடும் பஞ்சகிருத்தியநடனம் ஐந்தொழிற் கூத்தாகின்றது. இதற்காகக் கொள்ளும் மூர்த்தம் நடராச மூர்த்தம் எனப்படும் நிர்ந்த கணபதிமூர்த்தமும் இத்தன்மையதே. உயிர்களுக்கு நலஞ்செய்தல் வேண்டுமென்னும், அருள்காரணமாக ஆடலின், அவரது நாடகம் அருள்நாடகமாகும். இவ்வருள் நாடகமாகிய பஞ்சகிருத்தியநடனம் திருச்சபை போன்ற திருவம்பலங்களில் நிகழ்வதால் அவ்விடம் தில்லையம்பலம், பொன்னம்பலம், பேரம்பலம் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. பெத்தநிலையிலும் முத்தி நிலையிலுமுள்ள ஆன்மாக்கள் பொருட்டுச் சக்தியாகிய பரவெளியில் நின்று திருவைந்தெழுத்தையே திருமேனியாகக்கொண்டு ஆடப்படும் பஞ்சகிருத்திய திருத்தாண்டவத் திருநடனம், போகம், மோட்சம் என்பவற்றை தன் திருவடித் தாமரையைச் சித்தமழகிய நிலையில் நின்று அகத்தும் புறத்தும் அன்பிறந்துதிகும் அடியார்களுக்கு அருளும்பொருட்டு ஆடப்படுகின்றது: இத்திருநடன மூர்த்தி

யாகிய சிவன் ஈசானம், தற்புருடம், வாம தேவம், அகோரம், சத்தியோசாதம் ஆகிய பஞ்சமுகங்களைத் தாங்கி ஐந்தொழிலையும் புரிகின்றார். இவ்வைந்தொழிலையும் ஐங்கரத்தனாகிய விநாயகன் தனது ஐந்து கரங்களாலும் ஆற்றுகின்றனவேனவேதங்கள் பகருகின்றன. நந்திமகனாகிய விநாயகர், "தந்தை தானே மகனாகச் சாருமென்னு முறையானு" என்னும் விநாயக புராண அடியால் தந்தைக்குரிய தொழிலைப்பூண்டு பஞ்சமுகனாக ஐந்தொழிலைப் புரிகின்றனென்பர். இதனால், நிருத்த கணபதி என்னுங் கோலத்தையுந் தரிந்து அன்பினால் தன்னை நினைந்து வழிபடும் அடியவர்க்குக் கருணையெனும் மதம்பொழி வேழமாகி அருளைப் புரிகின்றார். ஆகவே, கணபதியின் அருளைப்பெறுதற்கு அன்புநிலையே மேலான தாதக் கருதப்படுகின்றது.

அன்புநிலை

அன்புடன் உள்ளம் நெக்குருகும் அடியார்க்கே ஞானசிகாமணியாகிய இறைவன் அருள்பாலிப்பான். அவ்வன்பையே துணையாகக்கொண்டு இறைவனை அடையலாம். இதனை,

"அன்பொருகி அகங்குழைவார்க் கன்றி
என்பொன் மணிமினை எய்தவொண் னாதே"
என்கிறார் திருமூலநாயனார்.

இறைவன் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் கனலும் செம்பொற் சோதியும் போல் விளங்குகிறான். அத்தகைய இறைவனை உள்ளத்திலிருத்தி, இறைவா என்று பிரணவத்தை உச்சரித்து ஏத்தி அன்பு செய்து ஆர்வத்தோடு வேண்டினால், அவன் நம் மலங்களைந்து எம்மைச் சித்தவுறுதியுடையவராக்கி, எமக்கு அருந்துணைவன் ஆகின்றான். இதனை,

"அன்பினுள் ஆகி அமரும் அரும்பொருள்
அன்பினுள் ளார்க்கே அணைதுணையாமே"
என்கிறார் திருமூலர்.

பிரணவப் பொருளையே துணையாகக் கொண்டு அன்பாகிய நெறியாலேயே இறைவனையடையமுடியுமென்பதற்குப் பின்வரும் வரலாறு ஆதாரமாகின்றது.

ஒருமுறை சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப் பூவுலகினின்றும் கைலாயத்திற்கு அழைத்து வர வெள்ளையானே அனுப்பப்பட்டது. அவ் வெள்ளை யானையில் இவர்ந்து சுந்தரரும் கைலாயம் நோக்கிச் சுந்தரமாகச் சென்று கொண்டிருந்தார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இவ்வாறு கைலையை நோக்கிச் செல்வதைத் தம் அகக்கண்ணில் கண்டார் அவரின் அருமைத் தோழராம் சேரமான் பெருமாள் நாயனார். உடனே அவரும் தாமதியாது தமது வெண்புரவியின் செவிகளில் ஸ்ரீபஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஒதினார். அவ்வெண்புரவியும் சேரமானைத் தாங்கிக் கொண்டு கைலையைச் சேர்ந்தது. இவ்வாறு இவர்கள் கைலை செல்வதைச் செந்தமிழ்ப் புலவராகிய ஓளவையும் தன் ஞானக்கண்ணால் அறிந்துகொண்டார். எனவே தாமும் அவர்களுடன் கைலை செல்லவேண்டும் என்று விரும்பினார். இவர் விநாயகமூர்த்தியையே தன் வழிபாட்டு மூர்த்தியாகக் கொண்டவர், விநாயக அடியார்களில் விசேடமானவர். அவருக்கு, பாலுந் தெளி தேனும் பாகும் பருப்பும் கலந்து கொடுத்து அவரிடமிருந்து சங்கத்தமிழ் மூன்றும் பெற்றுக்கொண்டார். இவர் கைலாயம் சேரவேண்டுமென்னும் பெருவிரும்பினாலே விநாயகப்பெருமானுக்கு வழமையாகச் செய்கின்ற பூசையை அன்று அவசரம் அவசரமாகச் செய்தார். ஓளவையின் அவசரத்தை அறிந்துகொண்ட விநாயகப்பெருமான் ஓளவைக்கு உதவுவதாகவும் பூசையை ஆறு தலாகச் செய்யும்படியும் பணித்தார். அதன்படியே ஓளவையும் விநாயகர் பூசையை அழகாகவும் அமைதியாகவும் செய்துமுடித்தார். விநாயகப்பெருமான் மீது அருமையான அகவல் ஒன்றும் பாடினார். அதுவே "சேதக்களபச் செந்தாமரைப் பூவும்" எனத் தொடங்கும் விநாயகர் அகவலாகும். இவ்வகவற்பா அழகு தமிழில் - ஆழ்ந்த பொருளில் - உயர்ந்த தத்துவக் கருத்துக்களைக்கொண்ட பாவாக அமைந்து விளங்குகின்றது. இவ்வாறு விநாயக பூசையை அமைதியாக முடித்துக்கொண்ட ஓளவையை விநாயகப்பெருமான் தனது துதிக்கையினால் தூக்கிக் கைலாயத்தில் தோழர்களுக்கு முன்னதாகவே சேர்ப்பித்தருளினார். பிரணவ ரூபமாக விளங்குகின்ற யானை சுந்தரரைக் கைலை சேர்ப்பித்தது. பிரணவமந்திரம் சேரமானைக் கைலை சேர்ப்பித்தது. பிரணவப் பொருளாக விளங்கு

கின்ற விநாயகப்பெருமான் ஓளவையைக் கையிலே சேர்ப்பித்தார். இதனால் பிரணவம்தான் எம்மைப் பிறவிப் பெருங்கடலினின்றும் நீந்தவைக்கும் அருமையான தெப்பமாகும் என்பதனையும், சிவனிடம் எம்மைச் சேர்ப்பிக்கவல்லது என்பதனையும் உணரலாம். தன்னடிபணியும் அடியார்கள் வேண்டியவற்றை வேண்டியாங்கு வழங்கும் வன்மை பிரணவப் பொருளாம் விநாயகமூர்த்திக்கு உண்டு என்றும் அறிய முடிகின்றது. அடியார்களை அதிகம் அல்லலுள் ஆழ்த்தாமல் அவ்வப்போது அவர்களுக்கு அருளுவதில்வல்லவர் விநாயகர், இவ்வகை

யில் விநாயகப் பெருமானின் அருள்பெற்றோர் அநேகர்.

ஆகவே, கருணாசாகரக்கடவுளும், சச்சிதானந்த சொரூபியும், முன்னேப் பழம் பொருட்கு முன்னேப் பழம் பொருளானவனும், பின்னேப் புதுமைக்கும், பேர்த்துமப் பெற்றியானவனும், பூவும் அதன் நிறமும் மணமும்போல சிவமும் சக்தியும் சிவகுமாரனாகவுள்ள பிரணவப் பொருளாகிய விநாயகனை நித்தமும் நினைந்தேத்தி அவனருள் பெற்றுய்வோமாக;

நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப் பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்
உலகே மெனத்திசை பத்தெனத்தான் ஒருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோனோக்கம் ஆடாமோ.

வணங்கத் தலைவைத்து வार्கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்
திணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொ டணிதில்லை அம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கூறப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

மணிவாசகர்

இராச கோபுரம் எழுந்தது! தொழுவோம்!

வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் அவர்கள்
புங்குதீவு.

பண்டைக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டை ஆண்டுவந்த முடிமன்னர்களும், குறுநில மன்னர்களும், சமய வளர்ச்சியிற் கண்ணுங் கருத்துஞ் செலுத்தி வந்தனர். மன்னர்கள் பெரு நகரங்களில் திருக்கோயில்கள் பல கட்டியெழுப்பினர். காஞ்சி நகர் தொட்டுக் கன்னியாகுமரிவரை காணப்படும் கோயில்கள் தமிழர் பண்பாட்டின் சின்னங்களாகும். தமிழகத்தில் தலயாத்திரை புரியும் அடியவர்களின் உள்ளத்தை முதலிற் கவர்வன திருக்கோவில்களிற்காணப்படும் இராச கோபுரங்களேயாகும். தஞ்சாவூரிலுள்ள பெருங்கோவிலிற்காணப்படும் இராசகோபுரத்தைக் கட்டுவித்த இராசராச சோழ மன்னனின் பெரும்புகழ் வரலாற்றில் இடம்பெற்றது. பத்தி நிறைந்த உத்தம மன்னர்கள் பரம்பொருளின் உண்மையை உலகுக்கு உணர்த்தி உய்விக்க எண்ணிய உயர்ந்த நோக்கத்தினை இன்றுங் காட்டுவனபோல் பெருங்கோவில்களில் இராசகோபுரங்கள் வானளாவி நிற்கின்றன. அவற்றைக் கண்டதும் நெஞ்சத்தில் பத்தி பரவசம் ஏற்படுகின்றது.

தமிழகத்தில் மட்டுமன்றி தமிழர், தாம் குடியேறிய நாடுகளிலும் கோவில்கள் அமைத்தும், இராசகோபுரங் கட்டியும் பத்திப் பெருக்கினை ஏற்படுத்தி வருகின்றனர். நமது தாய்நாடாகிய ஈழவழ நாட்டில் குறிப்பிடத் தக்கனவாகிய திருக்கேதீச்சரம், தம்பலகாமம், திருக்கோணேசுவரம், மாவிட்டபுரம், நல்லூர் முதலிய தெய்வத்தலங்களில் அமைந்

துள்ள இராச கோபுரங்கள் வானளாவி நிற்கும் மாண்பினை நாம் கண்டு மகிழ்கின்றோம், கோவிலுக்குக் கோபுரம் அழகும், கவர்ச்சியும் தந்து நிற்கின்றது. விண்ணையும் மண்ணையும் இணைக்கும் செங்குன்றம்போன்று கோபுரங்கள் வனப்புற எழுந்து நிற்கின்றன. கோவில் வாயிலில் நிற்கும் கோபுரங்கள் தூரத்தே நின்று காண்போரையும் 'காந்தம்போல் கவர்ந்திழுக்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது. கோபுரத்தைக் கண்டதும் ஆண்டவனுடைய எண்ணமே உள்ளத்தில் எழும். அதனையண்மி அதன் அமைப்பைக்காணும் ஆசையுண்டாகும். ஆண்டவனின் ஆற்றலைப் புலப்படுத்துவதுபோல் கோபுரம் அகன்று உயர்ந்து எழுந்து நிற்கின்றது. அதனைக் கண்டதும் கரங்கள் தாமே ஒன்றியிணைந்து சும்பிடும். கோபுரமும், கோயிலும், கொடிமரமும், ஆண்டவனே என்ற எண்ணம் உள்ளத்தில் ஊன்றிப் பதிந்துவிடும். கோபுரத்தின் அத்திவாரம் மிகவும் ஆழமாகவும் உறுதியானதுமாகும், அதனுடைய அடித்தளம் அகன்றது. மேலே செல்லச்செல்ல அது ஒருங்கிச்செல்கின்றது. அவ்வமைப்பு ஆண்டவன் "ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியன்" என்பதனை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. கோபுரத்தின் வாயில்களும் மேலே செல்லச் செல்ல ஒருங்கிச் சுருங்கிச் செல்வதை நாம் காண்கின்றோம். இன்னும் கோபுரங்கள் எண்ணற்ற வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தாங்கி நிற்கும் மாண்பினையும் நாம் மறக்க முடியாது. புராண இதிகாச வரலாற்றுக் கதைகளைச் சிற்பச்சிலைகள் காட்டிய வண்ணம் கோபுரத்தில் ஒட்டியுறவாடி

மென்னும் மூன்றெழுத்துக்களின் ஒசைகளால் அமைந்தது என்பதை,

“அகரமென அறிவாகி உலக மெங்கும்
அமர்ந்தகர வுகரமக ரங்கள் தம்மாற்
பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகி...”

என விநாயக புராண அடிகள் விளக்குகின்றன.

‘அ’ என்னும் ஒலி பிரமாவையும், ‘இ’ என்னும் ஒலி விஷ்ணுவையும், ‘ஓ’ என்னும் ஒலி உருத்திரனையும் குறித்து மும்மூர்த்திகளும் ‘ஓம்’ என்னும் பிரணவப்பொருளில் அடங்கியுள்ளனர் என்பதைப் புராணங்கள் வாயிலாகவறியலாம்.

யசர்வேதத்திலுள்ள காயத்திரி மந்திரம் இவ்வோங்காரம் குடிலையின் உட்பொருளாக அமைந்துள்ள வடிவமெனக் கூறுகின்றது. குடிலையானது அகரம், உகரம், மகரம், விந்து, நாதமாய்ப் பிரிந்து, அகரத்தில் இருக்கு வேதமும், உகரத்தில் யசர் வேதமும், மகரத்தில் சாமவேதமும், விந்துவில் அதர்வண வேதமும் தோன்றின வென்று வாயு சங்கிதை கூறுகின்றது. ஆகவே வேதங்களின் தோற்றங்களும் பிரணவத்துள் அடங்கியவையேயாகும். காயத்திரி மந்திரத்தின் முதலெழுத்து பிரணவ வெழுத்தாகவமைந்து நாதவிந்துக்களின் சேர்க்கையாலுருவாகியதென்பர். நாதம் விந்து என்பவற்றின் சின்னமாகவுள்ளதே விநாயகரின் துதிக்கையாகும். இத்துதிக்கை ‘ஓம்’ என்னும் பிரணவப்பொருளின் அம்சமாக அமைந்துள்ளது. நாம் ஒன்றை எழுத ஆரம்பிக்கும்போது முதலில் இடப்படும் பிள்ளையார்சுழியும் (உ) துதிக்கையின் தோற்றமாக அமைந்து நாதம் விந்து என்பவற்றின் தத்துவத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது. இதனை மூலமறு, மௌனக்கரம், மௌனக்குறியெனக் கூறுவர். “மோனமே குறியதா முதலெழுத் தருளிய” என்னும் கந்தப்புராண அடி இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

“ஆங்கத னடுவணி லாதி யாகியே
யோங்கிய தனியெழுத் தோன்றி ரண்டதாய்த்
தூங்குகை மல்களிற் றேன்றிற் றென்பவே”
(கந்தப்புராணம்)

சிவமுஞ் சக்தியும் நாதமும் விந்துமாகி ஒன்றானவொரு தனியெழுத்தே “ஓம்” என்னும் பிரணவ மந்திரமெனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே சிவமும் சக்தியும் ஒன்றாகிய தன்மையே விநாயகராகத் திருவருட் தோற்றஞ்செய்த ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரப் பொருளாகும். சிவவிங்கத் தோற்றத்தையெடுத்து நோக்கும்போது இலிங்கம் சிவமாகவும் பீடம் சக்தியாகவும் அமைந்து நாதவிந்துக்களின் தோற்றமாகிய “ஓம்” என்னும் பிரணவம் அதனுள் அடங்குகின்றது. நாதவிந்துவான இறைவன் ஓம் என்னும் பிரணவப் பொருளாகிச் சோதி வடிவாகத் தோன்றுந் தோற்றத்தினையுடைய பரம்பொருளே என்பதை,

“ஓங்காரத்துட் பொருளானே” எனவும்,
“ஓங்காரத் தொருவன்” எனவும் வரும்
அப்பரின் தேவார அடிகள் வாயிலாக அறியக்கிடக்கின்றது.

இப்பரம்பொருளாகிய சிவன், ஆடும் பெருமானாகி உலகத்தை நடத்துஞ் செயல்கள் பலவும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என ஐந்தாய்த் தன்னுள் அடங்கலால் அவற்றைத் தெரிவிக்குமுகமாக ஆடும் பஞ்சகிருத்தியநடனம் ஐந்தொழிற் கூத்தாகின்றது. இதற்காகக் கொள்ளும் மூர்த்தம் நடராச மூர்த்தம் எனப்படும் நிர்ந்தகணபதிமூர்த்தமும் இத்தன்மையதே. உயிர்களுக்கு நலஞ்செய்தல் வேண்டுமென்னும், அருள்காரணமாக ஆடலின், அவரது நாடகம் அருள்நாடகமாகும். இவ்வருள் நாடகமாகிய பஞ்சகிருத்தியநடனம் திருச்சபை போன்ற திருவம்பலங்களில் நிகழ்வதால் அவ்விடம் தில்லையம்பலம், பொன்னம்பலம், பேரம்பலம் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. பெத்தநிலையிலும் முத்திநிலையிலுமுள்ள ஆன்மாக்கள் பொருட்டுச் சக்தியாகிய பரவெளியில் நின்று திருவைந்தெழுத்தையே திருமேனியாகக்கொண்டு ஆடப்படும் பஞ்சகிருத்திய திருத்தாண்டவத் திருநடனம், போகம், மோட்சம் என்பவற்றை தந்திருவடித் தாமரையைச் சித்தமழகிய நிலையில் நின்று அகத்தும் புறத்தும் அன்பினாறுதுதிக்கும் அடியார்களுக்கு அருளும்பொருட்டு ஆடப்படுகின்றது. இத்திருநடன மூர்த்தி

யாகிய சிலன் ஈசானம், தற்புருடம், வாம தேவம், அகோரம், சத்தியோசாதம் ஆகிய பஞ்சமுகங்களைத் தாங்கி ஐந்தொழிலையும் புரிகின்றார். இவ்வைந்தொழிலையும் ஐங்கரத்தனாகிய விநாயகன் தனது ஐந்து கரங்களாலும் ஆற்றுகின்றனென வேதங்கள் பகருகின்றன. நந்திமகனாகிய விநாயகர், "தந்தை தானே மகனாகிச் சாருமென்னு முறையானு" என்னும் விநாயக புராண அடியால் தந்தைக்குரிய தொழிலைப்பூண்டு பஞ்சமுகனாகி ஐந்தொழிலைப் புரிகின்றனென்பர். இதனால், நிருத்த கணபதி என்னுங் கோலத்தையுந் தரிந்து அன்பினால் தன்னை நினைந்து வழிபடும் அடியவர்க்குக் கருணையெனும் மதம்பொழி வேழமாகி அருளைப் புரிகின்றார். ஆகவே, கணபதியின் அருளைப்பெறுதற்கு அன்புநிலையே மேலான தாதக் கருதப்படுகின்றது.

அன்புநிலை

அன்புடன் உள்ளம் நெக்குருகும் அடியார்க்கே ஞானசிகாமணியாகிய இறைவன் அருள்பாலிப்பான். அவ்வன்பையே துணையாகக்கொண்டு இறைவனை அடையலாம். இதனை,

“அன்பொருகி அகங்குழைவார்க் கன்றி
என்பொன் மணியினை எய்தவொண் னாதே”
என்கிறார் திருமூலநாயனார்.

இறைவன் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் கனலும் செம்பொற் சோதியும் போல் விளங்குகிறான். அத்தகைய இறைவனை உள்ளத்திலிருத்தி, இறைவா என்று பிரணவத்தை உச்சரித்து ஏத்தி அன்பு செய்து ஆர்வத்தோடு வேண்டினால், அவன் நம் மலங்களைந்து எம்மைச் சித்தவுறுதியுடையவராக்கி, எமக்கு அருந்துணைவன் ஆகின்றான். இதனை,

“அன்பினுள் ஆகி அமரும் அரும்பொருள்
அன்பினுள் ளார்க்கே அணைதுணையாமே”
என்கிறார் திருமூலர்.

பிரணவப் பொருளையே துணையாகக் கொண்டு அன்பாகிய நெறியாலேயே இறைவனையடையமுடியுமென்பதற்குப் பின்வரும் வரலாறு ஆதாரமாகின்றது.

ஒருமுறை சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப் பூவுலகினின்றும் கைலாயத்திற்கு அழைத்து வர வெள்ளையானே அனுப்பப்பட்டது. அவ்வெள்ளை யானையில் இவர்ந்து சுந்தரரும் கைலாயம் நோக்கிச் சுந்தரமாகச் சென்று கொண்டிருந்தார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இவ்வாறு கைலையை நோக்கிச் செல்வதைத் தம் அகக்கண்ணில் கண்டார் அவரின் அருமைத் தோழராம் சேரமான் பெருமாள் நாயனார். உடனே அவரும் தாமதியாது தமது வெண்புரவியின் செவிகளில் ஸ்ரீபஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஓதினார். அவ்வெண்புரவியும் சேரமானைத் தாங்கிக் கொண்டு கைலையைச் சேர்ந்தது. இவ்வாறு இவர்கள் கைலை செல்வதைச் செந்தமிழ்ப் புலவராகிய ஔவையும் தன் ஞானக்கண்ணால் அறிந்துகொண்டார். எனவே தாமும் அவர்களுடன் கைலை செல்லவேண்டும் என்று விரும்பினார். இவர் விநாயகமூர்த்தியையே தன் வழிபாட்டு மூர்த்தியாகக் கொண்டவர், விநாயக அடியார்களில் விசேடமானவர். அவருக்கு, பாலுந் தெளி தேனும் பாகும் பருப்பும் கலந்து கொடுத்து அவரிடமிருந்து சங்கத்தமிழ்மூன்றும் பெற்றுக்கொண்டார். இவர் கைலாயம் சேரவேண்டுமென்னும் பெருவிருப்பினாலே விநாயகப்பெருமானுக்கு வழமையாகச் செய்கின்ற பூசையை அன்று அவசரம் அவசரமாகச் செய்தார். ஔவையின் அவசரத்தை அறிந்துகொண்ட விநாயகப்பெருமான் ஔவைக்கு உதவுவதாகவும் பூசையை ஆறு தலாகச் செய்யும்படியும் பணித்தார். அதன்படியே ஔவையும் விநாயகர் பூசையை அழகாகவும் அமைதியாகவும் செய்துமுடித்தார். விநாயகப்பெருமான் மீது அருமையான அகவல் ஒன்றும் பாடினார். அதுவே “சீதக்களபச் செந்தாமரைப் பூவும்” எனத் தொடங்கும் விநாயகர் அகவலாகும். இவ்வகவற்பா அழகு தமிழில் - ஆழ்ந்த பொருளில் - உயர்ந்த தத்துவக் கருத்துக்களைக்கொண்ட பாவாக அமைந்து விளங்குகின்றது. இவ்வாறு விநாயக பூசையை அமைதியாக முடித்துக்கொண்ட ஔவையை விநாயகப்பெருமான் தனது துதிக்கையினால் தூக்கிக் கைலாயத்தில் தோழர்களுக்கு முன்னதாகவே சேர்ப்பித்தருளினார். பிரணவ ரூபமாக விளங்குகின்ற யானை சுந்தரரைக் கைலை சேர்ப்பித்தது. பிரணவமந்திரம் சேரமானைக் கைலை சேர்ப்பித்தது. பிரணவப் பொருளாக விளங்கு

கின்ற விநாயகப்பெருமான் ஓளவையைக் கையிலே சேர்ப்பித்தார். இதனால் பிரணவம்தான் எம்மைப் பிறவிப் பெருங்கடலினின்றும் நீந்தவைக்கும் அருமையான தெப்பமாகும் என்பதனையும், சிவனிடம் எம்மைச் சேர்ப்பிக்கவல்லது என்பதனையும் உணரலாம். தன்னடிபணியும் அடியார்கள் வேண்டியவற்றை வேண்டியாங்கு வழங்கும் வன்மை பிரணவப் பொருளாம் விநாயகமூர்த்திக்கு உண்டு என்றும் அறிய முடிகின்றது. அடியார்களை அதிகம் அல்லலுள் ஆழ்த்தாமல் அவ்வப்போது அவர்களுக்கு அருளுவதில்வல்லவர் விநாயகர், இவ்வகை

யில் விநாயகப் பெருமானின் அருள்பெற்றோர் அநேகர்.

ஆகவே, கருணாசாகரக்கடவுளும், சச்சிதானந்த சொருபியும், முன்னேப் பழம் பொருட்கு முன்னேப் பழம் பொருளானவனும், பின்னேப் புதுமைக்கும், பேர்த்துமப் பெற்றியானவனும், பூவும் அதன் நிறமும் மணமும்போல சிவமும் சக்தியும் சிவகுமாரனாகவுள்ள பிரணவப் பொருளாகிய விநாயகனை நித்தமும் நினைந்தேத்தி அவனருள் பெற்றுய்வோமாக;

திலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசம்பு நிலாப் பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்
உலகே மெனத்திசை பத்தெனத்தான் ஒருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோனோக்கம் ஆடாமோ:

வணங்கத் தலைவைத்து வार्கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்
திணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொ டணிதில்லை அம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கூறப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

மணிவாசகர்:

இராச கோபுரம் எழுந்தது! தொழுவோம்!

வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் அவர்கள்
புங்குடுதீவு.

பண்டைக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டை ஆண்டுவந்த முடிமன்னர்களும், குறுநில மன்னர்களும், சமய வளர்ச்சியிற் கண்ணுங் கருத்துஞ் செலுத்தி வந்தனர். மன்னர்கள் பெரு நகரங்களில் திருக்கோயில் கள் பல கட்டியெழுப்பினர். காஞ்சி நகர் தொட்டுக் கன்னியாகுமரிவரை காணப்படும் கோயில்கள் தமிழர் பண்பாட்டின் சின்னங்களாகும். தமிழகத்தில் தலயாத்திரை புரியும் அடியவர்களின் உள்ளத்தை முதலிற் கவர்வன திருக்கோவில்களிற்காணப்படும் இராச கோபுரங்களேயாகும். தஞ்சாவூரிலுள்ள பெருங்கோவிலிற்காணப்படும் இராசகோபுரத்தைக் கட்டுவித்த இராசராச சோழ மன்னனின் பெரும்புகழ் வரலாற்றில் இடம்பெற்றது. பத்தி நிறைந்த உத்தம மன்னர்கள் பரம்பொருளின் உண்மையை உலகுக்கு உணர்த்தி உய்விக்க எண்ணிய உயர்ந்த நோக்கத்தினை இன்றுங் காட்டுவனபோல் பெருங்கோவில்களில் இராசகோபுரங்கள் வானளாவி நிற்கின்றன. அவற்றைக் கண்டதும் நெஞ்சத்தில் பத்தி பரவசம் ஏற்படுகின்றது.

தமிழகத்தில் மட்டுமன்றி தமிழர், தாம் குடியேறிய நாடுகளிலும் கோவில்கள் அமைத்தும், இராசகோபுரங் கட்டியும் பத்திப் பெருக்கினை ஏற்படுத்தி வருகின்றனர். நமது தாய்நாடாகிய ஈழவழ நாட்டில் குறிப்பிடத் தக்கனவாகிய திருக்கேதீச்சரம், தம்பலகாமம், திருக்கோணேசுவரம், மாவிட்டபுரம், நல்லூர் முதலிய தெய்வத்தலங்களில் அமைந்

துள்ள இராச கோபுரங்கள் வானளாவி நிற்கும் மாண்பினை நாம் கண்டு மகிழ்கின்றோம், கோவிலுக்குக் கோபுரம் அழகும், கவர்ச்சியும் தந்து நிற்கின்றது. விண்ணையும் மண்ணையும் இணைக்கும் செங்குன்றம்போன்று கோபுரங்கள் வனப்புற எழுந்து நிற்கின்றன. கோவில் வாயிலில் நிற்கும் கோபுரங்கள் தூரத்தே நின்று காண்போரையும் காந்தம்போல் கவர்ந்திழுக்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது. கோபுரத்தைக் கண்டதும் ஆண்டவனுடைய எண்ணமே உள்ளத்தில் எழும். அதனையண்மி அதன் அமைப்பைக்காணும் ஆசையுண்டாகும். ஆண்டவனின் ஆற்றலைப் புலப்படுத்துவதுபோல் கோபுரம் அகன்று உயர்ந்து எழுந்து நிற்கின்றது. அதனைக் கண்டதும் கரங்கள் தாமே ஒன்றியிணைந்து சும்பிடும். கோபுரமும், கோயிலும், கொடிமரமும், ஆண்டவனே என்ற எண்ணம் உள்ளத்தில் ஊன்றிப் பதிந்துவிடும். கோபுரத்தின் அத்திவாரம் மிகவும் ஆழமாகவும் உறுதியானதுமாகும். அதனுடைய அடித்தளம் அகன்றது. மேலே செல்லச்செல்ல அது ஒடுங்கிச் செல்கின்றது. அவ்வமைப்பு ஆண்டவன் “ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியன்” என்பதனை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. கோபுரத்தின் வாயில்களும் மேலே செல்லச் செல்ல ஒடுங்கிச் சுருங்கிச் செல்வதை நாம் காண்கின்றோம். இன்னும் கோபுரங்கள் எண்ணற்ற வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தாங்கி நிற்கும் மாண்பினையும் நாம் மறக்க முடியாது. புராண இதிகாச வரலாற்றுக் கதைகளைச் சிற்பச்சிலைகள் காட்டிய வண்ணம் கோபுரத்தில் ஒட்டியுறவாடி

நிற்கின்றன: பன்னூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் கழிந்தும் குன்றுவழகுடன் என்றும் நிற்கும் வண்ணச் சிலைகளையும், நுண்ணிய சிற்பவேலைகளையும் பற்றிச் சிந்திக்கச்செய்யும் கோபுரங்கள் நாட்டின் பழம்பெரும் செல்வங்கள். சமயத்தத்துவங்கள் மக்களுடைய உள்ளத்தினின்று மறைந்த வேளைகளிலும் அவற்றை மறையாவண்ணம் காத்து வந்தவை கோவில்களும் கோபுரங்களுமே என்ற அரும்பெரும் உண்மையையும் நாம் மறந்து விடலாகாது. இன்னும் கோபுரத்தில் ஆண்டவனுடைய தாண்டவங்கள் பல சிற்ப வடிவில் இடம்பெறுவதைக் காண்கின்றோம். ஆண்டவன் கூத்தே (தாண்டவம்) உலக இயக்கம் என்பது நம் சமயத்தின் உள்ளடக்கம். அத்தகைய தாண்டவங்களில் நடனக் கலையின் நுட்பங்கள் வெளிப்படுகின்றன. ஆகவே கோபுரங்கள், நடனக்கலையைப் பேணிநிற்கும் கலைக்களஞ்சியங்களாகவும் விளங்குகின்றன எனலாம். நம்முடைய கலைமரபுகளைப் பேணிக் காட்டி நிற்கும் கோபுரங்களின் தெய்வீகத்தையும், கலைச்சிறப்பினையும் நாம் என்றும் மறக்கமுடியாது. நம்முடைய ஈழவளநாட்டிலும் கடந்த இருபத

தைந்து ஆண்டுகளுக்கிடையில் பல்வேறு தலங்களில் இராசகோபுரங்கள் எழுந்துள்ளன. இணுவில் பரராசசேகரப் பிள்ளையார் கோவில், பேராதனை முருகன்கோவில் புங்குடுதீவு கண்ணகையம்மன் கோவில், கொழும்பு தட்டாதெரு சுப்பிரமணியர் கோயில் முதலியவற்றில் எழுந்துள்ள கோபுரங்கள் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடன் விளங்குகின்றன. யாழ்ப்பாணம் அரியாலை நகரில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் அண்மையில் ஓர் அரும் பெரும் இராசகோபுரம் அடியார்களின் அன்புக்கு அடையாளமாக எழுந்து நிற்கின்றது: சித்த சுத்தியும் பத்தியும் நிறைந்த அடியார்களின் உள்ளம்போல் உயர்ந்து நிற்கும் இராசகோபுரம் என்றும் நின்று நிலவும். அதனைக் கட்டி எழுப்புவதற்கு உதவிய மக்களின் திருத்தொண்டு என்றும் போற்றுதற்குரியது. "தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லும் படுமோ?"

அரசு கோபுரம் ஆக்கி அரியாலை ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் தான் தொழும் உரனுளம் கொள் உயர்திருத் தொண்டர் நல் வரமெ லாம்பெற்று வாழி பல்லாண்டுமே!

உலகம் இருப்பது எனக்காக; யான் இருப்பது உலகத்திற்காக அன்று. நன்மையும் தீமையும் நமக்கு அடிமைகளாம். நாம் அவற்றிற்கு அடிமை களல்லோம். விலங்கின் இயல்பாவது, தான் இருந்த இடத்தில் இருப்பதே அதாவது முன்னேருது இருப்பதே, மனிதனது இயல்பாவது, நன்மையை நாடலும் தீமையை விலக்குதலுமாம். தெய்வத்தின் இயல்பாவது, அவ் வி ர ண டி ல் எதையும் தோடாமையே! ஆனால் நித்தியமாய் ஆனந்த வடிவமாய் இருப்பதே, நாம் தெய்வங்களாய் இருப்போமாக;

சுவாமி விவேகானந்தர்.

சைவ சமயம்

திரு. சி. கணேசதாசன் அவர்கள்
அனுராதபுரம்.

சைவ சமயம் சிவசம்பந்தமுடையது சிவத்துடன் தொடர்பானது சிவம் என்னும் சொல் மங்கலம், செம்மை, சிறப்பு, தூய்மை முதலிய பொருள்களையுடையது. இது, பூரண மங்கலமாகிய செம்பொருள், பரம்பொருள், மெய்ப்பொருள் ஆகிய பொருள்களையுடையது. ‘கற்றிண்டு மெய்ப்பொருள்’ ‘சிறப்பென்னும் செம்பொருள்’ முதலிய திருக்குறட் பாக்களாலும் பிற வாற்றாலும் இதனை அறியலாம். இந்த மங்கலமான செம்பொருளாம் சிவத்தை உயிர் அடைதற்கு வகுத்துள்ள நெறியே சைவ சமயம் எனப்படும்.

“சைவசமயத் தனிநாயகன் நந்தி
உய்யவைத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு
தெய்வச்சிவநெறிசன் மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய
வையத்த ளார்க்கு வகுத்துவைத்தானே”

திருமந்திரம் (1567)

சமயம் என்பது வெறும் சரித்திரமோ, சமயக் கோட்பாடோ அன்று. போலி வேடமோ பொருள் தராச் சடங்கோ அன்று. பொக்கம்மிக்க குருட்டுக் குருமார் செய்யும் வெற்றுக் கிரியையும் அன்று.

“பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்தன்னை
அர்ச்சித்தாந் பேர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா
வியாதி யாம் பார்ப்பொண்ட நாட்டேகுப் பஞ்சமாமாம்
என்றே சர்க்கொண்ட நந்தி தெரிந்துளர்த்தானே”

திருமந்திரம் 519

பின்னை என்னையெனின் சமயமென்பது அன்பு, அறிவு, அருள், ஆசாரம், தூய்மை, இரக்கம் முதலிய மனிதப்பண்புகளை வளர்த்து இறைவனடியை அடையும் வழியை வகுத்துக் காட்டுவதாகும். மனித வாழ்க்கைக்கு அவன் மூச்சு எப்படி இன்றியமையாததோ அவ்வாறே சமயமும் இன்றியமையாததாம்.

மேனாட்டு அறிஞராகிய ஹென்றி டிறமன்ட் என்பவர் “Religion is not a strange of added thing but inspiration of secular life, the breathing of an eternal spirit through this temporal world” என்று சமயத்தைப்பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

சமயம் என்பது நெறி, வழி, மார்க்கம். எனப்பட்டாலும் சமைக்கப்பட்டது. ஆக்கப்பட்டது. ஒழுங்கான மார்க்கமானது என்ற பொருளையே தரும். உயிர்கள் உலகையும், தம்மையும், சிவசம்பந்தத்தையும், சிவத்தையும் அறிந்து உணர்ந்து, சிவத்தோடு ஒன்றுபட்டுப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு அடைதற்கு இறைவனால் வகுக்கப்பட்ட நெறிதான் சைவசமயமாகும். இந்த நெறியை நன்னெறி, சைவநெறி, மெய்நெறி, சித்தாந்தநெறி, சன்மார்க்கம் என்றெல்லாம் அழைப்பர். இந்நெறி அமைதியும் சாந்தமுமாக உள்ளது. இந்நெறியின் உண்மைகள் இறைவன் தானாகவோ, மெய்யன்பர்களை அதிட்டித்து நின்றோ அருளிச் செய்யப்பட்டவைகளாம்.

இத்திருநெறி சிவத்தை வழிபடுவதால் சைவம் என்றும், சக்தியை வழிபடுவதால் சாக்தம் என்றும், கணபதியை வழிபடுவதால் காண்பத்தியம் என்றும் குமரனை வழிபடுவதால் கௌமாரம் என்றும், விஷ்ணுவை வழிபடுவதால் வைஷ்ணவம் என்றும், சூரியனை வழிபடுவதால் சௌரம் என்றும் அறுவகை அகச்சமயமாகக் கூறப்பட்டாலும் சிவபிரானே முழுமுதல் இறைவன் என்பது சைவசமயக் கொள்கையாகும். இது,

“ஆறு சமயத்தவரைத் தேற்றுந்தகையன்”
(திருவினன்னம்பர் திருவிருத்தம்)

என்றும் “ஒன்றது பேரூர் வழியாறதற்குள்” என்று திருமுலரும் (1558 திருமந்திரம்) அருளியுள்ளனர்.

இச்சமயமே சமயாதீதப் பழம் பொருள் பால் உயிர்களைச் சேர்ப்பதாயும் உளது என்று தாயுமானவர் முதலிய அனுபூதி மான்களும் அருளியுள்ளனர்.

“சைவசமயமே சமயஞ் சமயாதீதப்
பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவே மன்னுள் வெளிகாட்டு
மிந்தக் கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறி புகுத
வேண்டாம் முத்திதருந்
தெய்வ சபையைக் காண்பதற்குச்
சேரவாரும் செகத்தீரே”

(பக்கம் 146 தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்)

சைவத்தின் மாண்புகளை இந்தியநாட்டில் ஆராய்ந்த மேனாட்டறிஞர் பலர் அதன் சிறப்புக்களைப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளனர்.

The Saiva Siddhanta is the most elaborate influential and undoubtedly the most intrinsically valuable of all the religions of India. It is peculiarly the South Indian and Tamil Religion.

[Rev. Dr. Gu. Pope]

This system possesses the merits of great antiquity in the religious world; it is heir to all that most

ancient in Southern India. As a system of religious thought, as an expression of faith and life, the Saiva Siddhanta is by far the best that South India possesses; indeed it would not be rash to include the whole of India, and to maintain that judged by its intrinsic merits, the Siddhanta represents the high watermark of Indian thought and Indian feeling.

[Rev. C. Goudic]

சைவத்தின் தொன்மையைக் குறித்து ஸர். ஜான் மார்ஷல் என்னும் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

Among the many revelations that Mohenjo Daro and Harappa have had in store for us, none perhaps is more remarkable than this discovery that Saivism has a history going back to the chalcolithic Age, or perhaps even further still, and it thus takes its place as the most ancient living faith in the world.

இங்ஙனம் மேனாட்டாரே கூறுவாராயின் எம்மேனோராகிய தமிழ் மக்களோ எங்கள் சைவத்தின் உண்மைகளைக் கற்பார்களா? அறிவார்களா? உணருவார்களா? ஒழுக்குவார்களா? தமிழ்மக்களது மாணவர்களது தற்கால நிலையை எண்ணி எவ்வளவுதூரம் மனம் வருந்தவேண்டியுள்ளது எல்லாம் வல்ல இறைவன்தான் இவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும்.

சைவசமயம் அனாதியாகவே உள்ளதென்பதற்கு, மொஹெஞ்சதாரோ ஆராய்ச்சியும் பரதகண்டத்தின் வடக்கே, இமயநீர் தொட்டுத் தெற்கே கன்னியாகுமரிவரை சிவம் சக்தி சம்பந்தமான தலங்கள் பலப் பல் பண்டைக்காலந்தொட்டே அமைந்திருப்பதும் போதிய சான்றாக உளதாகும்.

மேற்கே எகிப்து, மெசெப்பத்தோமியா, சுவீடன் இங்கிலாந்து, மெக்சிக்கோ, அமெரிக்கா முதலிய இடங்களிலும் கிழக்கே சுமாத்ரா, யாவா முதலிய இடங்களிலும் கிறிஸ்துவின் சகாப்தத்துக்கு முன் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்புதொட்டே சிவவழிபாடு நடந்து வந்ததென்பதற்கு ஆதாரமாகப் பல உறுதிச் சான்றுகள் இன்றும் காணப்படுகின்றன.

சைவசமயத்தை அளித்தவர் மானிடர் எவருமன்று. சிவபிரானே உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டுச் சமயத்தை அருளியவராவர். இது,

“வேதமோ டாகமம் மெய்யாம்

இறைவன்நூல்

ஓதும் பொதுவுள் சிறப்புமென்றுள்ளன
நாதன் உரையவை நாடில் இரண்டந்தம்
பேதம தென்பர் பெரியோர்க்கு கபேதமே”
என்னும் திருமந்திரத்தால் உணரப்படும்.

சைவசமயத்தைச் சார்ந்து ஒழுகி உய்வதற்குச் சாதியோ மொழியோ, நாடோ ஆகிய இவற்றின் வேறுபாடுகள் தடையாக இரா. இது “சிவாய நம என்று சிந்தித்திருப்போர்க்கு” என்று ஓளவையாராலும் அங்கமெலாம் குறைந்தமூகு தொழுநோயராய், ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும் அரளடியார்க்கன்பராகில்” என்று அப்பமுர்த்திகளாலும் அருளிச் செய்யப்பட்டமையால் உணரப்படும்.

எவ்வெவர் எவ்வெத் தொழிலைச்செய்தாலும் யாமெல்லாம் அடிமைகள். சிவனே ஆண்டவன் என்ற உணர்ச்சியோடு மனமாசின்றி முறுகி வளர்ந்த உள்ளன்போடு நெக்கு நெக்குருகி வழிபடுவோர் ஆயின் அவ்வுடியார்க்குச் சிவன்தான் நேரே வந்து அருள்புரிவார். அத்தன்மையான அடியவர்தான் உண்மைச் சிவனடியாராவர். பெரியபுராணத்தில் வேடர், பறையர், பாணர் முதலிய சாதியினரும், அந்தணர், அரசர் முதலியோரோடு சமமாகவே பேரற்றப்பெற்றுள்ளனர்.

சிவத்தை அடையும் சாதனங்கள்.

விபூதி, உருத்திராக்கம் முதலிய சிவ சின்னங்களும், திருவைந்தெழுத்தைச் செபித்தல், சிவாலய வழிபாடு, நல்லடியார் கூட்டுறவு என்பனவும், சிவனை வழிபடுவதற்கு மிக மிக முக்கியமானவை. விபூதி வெந்துயர் தீர்ப்பது. போதந்தருவது, முத்தி, பக்தி, சித்தி முதலியவற்றைத் தருவது. அவலம் அறுப்பது, பாவம் அறுப்பது உடம்பிடர் தீர்ப்பது என்றெல்லாம் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் எடுத்தியம்பியுள்ளார். திருமுலரும்,

“சங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா விளைசளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்காரமான திருவடி சேர்வரே.”

திருமந்திரம் 1666.

என்று அருளியுள்ளார்.

“மலத்தை நீக்கும் ஒரு நற்குறி” என்று சிதம்பர சுவாமிகளும், “நீறில்லா நெற்றி பாழ்” என்று ஓளவையாரும் கூறியுள்ளனர். ஆகவே சைவ மக்கள் விபூதி அணிவது எத்துணை இன்றியமையாதது என்பதை இவற்றைக்கொண்டு அறியலாம்.

உருத்திராக்கம்

உருத்திர (ன்) + அக்கம் இதன் பொருள் உருத்திரனுடைய கண் உருத்திரனுடைய கண்களினின்றும் தோன்றியவை.

திருபுரசங்காரத்துக்காகச் சிவபெருமான் திருக்கண்களை மூட, அவற்றில் இருந்து வெளிப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தனவே உருத்திராக்கமாயின. அக்கண்ணீர்த்துளிகள், யாவர்க்கும் அருள் புரியவேண்டுமென்று திருவுளங்கொண்ட இறைவனின் சங்கற்பத்தின்படி உருத்திராக்க மரங்களாயின. இவற்றை அணிவதால் பிறர் துன்பங்கண்டால் இரங்கவேண்டும் என்ற உண்மை புலப்படும்.

திருவைந்தெழுத்தின் மாண்புகளை நமச்சிவாய்ப்பதிகங்கள் வாயிலாக அறியலாம். திருவைந்தெழுத்தை ஓதுவது

ஆன்மா அல்லது உயிர் உடம்பின்துணை கொண்டு ஐந்தெழுத்தின் பொருளாகிய சிவபிரானின் திருவடிகளைச் சேருதலேயாம்.

வீபுதி உருத்திராக்கதாரணம், திரு வைந்தெழுத்து, ஆலயவழிபாடு ஆகிய இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையாகச் சைவ ஒழுக்கம் அமைதல் வேண்டும் இதனைச் சிவஞான சித்த்யாரில்,

“ஒழுக்கம் அன்பருள் ஆசாரம் உபசாரம் உறவு சேலம் வழுக்கிலாத் தவம்தா னங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை அழுக்கிலாத் துறவ டக்கம் அறிவொடர்ச் சித்த வாது இழுக்கிலா அறங்களானால் இரங்குவான் பணிய றங்கள்”

என்னும் செய்யுளின்படி பதினாறு வகையான பண்புகள் அமையவேண்டு மென்று கூறப்பட்டுள்ளது.

மனமாசின்றித் திரிகரண சுத்தியோடு செய்யும் வழிபாடே இம்மை, மறுமை வீடு என்கிற முர்மைப் பயனைத் தரவல்லது. மனமானது சாக்கடைபோன்றே, குப்பைக்கடையோன்றே காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் முதலிய தீய குணங்களோடு நிரம்பி

இருந்துகொண்டு எத்தனை காலந்தான் வழிபட்டாலும் யாதொரு பயனையும் அடைதல் இயலாது.

‘கரவாரும் வன்னெஞ்சர்க்கரியானே’ என்று அப்பர் பெருமான் கூறியதும் இது பற்றியே. பிற உயிர்களின் துன்பங்கண்டிரங்கிப் பொருளாலோ, மன வாக்குக் காயம் என்பவற்றாலோ அவ்விடர்ப்பட்ட உயிர்களுக்கு இயன்ற உதவியோ உபகாரமோ செய்தல் சைவத்தின் அடிப்படையாகக்கொள்கையாகும். தயாமுலதன்மம் என்னும் தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க்கெல்லாம் நலங்கொடுக்கும் நம்பி என்று அப்பர் பெருமானும், “எவ்வுயிரும் நீங்காதுறையும் இறை சிவனைன்று எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாய் இரு”

என்று மறைஞான சம்பந்தரும் எவ்வுயிரும் என்னுயிர்போல் எண்ணி இரங்க நின் தெய்வ அருட்கருணை செய்வாய் பராபரமே” என்று தாயுமானவரும் அருளியுள்ளனர்.

ஆகவே நாம் மாத்திரம் தூய சிந்தையோடு, வழிபடுதலோடு எம்மையலோரையும், ஏனையோரையும் சமயாசார சீலராகிச் சிவவழிபாட்டில் ஈடுபடச் செய்வது சைவரின் முக்கிய கடமையாகும்.

உடலில் இருக்கும் காலத்தே, தன் ஆத்மாவை அறிந்து, அது பரமாத்மாவின் அம்சம் என்று உணர்வோன் தன்னைச் சேர்ந்த எல்லாவற்றையும் பரமாத்மாவிடம் அர்ப்பணம் செய்துவிடுகிறான். வேலைக்காரன் தனது எஜமானுடைய பெயரால் காரியஞ்செய்து அதன் பலனை எஜமானுக்கே அளிப்பது இதற்கு உதாரணம்.

— மகாத்மகாந்தி

உ
சிவமயம்

உயர்ந்த கோபுரமே!

(அரியாலையூர், வே. ஐயாத்துரை)

நீர்நொச்சித் தாழ்வென்னும் நீழ்பதியின் நீழலிலே
கூர்கொம் பொருகரத்தின் கோலத்தில்—சீருற்ற
சித்தி விநாயகனே சேவித்தோ மன்புடனே
சித்தத் திருப்பாய் தினம்.

தெங்குமா வருக்கை வாழை
தீங்கனி தோடை முத்துப்
பொங்குமா துழையும் பொற்புப்
பொலிவுறும் பனையும் பூர்ண
செங்கதிர் விளைவும், அன்பர்
சேரரி யாலை யூரில்
துங்கமா பொருளே தூய
தும்பிமா முகனே போற்றி.

ஊரினில் உயர்ந்து ஓங்கி
ஒளிருமா கோபு ரத்தின்
சீரிய சிற்பத் தேசன்
திருவுருத் திகழ்ந்தே தேரும்
கூரிய ஒற்றைக் கொம்பார்
குணகண பதியே அன்பார்
நேரிய நினைவா லுன்னை
நேசித்தோம் நிறைவாய் நெஞ்சே!

உனதரு ஞாற்றால் ஊரில்
உழுதொழில் உயர்வே பெற்றோம்
உனதரு ஞாணர்வா லுண்மை
உத்தியோ கங்கள் பெற்றோம்
உனதரு ஞாங்கால் ஓதும்
உயர்கலை ஞானம் பெற்றோம்
உனதரு ஞவப்பா லோங்கும்
உயர்ந்தகோ புரமே! கண்டோம்.

பிரதோஷ புண்ணியகால மகிமையும் சிவாலய வழிபாடும்

வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளை அவர்கள்

வண்ணார்பண்ணை.

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்பது ஓளவைப் பிராட்டியாரின் உபதேசம் அங்ஙனம் நாடோறும் தொழ இயலாதவர் புண்ணியகால தினங்களிலாவது ஆலய வழிபாடு செய்தல் நன்மை பயப்பதும் அவசியமானதுமாகும். மாசந்தோறும் இரு பக்ஷத்திலும் வரும் பிரதோஷ புண்ணிய காலத்தில் சிவாலயத்துக்கு நியமமாகச் சென்று சிவபெருமானை வழிபடுதல் இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்களைத் தரவல்ல தலைசிறந்த புண்ணியமாகும். இத்தன்மையை இளைஞர் உட்பட நம்மவரயாவரும் அறிந்து வழிபடுதல் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற அவா தூண்டதலால் அவ்வழிபாடு சம்பந்தமான இக்கட்டுரைத் தொகுப்பு எழுதலாயிற்று.

சிவ விரதமாகிய பிரதோஷ விரதத்தை அனுட்டிப்பவரும் அனுட்டியாத வருமாகிய யாவரும் இவ்வித வழிபாட்டை நியதியாகச் செய்து வரின் மேற்குறித்த பயன்களைச் சிந்திப்பது திண்ணம். கிரகசார்ப்படி தெசாபுத்தி பலன்படியும், கோசர விதிப் பலன்படியும் காலகஷ்டமுடையவர்கள் பிரதோஷ காலத்தில் சிவலிங்க வழிபாடு செய்தல் அவ்விதத் தீர்துக்குக் கிரகசாந்தியான பரிகாரமாகும் என்று அறிஞர் கூறுவர்:

பிரதோஷவிரத புண்ணியகால வரலாறு:

ஸ்ரீஹி ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் இயற்றிய “சிவாலய தரிசனவிதி” என்ற நூலில் 44ம் பந்தியிற் காணப்படுவது:-

“சுக்கில பக்ஷம் கிருஷ்ண பக்ஷம் என்னும் இரண்டு பக்ஷத்தும் வருகின்ற திரயோதசி திதியிலே துரியாஸ்தமயனைத்துக்கு முன் முன்றே முக்கால் நாழிகையும், பின் முன்றே முக்கால் நாழிகையுமாய் உள்ள காலமே பிரதோஷம் எனப்படும். விட்டுணு முதலிய தேவர்கள் தாங்கள் திருப்பாற்கடல் கடைந்தபோது ஆலகாலவிஷம் தோன்றக்கண்டு அஞ்சி ஓட்டமெடுக்க, அது அவர்களை வலமும் இடமுமாக மறித்துத் தொடர்ந்தது அவர்கள், திருக்கலாயத்திற் சென்று இடபதேவருடைய அண்டத்தில் ஒளித்தார்கள். அவர்களை ஆலகால விஷம் பிற்றெடர்ந்து வரும்போது சிவபெருமான் இடபதேவருடைய இரண்டு கொம்பினடுவே இருந்து அவ்விஷத்தைத் திருக்கரத்திலேற்று உட்கொண்டு, அவர்களைக் காத்து அக் கொம்புனடுவே தின்று நிருத்தம் செய்தருளினார். அதனைக் கழுத்தளவில் நிற்கச் செய்தமையால் கண்டம் கறுத்து விளங்கிற்று. அதனால் நீலகண்டன், காளகண்டன் என்றும் பெயர்கள் அவருக்காயின.

இது சனி வாரத்திலே திரயோதசி திதியிலே சாயங்காலத்திலே அர்த்தமண்டல சமயத்திலே நிகழ்ந்தது. ஆதலால் சனிப் பிரதோஷம் மிகச் சிறந்தது.

பிரதோஷம்—இரவில் முற்பகுதிக்காலம். வட சொல், “பிரதோஷோ ரஜநீமுகம்” என்பது அமர நிகண்டு.)

இப்பிரதோஷ வரலாறு வேறொரு பிரகாரமாகவுஞ் சொல்லப்படும். ஏகாதசியின் மாலைக் காலத்திலே சிவபெருமான் ஆலகால விஷத்தையுண்டு தேவர்களைக் காத்தருளினார். துவாதசி திதியிலே அமிர்தம் தோன்ற, தேவர்கள் அதையுண்டு. திரயோதசியின் மாலைக் காலத்திலே சிவபெருமானைப் பூசித்து வணங்கினார்கள். அப்பொழுது சிவபெருமான் இடபத்தின் மேல் நின்று அருள் செய்தார், இப்பிரதோஷத்திலே இடபதேவருடைய அண்டத்தைப் பரிசித்து, அவருடைய இரண்டு கொம்பினைவே “பிரணவத்தோடு கூட ஹரஹர என்று சொல்லி சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்தல்வேண்டும்.”

45ம் பந்தி:—

“பிரதோஷ காலத்திலே மெய்யன்போடு சிவதரிசனம் செய்யிற், கடன் வறுமை, நோய், பயம், கிலேடம், அவமிருத்து, மரணவேதனை, பாவம் என்னும் இவையெல்லாம் நீங்கும்; முத்தி சித்திக்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம்:—

கடம்பவன புராணம்: — இல்லாசங்கிரகவத்தியாயம்.

“இரணம் நல்குர வீரும்பவ மிரும்பசி யுரோகம்
அரணு னும்பயங் கிலேசங் கேதம்மவ மிருத்து
மரண வேதனை யிவையெலா மகற்றென வணங்கிப்
புரண நாதனைப் பிரதோட்டத்திற் போற்றிடத் தருமால்”

செய். 44.2

“அத்தமய முன்பின்முன் நேமுக்காற் கடிகையதூஉம் விசேடமாகும்
பத்தியினு லக்காலம் பரம்பரனைத் தரிசிப்போர் பவங்கள் நீங்கி
முத்தியடைந் திடுவர்முன மொழிந்தபதின் மூன்றாட் பிரதோடத்திற்
சித்தமுற ஆன்மார்த்தம் பூசிக்கும் திறம்புகல்வாக தெளிந்துகேண்மின்”

செய்:— 45.

[அத்தமய முன்பில்—அத்தமயனத்துக்கு முன்னுள்ள காலத்தில்]

சிவாலயங்களில் சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்வோர் பிரதோஷ புண்ணிய காலத்திலும் வழக்கமாய்ச் செய்யும் பிரதக்ஷணங்களுையே செய்து வருதல் பெரும் பான்மையாகவுள்ளது. சிலர் ஒரு விசேட முறைப்படி பிரதக்ஷணஞ் செய்து சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து வழிபடுதல் ஆன்றோர் வழக்கத்தைப் பின்பற்றிச் செய்து வரல் காணப்படுகின்றது. அம்முறை நாவலர் பெருமான் இயற்றிய இரண்டாம் சைவவீனாவிடையிலே, சிவாலய தரிசனவியலில், 331ம் வீனாவிடைகளில் உள்ள படி இங்கே தரப்படுகின்றது.

331ம் வீனாவிடைகள்:—

“பிரதோஷ காலத்திலே சிவலிங்கப்பெருமானை எப்படித் தரிசித்தல் வேண்டும்.”

இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்கு நின்றும் இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்து, சென்ற வழியே திரும்பி வந்து மீண்டும் இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்குநின்றும் வலமாகச் சென்று வடதிசையைச் சேர்ந்து, கோமுகையைக் கடவாது முன் சென்றவழியே திரும்பி வந்து இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்கு நின்றும் இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்து அங்கு நின்றும் திரும்பி இடபதேவரைத்தரிசியாது வலமாகச்சென்று வடதிசையைச்சேர்ந்து அங்குநின்றும் திரும்பி வந்து இடபதேவரைத் தரிசியாது இடமாகச்சென்று சண்டேசுரரைத்தரிசித்து திரும்பி வந்து இடபதேவரைத்தரிசித்து அவருடைய இரண்கொம்பினடுவே பிரணவத்தோடு கூட ஹரஹர என்று சொல்லிச் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்து வணங்கல் வேண்டும். “பிரிந்து வரும்போது ஆன்மப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணல் வேண்டும்.” இப்படி ஒரு பிரதக்ஷிணஞ் செய்யின் அநந்த மடங்கு பயனுண்டு. இந்தப்பிரதக்ஷிணம் பிரதோஷ காலத்திலே செய்யின் மிக விசேடமாம்.” என்று இப்படித்தரிசித்து வணங்குதல் “சோமசூத்திரப் பிரதக்ஷிணம்” எனப் பெயர்பெறும் என்றும் சிவாலய தரிசன விதியிலே 43ம் பந்தியிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

இப்பிரதக்ஷிண முறைக்கும் பயனுக்கும் பிரமாணச் செய்யுள்கள் பின்வருமாறு காட்டப்பட்டுள்ளன.

அருணாகிரிபுராணம், வலம்புரிச்சருக்கம்

“தெரிசித்துத் திடவிடையைச் சென்றிடஞ்சண் டேசன்
 திருவடியைத் தெரிசித்து மீண்டுதிட விடையைத்
 தெரிசித்துச் சென்றுவலஞ் சோமதிசை சேர்ந்து
 மீண்டிடபத் தெரிசித்துத் திகழ்சண்ட னடியைத்
 தெரிசித்துப் பராசக்தி யெனுஞ்சோமஞ் சேர்ந்து
 மீண்டுதிறற் சண்டனடி தெரிசித்து விடையைத்
 தெரிசித்துச் சிவலிங்கந் தெரிசித்துப் பணிக
 இதுசோம சூத்திரமொன் றநந்தபலஞ் செயுமே.”

[சோமதிசை—வடதிசை. இது சோமசூத்திரம் ஒன்று—இப்படிச் செய்து சிவலிங்கத்தை வணங்குதல் சோமசூத்திரப் பிரதக்ஷிணம் எனப் பெயரீய பிரதட்சிணம் ஒன்றாகும். (ஓருதரம் செய்ததாய் முடியும்). அநந்த பலஞ் செய்யும்—அளவில்லாத (அதிக) பலனைத் தரும்.]

கடம்பவன புராணம், இல்லாசங்கிரகவத்தியாயம் செய். 445

“விடைசண்டன் விடைசோம சூத்திரம் வெள் விடைதொழுது
 விளங்குஞ் சண்டன்
 புடைகொண்ட சோமசூத் திரமீண்டுஞ் சண்டன்மழ
 விடையைப் போற்றி
 நடைகொண்ட பேரன்பின் வணங்கினொரு வலமிவ்விதி
 நன்காச் செய்யின்
 அடைகொண்ட பிரதோடத் தடிக்கொரய மேதம்; வினை
 யனைத்தும் போமால்.”

சோமதுத்தரப் பிரதக்ஷிண முறையினைச் சுருங்கக்கூறும் வடமொழிச் சுலோகம்:-

வ்ருஷம் சண்டம் வ்ருஷம் சைவ
ஸோமசூத்ரம் புனர் வ்ருஷம் |
சண்டஞ்ச ஸோமசூத்ரஞ்ச
புந்ர சண்டம் புனர் வ்ருஷம் ||”

குறிப்பு:— [வ்ருஷம்—இடபதேவரை, சண்டம்—சண்டேசுரரை,
சோமசூத்ரம்—கோமுகை(யெல்லை), புனர்—மறுபடி,
‘ச’+ஏவ=சைவ, ‘ச’ ஏனைய இரண்டும்’— இடைச்சொற்கள்,
இசைநிறைக்க வந்தவை]

இனி பிரதோஷ விரதம் அநுட்டிக்க விரும்புவோர் அறிந்து அநுட்டித்தற்கு
2ம் சைவ வினாவிடையில் உள்ளவாறு போதுமானது.

விரதவியலில், 389ம் வினாவிடை:—

பிரதோஷ விரதமாவது, சுக்கிலபக்ஷம் கிருஷ்ணபக்ஷம் என்னும் இரண்டு
பக்ஷத்தும் வருகின்ற திரயோதசி திதியிலே, சூரியாஸ்தமயனத்துக்கு முன் முன்றே
முக்கால் நாழிகையும், பின் முன்றே முக்கால் நாழிகையுமாய் உள்ள காலமாகிய
பிரதோஷ காலத்திலே, சிவபெருமானைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இவ்
விரதம் ஐப்பசி, கார்த்திகை, சித்திரை, வைகாசி என்னும் நான்கு மாசங்களுள்
ஒன்றிலே, சனிப்பிரதோஷ முதலாகத் தொடங்கி, அநுட்டித்தல் வேண்டும்.
பகலிலே போசனம் செய்யாது, சூரியன் அஸ்தமிக்க நான்கு நாழிகை உண்டு என்னும்
அளவிலே ஸ்நானம் செய்து, சிவபூசை பண்ணி திருக்கோயிலிற் சென்று சிவதரி
சனஞ் செய்துகொண்டு, பிரதோஷ காலங் கழிந்தபின் சிவனடியாரோடு போசனம்
பண்ணல் வேண்டும் பிரதோஷ காலத்திலே, போசனம், சயனம், ஸ்நானம்,
விஷ்ணுதரிசனம், எண்ணெய் தேய்த்தல், வாகனமேறல் மந்திர செபம், நூல் படித்
தல் என்னும் இவ்வெட்டும் செய்யலாகாது. பிரதோஷ காலத்திலே நியமமாக மெய்
யன்போடு சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு வரின், கடன், வறுமை, நோய் பயம்,
கிலேசம், அவமிருத்து, மரணவேதனை, பாவம் என்னும் இவையெல்லாம் நீங்கும்.
அஸ்தமயனத்துக்கு முன் முன்றேமுக்கால் நாழிகையே சிவதரிசனத்துக்கு உத்தமகாலம்.

[2½ நாழிகை கொண்டது 1 மணி நேரமாகும். 1 நாழிகை = 24 நிமிஷம்]

சிவாலயத்தில் வழிபட வசதிப்படாவிடில், சிவமூர்த்தங்களாகிய விநாயகர்
சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளை அவ்வவ்வாலயங்களிற் சென்று பிரதோஷ
காலங்களில் வழிபடுதல் நன்று.

உ
சிவமயம்

அரியாலை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் கோவில் இரஐகோபுர கும்பாபிஷேக மாலை

— வீத்துவான் வீ. கதிரவேலு அவர்கள் —

காப்பு

நல்ல வபிடேக நான்மாலை நான்பாட
அல்ல லகற்று மைங்கரனே! — கல்வியொடு
செல்வமெலாந் தந்தருளுஞ் சித்தி விநாயகரே
நல்ல திருவடியென் காப்பு.

பன் னிரு சீராசிரிய விருத்தம்

1. சீர் பீமவு நல்லியாழ்ப் பாணநகர் சிவநலம்
செம்மையா லோங்கவே செய்திட்ட வாறுமுக
நாவல் னுதித்த நல்லூரின் அயலாம்
பார்மேவு பல்கலைஞர் பல்புகழார் வாழ்வுறும்
பார்த்தசா ரதியுடை பதியதா மரீயாலை
பழனமொடு முன்னிரை பயனீன்று பல்கலே
கார்மேதி மேய்பண்ணை வெண்பணில முத்தீன்று
கவினுறவே கான்றொளிர கரும்பன்ன வளர்சாலி
கணமுத்தம் களுலவே கருது மடியார்
நேர்மேவி நல்லநன்செய் சித்திவி நாயகா!
வபிடேக மாடி யருளே! நீர்நொச்சிப்
பதியோங்க வென்றுநீயபி டேகமா டியருளே!

[பார்த்தசாரதி - சிருஷ்ணன், களுல - ஒளிதர, பதி - ஊர், மேதி -
எருமை, சாலி - செந்நெல், கணமுத்தம் - திரளான முத்து.]

2. சொல்லொடு பொருளுமான சோதியின் சொருபமானேய்!
சுத்தசிஷம் சிற்சத்தி யருளுஞ் சுந்தரனே!
துதித்துத் தொழுவோர் வினையகற்றுந் தூயோனே!
அல்லும் பகலும் அனவரதம் அடியே
போற்று மடியார்தம் அகத்தே யுறைந்து
அரந்தை கெடுத்தே அரியாலை யமர்ந்து
வில்லின் வீரம் படைத்துள்ள விஜயற்
குபதேசம் விரும்பி யுரைசெய் விண்டுவின்றன்
மிருசாபம் விலக்கி யருள்செய்விம லோனே!
செல்வம் கல்விய ருள்புரியும் சித்திவிநா
யகா!வபி டேகமா டியருளே! நீர்நொச்சிப்
பதியோங்க வென்றுநீயபி டேகமா டியருளே!
[அரந்தை - துன்பம்; விண்டு - திருமால்]

3. நித்தமுனை நினைந்தே தொழுமடியார் உள்ளந்
தோறும் நிறைந்த ஆனந்த வெள்ளமே!
நீடொளிகால் ஞாயிற்றின் சிந்தூரச் செவ்வொளியே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே சிவமான
செல்வ விநாயகரே! சீர்சால் கச்சியம்
பதியமரும் விகட சக்ரவி நாயகரே!
வித்தகனே! விகிந்தனே! விமலனே! வெல்வடக்கு
கச்சிக் கணேசர் முன்தந்த மூலமே!
மெத்துபுகழ் அரியாலை மேவியே யமர்ந்த
சித்தரொடு தேவர்துதி சித்திவி நாயகா!
வபிடேக மாடி யருளே! நீர்நொச்சிப்
பதியோங்க வென்றுநீயபி டேகமா டியருளே!

[சிந்தூரம் - செம்மை; துப்பார் திருமேனி என்பதூஉம் காண்க.
வித்தகன் - சதுரப்பாடுடையோன்; விகிந்தன் - மேலானவன்; மூலம் -
கர்ப்பக்கிருகத்திலுள்ள மூலமூர்த்தி]

4. இலங்கை யாள ரக்கன் ஓர்நாள்
ஏந்திய இலிங்கந் தன்னை இருநிலம்
இடாதே யேங்க எம்பிரா னிளைஞனாக
பலங்கொள் தலைபத் துடையோன் பார்த்திட்டு
பைய நீ,மற் றிதனைப் பரித்திடுவாய்
என்றிடலும் பரம னுன வைங்கரனும்
நிலந்தனில்வைத் தோடுதலும் நிருதனும் மிகவெகுண்டு
குட்டுவாண் நெருங்கிடவே மற்றவனுக் கருள்புரிந்த
நிம்மலனே! அரியாலை யூரமர்ந்த தும்பிகுகா!
நலங்கிளர் கற்பகமே! நல்லருள்செய் சித்திவிநா
யகா! வபி டேகமா டியருளே நீர்நொச்சி;
பதியோங்க வென்றுநீயபி டேகமா டியருளே!

[இருநிலம் - பூமி; இருநிலம் இடாமல் - பூமியில் வைக்காது; பரித்
திதெல் - தாங்குதல்; நிருதன் - இராவணன்]

5. வாரண முகத்துத் தேவன் வானவ
ரேத்தும் மேலோன் மாதுமை பாகன்
மேனாள் ஐந்தொழில் நடன மாட
ஆரணம் போற்றத் தானு மாடும்
ஐங்கரத்துக் கோமான் அந்தணர் சந்தி
யோதும் அருமறை முதலா யுள்ளோன்
பூரண மான மூர்த்தி புண்ணியன்
புனிதன் அன்பர் புண்டரி கத்தினோடு
பொழில்வயல் போகமார் அரியாலை யூரமர்ந்த
காரண பூதமாகும் கடவுளே! சித்திவிநா
யகா! வபி டேகமா டியருளே! நீர்நொச்சிப்
பதியோங்க வென்றுநீயபி டேகமா டியருளே!

[வாரணம் - யானை; ஆரணம் - வேதம்; சந்தியோதும் அருமறை
முதல் - காலை மாலை வேளையில் ஓதும் வேத மந்திரங்களின் முதலாயுள்ள
பிரணவ வடிவமானவன்; காரணபூதம் - எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிகாரண
மாகவுள்ள பிரமாத்மா]

6. சத்தியாய்ச் சிவம தான தனிப்பரம்
 பொருளே! மேலாந் தத்துவ முடிவே!
 சார்ந்தோர் சார்பளித் தானுந் தேவே!
 பத்தியாய்ப் பரவு வார்தம் பவக்கடல்
 பாற்றி யர்ளும் பாய்மரப் புணையே!
 பரமனார் பயந்த சேட்ட பாலனே!
 அத்தன் முப்புர மழிக்க அமரர்
 முன்னமைத்த தேரின் அச்சிறுத் தருள்வாய்
 போற்றி! அணியார் அரியாலை யூரில்
 சித்தியெலாந் தந்தருளும் சித்திவி நாயகா!
 வபிடேக மாடியருளே! நீர்நொச்சிப்
 பதியோங்க வென்றுநீயபி டேகமா டியருளே!

[சார்ந்தோர் - இடைவிடாது தியானிப்போர்; சேட்ட - முத்த;
 சார்பு - முத்தி; பவக்கடல் - பிறவிக்கடல்; பாற்றி - நீக்கி]

7. ஓங்காரத் துள்ளொலியாய் ஓசையாய் ஒலியுமாகி
 உங்காரத் திருவடியை உள்குவார் உள்ளத்
 தென்றும் உண்ணிறைந்தே ஒளிஞஞ் சோதி!
 ஆங்காரக் குறுப்புகற்றி ஆணவ மாமிருட்
 படலம் அகன்றோட அருட்சோதி யாய்விரியும்
 ஐங்கரனே! அந்தணனே! ஆனையின் மாமுகனே!
 தாங்கொணாத் துயரமுற்ற தேவர்க்கா தந்த
 மொன்றால் தானவனைத் தடிந்த தயாபரனே!
 தாழைகுழியாலை யூர்தனி விளங்க
 ஓங்குயர் கோபுரத்தாய் ஒளிர்மதியாய் சித்திவிநா
 யகா! வபி டேகமா டியருளே! நீர்நொச்சிப்
 பதியோங்க வென்றுநீயபி டேகமா டியருளே!

[உங்காரம் - பிரணவத்தின் நடுவாயுள்ள காத்தலைக் குறிக்குந் திரு
 வருள்; உள்குவார் - தியானிப்போர்; தானவன் - அசுரன் (கயமுகன்);
 தாழை - தென்னை]

8. அஞ்செழுத் தான தேவே! ஐந்தொழில்
 நிகழ வன்று அமரர்முன் நடனஞ்
 செய்த ஆனை மாமுகத் தினானே!
 நஞ்சணி கண்டன் தந்த நம்பியே!
 நல்லபொன் மேரு ஏடா நவையில்கீர்
 பாரதத்தை நயந்தெழு திட்ட நாதனே!
 கஞ்சனை வடைத்த கண்ணன் கருதிய
 குமரவேளைக் கடிமணம் புணர்த்த தெய்வக்
 களிறுருக் கொண்ட கோவே! அரியாலை
 உஞ்சிட வருளும் சித்திவி நாயகா!
 வபிடேக மாடி யருளே! நீர்நொச்சிப்
 பதியோங்க வென்றுநீயபி டேகமா டியருளே!

[கண்ணன் கருதிய - கண்ணனின் அம்சமான திருமால் மருகன் என்று
 கருதிய, உஞ்சி - ஈடேற, உய்ந்திட என்பதன் போலி]

9. பாலொடு நெய்யும் தேனும் பஞ்ச
 கவ்வியமே வாழை மாங்கனி வருக்கை
 யோடு பன்னீரும் வெல்லப் பாகும்
 சாலநல் இளநீர் இக்குச் சாரோடு
 ஒழிந்தனவுங் கொண்டு சாருநல் லடியார்
 போற்றச் சங்கொடு பல்லியம் இயம்ப
 பாலவி எத்தேன் இக்குப் பண்ணியம்
 மோத காதி படைத்திடப் பரிந்து
 கொள்வாய் பண்ணையார் அரியாலையூர் பண்புற
 சிலருக் கருளும் சித்திவி நாயகா
 வபிடேக மாடி யருளே! நீர்நொச்சிப்
 பதியோங்க வென்றுநீயபி டேகமா டியருளே!

[வருக்கை - பலா; இக்கு - கரும்பு; பாலவி - பாற்சாதம் (பாயசம்);
 பண்ணியம் - பலகாரம்; பண்ணையார் - வயல்நிறைந்த]

10. எள்ளொடு பொரியுந் தேனும் இக்கொடு
 தயிரும் பாலும் இடித்திடு மவலும்
 வெல்லப் பாகிள நீரு மாடி
 கள்ளவிழ் மயிலை முல்லை கணவிரம்
 கமலம் தூர்வை கருது மல்லிகையே
 குல்லை கமழ்ரோசா கழுநீ ராடி
 கொள்ளு மான்மதமே யத்தர் கோரோசனை
 சவ்வாது குங்குமம் புழுகி னோடு
 குழைந்திடு கபமாடி குறைவில்நல் லரியாலை
 புள்ளுறை பொழிலார் சித்திவி நாயகா!
 வபிடேக மாடி யருளே! நீர்நொச்சிப்
 பதியோங்க வென்றுநீ யபிடேக மாடியருளே!

[மயிலை - இருவாட்சி; கணவிரம் - அலரி; தூர்வை - அறுகு;
 குல்லை - வெட்சி; மான்மதம் - கஸ்தூரி]

ஐந்தெழுத்தின் இரகசியம்

செல்வி மோ. தம்பிப்பிள்ளை B. A.
கனகரத்தினம் மத்திய மகாவித்தியாலயம்.

ஐந்தெழுத்து சி, வா, ய, ந, ம, “சிவாயநம என்று சிந்தித்திருப்போர்க்கு அபாயம் ஒரு நாளும் இல்லை”

ஐந்தெழுத்தின் தத்துவத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால்.-

சி—ஒப்பற்ற இறைவனாகிய சிவத்தையும்,

வா—சார்ந்ததன் தன்மையாயுள்ள ஆன்மாவைச் சிவத்தோடு சேரச்செய்யும் திருவருளையும்,

ய—ஆன்மாவையும்.

ந—ஆன்மாவை இவ்வுலக இன்பத்தில் ஈடுபடச்செய்யும் திரோத்தான சத்தியையும்,

ம—ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மலங்களையும் குறிக்கின்றன.

இவ்வெழுத்துக்களை உற்று நோக்கின் “ய” என்னும் ஆன்மாவைக் குறிக்கும் எழுத்து பஞ்சாட்சரத்தின் மத்தியில் இருக்கின்றது. இதன் தத்துவத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஆன்மா திருவருளின் உதவியைப்பெற்று சிவத்தோடு சேரும் தன்மையுடையதென்பதும்; திரோத்தான சக்தியினால் உந்தப்பெற்று மலங்களோடு சம்பந்தப்பட்டுத் துன்பத்தை அடையும் தன்மையுடையதென்பதும் புலன் ஆகும்.

ஆனால் ஆன்மா இறைவன்மீது அன்பைச் செலுத்தி திருவருளை அறிந்து வெயிலில் நடந்து போகின்றவன் நிழலைக் கண்டவுடன் தானாகவே போய்ச் சேர்வது போல், திருவருளோடு சேர்ந்து இறைவனை அடைந்து செயலற்றுப் பேரின்பத் துயில் கொள்வதையே கருத்துட் கொண்டுள்ளது. இந்நிலையை ஆன்மா அடைவதற்கு சிவம் முதலாய் ‘சிவாயநம’ என்னும் ஐந்தெழுத்தை ஓதல் வேண்டும்.

எனவே, நாம் என்றும் நிலைத்துள்ள பேரின்பத்தை அடைய ‘சிவாயநம’ என்னும் பஞ்சாட்சரத்தை ஓதுவோமாக.

ஓம் சிவாயநம! ஓம் சிவாயநம!! ஓம் சிவாயநம!!!

அரியாலை ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் 'பதிகம்'

ஆக்கியோன்:— கரவை, வித்துவான் க. நடராசா.

காப்பு

பேரோங்கு மரிபிரமேந் திரராதி தேவர்களும்
பேணிவழி படவருள்செய் பெருவயிற்றான்
தாரோங்கு தும்பையணி யம்புயத்தாள் தாயனையான்
தத்தைமெழுந் தருளியதேர் அச்சிறுத்தான்
காரோங்கு திருமேனிச் செங்கண்மால் தஞ்சமெனக்
கருணைபுரி சித்திரகேத் திரந்துறந்து
சீரோங்கு மரியாலை நீர்நொச்சித் தாழ்வமர்ந்த
சித்திவிநா யகன்பாதம் சென்னி வைப்பாம்.

பதிகம்

உலகஞ் செய்யுங் கருமங்கள் ஊறென் றின்றி முடிவெய்த
அலகில் கருணை யெவனிடத்தி லாருய்ச் சுரந்து காக்குமோ
இலகுங் கலைவே தாகமங்கள் ஈண்டி யெவன்பா லிருக்குமோ
நிலவுஞ் சித்தி விநாயகனை நினைந்து சாண மடைவோமே.

அருவா யருவா யருவுருவா யகண்ட மான பெரும்பொருளாய்
உருகா நிற்கு மடியவர்தம் உள்ளக் கோயில் உவந்தினிது
மருவா நிற்கு மெவன் மருவும் பொருளின் வேறாய் மன்னுகின்ற
கருவாஞ் சித்தி விநாயகனைக் கருதிச் சரண மடைவோமே.

துன்ப மெல்லா மெவனருளாற் தொகுநீர்க் குமிழி யெனமாயும்
இன்ப மெல்லா மெவனருளால் ஈண்டி யெம்மை வந்ததையும்
என்பு முருகும் வசையிலெமை எண்ணிக் காக்கும் இறையெவனவ்
வன்புச் சித்தி விநாயகனை யணைந்து சரண மடைவோமே.

கடலி னலைபோல் வரும் பிறவிக் காட்டி லலைந்து கதியற்றுத்
தொடரு முயிர்கள் எவனருளாற் தொடக்க முடிவொன் றில்லாத
இடரின் நீங்கி யின்பநிலை எய்தி இறுமாந் திருக்குமந்தக்
கடவுள் சித்தி விநாயகனைக் கருதிச் சரண மடைவோமே.

வேத நான்கும் விளம்பரிய விமலன் யாவன் வேதமுதற்
போதம் யாவும் தருகின்ற புலவன் யாவன் புகலரிய
நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும் நாதன் யாவன் நமதுபதி
போதச் சித்தி விநாயகனைப் புகழ்ந்து சரண மடைவோமே.

பரவும் பொருளும் பரம்பொருளும் பணிந்த மனத்துப் பழந்தொண்டர்
விரவும் பொருளும் விழுப்பொருளும் வேறையுடனா யொன்றாகி
இரவும் பகலு மற்றவிடத் திணுக்கும் பொருளு மெவனடியார்
பரவுஞ் சித்தி விநாயகனைப் பணிந்து சரண மடைவோமே;

அழுதா லவனைப் பெறலாமென் றணையு மடியா ரருந்துயரம்
முழுதா யொழிக்க முன்னசுரர் முனைப்புத் தடிந்த முதல்வனெவன்
எழுதாக் கேள்வி ஐந்தென்ன ஏத்தும் பாரதங் கோட்டால்
எழுதுஞ் சித்தி விநாயகனை இணங்கிச் சரணமடைவோமே.

படித்த பாச அறிவெல்லாம் பயனற்றொழியப் பருவமுதிர்ந்
திடித்த மஞ்சள் போலவிருந் திறக்குந் தருண மெளிவந்தே
அடித்தக் காரந் தருவதுபோல் ஆருந் தலைவ னெவனென்புத்
துடிப்பாஞ் சித்தி விநாயகனைத் தொழுது சரண மடைவோமே,

ஆருக் காமக் குரோதமுத லாறு மலைக்க வறிவிழந்து
வேறாய் விளியும் வினைக்கேடர் தமக்கும் விரிஞ்சன மால்பதமும்
மாறாத் திருவும் நேசமுறின் மறவாதருளுந் தலைவனெவன்
பேருஞ் சித்தி விநாயகனைப் பேணிச் சரண மடைவோமே:

நெடிய மாலுஞ் சிறியனென நிமிர்ந்த ராஜ கோபுரஞ்சேர்
வடிவு திகழந் திருக்கோயில் வளருஞ் சித்தி விநாயகனை
படியில் மதியுங் கலைத்திறமும் பதமும் நிதியும் பலபுகழும்
முடிவி லின்புந் தருங்கருணை முதலே சரணஞ் சரணமையா;

கூட்டுப் பிரார்த்தனையிற் குழந்தைகள்

திரு. த. நடராசர் அவர்கள், (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்)

ஆதியுமந்தமுமில்லா அரும்பெருந் சோதியைப் பாடிப்பரவும் வகைகள் பல வற்றுட் கூட்டுப்பிரார்த்தனை குழந்தைகட்கின்ற செவ்விய முறையென்பது சான்றோர் துணிவு. குழந்தைகள் கூட்டாகச் சேர்ந்து ஒருநாதன் கழலேத்திக் கசிந்துருகியுள் நெக்குருகுங் காட்சி கவின்பெறு காட்சியாகும். இறைவன் சந்நிதியில் எல்லோர் மனதையுமீர்ந்து ஒரு நிலைப்படுத்தி மாசுபடாத துழுவிலே மழலை மொழி பொழிந்து வேண்டி வேண்டிப் பாடிப் பரவுதலன்றோ பொருத்தமுடைத்து, இசைக்கேற்ற தாளத்தோடு சுருதியுடன் சேர்ந்து பாடிப் பயிற்சி பெறுதல் சிறுர்களுக்கு நன்மை பயக்குமன்றோ. ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில், சிறு பொழுதாவது மனதை அலையவிடாமல் ஒருநிலைப்படுத்தி இறைவனிடத்தில் பதிய வைத்து வேறு சிந்தனையின்றி அவன் புகழைப்பாடி மெய் மறந்திருக்க வழிவகுக்கும்ல்லவா?

ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமான் ஆலய முன் மண்டபத்திலே வெள்ளிக் கிழமைதோறும் மாலைப் பூசையின் பின்னர் தவறாது இப்பிரார்த்தனை செவ்வனே நடந்து வருகின்றது. இசைஞானமுள்ளவர்களின் உதவியுடன் குழந்தைகள் கூடிய வரையில் நல்லமுறையிற் செயற்பட்டு வருகின்றனர். இறை வணக்கம் எவ்வளவு இன்றியமையாதது, அத்தியாவசியமானது என்பதையும் மனதிலே பதித்துக் கொள்கின்றனர். அவர்களின் பிரார்த்தனையிற் பெரியோர்கள் கூடக் கலந்து கொண்டு அவர்களை ஊக்குவிக்கின்றனர், பிரார்த்தனையின் மகத்துவத்தையெடுத்து தோதுகின்றனர். தேவார, திருவாசகங்களை முறைப்படி பண்ணேடு இசைக்கப் பயிற்றுக்கின்றனர், இன்னும் வேண்டிய பல்வேறு ஆக்க வழிகளையெல்லாம் நல்கி ஊக்குவிக்கின்றனர். சிறுச்சள் அவற்றையெல்லாம் செவிமடுத்து என்னும் இளமை பொருந்திய எங்கள் பிள்ளையாரையும், என்னும் அழகு நிரம்பிய எங்கள் முருகப் பெருமானையும் ஏத்தியேத்திப் பாடுகின்றனர்.

எம்பெருமானுக்கெனப் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பெற்ற இத் திருக்கோபுர நீழலிலே கூட்டுப்பிரார்த்தனை நிகழ்த்தப்போகும் சிறுர்கள் பெற்றற்கும் பேறு பெற்றவர்களாவர். இக் கும்பாபிஷேக விழாவிலே பங்குபற்றுதல் அவர்கள் வாழ்க்கையிலே கிடைத்தற்கரிய பெரும் பேருகும். திருக்கோபுரக் கும்பாபிஷேக தினமான இன்று தொடக்கம் மேன்மேலும் சிறுவர் சிறுமிகளின் கூட்டம் அதிகரித்து அவர்கள் எழுப்பும் பிரார்த்தனைக் குரல், கோபுரத்தின் உச்சியில் அமர்ந்திருக்கும் இலக்குமிக்கும், சரஸ்வதிக்கும் எட்டவேண்டும். குழந்தைகள் எல்லோரினதும் வாழ்க்கையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும். சீரிய வழியிலே செம்மையான கல்வியைப் பெற்று, பெற்ற கல்வியைப் பயனுடைத்ததாயாக்க அப்பரம்பொருள் துணைபுரியவேண்டும், உங்கள் கூட்டுப்பிரார்த்தனையின் ஒலி ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமானுடைய செவிகட்கெட்ட வேண்டும். அவனருள் உங்கட்குக் கிட்ட வேண்டும். உங்கள் வாழ்வு மலரவேண்டும். மற்றோரும் சீரான முறையிலேவாழ்ந்து அப்பரம்பொருளின் பெரும்புகழைப் பாடிப் பரப்புவதில் உங்களைப் பின்பற்றக் கூடிய அளவுக்கு நீங்கள் முன்னேற்றவேண்டும்.

குழந்தைச் செல்வங்களே!! சிந்தியுங்கள், சிந்தித்துச் செயற்படுங்கள். பாடுங்கள், பாடிப்பரவுங்கள். கழலேத்துங்கள், ஏத்தித் துதியுங்கள். சமய குரவரைப் போற்றுங்கள். போற்றிப் புகழுங்கள். தீய சிந்தனையை ஒழியுங்கள். நற் சிந்தனையை நாடுங்கள். இறைவனின் பெரும்புகழ் உங்கள் இல்லங்கள் தோறும், வீதிகள் தோறும், கிராமங்கள்தோறும், பார்க்கும் இடமெங்கும் நீக்கமற ஒலிக்கச் செய்யுங்கள். அரியாலை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமானின் தத்துவங்களை, லீலா விநோதங்களை, புதுமைகளை, பெருமைகளை, அற்புதங்களை யெல்லாம் இம்மலரிலே பக்கம் பக்கமாக அறிஞர்கள் உங்கட்காக ஆக்கிப் படைத்திருக்கின்றனர். அவற்றையெல்லாம் உங்கள் பிஞ்சுள்ளங்களிலே பதித்து உங்கள் நல் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுமாறு அப்பெருமான் திருவடிகளை இறைஞ்சுகின்றேன்.

என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே

பக்தியோகம்

திரு. ச. சதாசிவம் அவர்கள்

தலைமை ஆசிரியர்

ஆன்மீகவழி என்பதற்கு முழுமை அடையும் வழி என்று பொருள் கூறலாம். ஆகாயத்தில் பறவை பறப்பதுபோல, மீன் நீரில் நீந்துவதுபோலச் சென்ற பாதையைப் பற்றிய அடையாளம் எதனையும் விட்டுச் செல்லாமல் இருப்பதுவே இறைவனைத் தேடுவோர் பின்பற்றும் வழியாய் உள்ளது. ஆன்மா தன் இலட்சியத்தை அடைவதில் காணும் வளர்ச்சியைப் பல மார்க்கங்களாகப் பிரித்து ஆராய்ந்தனர். கடவுளை அடையும் வழிகளில் பக்தியோகம் மிகச்சிறந்த வழியாகும் எனக் கண்டனர். பக்தியோகம் என்பது இறைவனிடம் தனியாக ஈடுபட்டுச்செல்லும் தனிவழி எனவும், ஆழ்ந்த இறைப்பற்று எனவும் பொருள்படும். உணர்வு நிலையில் வழிபாடாற்றுவது பக்தியோக மார்க்கமாகும். இதை அன்புவழி என்றும் கூறலாம்.

மக்கள் புலனறிவுக்குட்பட்ட பொருள்களிலிருந்து பெறும் இன்பம் இறைவனை நோக்கித் திருப்பப்பட்டால் அதுவே பக்தியாகும். அழிவுப் பொருட்களில் வைக்கும் அன்பு துன்பத்திற்குக் காரணமானது. அழிவற்ற பொருளாகிய இறைவன் மீது வைக்கும் அன்பு அழியாததாகும். இன்பம் தருவதுமாகும், மிகமேலானதும் ஆகும், இவ்வுண்மையை உணர்ந்து வாழ்க்கை நடத்துவதே பக்தியோகமாகும்.

பக்தியோக மார்க்கத்திற்கு விதிமுறைகள் இல்லை. எல்லா விதிமுறைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது. இறைவனுடனேரடியாகத் தொடர்புகொள்ளுகிறது. ஒரு ஊமை சுவையான உணவை உண்டும் அதுபற்றிச் சொல்ல இயலாது தவிக்கும் நிலையில் உள்ளது. அது தூய்மையானதும், தன்னலமற்றதும், இடையறாது விரிந்துகொண்டிருப்பதுமான ஓர் அனுபவம். அன்பை அனுபவத்தால் உணர்ந்தவன் நிலை ஆற்றின் பிரவாகம் கடலைநோக்கி- ஓடுவது போன்றதாகும்.

பக்தியோகத்தில் நின்ற அடியார்களில் கண்ணப்பன் சரிதை சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அவர் செய்த அருவருப்பான செயல்களெல்லாம் இறைவனுக்குப் பேரின்பம் தந்தது. எனவே பக்தியோடு எதைச் செய்தாலும் அது இறைவனுக்கு உவப்பானதுவேயாகும்.

பக்தியோகத்துக்கு ஆரம்பநிலை அன்னை, தந்தை வழிபாடாகும், குரு வழிபாடு அதைத் தொடர்ந்த நிலையாகும். இவை இரு நிலையும் கைவந்தவர்க்கே பக்தியோகம் பலனளிக்கும்.

அரியாலை சித்திவிநாயகர் நான்மணி மாலை

ஆக்கியோன்: பண்டிதர் மு. வேதநாயகம் அவர்கள்
அரியாலை.

உதவி: வித்துவான் வீ. கதிரவேலு அவர்கள்

காப்பு

உலகெலாம் போற்றும் ஒருகொம்பா அஃபர்
அலமரல் தீர்த்தாளும் ஐங்கரனே! — நலமருளும்
நான்மணி மாலைதான் நான் பாட நீர்நொச்சி
யானைங் கரத்தானே காப்பு.

நேரிசை வெண்பா

ஏருழவர் எங்கும் இனிதுறையும் நல்லுராம்
ஆரும் புகழ்சால் அரியாலை — நீர்நொச்சித்
தாழுறையு மைங்கரனே சார்ந்தோர் பிணிதீர்க்கும்
வேழமுகத் தெந்தைசீர் வேண்டு.

கட்டளைக் கலித்துறை

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பூவுண்ட திருமாலும்
காவாய்நீ எங்களை யென்று கரைந்து கிடந்தலறும்
பூவார் திருவடியெம் புன்றலையிற் சூட்டிடுவாய்
தேவ நீர்நொச்சி சேர்பதியே கோயில்கொள் விநாயகனே.

[பூவேறுகோன் - பிரமா; பூவுண்ட - பூமியை உட்கொண்ட;
கரைந்து - உள்ளமுடைந்து அழுது]

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

வேதத்தின் உச்சி பூத்த மெய்ப்பொரு ளான தேவே
பாதத்தி லன்பு செய்யேம் பரிபவ முற்று வாழ்வோம்
நாதத்தின் ரூபமான நாயகா நம்பிநாம் தொண்டும் செய்யோம்
போதத்தின் அந்தம் மன்னும் புண்ணியா அருள்வாய் போற்றி.

[வேத்தின் உச்சிபூத்த - வேதமுடிவில் விளங்குகின்ற, பரி
பவம் - துன்பம்]

ஆசிரியப்பா

உலக முவப்ப வுதிதரு ஞாயிறு
அலகில் சராசர மடங்குமுன் னுதர
பந்தனக் கச்சின் பருமணி யாகவும்
சந்திரன் றண்ணைச் சடாமணி யாகவும்
எந்தைநீ யணிந்ததும் இறும்பூ தன்றோ,
வந்தனை செய்வோர் வல்வினை மாய்ந்திட
எந்தைநீ அங்குசம் எழிற்கரம் கொண்டதும்
அந்தியில் செந்தழல் ஆகுதி வேட்கும்
அந்தணர் ஓதும் மந்திர சொருபனும்
நீயே யாகி நின்றனை யன்றோ
தாயே யான நின்தயா வெள்ளம்
ஆழப் படிந்தே யருந்துவ தறியேம்
மாழை யொண்கணர் மயல்வலைப் பட்டும்
வாழ்வின் பெருநிதி வாஞ்சையிற் பட்டும்
தாழ்விலா நீணிலம் தருதற் பொருட்டும்
ஆசையிற் பட்டு அலமந் துழன்று
காலம் கொன்னே கழித்தனம் எந்தாய்
ஆலமர் கண்டன் அருளிய மைந்தா!
நொச்சியம் பதியமர் விக்ன விநாயகா
அச்சுதன் சாபம் அகற்றினை அன்றோ
பொச்சமில் நின்னடி புனைந்து போற்றுவம்
உச்சியிற் குடுவம் உயர்கதி பெற்றதே. 4

வெண்பா

பல்கலைசேர் மாந்தர் பயின்றுறையும் பண்பான
நெல்வயல்சால் நீர்நொச்சி நேர்ந்துறைந்து — வல்வினைதீர்த்
தாளு மைங்கரன்றான் அன்பாய்ப் போற்றுவோர்க்கு
மாளுமே தொல்வினைநோய் மாய்ந்து. 5

கட்டளைக் கலித்துறை

நெஞ்சகந் தூய்மையில்லை நேரான வார்த்தையில்லை நித்தமுங்கோள்
வஞ்சக நெஞ்சினேனை வாவென்றால் நின்கருணை பழுதாமோ
தஞ்சம் புகலென்று சார்ந்தாரைத் தாங்குவதே சான்றான்மை
உய்ஞ்சிடருள் நீர்நொச்சி உத்தமனே ஓங்காரா ஐங்கரனே. 6

[உய்ஞ்சிடருள் = உய்ஞ்சிட + அருள்; அகரம் தொக்கது; உய்யும்படி
யாகத் திருவருள் புரிவாய்]

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

புரந்தரன் வைத்த பூங்கா புலர்வுற முனிவன் கொண்ட
கரந்தனில் கரகம் நீயே காகத்தின் வடிவ தாகி
இருந்துதான் கவிழ்க்க வந்நீர் இருநநி யாகி யேகி
அரந்தையைக் கெடுத்த தேவே! அண்ணலைங் கரனே போற்றி. 7

ஆசிரியப்பா

அங்கயற் கண்ணி அம்பிகை தன்னொடு
சங்கரன் தந்த தனிமுதற் பொருளே!
அம்பா சுதனே! அமரர் வினோதனே!
செந்திற் கந்தன் திருமணம் புணர்த்த
முந்தொரு ஞான்று முழக்குறு வேழமாய்
வந்தே வள்ளியை வதுவை புணர்த்திய
எந்தாய் போற்றி இணையடி போற்றி
தும்பி முகத்துத் தூயோய் போற்றி
துப்பார் மேனித் தும்பிக் கையாய்
பத்தியிற் பரவும் பண்புடை யடியார்
சித்தங் குடிகொண்டு செய்வினை முற்றுற
முத்தி யளிக்கும் முதல்வா போற்றி
விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயகா போற்றி
சித்தி நீர்நொச்சிச் சீர்ப்பதி யுறையும்
சித்தி விநாயகா திருவடி போற்றி.

8

நேரிசை வெண்பா

கானக் குயில்குவக் கன்னிய ரெதிர்குவும்
வானக்கு மலர்ச்சோலை வண்டுகிண்டி — தேனக்கும்
நீர்நொச்சித் தாழ்வுறையும் நிர்மலனே நின்னடியே
சீருச்சி சேர்த்திடுவோம் சென்று.

9

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆசையோ அற்றதில்லை ஆங்காரம் நீங்கிற்றில்லை அன்புமில்லை
தாசனாய்ச் செய்ததொண்டு தாரணி தன்னிலில்லை தாழ்நொச்சி
வாசனே வாலறிவா வஞ்சகர் நெஞ்சகன்றாய் வாலறுகின்
நேசனே நின்றாள் சரணடைந்தேன் சித்தி விநாயகனே.

10

அறுசீர் ஆசிரியநிருத்தம்

கச்சியிற் கணேசன் முன்னாள் காமுற்றுக் கொணர்ந்த நீயே
நொச்சியம் பதியே யூரா நோன்றவெம் தவத்தால் சேர்ந்தாய்
முப்புர மெரித்தல் வேண்டி முதல்வர்தாள் வைத்த தேரை
அச்சுறுத் தருளும் எங்கள் ஆதியே அமரா போற்றி.

11

ஆசிரியப்பா

ஆரணந் தேடியும் அறிந்திடற் கொண்ணு
காரண னாகிய கண்ணுதற் கடவுள்
பாரகம் போற்றும் வாரண முகத்து
மைந்தனைக் கந்தனை மகிழ்வேர் டழைத்து
இந்தநல் லுலகினை யாவர் முன் வலங்கொள்வீர்

அந்தநல் லவர்க்கேயிவ் வருங்கனி யாமென
மைந்தனாங் கந்தவேள் மகிதலம் சுற்றிட
தந்திர மாகவே தந்தையை வலம்வந்து
அக்கனி வாங்கிய வரசே போற்றி
முக்கனி கொண்டருள் மூலிக வாகன
தக்கநீர் நொச்சிவாழ் தலைவா போற்றி
ஒருங்கிய மனத்தொடு உள்ளொளி பெருக
அரும்போடு மலர்பறித்து அல்லும் பகலும்
கரும்பிலு மினியநின் கழலடி பணிவோர்க்கு
திருவுங் கல்வியும் சேர்ந்திடு போகமும்
ஒருவாறு நானாள் ஓங்கியே தழைத்திட
திருவருள் புரிந்திடுஞ் செல்வா போற்றி.

12

நேரிசை மென்பா

அண்ணல் திருவடிக் கே அந்திபகலாய் மலரிட்டு
எண்ணியே நற் பூசை இயற்றிடேம் — பெண்ணையொடு
தெங்குசெறி நீர்நொச்சித் தேவன் திருவருளை
எங்ஙனமோ யாம்பெறுவ தின்று.

13

[பெண்ணை - பனை]

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆறுதலில்லை யெந்தாய் அருமறை யந்தத் தகரமானாய்
நாறுதரம் நாமழைத்தும் நோக்கியொரு சொல்லில்லை நோவாதோம்
பேறுபெற பிஞ்ஞகன்றான் தந்த பெரும் கருணைப் பேராறே
ஆறுதல்தா நீர்நொச்சி யாண்டவனே சித்திவி நாயகனே.

14

அறுசீர் ஆசிரியனிருத்தம்

அறுகொடு தும்பை குட்டும் அன்பருக் கருளை நல்கி
தறுகண னான வேழத் தானவன் தன்னை வீட்டி
மறுவுடை மதியை நீச னும்படி சபித்து நின்ற
இறுதியு முதலு மில்லாய் அரியாலை யிருந்த தேவோ?

15

ஆசிரியப்பா

அருமறை வருத்த அந்தணன் வியாதன்
ஒருமறை யென்றே யுலகோர் போற்றும்
தரும னாதி குருகுல மன்னர்
சரிசையாம் பாரத வொருதனிக் கதையை
திரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுள்
பொருதிட வளைத்த பொற்றையாம் மேரு
ஏடதாக் கொண்டே இபழக வவுணனை
சாட வொடித்த தந்த மதனை
எழுதுகோ லாகநீ யெழுதிய திருவருள்
ஒன்றோ வெந்தாய் யுலப்பில வன்றோ
கன்றுமாற் கரத்துக் கண்ணுதல் தந்த
மைந்த! நீர்நொச்சி வளம்பதி யதனில்
முத்துநீ கோயில் கொண்டெழுந் தருளி
வந்தனை செய்யும் வழிவழி யடியார்
சிந்தனைத் துயர்களைந்து செயல்நிறை வேற
சந்தத மருளும் தயாபரா போற்றி.

16

[பொற்றை - மேருமலை]

நேரிசை வெண்பா

பண்ணை வயலருகே பைங்களிகள் தாமிழற்ற
வண்ணமயி லால வரிக்குயில்கள் — பண்ணிசைக்க
தாரகமாம் ஓங்காரா தற்பரமே நீர்நொச்சி
வாரணமே யாம்வணங்கும் வாழ்வு.

17

கட்டளைக்கலித்துறை

நல்ல வருள்தருவாய் யென்றுன்னை நம்பி நாடோறும்
வல்ல வகையாக வாழ்த்தி வணங்கி வழிபடுவோம்
அல்லற் கரைகானோம் அம்பலவன் தந்தருள் நீர்நொச்சி
வல்லபை தந்துணைவா வானவர் போற்றும் வரோதயனே.

18

அறுசீர் ஆசிரியனிருத்தம்

மக்களே மணந்த தாரம் மாடுநற் கிளைஞ ரான
ரிக்குளே யகப்பட் டேங்கிச் சிந்தைமாழ் குற்றே மையா
விக்கினம் எல்லாம் தீர்த்து விடுதலை செய்வாய் எந்தாய்
அக்கணி அரனார் தந்த அரியால் யமர்ந்த தேவே.

19

ஆசிரியப்பா

திருமறு மார்பன் திசைமுக னுதி
அமரர்கள் போற்றும் ஆதியம் பண்ணவன்
ஆடலா லெண்ணி யம்பிகை தன்னொடு
ஆடிய சூதினில் அரிதனைச் சான்றா
ஆடுறும் போது அண்ணலின் குறிப்பை
நாடிய மாயனும் நடுநிலை யிகந்து
வென்ற நாயகி தோற்றா ளென்று
மன்ற பொய்யுரை வழங்கிய போதினில்
கன்றிய சினத்துடன் கௌரியும் பார்த்து
கட்புல னில்லா நெட்டுருப் பாம்பு
ஆகுவாய் நீயெனச் சபித்தலும் மாயன்
காவா யென்றிறை கழலடி வீழ
ஆதி முதல்வன் ஐங்கரத் தண்ணல்
பாதம் போற்றி நோற்குதி யென்ன
ஆலம் பொந்தி லரவுருக் கொண்டு
மாலுந் தன்னுள மொன்றியே நோற்க
செங்கரஞ் சடைமுடிச் சிவனருள் செய்த
விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
அக்கணத் தாயிடை யரியுறு சாபம்
தீர்த்தருள் செய்தனன் அகதிருவருள் போற்றி
மூர்த்திநீர் நொச்சி முதல்வா போற்றியென்
றேத்திடு மடியார்தம் இடுக்கண் தீர்த்துபல
பேற்றொடு பாக்கியம் பிறபல போகமும்
ஆற்றுப் படுத்தி அருளுவாய் போற்றி.

20

நேரிசை வெண்பா

மேலைத்துறை தேர்ந்த விஞ்ஞான பண்டிதரும்
சாலத் தமிழறிந்த சான்றோரும் — சாலத்தொழும்
செல்வமல்து நீர்நொச்சிச் சித்திவி நாயகன்பேர்
சொல்லுவீர் நல்விதி சூழ்ந்து.

21

கட்டளைக்கலித்துறை

தாயா யருளும் தயாநிதியே தன்மதிசேர் செஞ்சடையாய்
மாயப் பிறவி மயக்கறுத்து மன்னிருள் மாசெறிந்து
தூய்மையாம் மெய்ம்மை தனைவேண்டும் தூயோர்க் கருள்வோனே
வேயாரும் நீர்நொச்சி வேந்தனே நற்சித்தி விநாயகனே,

22

[மன்னிருள் - நிலைபெற்ற இருளாகிய ஆணவம்]

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

திருமறு மார்பன் முன்னாள் தேவியின் சாபத் தாலே
உருபிறழ் பாம்பதாகி ஓங்கிய வாலம் பொந்தில்
மருவியே தவத்தைச் செய்ய மற்றவர்க் கருளும் வள்ளால்
பெருகும்நீர் நொச்சி பேனும் விநாயகா போற்றி போற்றி.

23

ஆசிரியப்பா

ஆரணம் போற்றும் ஆனைமா முகத்து
காரண னுறைதிரு நாரையூர் விளங்க
ஆதி சைவ அந்தணர் குலத்தில்
மேதினி சைவ மேன்மையை யுணர
தோன்ற லொருவன் தோன்றின னாங்கே
ஆன்ற வொழுக்கமு மறிவு மாசாரமுந்
தான்றிகழ் நற்குண சம்பன னாக
ஈன்றவ ரோடிவ் வுலகமு மகிழ
சான்றவர் செய்த நற்றவச் சார்பால்
நல்ல வாகமம் நவின்ற நல்தெறியில்
பொல்லாப் பிள்ளை யாரை யன்பொடு
சாற்றிய பூசைசெய் தந்தை ஓர்நாள்
வேற்றார் செல்ல விநாயகப் பெருமாற்கு
ஆற்றும் பூசையச் சிறுவனே செய்து
போற்றி நின்று புண்ணியா வடியேன்
ஆர்த்திரு நிவேதனம் அமுதுசெய் தருளென
ஏத்தியே நின்று இறைஞ்சலும் எந்தை
உபேட் சையா யிருக்க வுள்ள முடைந்து
தவத்திரு மகனும் தாழான் றன்றலை
கல்லிற் கதுமென மோதலே தீர்வென
செல்லுறு போதினிற் சிறுவநீ பொறுவென
நல்ல மு துண்ட நம்பீ போற்றி
வல்லவா கணேச வரதா போற்றி
பொல்லாப் பிள்ளையார்ப் புனிதா போற்றி
நம்பிக் கருள்செய் நம்பீ போற்றி
செல்வச் சீர்செறி அரியாலை மேவும்
மல்லல் நீர்நொச்சிப் பதியமர்ந் தருளும்
நல்லருள் சித்திவி நாயகா போற்றி.

24

நேரிசை வெண்பா

பாழ்த்த பிறப்பறுக்கும் பல்பிணிநோய் வாராது
காழ்த்த விருட்படலம் கால்பறியும் — வாழ்த்திடுவீர்
ஆரணங்கள் தேடுற்ற வாணைமுக வைங்கரணே
வாரணமே நல்வரந் தா வந்து:

25

கட்டளைக்கலித்துறை

அன்பர்க் கிரங்கி யருள்புரியும் ஐங்கரணே அருட்குருவே
என்புத் தனையோ டிறைச்சி யிணைந்தான இவ்வுடலம்
துன்புற்ற வெந்நோய் தொடக்கத் துணையின்றி துயரும்போ
துன்பற்று வேண்டினோ முயந்திடவாழ் நீர்நொச்சி விநாயகனே.

26

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

கண்ணுதற் பெருமான் நல்குங் கடவுளே கருணை போற்றி
மண்ணவ ரெல்லாம் போற்றும் மறைமுதல் முடிவே போற்றி
விண்ணவர் தொழுதே நின்று விண்ணப்பஞ் செய்துங் காண
அண்ணலே நொச்சி யார்ந்த விநாயகா வடிகள் போற்றி.

27

ஆசிரியப்பா

ஆனே றார்ந்தோன் அம்பல வாணன்
காணவங் கடுக்கை கடிகமழ் கண்ணியன்
மானி னேர்விழி மங்கையோர் பங்கினன்
வானவ ரெவர்க்கும் வருத்தம திழைத்திடும்
தானவக் கபமுகத் தறுக ணுளனை
மாய்த்திட வருளிய வாரணக் கடவுள்
ஞாயிற்றின் காணியாம் ஆவணித் திங்களில்
பூர்வ சதுர்த்தியில் புங்கவர் போற்றிட
ஆருமைந் தொழில்நட மாடிய போதினில்
காரிடை யூர்மதி கண்டது பழித்திட
ஆர்கலி யுலகோர் அன்றுனைப் பாராதே
நீசனா குவையென நேர்ந்துறை சாபத்தால்
மண்ணவர் மதியினை மற்றவத் தினத்தினில்
கண்ணுத லொழிந்தனர் கடவுள ரெல்லாம்
பண்ணியம் பாலவி பன்மலர் தூபம்
எண்ணு நற்றீப மிவையெலாங் கொணர்ந்து
படைத்தத் தினத்தில் பரசிப் போற்றியே
அடிதொழு தேவர்தம் அரந்தை யெல்லாம்
தடைத்தருள் செய்திடுந் துங்கக் கரிமுகத்
தெந்தைதாள் இத்தினம் ஏத்துவோர்க் கெல்லாம்
தந்தம மரோதம் தானிறை வுற்றிட
அந்தில்நீர் நொச்சி யம்பதி யமர்ந்திட்ட
தந்தியின் முகமுடைத் தந்தையே போற்றி
நம்பினர்க் கைவிடா நம்பியே போற்றி.

28

[அந்தில் - அசை. காணி - ஆட்சிவீடு]

நேர்சை வெண்பா

எக்கருமஞ் செய்தாலும் ஏதவத்தைப் பட்டாலும்
விக்கின விநாயகனை வேண்டிடுக — அக்கருமம்
நிச்சயமாய்ச் சித்திபெறும் நீர்நொச்சித் தேவனடி
பத்தியொடு போற்றிப் பணிந்து.

29

உட்டி லேக்கலித்துறை

நீர்படு மொக்குள் நிலையிலே யிவ்வுலக வாழ்வென்றே
ஒருணர் ஞானமில்லேன் ஊனுடற்கே ஓயா துழைத்திடுவேன்
சார்புண ரன்பரை யாள்வாய் எனநூல் சாற்றிடவும்
சார்புணரேன் நீர்நொச்சித் தாமுறைவோய் சார்ந்தோர் அகத்தவனே 30

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

அருமறை யோரிட் டென்றும் அறியொணா அமல மூர்த்தி
பெருகிய அருளின் வெள்ளப் பெருக்கமாம் பெருமா போற்றி
உருகிய வன்பினோடே உள்ளுடைந் தேத்து மன்பர்
தருகெலாம் தீர்க்கும் நொச்சி விநாயகா போற்றி போற்றி.

31

ஆசிரியப்பா

உலகம் உய்ய வுதித்திடு மடியரின்
நலமுறு சரிதம் நன்கு நாமறிய
சிவமுறு தொண்டத் தொகையினை யருள் ய
தவத்திரு வாள்ளன் தம்பிரான் தோழன்
நம்பியா ரூரன் நம்மையு மாண்டவன்
உம்பரார் தந்த ஊர்திவெள் ளானையில்
அந்தர மார்க்கமா யூர்ந்து சேறலும்
சேறலை யறிந்த சேரமான் பெருமாள்
ஏறியே குதிரையில் இருசெவிக் கூடதா
மஞ்செழுத் தோதியே ஆருரை வலம்வந்து
செஞ்சுவே செல்லுஞ் செய்தியை யுணர்ந்த
செந்தமிழ்த் தாயாய்த் திகழ்ந்திடு மௌவ்வையார்
துங்கக் கரிமுகத் தூமணிப் பிள்ளைக்கு
மந்திரத் தான வரன்முறைப் பூசை
அந்தரத் தோடு அவதியிற் செய்தலும்
சிந்துர முகத்துச் சித்தி விநாயகன்
அவ்வையே நீயு மாறுத லாகச்
செவ்வையிற் செய்கெனத் திருவருள் புரிந்து
அவ்விரு வடியர்முன் அம்மையெளவையை
செவ்விதின் துதிக்கையிற் கயிலை சேர்த்த
தும்பிக் கையுடைத் தூமணி போற்றி
நம்புநீர் நொச்சிவி நாயகா போற்றி
போற்றி போற்றி புண்ணியா போற்றி:

32

நேரிசை வெண்பா

தானந் தவமிரண்டுந் தங்கத் தரணியெலாம்
வானம் பொழிந்து வளமுறவே — மானனையார்
கற்பும் நிலைக்கக் கண்ணுதலோன் முன்னருணீர்
நொச்சிக் கணபதியே கா.

33

கட்டளைக்கலித்துறை

தொடுத்த மலரொடு தூபமுஞ் சாத்துங் கொண்டு
அடுத்து வணங்கி அறுகொடு தும்பை யணிந்திட்டால்
ஒடித்திடு கொப்பை யெறிந்தே ஒருத்தல் முகனையட்டு
நடித்தநீர் நொச்சிவி நாயகன் தாளினை சாரலாமே.

34

[ஒருத்தல் - யானை]

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

கைவளை கழன்று சோரும் கண்கணீர் கலுழ்ந்து பில்கும்
மெய்யெலாம் விளர்ப்புச் கொள்ளும் மேனியும் பயலேபுக்கும்
தையலின் தளர்வு தீரத் தலையளி செய்தல் வேண்டும்
ஐயநீர் நொச்சி யாளும் ஐங்கரத் தேவே போற்றி.

35

ஆசிரியப்பா

திருநின்ற செம்மைத் தேவ தேவன்
பருவரை வில்லாப் பாம்புநாண் கொளீஇத்
திரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுள் !
அருள்வடிவான அம்பிகா தேவியாம்
தாயென வருளுமத் தையல் தன்னொடும்
சேயுயர் விசுப்பிடைச் செறிதண் சோலையுள்
போயினர் மறைக்கெலாம் பொருள தாமவர்
காவத னியல்பெலாம் கண்டு மகிழ்ந்தபின்
ஓவிய மண்டபம் ஒல்லை பெய்தினர்
கண்டனள் கௌரியக் கடிகொள் மண்டபம்
கொண்டிடு மோவியக் கோலம் யாவுமே
ஆங்கதன் நடுவனில் ஆதி யாகியே
ஓங்கரத் தனியெழுத் தொன்றி ரண்டதாய்
தூங்கு மலைகளில் தோன்றித் திகழ்ந்தன
அன்னவை தனையுமை அருளின் காட்சியால்
முன்னுறு புணர்ச்சியின் முயன்று முயங்கின
என்னகொ விதுவென இறைவன் கூறுவான்
மூலமா மெழுத்திவை முயங்கி மால்கரிக்
கோலமாய்ப் புணர்வது கூறுவேன் கேளென
தோகைநின் காட்சியின் தொல்பொறி யீருரு
வாகியே யானையாய்ப் புணருவ வென்றனன்
கந்தரங் கறுத்திடு கடவுளுங் கௌரியும்
தந்திரு வருளினால் தனிப்பெரும் குடினையும்

தந்தியும் பிடியுமாய்த் தகைபெறு மீரிரு
துன்னியே புணர்வுறும் தூய தொழில்விடா
முன்னமே போன்றன முடிவிலக் குடியேயே
அக்கணத் தாயிடை ஜங்கரத் தண்ணல்தான்
முக்கணல் வாயினான் மும்மதத் தாறுபாய்
மைக்கருங் களிநெனும் மாமுகத் தவன்மதி
செக்கர்வார் சடையினோர் சிறுவனாவந் தருளிய
அந்தநல் தந்தியின் மாமுகத் தண்ணலும்
வந்திரு குரவர்தம் மலரடி வணங்கவே
தந்தையுந் தாயுந் தழுவிமார் பணைத்து
கொடியவன் கயமுக வவுணைக் கொன்றுநீ
நெடிய மாலாதிய தேவரின் சிறுமையை
முடிவுறச் செய்குதி முதன்மை கொண்டென
அடிதொழு தேத்தியே ஐங்கரனு மகன்றுபின்
தந்தியின் முகமுடைத் தானவன் தன்னொடு
சென்றம ராற்றியே திருந்துதன் கோட்டினால்
வன்றிற லவுணைத் தன் மார்பு பிளந்திட
ஒன்றிய வரத்தினு லொழிவிலா வவுணனும்
ஆகுலின் வடிவதாய் அமர்குறித் தெதிர்வர
சேகைகொ ளவுணனின் நிரமிசைத் தாவியே
வாகையிற் சுமக்கென வாகன மாக்கினன்
ஓகையிற் கண்டதேவர் ஒழிந்தநம் மிடரென
ஆடினர் பாடினர் அகங்குதா கலித்தனர்
குடிய கையினர் குழந்தடி வணங்கியே
மாடுறச் சூழ்வர மாலோன் வைகறும்
ஆல வனத்திடை யண்ணல் புகுந்திட
மாலுங் கண்டுடன் வழத்தி வணங்கிட
அம்மை சபித்த வச்சாப மகறலும்
மார்கழித் திங்கள் மதிவளர் ஆறும்
சதயம் தொட்ட சட்டிநற் திதியில்
கதைதரி திருமால் கயமுகக் கடவுளை
பாலவி பண்ணயம் பருப்புறு மோதகம்
வாலிய மனதுடன் வழத்திப் படைத்து
அர்ச்சனை செய்து அரனடி போற்றினன்
அத்திரு மாலுக் கருள்புரி தினமாம்
இத்திரு நாளிலிவ் வூரவ ரெல்லாம்
பிள்ளையார் விரதமா பிரீதியி லனுடித்து
பிள்ளையார் கதையையும் பேணிப் படித்து
வள்ளலை வணங்கி வரம்பெறு கின்றனர்
வள்ளலார் அடியார்க்கு வரம்பல தந்தருள்
கள்ளவிழ் மாலேக் கணபதிக் கடவுள்
நல்ல நீர்நொச்சி நாதரா யிருந்து
வல்வினை தீர்த்தெமக்கு வரம்பல தருவரே.

36

நேரிசை வெண்பா

நொச்சி இளந்தளிரோ நூல்நுவன்ற நல்லறுகோ
பச்சிலையோ கூவிளமோ பன்மலரோ — மெச்சபுகழ்
நீடிவளர் நீர்நொச்சி நின்மலனே நின்புகழைப்
பாடி யிடுவதே பண்பு.

37

கட்டளைக்கலித்துறை

அலகில் பலகலை ஓதி யுணர்ந்தும் அறிவில்லேம்
உலகில் அலைந்துலைத் தோயா துணவுக் குழைக்கின்றோம்
நிலவு நிதியினைத் தேடுகிறோம் நீர்நொச்சி யமர்ந்தருளும்
விலகுயிர் போம்போது விநாயகன் ருளன்றி வேறில்லையே. 38

அறுசீர் ஆசிரியனிருத்தம்

வையம் புரக்கும் வேந்தர் வழிவழி நீதி வாழ்க
தையலார் கற்புச் செவ்வே தவறாது தழைத்து வாழ்க
சூயநின் னடியா ரெல்லாம் அளவளா யமர்ந்து வாழ்க
உய்யஐங் கரனீர் நொச்சி யங்கண னருளும் வாழ்க. 39

ஆசிரியப்பா

ஆலவா யமர்ந்த வவிர்சடைக் கடவுள்)
காலனை யுதைத்த கண்ணுதற் பெருமான்
பாலுறு தேவிக்குப் பரம வாகமம்
ஞால முய்ந்திட நவின்றான் போதினில்
அங்கயற் கண்ணியு மாகமோ வுபதேசம்
சிந்தை பராமுக மாய்ச்செவி சாய்த்திட
சங்கரன் சினந்து தையல்நீ சிறிதும்
இந்த வாகம இதோப தேசம்
புந்தியிற் கொள்ளாது புறக்கணித் ததனால்
புன்றொழில் வலைஞர் மகளா குவையென
கன்றிய சாபங் கடிந்துரைத் திடலும்
அங்குடன் வந்த மைந்த ராகிய
தந்தியின் முகத்தனும் தம்பி கந்தனும்
அந்த வாகம வரிய வேட்டினை
வந்தெடுத் தெறியவே யிந்துசே கரனுடன்
சிந்தையில் வெகுண்டுள் சிறுவரை விடுத்த
நந்தியை மகரமா நம்பி குமரனும்
கந்தனை மூங்கையா கனன்று சபித்தபின்
மந்திர மூர்த்தி மகாகண பதியினை
ஆங்குடன் சபிக்கி னப்பெருஞ் சாபம்
தன்னையே சாரம்மெனத் என்றுளங் கொண்டு
பன்னகா பரணன் பகன்றிலன் சாபம்
முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பொருளாயும்
பின்னை புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியாயும்
மனை நின்றவம் மறைமுதற் கடவுளும்
முன்னவ னை மூத்த பிள்ளையும்
பின்ன மில்லாப் பிரணவ மென்பது
மன்னுல கறிந்து வழிபாடு செய்யவும்
அண்ணலும் சபிக்கா னாயின் அத்தகு
எண்ணில் பெருமை யுடையவெங் கடவுள்
பண்ணவன் கணபதி பாதம் போற்றி
கண்ணுறு தாமரைக் கழலடி போற்றி
தன்மதி மிலைச்சிய தனிமுதற் கபின்னமாம்
தேவனாங் கணபதி திருவடி போற்றி
கூப நன்னீர் நொச்சியம் பதியிடைக்
கோயில் கொண்டருள் குஞ்சர முகத்துத்
தாயி வினிய தற்பரா போற்றி
மெய்யா போற்றி விமலா மௌன
அக்கரத் தமர்ந்த அரசே போற்றி
மக்கள் வணங்கி யாற்றும்மெக் கருமமும்
விக்கின மின்றி யருள்வாய் போற்றி.

நன்றியுரை

(திருக்கோபுரச் செயற்குழு)

ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமானின் திருக்கோபுரத் திருப்பணியில் ஈடுபட்ட தொண்டர்களுக்கு நன்றிகூறும் அதிகாரம் எமக்கில்லை. ஏனெனில் அது இறைவனுக்குச் செய்த தொண்டு; சிவதொண்டு; அத்தொண்டர் கூட்டத்தைப் போற்றித் துதிக்கும் பாக்கியம் எமக்கு உண்டேயன்றி அவர்களுக்கு நன்றிகூற நாம் யார்? இப்பெரிய திருப்பணியில் தொண்டுசெய்த சிறுவர்கள், வாலிபர்கள் முதியோர்கள் பெண்கள் ஆகிய அத்தனை பேருக்கும் எமது அன்பு நிறைந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

தொண்டர்கள் என்று நாம் குறிப்பிடுவது ஒருவிதப் பணவருவாயையும் எதிர்பாராது, வெய்யில் மழை என்பதையும் பொருட்படுத்தாது, மெய்வருத்தம் பாராது அயராது உழைத்த அன்பர்களேயே. அவ்வன்பர்களிற் பெரும்பாலோர் இளைஞர்களே. அவர்கள் செய்த வேலைகள் மிகப்பல பழைய கோபுரவாயிற் பகுதியையும், மணிக்கோபுரத்தையும் இடித்து அப்புறப்படுத்தல், திருக்கோபுர அத்திவாரத்தை வெட்டி, வெட்டிய மண், கல் ஆகியவற்றைச் சுமந்து சென்று வீதிகளிற் பரப்புதல். அத்திவாரத்தை நிரப்புவதற்குத் தேவையான வெண்மணலை ஏற்றிப் பறித்தல், கோபுரம் கட்டப்படும்போது தேவையான கல், மண் முதலியவற்றைத் தேவைப்படும்தெல்லாம் அவ்வவ்விடங்களிற் கொண்டுவந்து சேர்த்தல் கோபுரவேலை முடிந்தபின்பு கொட்டகையைப் பிரித்து இறக்குதல் முதலியன அப்பணிகளிற் பிரதானமானவை. மேற் குறிக்கப்பட்ட பணிகளைச் செய்த தொண்டர் கூட்டத்தைச் சிரந்தாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

திருப்பணியில் தொண்டர்கள் அணிஅணியாக ஈடுபட்டபோதெல்லாம் அவர்களுக்கு அவ்வப்போது சிறுநுண்டியும், தேனீரும், அறுசுவையோடு கூடிய அடிசிலும் அளித்த அன்பர்களின் வள்ளன்மையை என்னென்போம் அவர்களுக்கு எமது வணக்கம் உரித்தாகுக.

திருவருளினூறாண்டப்பெற்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருக்கோபுரத் திருப்பணிக்கு மனங்கனிந்த அன்போடு "இச்செல்வம் சிவன் தந்தது" என்ற பேருண்மையைத் திருவருள் கூட்ட உணர்ந்து பணஉதவி புரிந்த பெருந்தகையாளரையும், அப்பணத்தை வீடுகள்தோறும் குறிப்பிட்ட காலத்திலும், நேரத்திலும் சென்று சென்று பெற்று பொருளாளரிடம் ஒப்படைத்த துணைவர்களையும், சிரந்தாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

எக்கருமத்துக்கும் ஜீவநாடியாகவுள்ளது பணம். திருக்கோபுரத் திருப்பணிக்கு ஏறத்தாழ ஓரிலட்சம் ரூபாவரையில் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதில் தொண்ணூற்றொன்பது வீதப் பணத்தையும் கொடுத்து உதவியவர்கள் நம்மனாவர்களே. அப்பணமும் அவர்களின் அன்பும். ஆதரவும், ஆசியும் சேர்ந்து உருவெடுத்து ஈசனின் தோற்றமென வானுற ஓங்கி நிற்கின்றது, இவ்வழகிய திருக்கோபுரம் நிலையற்றதாகிய பணத்தைக் கொடுத்து நிலையுள்ளதாகிய தர்மத்தைத் தேடிக்கொண்ட அப்பெருமக்கள் என்றும் போற்றப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு எமது வணக்கம் என்றும் உரித்தாகுக.

திருக்கோபுர அத்திவார வேலைகள் வளைத்தையும் தமது மேற்பார்வையில் செயலிப்பதாக முன்வந்த கட்டிட நுண்தொழிற் கலைஞர் ஸ்ரீமான் C. சபாரத் தினமவர்கள், தமது நீண்டகால அனுபவத்தையும், எம்பெருமானுடைய திருவரு னையும், இளைஞர்களின் ஒத்துழைப்பையும் துணையாகக் கொண்டு அத்திவாரத்தைப் பலமாகவும், சிக்கனமாகவும் செய்வித்து முடித்தார். அவர் நற்கதி அடையும் வண்ணம் ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமானைப் பிரார்த்திப்போமாக.

திருக்கோபுரத் திருப்பணியைச் செய்வதாக ஒப்பந்தம் எதுவுமின்றிச் சம்மதித்த ஸ்ரீமான் நா. தங்கவேலு ஸ்தபதி அவர்கள் அத்திவாரம் இடப்பட்ட போது அதிற் பங்குகொள்ள முடியாமற் போனதும், கோபுரம் கட்டப்பட்டு முடிந்த பின்பும் பதுமைகள் அமைக்கும் வேலையைச் செய்விக்கமுடியாது நோய்வாய்ப்பட் டதும் அவருடைய துரதிஷ்டமோ அல்லது திருவுளச் சம்மதமின்மையோ யாம் அறியோம். கோபுரத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற்கு அவர் தந்துதவிய புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த சிற்பி ஸ்ரீ க. சபாரத்தினம் அவர்கள் தமது உதவியாட்களுடன் வந்து இங்கே தங்கி நின்று மிகவும் துரிதமாகத் திருக்கோபுரத்தை அழகுறக் கட்டி முடித்தார். கால நேரம் பார்த்து அவர்கள் வேலை செய்யவில்லை. பொருள்வருவாயை நோக்கி அவர்கள் வேலை செய்யவில்லை. திருப்பணி கெதியில் முற்றுப்பெறவேண் டும் என்ற ஒரே நோக்குடன் வேலை செய்தார்கள். இறைவன் அவருக்கும், அவ ருடன் வேலை செய்தோர்க்கும் நல்வாழ்வு அளிக்கவேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்து அவருக்கு நமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். ஸ்ரீமான் தங்கவேலு ஸ்தபதி அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக. திருக்கோபுரத்தில் அமைக்கப்பெற்ற மண்டபங்கள் முதலியவற்றிற்குத் தேவையான தூண்கள் முத லியவற்றை வார்த்து செப்பணிட்டு உதவிய கொக்குவிலைச் சேர்ந்த திரு. P. சிவா னந்தம் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியது.

பதுமைகளை அமைத்துத்தர ஒப்புக்கொண்டு அவற்றை நல்ல முறையில் உருவாக்கியும் வர்ணந்தீட்ட உதவிபுரிந்தும் திருப்பணியை முற்றுப்பெறச் செய்த தென்னிந்திய சிற்பவல்லுனர் ஸ்ரீமான் வீ. நாகலிங்காச்சாரி அவர்களுக்கும் அவ ரின் உதவியாளர் கொக்குவில், திரு சி. ஆத்மநாதன் அவர்களுக்கும் நாம் என்றும் கடமைப்பாடுடையோம். கோபுரக் கட்டுவேலை முடிந்து ஏறக்குறைய ஒன்றரை வருடகாலமாக ஒரு வேலையும் செய்யப்படாமல் அது முடப்பட்டு இருந்தமைக்குக் காரணம் திருவருட் செயலையென்பது எமது பணிவான கருத்து. ஏனெனில் இவ் விருவரும் செய்த சிற்ப உருவங்கள் அத்தனையும் தத்துவ ரூபமாக அமைந்துள் ளன. தனக்கென அன்பர்கள் எழுப்பிய கோபுரம் அழகுற விளங்கவேண்டுமென்பது எம்பெருமானின் திருவுளம்போலும்.

வர்ணம் தீட்டுவதில் உதவி புரிந்த ஆசிரியர்களுக்கும் சிறுவர்களுக்கும், அன்பர்களுக்கும் ஸ்ரீ சித்தி விநாயகப் பெருமானின் பேரருள் கிடைக்கவேண் டு மென்று பிரார்த்திக்கின்றோம்.

தனக்கென அளந்துவிடப்பட்ட வைகைநதியின் கரையை உதிர்ந்த பிட் டைக் கூலியாகக் கொடுத்து இறைவனையே கூலியாளாகக் கொண்டு அடைப்பித்த பெருமை அந்தச் செம்மனச்செல்வி அம்மையாரின் தூய அன்புள்ளத்தைப் பொறுத் ததேயன்றி உதிர்ந்த பிட்டின் அளவையோ பெறுமதியையோ பெறுத்ததல்ல. அன்பு சொட்டச் சொட்டக் கொடுத்த பிட்டின் பெறுமதியை அறியும் ஆற்றல் எமக்கிருக்குமாயின் நாமும் சிவமயமாய் விடுவோமன்றோ:

அரியாலை சித்திவிநாயகர் பாமாலை

“சொக்கன்”

சித்தி விநாயகரே! செல்வக் கணபதியே!
வித்தை அருள்ஞான வேதியரே—பத்திசெயத்
துன்பங்கள் தீர்ப்பீர், தொலைப்பீர் இடர்களெலாம்
இன்பங்கள் சேர்ப்பீர் இசைந்து,

இசைந்த மனத்தவராய் என்றும் பணிவேர்க்கு
கிசைந்தவெலாம் எய்துவிக்கும் எம்மான்!—கசிந்தும்மை
ஐயா எனவழைக்க ஆதரமே யாகிடுவீர்
மெய்யாய் அருள்வீர் விரைந்து.

விரைந்துமது சந்தியில் வீழ்ந்து வணங்கி
இரந்து கதறுகின்ற எம்மைச்—சுரந்தருளில்
வைத்திடுதல் வேண்டுமெமை வாழவிக்க வேண்டுமெனக்
கத்திடுதல் கேட்பீர் கசிந்து

கசிந்து கசிந்தழவும் காணாதிருப்பீரேல்
அசைந்தறியாக் கல்லென் றழைப்போம்—இசைந்து நீர்
தொந்தி அசையச் சுடரொளியாய் வந்திட்டால்
வந்திப்போம் நானும் வலிந்து.

வலிந்ந உடலினராய் வாய்வீரம் பேசி
நலிந்தவரைக் கூடாது நானும்—மெலிந்த சிறு
மேனியரே யானாலும் மெய்யுணர்ந்தே உம்மடியைக்
காணியரை வேட்போம் கனிந்து.

கனிந்து கனிந்து நிதம் காதலால் உம்மை
இணைந்திடவே எங்குகின்றோம் இன்றே—அணைந்தொருகால்
ஐயா இடர் நீக்கி ஆண்டிடுதல் வேண்டுமெமை
எய்யாமற் காப்பீர் இணைந்து.

இணைந்த திருவடிகள் எங்கெங் ககந்தை
அணைந்தால் அழிந்துவிடும் ஆயின்—நினைந்துநினைந்
தோடும் விழிநீர் உடையார்கட் கொல்லையினில்
நீடின்பம் செய்யும் நினைந்து.

நினைந்தே அடிபற்றி நிற்கின்ற எம்மைக்
கனிந்தே யருள்ஞானக் கன்றே!—வணைந்திடுதல்
வீரக் கழலுடையீர் விக்किनங்கள் ஒட்டுவீர்
பாரம் ஒழிப்பீர் பரிந்து.

பரிந்த அருள்காணிற் பாறும் வினைகள்
இரிந்தே இஃயாம் அகந்தை—அரிந்தசிறு
தூளாகிப் போகும் துயரப் பிறவியெலாம்
ஆளாகிப் போனோம் அறிந்து.

அறிந்தோர் செறிந்த அரியாலை யூரில்
நிறைந்தே யிருக்கின்ற நேசா!—உறைந்திட்ட
நீடுநீர் எம்மை நிதங்காக்க வேண்டுமெனைத்
தேடுகிறோம் நும்மைத் தெரிந்து.

இராமபிரான் இலங்கைக்கு வருவதற்கு அணை கட்டும்போது வானரங்கள் பெரும் பெரும் மலைகளைப் பெயர்த்துக்கொண்டுபோய் கடலை நிரப்பின. இதற்கிடையில் ஓர் அற்ப பிராணி கடற்கரையில் உள்ள மண்ணிற் புரளுவதும், ஓடிச்சென்று கடலில் முழுகுவதுமாக ஓய்வு ஒழிவின்றி அணைகட்டும்பணியில் பங்கு பற்றுவதை இராமபிரான் கவனித்தார். அந்த அற்பபிராணியின் மனநிலையை உணர்ந்தார். அதன் தொண்டு மதித்தற்கரிய பெருந் தொண்டாக அவருக்குப்பட்டது. அதனைப் பிடித்து அதன் முதுகை அன்போடு தடவினார். அவரின் பேரருளைப் பெற்றபிராணி வேறென்றுமல்ல ஓர் அணில்.

சிறுவர்கள் தொடக்கம் வயோதிபர் ஈருக இத்திருப்பணியில் ஈடுபட்டுத் தத்தம்மால் இயன்றவற்றைச் செய்த ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்கள் மனநிலைக் கேற்ப இறைவனின் திருவருள் கிடைக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

ஆகவே இறைவனுக்குக் காணிக்கை செலுத்துவதிலும், தொண்டு செய்வதிலும் கணக்குப்பார்க்க எம்மால் முடியாது, ஒவ்வொருவரின் மனநிலையை அறியும் ஆற்றல் எமக்கில்லை. இறைவனே அறிவான். ஆதலால் திருக்கோபுரத்திருப்பணியில் அன்போடும், நல்தோக்கோடும் பங்குபற்றிய எல்லோரையும் கைகூப்பி வணங்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

முடிவுரை:— நாம் ஆரம்பத்திற் கூறியது போல இறைவனுக்குச் செய்யும் திருத்தொண்டுகளை இவ்வளவிற்கு என்று வரையறுத்துக் கூறமுடியாது. திருத்தொண்டின் சிறுமை பெருமை அவ்வத் தொண்டினைச் செய்வோரின் மனநிலையைப் பொறுத்துள்ளது.

உங்களுக்குத் தேவையான

- மருந்து வகைகள்
- உணவுப் பொருட்கள்
- சாய்ப்புச் சாமான்கள்
- செருப்பு, சப்பாத்து வகைகள்
- பட்டு, பருத்தி ஜவுளித் தினிசுகள்
- “ரோட்மாஸ்டர்” துவிச்சக்கரம் மற்றும் உதிரிப்பாகங்கள்
- மின்சார உபகரணங்கள்

மற்றும் பலவுந் நிதான விலையில் பெற்றுக்கொள்ள எம்முடன் தொடர்புகொள்ள மறவாதீர்கள்

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கம்

420, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

150, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

17, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அரியாலே ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமான் அருள் புரிவாராக

திரு சுப்பிரமணியம்
பாலநாதன்,
சுண்டுகேபல பி. ஏ. சிவங்கு
திரு புரபல
சுரவணபலாநந்தன்
ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகம்

288, ஆஸ்பத்திரி வீதி

— யாழ்ப்பாணம்.

மோன்: 689

தரமான பம்படங்கள்

வேண்டுமா?

வாங்குவிர்!

“லக்ஷ்மி”

“ஜெம்”

பப்படங்கள்

வட மாகாண சிறந்த பப்பட

தயாரிப்பாளர்கள்.

சிவமுருகன்ஸ்

புன்னாலைக்கட்டுவன்.

MALAYAN TRADING Co.

சிங்கப்பூர் கம்பனி

128 - 130, K. K. S. Road,

JAFFNA.

GENERAL HARDWARE

BRASSWARE & PAINT

MERCHANT

Phone: 547

Stores:

12/1, Stanley Road,

JAFFNA.

மில்க்வைற் அன்பளிப்பு

விநாயகக்கடவுள் துதி

தேவர்தொழு தெழுங்கருணைச் செவ்வனே போற்றி!

சிறந்ததொளிநு மங்கலசொ ரூபனே போற்றி!

ஓவறுசித் திகளனைத்தும் உதவுவோய் போற்றி!

ஒலிகெழுதிண் கிணிபாத சாலநூ புரங்கள்

மேவியொளிர் சரணனை போற்றி! மத தாரை

விரவியதிண் கபோலனே போற்றி! நின தருளால்

பாவமொடு பலபினியும் பம்புவறு மைகளும்

பலவான இடர்களையும் பாற்றுக இன்புறவே.

— விநாயகபுராணம்: சகஸ்ரநாமப்படலம்

இதனை விடியலில் எழும்பொழுது விநாயகரைத் தியானித்து ஒதித் துதிக்கின்றவர் களுக்கு நோய்கள் வரா; வறுமை நீங்கிச் செல்வம் மிகும்; எண்ணிய செயல்கள் முற்றுப் பெறும்; வினைகள் நீங்கும்; மெய்யுணர்வு உண்டாகும்.

Donated By: MESSRS SUBRAMANIAM
AND SONS PALANATHAN,
SANMUGAPAVA, B.A; M.A.Q.,
THIRUPURAPAVA,
SARAVANAPAVANANTHAN
NATHANS

18, New Market,
Power House Road,
JAFFNA.

அன்பளிப்பு

ஹான்ட் லாட் எம்பேரரி யம்

21, மேல்மாடி - நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.

நெசவுகம்:

22, அருளம்பலம் ஒழுக்கை,
அரியாலு, ... யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாண மாநகர பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

74/3, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 350

உங்கள் தேவைகளுக்கு எங்கள் கிளைகளுக்கு விஜயம் செய்யுங்கள்

1. ஆடம்பரப் பொருட்கள் பெற: “ரவுண் சொப்”
(29, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்)
2. சகாய விலையில் இரும்பு, கட்டிட உபகரணங்கள் பெற:
“கூட்டுறவு இரும்புக்கடை” (259, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.)
3. சிறந்த முறையில் நூல்களைப் பதிக்க: “கூட்டுறவு அச்சகம்”
(பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

இன்னும்

✿ நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் ✿ புடவை வகைகள்
✿ பால் உணவு (தேசிய பாற்சபை)
✿ பாடசாலைப் புத்தகங்கள், உபகரணங்கள், காக்கிதாதிகள்
✿ கோழித்தீன், ✿ மட்பாண்டங்கள்.

போன்ற வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருட்களை வழங்கி உன்னத சேவையாற்றுகிறது.

யாழ்ப்பாண மாநகர பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

மேலும் உங்கள் அதிஷ்டத்தைப் பரிசோதிக்க யாழ் நகரில் நடத்தவிருக்கும் தேசிய லொத்தர்சபை சீட்டிழுப்பில் நேரில் கலந்து கொள்ளுங்கள்.

1. தீனசரி அதிஷ்டலாபச் சீட்டிழுப்பு:
திகதி: 24 - 8 - 73 நேரம்: பிற்பகல் 7-00 மணி
இடம்: அரியாலை, நீர்நொச்சித்தாழ்வு, ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் தேவஸ்தானம்.
2. மகாஜன சம்பத சீட்டிழுப்பு:
திகதி: 31-8-73 நேரம்: பிற்பகல்: 5-00 மணி
இடம்: யாழ் திறந்தவெளி அரங்கு.

அன்பளிப்பு

T. குமாரசாமி

44, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
போன்: 7034

K. K. கந்தையாபிள்ளை

உரிமையாளர்: A. K. நடராசா
122, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
போன்: 311

அன்பளிப்பு

இராசமலர் களஞ்சியம்

ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

PHONE: 7313

BUY THE VERY BEST

BUY

“DAGENITE” BATTERY

N. B. Agents:

THURAI & Co.

**23/3, STANLEY ROAD,
JAFFNA.**

Branch:-

KANDY ROAD, PARANTHAN.

Exempt
- 14

Compliments

MESSRS SUBRAMANIAM AND
SONS LTD.

17, PERINPA NAYAGAM SANE,
RAIL ROAD,
JAFFNA.

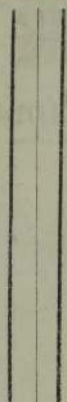
SAMUDRA TRADERS Ltd.

23/2, Stanley Road,
JAFFNA.

&

MURUGAN INDUSTRIES
TELLIPALLAI.

Compliments

S. PALANATHAN &
BROS.

17, RAILROAD,
JAFFNA.

S. Sinnathurai & Bros.

K. K. S. ROAD,
JAFFNA

ஆக ஒட்டோஸ் மாத்திரம்

பலவகைப்பட்ட

- மோட்டார் உதிரிப்பாகங்கள்
- மின்னியக்க, கைத்தொழில் எந்திர உதிரிப்பாகங்கள்
- பூச்சு மை வகைகள், பூசிகள் முதலியன
- மின்னியக்க, கைத்தொழில் இணைப்புகள், கருவிகள்
- வீட்டுத் தேவைக்கான இணைப்புகள், கருவிகள்
- விவசாய இரசாயன வகையும் எந்திர வகையும்

விற்பனை செய்கின்றது

உங்கள் தேவைகளுக்குத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

ஒட்டோஸ் லிமிட்டெட்

190, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

With Best Compliments from:

HARAN Engineering & Marine Works

Office:

Telephone: 33033

34/2, Bloemendhal Lane, COLOMBO - 13

**De La Salle Road
MUTWAL.**

Telephone: 35712

**478/1D, Bloemendhal Road,
COLOMBO-13.**

Telephone: 31064

Cables: "Antopon"

**61, Temple Road,
JAFFNA.**

Telephone: 7172

T'G.: 'Haranwork' Jaffna.

THE "POLKUDU" EPISODE

by

THE CEYLON OILS & FATS CORPORATION

"Once upon a time Polkudu found it's way into the dust bin.
Today it is chemically converted by us into Fatty Acids
and Glycerine to earn Foreign Exchange."

Contribute to the Nation's march towards
economic prosperity!

Sell your "POLKUDU" to us at Seeduwa
at Rs. 550/- per ton.

And earn for yourself and the country.

அன்பளிப்பு

யாழ் மெட்டல் இன்டஸ்றீஸ்

254, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 7049

எனது வாழ்த்துக்கள்

திரு சுப்பிரமணியம்
சுண்டாகபவ
பி. ஏ. எம். ஏ. கு.,
18, சித்திவிநாயகர்
கோவில் ஒட்டங்கை
அரியாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆதரவாளர்

எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

சென் அந்தோனீஸ்
தேர்மோ பிளாஸ்டிக்
இன்டஸ்ரீஸ்

752/1, பேஸ்லைன் ரோட்,
கொழும்பு - 9

அன்டன் ரிஜிட் பி. வி. சி. குழாய்களையும் அவற்றுடன்
பொருத்துபவைகளையும் தயாரிப்பவர்கள்

அதிகம் பயிரிட

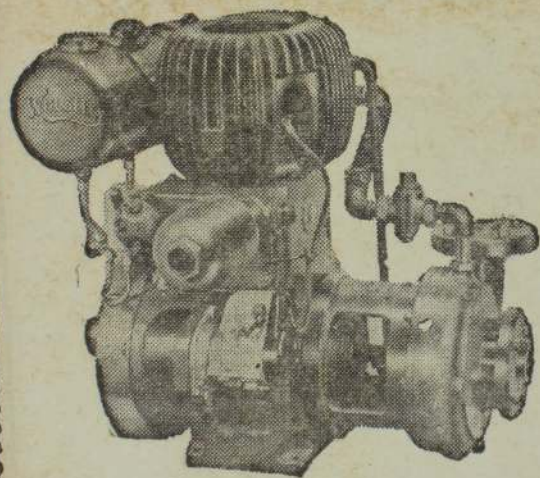
அதிக தண்ணீர்!

மணித்தியாலத்திற்கு 10,000 கலன் தண்ணீரை
நீங்கள் விரும்பும் இடத்திலிருந்து

ஓர்

நீர்ப்பாசன பம்ப்

மூலம் பெறலாம்

(2" பெற்றோல்)

மண்ணெண்ணெய் பம்ப்)

பிரசித்தி பெற்ற, நம்பிக்கையான வாக்கர்-ஆல்ஸி நீர்ப்பாசனம் மற்றும் சகல நீர் இறைப்பு வேலைகளுக்குமான பெற்றோல் / மண்ணெண்ணெய் எஞ்ஜின் உள்ள பம்ப் இப்பொழுது இலங்கையில், வாக்கர் இன்டஸ்ட்ரீஸ் (சிங்கப்பூர்) லிமிடெட்டில் தயாரிக்கப்படுகிறது.

* மணித்தியாலத்திற்கு 10,000 கலன்கள் * இயக்கச் செலவு குறைவு
* இலகுவான பராமரிப்பு

ஓர் வாக்கர் இன்டஸ்ட்ரீஸ் தயாரிப்பு

இந்த பம்பில் ஏற்படக்கூடிய பழுதுகள் செப்பணிட்டு பாதுகாப்பு சேவைகளும் அளிக்கப்படுகின்றன உத்தரவாதம் பெற்று.

வாக்கர் சன்ஸ் அன் கம்பெனி லிமிடெட்.,

*WITH THE COMPLIMENTS
OF*

SIEDLES CINE RADIO

9, Consistory Building
Front Street
COLOMBO - 11

யாணைமார்க் குளிப்பானங்கள்

ஐஸ்கிறீம்

கேக்

குளிருட்டிய உணவு வகைகள்

யாம்ஸ், பழரசங்கள்

கிடைக்குமிடம்:

ஆ. ச. சங்கரப்பிள்ளை அன் பிரதர்ஸ்

162, 164, & 166, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

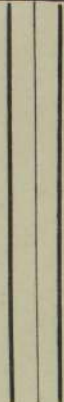
அன்பளிப்பு

ஸ்ரீ லங்கா அச்சகம் - புத்தகசாலை

234, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

மோன்: 569

அன்பளிப்பு

மோன்: 7067

ஞானம்ஸ் ஸ்ருடியோ

மணிக்கூட்டு வீதி, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பளிப்பு

S. R. கந்தையா

10, முதலாம் குறுக்குத்தெரு,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பளிப்பு

க. உ. வி. கூட்டுறவுச் சங்கம்

அரியாலே.

அன்பளிப்பு

லிங்கம் ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 7456

&

சேரதி ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

நவீன சந்தை

யாழ்ப்பாணம்.

For
**QUALITY
INTEGRITY**
and
SERVICE

*A Name Ceylon
has learned
to trust*

Engineering

Agriculture

Industries

Travel

Engineering & Engineering Supplies • Lamps, Cars & Motor Cycles
• Tractors and Agricultural Machinery • Estate Supplies • Tea, Rubber & Cane machinery
• Electrical Contracting & Supplies • Tourism & Travel • Printing
ASSOCIATE COMPANIES MANAGED BY

AMPARAI, BADULLA, HAPUTALE, HATTON, KANDY, RATUGASTOTA, KIRINCHAKKA
LINDULA, NARU-OYA, NAWALAPITIYA, PARANTHAN, UDA-PUSSELLAWA, PATTUMUKA

BROWN'S GROUP
BARLEY ROAD - COLOMBO 20
TELEPHONE 14801 - 8

அபிஷேகத் திரவியங்கள்

சந்தனக் குழம்பு

(மைசூர், அவுஸ்திரேலியா, சந்தனக் கட்டைகளால் தயாரிக்கப்பட்டவை)

★ பழனி வாசனை விபூதி

★ அபிஷேக குங்குமம்

பஞ்சாமிர்த சாமான்கள்

★ நைவேத்திய சாமான்கள்

★ அஷ்ட பந்தன மருந்து

வாசனை மிகுந்த தெய்வீக மணம் கமழும்

● “ராதா” பத்மினி ஜவ்வாது பத்தி

● 99 & 999 ஜவ்வாது பத்தி

● மட்டிப்பால் பத்தி

● இந்திராணி பத்தி

● சக்தி, பூஜா அகர் பத்திகள்

விளைவு சூடம் சாம்பிராணி

கோவில் தேவைகளுக்கான

சகலவிதமான சாமான்களும் நிதானமான விலையில்
எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மற்றும் மருந்துகள், மருந்துச்சரக்குகள் ஆயுள் வேத கூட்டுத்தாபனத்தாரின்
தயாரிப்புகள் மலிவாகக் கிடைக்கும்.

எஸ். சுப்பிரமணியம் அன் கொம்பனி

(மருந்து, மருந்துச்சரக்குகள் கோவில் அபிஷேகத்திரவிய வியாபாரம்)
53, கே. கே. எஸ். ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 541 வீடு 7068

160, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு - 11

போன்: 35825

எமது
இதயங்கனித நல்வாழ்த்துக்கள்

சுபாஸ் கபே

ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஸ்ரீ சித்திவினாயகப் பெருமான்
அருள்புரிவாராக

எஸ். வி. முருகேசு
154, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பளிப்பு

பிரகாஸ் ஸ்ரோர்ஸ்

31 - 33 - கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

+5

That's your advantage when you choose S-Lon RIGID P.V.C. gutters

University of Jaffna
249699

Library

- F** ★ Technical advice
- R** ★ Design of specials
- E** ★ Plumber service and training
- E** ★ On-site inspection
- E** ★ After sales service

With S-Lon you are ahead right from the start!
When you **CHOOSE** S-Lon, you get free technical advice, design of specials and plumber service and training.
When you **INSTALL** S-Lon, you get free on-site inspection and after sales service.
Only S-Lon offers you a **COMPLETE SCHEME.**

249699
themaharajaorganisation limited

Technical Sales and Service Division

TAL-135

ARCHIVES

We are proud to announce that
Kopuram is painted with

PLASO PRENE

The paint that blends colour with quality

Ceylon Resinoplastics Ltd.

266, Vauxhall Street,
Colombo-2.

PHONE: 20846 & 20847

ENTRUST

All Your

SHIPPING

to

ASHA AGENCIES Ltd.

Messageries Maritime Building
Sri Baron Jeyatilaka Road,
Colombo.

அச்சப்பதிப்பு ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

5190

